

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • พฤษภาคม 2015

เลย์โฮบนา

คำปราศรัยใน การประชุมใหญ่ สามัญ

สาวกเจ็ดสิบ ฝ่ายประธานเยาวชน
ชายสามัญ และที่ปรึกษาใน
ฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญคน
ใหม่ได้รับเรียก

ประกาศสร้างพระวิหารใหม่
สามแห่ง

© เกรก โอลเซิน, ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ

ถนนสู่เอมมาอูส โดยเกรก โอลเซิน

“ในวันนั้นเองมี [สานุศิษย์] สองคนเดินทางไปหมู่บ้านชื่อเอมมาอูส...
“ขณะที่กำลังสนทนาซักถามกันอยู่ พระเยซูก็เสด็จเข้ามาใกล้ดำเนินด้วยกัน...
“เมื่อประทับที่ได้ะอาหารกับพวกเขา พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ขอพระพร แล้วทรงหักส่งให้เขา
“ตาของเขาทั้งสองก็เปิดออกและเขาก็จำพระองค์ได้ แล้วพระองค์ก็อันตรธานไปจากเขา
“เขาจึงพูดกันว่า ใจเรารุ่มร้อนภายในเมื่อพระองค์ตรัสตามทาง และเมื่อทรงอธิบายพระคัมภีร์
ให้เราฟังไม่ใช่หรือ?” (ลูกา 24:13, 15, 30-32)

ภาคการประชุมใหญ่สตรี

- 8 ทำให้บ้านของเราเต็มไปด้วยแสงสว่างและความจริง
เชอริล เอ. เอสพลิน
- 11 ครอบครัวมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
- 14 ผู้ปกป้องถ้อยแถลงครอบครัว
บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
- 17 พระผู้ปลอบโยน
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์

ภาคเช้าวันเสาร์

- 22 “เราเลือกการอดอาหารอย่างไร
ไม่ใช่หรือ?”
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 26 แผนแห่งความสุข
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
- 29 เราจะขึ้นไปด้วยกัน
ลินดา เค. เบอร์ตัน
- 32 อุปมาเรื่องผู้หว่านพืช
เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. เอ็คส์
- 36 เลือกว่าจะเชื่อ
เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีเย์ เคลย์ตัน
- 39 เหตุใดการแต่งงานและครอบครัว
จึงเป็นสาระสำคัญ—ทุกแห่งทั่วโลก
เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์ริรี่

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 43 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
- 45 รายงานจากแผนกตรวจสอบบัญชี
ของศาสนจักรปี 2014
เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซน
- 45 รายงานสถิติปี 2014
บรูค พี. เฮลส์
- 46 ฉะนั้นพวกเขาจึงข่มความกลัว
เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์
- 50 เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว
เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 54 เสียงดนตรีของพระกิตติคุณ
เอ็ดเดอร์วิลฟอร์ด ดับเบิลยู. แอนเดอร์เซ็น
- 56 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามต่อไป
เอ็ดเดอร์เดล จี. เรนลันด์
- 59 คนที่ตีจริงและปราศจากมารยา
เอ็ดเดอร์ไมเคิล ที. ริงก์วูด
- 62 พระเจ้าเป็นแสงฉันทัน
เอ็ดเดอร์เคเวนทิน แอล. คูค

ภาคการประชุมใหญ่ฐานะปุโรหิต

- 67 คนหนุ่มสาวรุ่นเยาว์หยุด
เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
- 70 ไซ้เราชนะได้และจะชนะ!
เอ็ดเดอร์อูลิสเสส ซวาเรส
- 77 ความเป็นบิดา—จุดหมายนิรันดร์
ของเรา
แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน
- 80 การเป็นคนจริงใจ
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
- 84 ฐานะปุโรหิตและการสวดอ้อนวอน
ส่วนตัว
ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 88 ฐานะปุโรหิต—ของประทานอันศักดิ์สิทธิ์
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 91 พรของพระวิหาร
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
- 93 การกลับคืนสู่ศรัทธา
โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
- 96 แสวงหาพระเจ้า
เอ็ดเดอร์ไฮเซ เอ. เทียเซียรา
- 98 สิ่งนี้ยังน่าพิศวงสำหรับท่านหรือไม่
อธิการเจราลด์ คอสเซ
- 101 การรอคอยบุตรที่หายไป
เอ็ดเดอร์เบรินท์ เอช. นิลสัน
- 104 ซึ่งความเที่ยงธรรมความรักเมตตา
ประสาน
เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 107 ของประทานแห่งพระคุณ
ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 111 ถำรงค์ไว้ซึ่งสิทธิ์เสรี ปกป้องอิสรภาพ
ด้านศาสนา
เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
- 114 จงอยู่ใกล้ต้นไม้แห่งชีวิต
เอ็ดเดอร์เควิน ดับเบิลยู. เพียร์สัน
- 117 มุมมองนิรันดร์ของพระกิตติคุณ
เอ็ดเดอร์ราฟาเอล อี. ฟิโน
- 119 ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่
เอ็ดเดอร์นัล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 123 ถ้าลูกจะรับผิดชอบ
เอ็ดเดอร์ฮาร์เวย์ เอฟ. เซบาโยส
- 126 จงอุทิศตนแด่พระคุณ, ขยายเผ่าพันธุ์, และ
ทำให้แผ่นดินโลกศิโรราบ
เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ ดับเบิลยู. ซิตาตี
- 129 สะบาโตคือวันปิตินันต์
เอ็ดเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน
- 72 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่
ระดับสามัญของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
133 ดัชชีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
134 ท่านกล่าวกับเรา: ทำให้การประชุมใหญ่
เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา
136 ข่าวศาสนจักร

การประชุมใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 185

คำวันเสาร์ 28 มีนาคม 2015 การประชุมใหญ่สตรี

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ลินดา เค. เบอร์ตัน
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เบเวอร์ลีย์ ทิงกี
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เรย์นา ไอ. อะเบอร์โต
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงปฐมวัยเยาวชนหญิง และสมาคมสงเคราะห์จากสเตรตในซอลท์เลคซิตี
เมอร์รี่ คามาส และพาร์คีตี้ ยูทาร์, อีริน ไรท์ ทอลล์, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน: "ฐานมั่นคงหนักหนา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 33; การนำเสนอบทเพลง, "ครอบครัวมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ," นีลีย์, เรียบเรียงโดย ซาบริสกี, ไมตีพิมพ์; "From Homes of Saints Glad Songs Arise," *Hymns*, no. 297, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไมตีพิมพ์; เพลงเมดเลย์: "รักที่บ้าน," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 144; "ให้เราพำนักชมเหยยสวรรค์," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 116; "รักของพระเจ้าผู้ช่วย," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 47, เรียบเรียงโดย ทอลล์/มาร์เก็ตต์, ไมตีพิมพ์

เช้าวันเสาร์ 4 เมษายน 2015 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์ไมท์ เจ. โคคส์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แลร์รี่ เจ. เอ็กโค ฮอว์ค
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ และเคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: "พระเยซูหาที่โปรดทรงนำเรา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 83; "สิริแด่พระเจ้า," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 67; "ฉันทำความดีบ้างหรือไม่?" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 18, เรียบเรียงโดย ซาบริสกี, ตีพิมพ์โดย พลัง; "สูงขึ้นไป ณ ยอดเขา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 4; "มาหาพระเยซู," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 49, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไมตีพิมพ์; "ฉันเชื่อในพระคริสต์," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 59, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน

บ่ายวันเสาร์ 4 เมษายน 2015 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: จิน เอ. สตีเวนส์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์แรนดี้ ดี. ฟังก์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงรวมจากสเตรตหนุ่มสาวสเตรตในเดวิสและวีเบอร์ เคาน์ตี, ยูทาร์; ซอนยา สเปอร์ลิงก์, ผู้อำนวยการเพลง; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์ และลินดา มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน: "สรรเสริญพระเจ้า," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 30, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย อ็อกซ์ฟอร์ด; "ฉันเฝ้าพิศวง," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 89, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไมตีพิมพ์; "เราขอบพระทัยสำหรับศาสดา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 10; "ขอให้เรารุดไป," *เพลงสวด*, บทเพลง

ที่ 124, เรียบเรียงโดย เอลเลียตต์, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน

คำวันเสาร์ 4 เมษายน 2015 ภาคฐานปะโรติค

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เดวิด แอล. เบค
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ซี. เกย์
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานปะโรติคจากมหาวิทยาลัยบริคม ยังก์; โรนัลด์ สตาเฮล, ผู้อำนวยการเพลง; ริชาร์ด เอลเลียตต์และแอนดรูว์ อันสเวิร์ธ, ผู้เล่นออร์แกน: "เพราะพลังที่เทือกเขา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 19, เรียบเรียงโดย ทอม เดอร์แฮม, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; "On This Day of Joy and Gladness," *Hymns*, no. 64, เรียบเรียงโดย สตาเฮล, ไมตีพิมพ์; "ทุกคนชาติจงฟัง!" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 132; "อาจารย์พายุกำลังโหมหนัก," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 46, เรียบเรียงโดย สตาเฮล, ไมตีพิมพ์

เช้าวันอาทิตย์ 5 เมษายน 2015 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: ลินดา เอส. ไรท์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์ควิน เอส. แฮมิลตัน
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยการเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็น และริชาร์ด เอลเลียตต์, ผู้เล่นออร์แกน: "จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน!" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 27; "พระองค์ทรงฟื้นฟู" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 92, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไมตีพิมพ์; "Consider the Lilies," *ฮอปฟ์แมน*, เรียบเรียงโดย ลีออน, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; "ฉันรู้พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์" *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 59; "พระเยซูทรงฟื้นฟู," หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 44, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไมตีพิมพ์; "พระคริสต์เจ้าคืนชีพวันนี้," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 93 เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไมตีพิมพ์

บ่ายวันอาทิตย์ 5 เมษายน 2015 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เอส. กิฟฟอร์ด นีลเซ็น
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์โคอิชิ อาโอยากิ
ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอร์นาเคิล; แมค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยการเพลง; ลินดา มาร์เก็ตต์ และบอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: "พระเจ้าผู้ไถ่ทรงพระชนม์," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 58; "พระองค์ทรงส่งพระบุตร," หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 20, เรียบเรียงโดย ฮอปฟ์แมน/ไมตีพิมพ์; "มาเถิดเจ้าแห่งราชา," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 21; "เล่าเรื่องพระเยซูให้ฉันฟัง," หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 36,

เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี/ไมตีพิมพ์; "พระเจ้าขอขำตามพระองค์," *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 106, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไมตีพิมพ์

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่างๆ

เข้าไปดูคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางอินเทอร์เน็ตได้หลายภาษาที่ conference.lds.org จากนั้นเลือกภาษา คำปราศรัยมีในแอปมือถือ Gospel Library ด้วยเช่นกัน โดยปกติภายในหกสัปดาห์หลังจากการประชุมใหญ่สามัญ ไฟล์วีดิทัศน์และไฟล์บันทึกเสียงจะมีจำหน่ายที่ศูนย์หนังสือ

ข้อมูลการประชุมใหญ่สามัญในรูปแบบที่เข้าถึงได้

สำหรับสมาชิกผู้พิการมีอยู่ที่ disability.lds.org ข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอนโปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการของผู้ที่ทำงานเยี่ยมได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย โคดี้ เบลล์

ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เลสลีย์ นิลส์สัน

ภาพการประชุมใหญ่

ภาพในซอลท์เลคซิตีถ่ายโดย เวลเดิน ซี. แอนเดอร์เซ็น, โคดี้ เบลล์, เจน บิงแกม, อาเล บอร์เฮส, แรนดี้ โคลิเออร์, เวสตัน โคลตัน, มาร์ค เดวิส, เครก ไดมอน, นาราเนล เรย์ เอ็ดเวิร์ดส์, แบนดอน ฟลินท์, แอชลี ลาร์เซ็น, ออกัส มิลเลอร์, เลสลีย์ นิลส์สัน, แบริด สเลต, และ คริสตินา สมิธ; รูปดอกทานตะวันได้รับความเอื้อเฟื้อจากครอบครัวเควิน แอล. คูค; ในอากาศยาน, โดย เครก มาร์แชล เคอบเซ็น; ใน วัตต์เบอร์มินนิซตา, สหรัฐอเมริกา, โดย แซนดรา วอลท์คอฟฟ์; ใน แมคมินนิวัลด์ ออริกอน สหรัฐ โดย เจค เวสต์; ใน อาบิดัน โอเวอร์ โคลด์, โดย ลูเซียน กับ อากาธา ฮัฟฟูเอ และ ฟิลลิปเป กับแอนเนลิส อัลซาร์ด; ใน แปริปปูอง ฝรั่งเศส โดย เรน คาสตายนีญ; ใน เฮลซิงกิ ฟินแลนด์ โดย คูคคา ฟริสไตร์ม; ในโจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ ได้รับความเอื้อเฟื้อจากครอบครัว คริสตอฟเฟล โกลเด็น; ใน นครรัฐวาติกัน โดย ฮูมานัม; ใน กรุงเทพฯ ประเทศไทย โดย สาธิต ไกวัลวรรณะ; ใน มุมไบ อินเดีย โดย เว็นดี้ คีเลอร์; ใน มอนทรีออล ควิเบก แคนาดา โดย ลอเรนซ์ ลูคิกซ์; ใน ชีวิตดีเลิศคาร์เมน กัมเปเชเม็กซิโก โดย เฮดเดอร์ มานูเอล เซอร์นานเดซ มาร์ตินเนซ; ใน ซานมารีโนเดอลอสอันเดส เนเวแกน อาร์เจนตินา โดย โคลตัน มอนดราคอน; ฮองกง ภาพประกวด National Geographic โดย โบรอัน แยม; ใน นาดาล ริกอร์ตันติคูนอร์เต บราซิล โดย เคลเบอร์ เท็กซ์; และใน ลอนดอน อังกฤษ โดย คามี เวดดิค

พฤษภาคม 2015 ปีที่ 21 เล่มที่ 5

เลขีโยนา 12565 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โรว์อำนวยการกลีบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, วิลเลียม เอ็ม. เนลสัน, คัลลิส เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดনার, เควนทิน แอล. คุก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เควก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เมอร์วิน บี. อาร์โนลด์, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด้น, แลร์รี่ อาร์. ลอว์เรนซ์, เจมส์ บี. มาร์ติน, โจเซฟ ดับเบิลยู. ฮิตาดี

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนต์ เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์

ผู้อำนวยการฝ่ายพิมพ์: ลีซา แครโรไลนา โลเปซ

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: บริทาน ปัดดี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลินตัน, ลอว์ ฟูลเลอร์, กาวรีเรตต์ เอ. การ์ฟ, ลาวิน พอร์เทอร์ กอนด์, จิลล์ แฮคคิงก์, ชาร์ลอตต์ ซาร์คาบาส, มินดี แอน. ลิฟวิทท์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลี จอห์นสัน โอโตเคิร์ก, โจเซฟ เอ. เพอร์รี่, และ ฟินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมันย์, พอล แวนแดนเบิร์ก, มาริสา วิดัลสัน นักศึกษานิเทศศาสตร์: เอลิซ แทน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. เพเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์ส, เฟย์ ที. แอนดรูว์ส, แมนดี เบนท์ลีย์, ซี. คิมบัลด์ บอดด์, โรนัลด์ โฮลต์, เนต โกลสัน, คอลลีน อิงคีย์, เกร็ก ที. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกร็น, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบิโน, แรตเทอร์, เค. ไมเคิล วอลเคนฮอร์สต์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ เมเนเจอร์ ฮูร์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

งานผลิต: คอานนี่ โบว์ธอร์พ บรีดจ์, จูลี เบอริเดคคิต, เคที ดันแคน, โบอัน ดับเบิลยู. กิล, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน, กายส์ เทด แรฟเฟอร์ที่งานออกแบบพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เควก เค. เซตจิวค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

งานแปล: ศศิธร ฤกษ์ฉัตร

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราค่าสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านทางนิตยสารเลขีโยนาของทั่วโลก/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 เพลซเวสต์ไซด์หนึ่ง แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสิบวัน

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ "เครื่องมือชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ อีกมากมายทั่วโลก เช่น จีน ฝรั่งเศส (ตัวอักษรเข้าใจง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ สเปนแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โอลิกันด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุโรบาส เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย มอริเชียส ไนเจอร์แลนด์ โปรตุเกส โรมานีอ รัสเซีย ซาฮาลีน สเปน สวาฮีลีสวีเดน ตากาล็อก ตากาล็อก ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับที่ต่างกันในไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2015 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: May 2015 Vol. 21 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

ดัชนีผู้พูด

กัปสัน, แลร์รี่ เอ็ม., 77
คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 50
คอสเซ, เวลาด์, 98
คุก, เควนทิน แอล., 62
เคลย์ตัน, แอล. วิทนี, 36
เจอร์เก็นเซ็น, เควิน อาร์., 45
ชวาเรส, อูลิสเสส, 70
ฮิตาดี, โจเซฟ ดับเบิลยู., 126
เชปโยส, ฮอริกเก เอ., 123
เทียเชียรา, โรเซ เอ., 96
นีสสัน, เบรนท์ เอช., 101
เนลสัน, รัสเซลล์ เอ็ม., 129
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซลล์, 67
เบดনার, เดวิด เอ., 46
เบอริตัน, ลินดา เค., 29
พิโน, ราฟาเอล อี., 117
เพอร์รี่, แอล. ทอม, 39
เพียร์สัน, เควิน ดับเบิลยู., 114
แพคเกอร์, บอยด์ เค., 26
มอนสัน, โอมัส เอส., 88, 91
ริงกิวค, ไมเคิล ที., 59
เรนสัน, เดล จี., 56
วิกซอม, โรสแมรี่ เอ็ม., 93
สตีเฟนส์, แคโรล เอ็ม., 11
ออสคาร์สัน, บอนนี่ แอล., 14
อายริงก์, เฮนรี่ บี., 17, 22, 84
อุคท์ดอร์ฟ, ดีเทอร์ เอฟ., 43, 80, 107
เอสพลิน, เซอริล เอ., 8
แอนเดอร์สัน, นีล แอล., 119
แอนเดอร์สัน, วิลฟร็ด ดับเบิลยู., 54
ไอค์ส์, ดัลลัน เอช., 32
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 104
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี., 111

ดัชนีหัวข้อ

กลับใจ (การ), 26, 56, 107
การซัดไซ้, 17, 46, 50, 56, 62, 70, 96, 104, 107, 123
การเติบโตของศาสนจักร, 45, 119
การเรียกในศาสนจักร, 59, 88
ขันติธรรม, 111
แข่งขัน (การทำให้), 93, 101
คนหนุ่มสาว, 67
ครอบครัว, 8, 11, 14, 26, 39, 50, 62, 101, 126, 129
ความกลัว, 46
ความกรุณา, 11, 17
ความจริง, 8
ความเป็นหนึ่งเดียว, 11, 62
คุณลักษณะแห่งสวรรค์, 11, 126
งานเผยแผ่ศาสนา, 91, 111, 126
โจเซฟ สมิธ, 8, 111
ชีวิตนรีนทร์, 114, 117
เซมินารี, 67
ฐานะประเสริฐ, 77, 84, 88
แต่งงาน (การ), 14, 26, 29, 39, 50, 67, 126
เทคโนโลยี, 67, 96
บ้าน, 8, 14, 54, 62
บิดา (ความเป็น), 14, 29, 77
บิดามารดา (การเป็น), 14, 39, 50, 54, 126, 129
ประจักษ์พยาน, 36, 67, 70, 80, 93, 101
ประวัติครอบครัว, 129
ปฏิหาริย์, 98, 119
ปีติ, 26, 93, 96
เปลี่ยนใจเลื่อมใส(การ), 32, 56, 93
เบ็ดเตล็ด (การ), 84
ผู้กตเวทิตา (การ), 93
แผนแห่งความรอด, 14, 26, 50, 111, 117, 126
พร, 22, 36, 88, 91
พระคัมภีร์มอรมอน, 8, 114
พระคุณ, 36, 46, 50, 59, 80, 104, 107
พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา, 11, 77
พระเยซูคริสต์, 17, 36, 46, 50, 62, 67, 77, 80, 91, 93, 96, 101, 104, 107, 111, 114, 119

พระวิญญานบริสุทธิ์, 8, 17, 54, 84, 98, 111
พระวิหาร, 26, 91
พันธสัญญา, 11, 17, 29, 46, 59, 114, 129
พื้นดินชีวิต (การ), 104, 107
มารดา (ความเป็น), 14
มีน้ำใจ (ความ), 29
มุมมอง, 117, 119
ยากลำบาก (ความ), 11, 17, 36, 62, 91, 96, 117, 119
รัก (ความ), 11, 26, 29, 50, 62, 80, 96, 101, 104
รับใช้ (การ), 22, 59, 80, 84, 129
ล่องลง (การ), 70
ลำดับความสำคัญ, 32
วันสะบาโต, 36, 62, 67, 129
ศรัทธา, 36, 46, 62, 84, 93, 98, 101, 114
ศีลธรรม, 26
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 98, 129
สงสัย (ความ), 36, 93, 101
สถาบัน, 67
वादอันอ่อนน้อม (การ), 22, 84, 91, 114
สอนประจำบ้าน (การ), 84
สันติสุข, 17, 46, 91
สานุศิษย์ (การเป็น), 32, 59, 67, 80, 114, 123
สิทธิ์เสรี, 36, 70, 111, 123
สื่อลามก, 67, 70
เสด็จมาครั้งที่สอง (การ), 119
เสรีภาพทางศาสนา, 111
แสงสว่าง, 8, 36
หน้าที่, 88, 123
หวัง (ความ), 36, 101, 117
อดทน (ความ), 114
อดทนอดกลั้น (ความ), 54, 101, 129
อดอาหาร (การ), 22, 67, 84, 129
ออกเดท (การ), 67
อ่อนน้อมถ่อมตน (ความ), 59, 84
อาถืมและเงา, 26, 46, 50, 104, 117
อิสเตอร์, 91, 104, 107

เรื่องเด่นจากการประชุมใหญ่สามัญ ครั้งที่ 185 ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

การมอบหมายหัวข้อการประชุมใหญ่—ไม่ได้ทำโดยอำนาจของมนุษย์ แต่โดยการดลใจของพระวิญญาณ” เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. ไฮคส์แห่งโครัมอักคร-สวากสืบสองอธิบาย (หน้า 32) การประชุมใหญ่สามัญที่ได้รับการดลใจเริ่มต้นด้วยภาค การประชุมใหญ่สตรีและจบลงในวันอาทิตย์ อีสเตอร์ ผู้พูดสอนเกี่ยวกับครอบครัว การอดอาหาร งานพระวิหาร ความเป็นสานุศิษย์ สะบาโต และการขอใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด รวมถึงหลักการพระกิตติคุณอื่นๆ อีกมากมาย (ดูหน้า 3)

ต่อไปนี้เป็นเรื่องเด่นบางเรื่อง:

- ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ประกาศว่า

จะสร้างพระวิหารใหม่ใน อาบิโดจัน 'โอเวอร์รี โคสต์; ปอร์โตแปรงซ์ เฮติ; และ กรุงเทพฯ ประเทศไทย ท่านกล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ช่างมีพรอันน่าอัศจรรย์รอคอยสมาชิกที่ซื่อสัตย์ในพื้นที่เหล่านี้ และในทุกที่ไม่ว่าพระวิหารจะตั้งอยู่ที่ใดก็ตามทั่วโลก” (หน้า 91)

- สมาชิกศาสนจักรสนับสนุนสมาชิกใหม่ในโครัมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ ฝ่ายประธานเยาวชนชายคนใหม่ และที่ปรึกษาคนใหม่ในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ
- รายงานสถิติประจำปีกล่าวว่ามี สมาชิกศาสนจักร 15.3 ล้านคนใน 3,114 สหคต และ 561 ท้องถิ่น มีพระวิหารใหม่อุทิศเมื่อปีที่แล้วสามแห่ง ทำให้มีพระวิหาร

ที่เปิดดำเนินการรวมเป็น 144 แห่ง

- การประชุมใหญ่แปลสู่ 95 ภาษา โดยทำตามแนวการปฏิบัติใหม่ที่เริ่มต้นเมื่อตุลาคมปีที่แล้ว ผู้พูดสามคนกล่าวคำปราศรัยในภาษาอื่นๆ นอกจากภาษาอังกฤษ

โดยที่พูดในวันอาทิตย์อีสเตอร์ ผู้พูดหลายคนเป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด “พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า” ประธานโรมัส เอส. มอนสันเป็นพยาน “พระองค์เสด็จออกมาจากหลุมฝังศพในเช้าวันอีสเตอร์แรก ทรงนำของประทานแห่งชีวิตอันเป็นนิจมาให้กับบรรดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า” (หน้า 93) ■

โคย เซอริล เอ. เอสพลิน
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

ทำให้บ้านของเรา เต็มไปด้วยแสงสว่าง และความจริง

เพื่อให้เราและครอบครัวด้านทานแรงกดดันของโลก เราต้องได้รับการเติมเต็มด้วยแสงสว่าง
และความจริงของพระกิตติคุณ

หัวใจฉันเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
ขณะที่ครอบครัวเหล่านี้สอนความ
จริงอันศักดิ์สิทธิ์ว่า “ครอบครัวมา
จากพระเจ้า”¹ คนตรีที่สร้างแรงบันดาลใจ
ใจเป็นเพียงอีกหนึ่งวิธีที่เราสามารถรู้สึก
ว่าพระวิญญาณทรงกระซิบเราและกำลังทำให้
เราเปี่ยมไปด้วยแสงสว่างและความจริง
แนวคิดเรื่องได้รับการเติมเต็มด้วยแสง
สว่างและความจริงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง
ต่อดิฉันเพราะประสบการณ์ที่ดิฉันเคยมี
หลายปีมาแล้ว ดิฉันเข้าร่วมการประชุมที่
สมาชิกคณะกรรมการเยาวชนหญิงสามัญ
สอนเกี่ยวกับการสร้างครอบครัวและบ้าน
ที่เข้มแข็งทางวิญญาณ เพื่อสาธิตให้เห็น
ชัดเจน ผู้นำเยาวชนหญิงซุกระป้องนำอัครดล
ขึ้นสองกระป้อง มือหนึ่งถือกระป้องเปล่า
และอีกมือหนึ่งถือกระป้องที่ยังไม่ได้เปิดและ
มีน้ำอัครดลอยู่เต็ม เริ่มแรก เธอบีบกระป้อง
เปล่า กระป้องเริ่มบวมและยุบตัวภายใต้แรง
กดดัน ต่อมาเธอบีบกระป้องที่ยังไม่ได้เปิด
ด้วยมืออีกข้างหนึ่ง กระป้องนั้นยังคงสภาพ
เดิม ไม่บวมหรือยุบตัวเหมือนกระป้องเปล่า
—เพราะมีน้ำอยู่เต็ม

เราเปรียบเทียบการสาธิตนี้กับชีวิตของเรา
แต่ละคน กับบ้านและครอบครัวของเรา เมื่อ
เติมไปด้วยพระวิญญาณและความจริงของ
พระกิตติคุณ เรามีพลังด้านทานแรงภายนอก
ของโลกที่ล้อมเราและกดดันเรา อย่างไรก็ตาม
ดี หากเราไม่ได้รับการเติมเต็มทางวิญญาณ
เราย่อมไม่มีกำลังภายในเพื่อด้านทานแรง
กดดันภายนอกและจะล้มสลายเมื่อแรงนั้น
กดดันเรา

ซาตานรู้ว่าเพื่อให้เราและครอบครัวด้าน
ทานแรงกดดันของโลก เราต้องได้รับการเติม
เต็มด้วยแสงสว่างและความจริงของพระกิตติ
คุณ ดังนั้นเขาจึงทำทุกอย่างในอำนาจของ
เขาเพื่อเจือจาง บิดเบือนและทำลายความ
จริงของพระกิตติคุณและเพื่อแยกเราออก
จากความจริงนั้น

เราหลายคนได้รับบัพติศมาและรับของ
ประทานแห่งวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงมีบทบาท
ในการเปิดเผยและสอนความจริงของสิ่งทั้ง
ปวง² เอกสิทธิ์แห่งของประทานนั้นมาพร้อม
กับความรับผิดชอบในการแสวงหาความจริง
การดำเนินชีวิตตามความจริงที่เราารู้ การแบ่ง
ปันและการปกป้องความจริง

สถานที่แห่งหนึ่งที่เราจะแสวงหาการเติม
เต็มด้วยแสงสว่างและความจริงได้ดีที่สุดคือ
ในบ้านเราเอง คำร้องที่เราได้ยินย้ำเตือนเรา
ว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าของประทานครอบครัวให้เรา
ตามพระประสงค์ที่ทรงช่วยเรา”³ ครอบครัว
เป็นที่ทำการของพระเจ้าบนโลกที่ช่วยให้เรา
เรียนรู้และดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ เรา
มาอยู่ในครอบครัวของเราพร้อมกับหน้าที่อัน
ศักดิ์สิทธิ์ที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งทาง
วิญญาณให้กันและกัน

ครอบครัวนิรันดร์ที่เข้มแข็งและบ้านที่
เปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่ได้เกิดขึ้นเอง ต้อง
ใช้ความพยายามอย่างมาก ใช้เวลาและให้
สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวทำส่วนของเขา

หรือเธอ ทุกบ้านไม่เหมือนกัน แต่ทุกบ้านที่สมาชิกแม้แต่หนึ่งคนแสวงหาความจริงก็ทำให้เกิดความแตกต่างได้

เราได้รับคำปรึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มความรู้ทางวิญญาณโดยผ่านการสวดอ้อนวอนและโดยผ่านการศึกษารวมถึงการไตร่ตรองพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเกี่ยวกับการได้รับประจักษ์พยานถึงแสงสว่างและความจริง ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ กล่าวว่

“พระเจ้าเป็นเจ้านิรันดรผู้ทรงฤทธานุภาพ... จะรับสั่งแก่ผู้ที่เข้าไปหาพระองค์ด้วยใจ

จริงและเจตนาแท้จริง

“พระองค์จะรับสั่งกับพวกเขาในความฝัน นิมิต ความคิดและความรู้สึก”

ประธานอุกท์ดอร์ฟกล่าวต่อไปว่า “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของห้วงโยธาน พระองค์จะทรงฟังและจะทรงตอบคำถามส่วนตัวของท่าน พระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของท่าน ในวิธีของพระองค์และในเวลาของพระองค์ ดังนั้น ท่านต้องเรียนรู้ที่จะฟังสุรเสียงของพระองค์”⁴

เรื่องราวประวัติครอบครัวสั้นๆ อธิบายคำปรึกษานี้

หลายเดือนที่ผ่านมาดิฉันอ่านประจักษ์

พยานของเอลิซาเบธ สเตาเฮลลี วอลด์เกอร์ พี่สาวของคุณดาวิดดิฉัน สมัยยังเด็ก เอลิซาเบธอพยพจากสวิสเซอร์แลนด์ไปอเมริกาพร้อมกับครอบครัวของเธอ

หลังจากเอลิซาเบธแต่งงาน เธอกับสามีและลูกๆ อาศัยอยู่ในยูทาห์ใกล้ชายแดนเนวาดา ที่นั่นพวกเขาเปิดที่ทำการไปรษณีย์บ้านของพวกเขาเป็นจุดแวะพักของนักเดินทาง พวกเขาต้องทำอาหารและเสิร์ฟอาหารทั้งวันทั้งคืนให้กับนักเดินทาง นี่เป็นงานหนักและเหนื่อย พวกเขาพักผ่อนน้อย แต่เรื่องใหญ่ที่สุดที่ทำให้เอลิซาเบธกังวลคือการสนทนาของผู้คนที่พวกเขาได้พบ

เอลิซาเบธกล่าวว่าแต่ก่อนจนถึงเวลานั้น เธอมองข้ามความสำคัญว่าพระคัมภีร์มอรมอน เป็นความจริงว่าพระเจ้าเป็นเจ้าประธานสิทธิอำนาจแก่ศาสนาดวงอาทิตย์ โจเซฟ สมิธให้ทำสิ่งที่ท่านทำ และว่าข่าวสารของท่านคือแผนแห่งชีวิตและความรอด แต่ชีวิตที่เธอกำลังประสบ ไม่ใช่สิ่งที่เสริมสร้างความเชื่อเช่นนั้นเลย

นักเดินทางบางคนแวะมาเป็นนักอ่าน มีการศึกษาและรอบรู้และตลอดเวลาการสนทนารอบโต๊ะเธอพูดถึงโจเซฟ สมิธว่าเป็นพวก “เจ้าเล่ห์เพทุบาย” ที่เขียนพระคัมภีร์มอรมอนขึ้นมาเองแล้วแจกจ่ายออกไปเพื่อหารายได้ พวกเขาทำราวกับว่าไม่อาจจะคิดยังงี้ก็เป็นเรื่องเหลวไหลทั้งเพโดยอ้างว่า “พวกมอรมอนหลอกลวง”

คำพูดทั้งหมดนี้ทำให้เอลิซาเบธรู้สึกอ้างว้างและโดดเดี่ยว ไม่มีใครคุยด้วย ไม่มีแม้เวลาจะสวดอธิษฐาน—แม้ว่าเธอเคยสวดอธิษฐานระหว่างทำงาน แต่เธอก็รู้สึกกลัวเกินกว่าที่จะพูดอะไรกับคนที่หัวเราะเยาะศาสนาของเธอ เธอบอกว่าเธอได้แต่คิดว่าพวกเขากำลังบอกความจริงและเธอก็รู้สึกว่าจะไม่อาจปกป้องความเชื่อของเธอได้แม้จะพยายามก็ตาม

ต่อมา เอลิซาเบธกับครอบครัวย้ายที่อยู่

เอลิซาเบธบอกว่าเธอมีเวลาคิดมากขึ้นและไม่วอกแวก ใจไม่จดจอตลอดเวลาเหมือนแต่ก่อน เธอมักลงไปห้องใต้ดินและสวดอธิษฐานจนถึงพระบิดาบนสวรรค์เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังกังวลใจเธอ—เกี่ยวกับเรื่องราวคนที่ดูเหมือนฉลาดเหล่านั้นพูดถึงพระกิตติคุณว่าเป็นเรื่องโกหกและเกี่ยวกับโจเซฟ สมิธและพระคัมภีร์มอรมอน

คืนหนึ่ง เอลิซาเบธฝัน เธอเล่าว่า “เหมือนกับดิฉันกำลังยืนบนเส้นทางเกวียนแคบๆ ที่นำไปสู่เชิงเขา ครึ่งทางขาขึ้นเนินเขา ดิฉันเห็นชายคนหนึ่งกำลังมองลงมาและกำลังพูดหรือเหมือนกำลังพูดกับเด็กหนุ่มคนหนึ่ง ที่คุกเข่าอยู่พลางก้มมองหลุมในดิน เขากางแขนออกและดูราวกับว่าเขากำลังความหาบางสิ่งที่อยู่ในหลุม ดิฉันเห็นฝาสิลาที่เหมือนกับถูกเลื่อนออกจากหลุมที่เด็กหนุ่มกำลังก้มมอง บนเส้นทางมีผู้คนมากมาย แต่เหมือนว่าไม่มีใครสักคนสนใจชายสองคนนั้นที่อยู่ข้างเนินเขา มีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับความฝันที่ตราตรึงใจดิฉันได้อย่างน่าประหลาดใจมากจนดิฉันตื่นขึ้น ... ดิฉันไม่กล้าเล่าความฝันให้ใครฟังแต่ดูเหมือนดิฉันมั่นใจว่านั่นคือเทพโมโรไน [ให้คำแนะนำ] กับเด็กหนุ่มโจเซฟตอนที่ท่านได้รับแผ่นจารึก”

ในฤดูใบไม้ผลิปี 1893 เอลิซาเบธไปร่วมพิธีอุทิศพระวิหารที่ซอลท์เลค ซิตี้ เธอพรรณนาถึงประสบการณ์ของเธอว่า “ที่นั่น ดิฉันเห็นภาพเดียวกันกับที่เคยเห็นมาแล้วในความฝัน ดิฉันคิดว่าภาพดังกล่าวเป็นหน้าตากระจกสี ดิฉันรู้สึกมั่นใจว่าถ้าดิฉันเห็นเนินเขาคาโมราห์เองก็คงไม่เหมือนจริงไปกว่านี้อีกแล้ว ดิฉันรู้สึกพอใจแล้วที่ได้เห็นภาพเทพโมโรไนในความฝันกำลังมอบแผ่นจารึก [ทองคำ] แก่โจเซฟ สมิธ”

หลายปีหลังจากความฝันและหลายเดือนก่อนเธอเสียชีวิตด้วยวัยเกือบ 88 ปี เอลิซาเบธได้รับความประทับใจอันทรงพลัง เธอกล่าวว่า “ความคิดที่เกิดกับดิฉันชัดเจน ... ราวกับว่าบางคนมาพูดกับดิฉันว่า... ‘อย่าฝังประจักษ์พยานของท่านไว้ในดิน’”⁵

หลายชั่วอายุต่อมา ลูกหลานของเอลิซาเบธยังคงได้รับความเข้มแข็งจากประจักษ์พยานของเธอ เหมือนกับเอลิซาเบธ เราดำเนินชีวิตอยู่ในโลกของคนช่างสงสัยและนักวิจารณ์มากมายผู้ซึ่งหัวเราะเยาะและต่อต้านความจริงที่เรายึดมั่น เราอาจได้ยินเรื่องราวที่น่าสับสนและข่าวสารที่ขัดแย้ง แจกเช่น เอลิซาเบธ เราจะต้องทำให้ดีที่สุดในการรักษาแสงสว่างและความจริงใดก็ตามที่เราได้รับในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะในสภาวะการณ์ที่ยากลำบาก คำตอบของคำสวดอธิษฐานของเราอาจไม่มาในแบบน่าเหลือเชื่อ แต่เราต้องค้นหาเวลาสงบเพื่อแสวงหาแสงสว่างและความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่า และเมื่อเราได้รับแล้ว นี่ก็เป็นความรับผิดชอบของเราที่จะดำเนินชีวิตตาม แบ่งปันและปกป้อง

ดิฉันฝากประจักษ์พยานของดิฉันไว้กับท่านว่าดิฉันรู้ว่าเมื่อเราทำให้ใจและบ้านเต็มไปด้วยแสงสว่างและความจริงของพระเจ้าช่วยให้รอด เราจะมีกำลังข้างในเพื่อต้านทานทุกสภาวะการณ์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “ครอบครัวมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า,” ใน *โครงสร้างสำหรับช่วงเวลาของการแบ่งปันปี 2014: ครอบครัวดำรงอยู่ชั่วนี้รันดร์* (2013), 28–29.
2. ดู โมโรไน 10:5.
3. “ครอบครัวมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า.”
4. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “การได้รับประจักษ์พยานถึงแสงสว่างและความจริง,” *เสียดไฮนา*, พ.ย. 2014, 21.
5. ดู เอลิซาเบธ สตาเฮลล์ วอลท์เกอร์, “My Testimony, Written for My Children and Their Children after I Am Gone,” 1939, 22–26, University of Nevada, Las Vegas, Special Collections; เครื่องหมายวรรคตอนและตัวเลขกดปรับให้เป็นมาตรฐานที่ใช้ในปัจจุบัน

โคย แครโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ครอบครัวมาจาก พระเจ้าเป็นเจ้า

เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเป็นที่ต้องการในครอบครัว
ของพระเจ้า

สิ่งใดงดงามและลึกซึ้งกว่าความจริงอันเรียบง่ายและบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณที่สอนในเพลงปฐมวีย์หรือไม่ และเด็กหญิงปฐมวีย์ทุกคนที่อยู่ที่นี่รู้จักเพลงนั้นที่ดิฉันกำลังจะพูดถึง ท่านเรียนรู้เพลงนี้ในโปรแกรมปฐมวีย์ของท่านปีที่แล้ว ถ้อยคำที่ว่า “ครอบครัวมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า”¹ —ซึ่งร้องในช่วงแรกของการประชุมนี้ —ทำให้เรานึกถึงหลักคำสอนที่บริสุทธิ์ เราไม่เพียงเรียนรู้ว่าครอบครัวมาจากพระเจ้าเป็นเจ้า แต่ยังเรียนรู้ด้วยว่าเราแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวของพระองค์

บรรทัดแรกของบทเพลงสอนว่า “พระบิดาเรามีครอบครัว คือฉัน! คือท่านทั้งปวงเช่นกัน เป็นบุตรธิดาพระองค์” จากถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวเราเรียนรู้ว่า “ในอาณาจักรก่อน ชีวิตมรรตัย บุตรและธิดาที่เป็นนิญญาณรู้จักและนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเป็นพระบิดาในสวรรค์ของพวกเขา” ในอาณาจักรนั้นเราเรียนรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ การเป็นสตรีในสวรรค์ เรารู้ว่าเราทุกคนคือ “ปียธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์”²

เส้นทางสู่โลกแห่งมรรตัยของเราไม่ได้

เปลี่ยนความจริงเหล่านั้นเลย เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและเป็นที่ต้องการในครอบครัวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ครอบครัวทางโลกล้วนดูแตกต่าง และขณะที่เราทำสุดความสามารถในการสร้างครอบครัวตามประเพณีที่เข้มแข็ง สมาชิกภาพในครอบครัวของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานะรูปแบบใด—สถานะสมรส สถานะความเป็นบิดามารดา สถานะทางการเงิน

สถานะทางสังคม หรือแม้กระทั่งสถานะที่เราโพลتبนสื่อทางสังคม

เราเป็นของครอบครัว “เราเป็นธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเราและเรารักพระองค์”³

บรรทัดที่สองของบทเพลงขยายความบรรทัดแรก “ทรงส่งเรามายังโลกโดยการเกิดมาอาศัยเรียนรู้ในครอบครัว”

ในชีวิตก่อนเกิด เราเรียนรู้ว่าเราจะมีช่วงเวลาแห่งความเป็นมรรตัย เรา “ยอมรับแผน [ของพระบิดาบนสวรรค์]” ซึ่งตามแผนนั้น บุตรธิดาของพระองค์จะได้รับร่างกายอันเป็นเนื้อหนังและได้รับประสบการณ์ทางโลกเพื่อพัฒนาไปสู่ความดีพร้อม และในที่สุดจะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ [ของเรา] เป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์”⁴

เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ อธิบายว่า “ในโลกก่อนเกิดเราเรียนรู้ว่าจุดประสงค์ที่ลงมาอยู่ที่นี่คือเพื่อรับการทดสอบ การทดลองและสิ่งท้าทาย”⁵ การท้าทายเกิดขึ้นในหลากหลายรูปแบบตามที่หลายคนกำลังประสบ ดิฉันไม่เคยต้องใช้ชีวิตผ่านการหย่าร้าง ความเจ็บปวดและความไม่มั่นคงอันเกิดจากการทอดทิ้ง หรือความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับการเป็นมารดาตัวคนเดียว ดิฉันไม่เคยประสบกับการสูญเสียลูก การเป็นหมั้น หรือความหลงใหลในเพศเดียวกัน ดิฉันไม่เคยต้องทนต่อการทารุณกรรม ความเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือการเสพติด สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ความทุกข์ทรมาน

ที่ดิฉันเผชิญ

ฉะนั้น ตอนนั้นพวกท่านบางคนกำลังคิดว่า “ถ้าอย่างนั้น ชิสเตอร์สตีเฟนส์ คุณไม่เข้าใจหรอก!” และดิฉันตอบว่าท่านพูดถูก ดิฉันไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการทำหายของท่าน แต่โดยผ่านการทดสอบและการทดลองส่วนตัว *ของดิฉัน*—การทดสอบที่นำดิฉันมาสู่การคุกเข่า *ของดิฉัน*—ดิฉันมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีกับพระองค์ผู้ที่เข้าพระทัยพระองค์ผู้ทรง “คุ้นเคยกับความทุกข์ยาก”⁶ ผู้ทรงประสบมาแล้วทุกสิ่งและเข้าพระทัยทุกสิ่ง และนอกจากนี้ ดิฉันเคยประสบกับการทดสอบแห่งมรรตัยที่เพิ่งกล่าวไปโดยผ่านเลนส์ตาของการเป็นบุตรสาว มารดา คุณย่า คุณยาย พี่สาว ป้า และเพื่อน

โอกาสของเราในการเป็นธิดาที่รักษาพันธสัญญาของพระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงต้องเรียนรู้จากการทำหายของเราเองแต่ต้องเป็นหนึ่งในเดียวกันในความเห็นใจและความเมตตาเมื่อเราสนับสนุนสมาชิกคนอื่นในครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้าในความทุกข์ยากของพวกเขาตามที่เรากำหนดพันธสัญญาไว้ว่าจะทำ

เมื่อเราทำเช่นนั้น เราจะมีใจเข้าใจและวางใจเช่นกันว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงรู้ถึงหนทางที่ยากลำบากและจะทรงนำเราให้ผ่านไปได้แม้ว่าความโทมัสและความผิด

หวังอาจเกิดขึ้นก็ตาม พระองค์คือจิตกุศลที่แท้จริงและความรักของพระองค์ “อดทนนาน”⁷—ส่วนหนึ่งโดยผ่านเรา—เมื่อเราทำตามพระองค์

ในฐานะธิดาของพระผู้เป็นเจ้าและศาสนิกษย์ของพระเยซูคริสต์ เราจะ “ทำตามความเห็นอกเห็นใจเหล่านั้นที่พระผู้เป็นเจ้าทรงใส่ไว้” ในใจเรา⁸ วงล้อมแห่งอิทธิพลของเราไม่จำกัดอยู่ที่สมาชิกในครอบครัวของเราเองเท่านั้น

ไม่นานมานี้ ดิฉันมีโอกาสไปเยี่ยมชิสเตอร์แอสซีจากสเตคซินลี แอริโซนา ในโอแกน (บ้านที่ทำงานจากโคลน) ของเธอ เมื่อเธอเชิญเราเข้าไปในบ้าน สิ่งแรกที่ดิฉันสังเกตเห็นคือกรอบรูปครอบครัวและผู้สอนศาสนา มากมายบนกำแพงและโต๊ะ ดิฉันจึงถามว่า “ชิสเตอร์แอสซี คุณมีหลานกี่คนคะ”

ด้วยประหลาดใจในคำถาม เธอยกไหล่ ดิฉันรู้สึกงงกับท่าที่ตอบสนองของเธอ ดิฉันมองไปที่ชิสเตอร์เอลโลว์เฮร์ ลูกสาวของเธอ ซึ่งตอบว่า “แม่ไม่รู้หรือว่ามีหลานกี่คน เราไม่เคยนับ เด็กทุกคนเรียกเธอว่า คุณยาย—เธอเป็นคุณยายให้กับทุกคน”

ชิสเตอร์แอสซีไม่จำกัดอิทธิพลความรักไว้กับครอบครัวร่วมสายโลหิตเท่านั้น เธอเข้าใจความหมายในการขยายวงล้อมแห่ง

อิทธิพลเมื่อเธอออกไปทำคุณประโยชน์ เป็นพรบำรุงเลี้ยงและปกป้องครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้า เธอเข้าใจว่า “เมื่อใดก็ตามที่สตรีเสริมสร้างศรัทธาให้กับเด็กคนหนึ่ง เธอช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัวในปัจจุบันและในอนาคต”⁹

บรรทัดที่สามของบทเพลงอธิบายเพิ่มเติมถึงจุดประสงค์ของความเป็นมรรตัยว่า **“พระผู้เป็นเจ้าประทานครอบครัวให้เราตามพระประสงค์”** พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน; และหากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเจ้าก็มีโทษของเรา”¹⁰ ครอบครัวที่อยู่ไกลต่อโลกสอนว่า ในฐานะปียธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ เรามีธรรมชาติแห่งสวรรค์ อุดลัทธิและจุดประสงค์นิรันดร์ พระผู้เป็นเจ้ามีพระประสงค์ให้เราเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน—ธิดาที่รักษาพันธสัญญา เป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลายของแต่ละชีวิตที่มีความเป็นปัจเจกบุคคล¹¹ ผู้ที่ปรารถนาจะเรียนรู้สิ่งทั้งปวงที่จำเป็นเพื่อกลับไปยังที่ประทับของพระองค์และได้รับการฝึกไว้เป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวนิรันดร์ของพระองค์

“ศาสนพิธีและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับ [เรา] ที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวชั่ววันนิรันดร”¹² ศาสนพิธีที่เราได้รับและพันธสัญญาที่เราทำเมื่อรับบัพติศมาและในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์เชื่อมต่อกับครอบครัวของพระผู้เป็นเจ้าทั้งสองด้านของม่าน—โดยเชื่อมต่อกับพระบิดาโดยผ่านพระบุตรของพระองค์ ผู้ทรงสวดอ้อนวอน “เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์ผู้เป็นพระบิดาสถิตในข้าพระองค์ และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในพระองค์และในข้าพระองค์ด้วย”¹³

เมื่อเราใช้เวลาในความเป็นมรรตัยไปกับการศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด เราย่อมเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น เราจะเข้าใจว่าพระองค์คือทางนั้น—ทางเดียว—ที่เราสามารถเอาชนะความท้าทายแห่งมรรตัย ได้รับการรักษา และกลับไปยังบ้านบนสวรรค์ได้

บรรทัดสุดท้ายของบทเพลงย้อนกลับไปที่จุดเริ่มต้น “**ทรงแบ่งปันความรักนี้เพราะครอบครัวมาจากพระองค์**” แผนซึ่งพระบิดาทรงมีไว้เพื่อบุตรธิดาของพระองค์เป็นแผนแห่งความรัก เป็นแผนซึ่งรวมลูกๆ ของพระองค์—ครอบครัวของพระองค์—ไว้กับพระองค์ เอ็ดเดอร์รัสเชลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีความปรารถนาสองประการเพื่อบุตรธิดาของพระองค์... ได้แก่ ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร” ซึ่งหมายถึงชีวิตที่กลับไปอยู่กับพระองค์ที่บ้าน”¹⁴ ความปรารถนาเหล่านั้นจะบรรลุก็ต่อเมื่อเราแบ่งปันความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อครอบครัวของพระองค์โดยเอื้อมือออกไปและแบ่งปันแผนของพระองค์กับผู้อื่นเช่นกัน

ยี่สิบปีมาแล้ว ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมมิอัครสาวกสิบสองเอื้อมือออกไปทั่วโลกเมื่อมีการตีพิมพ์ถ้อยแถลงเกี่ยวกับครอบครัวนับแต่นั้นมา การโจมตีครอบครัวมีมากยิ่งขึ้น

หากเราต้องทำให้ความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ในการเป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้าประสบความสำเร็จ เราต้องเข้าใจนัยสำคัญนิรันดรของความรับผิดชอบส่วนบุคคลในการสอนความจริงเกี่ยวกับแผนของพระบิดา

บนสวรรค์ที่มีไว้เพื่อครอบครัวของพระองค์ ประธานสภาเวริต ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ อธิบายว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะระดมสติของศาสนจักรให้ยืนหยัดพร้อมกับบุตรในการสกัดกั้นความชั่วร้ายที่ร้ายล้อมเราในการขับเคลื่อนงานของพระผู้ช่วยให้รอด ...

“...ดังนั้น เราขออวยพรท่านให้ปฏิบัติศาสนกิจด้วยอิทธิพลอันทรงพลังเพื่อคุณประโยชน์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของเรา ศาสนจักรของเราและชุมชนของเรา”¹⁵

สตรีทั้งหลาย เราเป็นของครอบครัวนี้ เราได้รับความรัก เราเป็นที่ต้องการ เรามีจุดประสงค์แห่งสวรรค์ งาน สถานที่ และบทบาทในศาสนจักรและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า และในครอบครัวนิรันดรของพระองค์ ท่านรู้สึกอยู่ในใจลึกๆ หรือไม่ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่านและทรงปรารถนาให้ท่านและคนที่ท่านรักอยู่กับพระองค์ ดังที่ “พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ทรงดีพร้อม...ทรงมีความหวังในเราเต็มที่”¹⁶ แผนของพระองค์ที่มีไว้เพื่อเราเพียบพร้อม และพระสัญญาของพระองค์

แน่นอน ดิฉันเป็นพยานถึงความจริงเหล่านี้ด้วยความสำนึกคุณในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู “ครอบครัวมาจากพระผู้เป็นเจ้า,” ใน *ครอบครัวดำรงอยู่ชั่ววันนิรันดร: โครงการสำหรับช่วงเวลาของการแบ่งปันปี 2014* (2013), 28–29.
2. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2010, 165.
3. “สาระสำคัญของเยาวชนหญิง,” ใน *เยาวชนหญิง ความก้าวหน้าส่วนบุคคล* (หนังสือเล่มเล็ก, 2009), 3.
4. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก.”
5. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “ทำให้การใช้ศรัทธาเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก,” *เสียดินนา*, พ.ย. 2014, 92.
6. อีสยาห์ 53:3.
7. โมโรไน 7:47.
8. โจเซฟ สมิธ, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 16.
9. *Daughters in My Kingdom*, 159.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:27.
11. ดู Patricia T. Holland, “One Thing Needful”: Becoming Women of Greater Faith in Christ,” *Ensign*, Oct. 1967, 26–33.
12. “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก.”
13. ยอห์น 17:21.
14. R. Scott Lloyd, “God Wants His Children to Return to Him, Elder Nelson Teaches,” *หมวด Church News* ใน LDS.org, 28 ม.ค., 2014, lds.org/church/news/god-wants-his-children-to-return-to-him-elder-nelson-teaches.
15. ฮาเวริต ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 157; ดู “To the Women of the Church,” *Ensign*, Nov. 1992, 96 ด้วย.
16. เอ็ม. รัสเชลล์ บัลลาร์ด, “Let Us Think Straight” (Brigham Young University devotional, Aug. 20, 2013); speeches.byu.edu.

โคบาย บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

ผู้ปกป้องถ้อยแถลง ครอบครัว

ให้เรามาช่วยกันสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยการยืนหยัดอย่างกล้าหาญและเป็นผู้ปกป้องการแต่งงาน ความเป็นบิดามารดา และบ้าน

ดิฉันรู้สึกเป็นเกียรติและปีติยินดียิ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของการชุมนุมที่น่าอัศจรรย์ของเด็กหญิงและสตรีในครั้งนี้นี้ เราได้รับพรมากมายในฐานะสตรีที่ได้มาชุมนุมกันในวันนี้ด้วยความสามัคคีและความรัก

ไม่นานมานี้ดิฉันได้อ่านเรื่องราวของ มารีย์แมเดไลน์ คาร์ดอนผู้ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่ได้รับการฟื้นฟูจากผู้สอนศาสนาผู้แรกที่ได้รับการเรียกให้รับใช้ในอิตาลีเมื่อปี 1850 พร้อมกับครอบครัว

เมื่อครอบครัวของเธอรับบัพติศมาเธอเป็นเยาวชนหญิงอายุประมาณ 17 หรือ 18 ปี วันอาทิตย์วันหนึ่งขณะครอบครัวจัดให้มีพิธีนมัสการในบ้านของพวกเขาซึ่งอยู่สูงขึ้นไปในเทือกเขาแอลป์ทางตอนเหนือของอิตาลี ผู่สอนที่เกี่ยววรดากลุ่มหนึ่ง รวมทั้งนักเทศน์ในท้องถิ่นบางคนมาชุมนุมกันรอบบ้านและเริ่มตะโกน โห่ร้องและเรียกร้องให้หน้าผู้สอนศาสนาออกมา ดิฉันไม่คิดว่าพวกเขาจะกระวนกระวายที่จะเรียนพระกิตติคุณ—แต่หากต้องการทำร้ายร่างกายด้วย สาวน้อยมารีย์คือคน

ที่เดินออกจากบ้านไปเผชิญหน้ากับฝูงชน ฝูงชนยังคงโห่ร้องอย่างเกรี้ยวกราดและเรียกร้องให้ส่งผู้สอนศาสนาออกมา มารีย์กพระคัมภีร์ไบเบิลในมือของเธอขึ้นและบัญชาให้พวกเขาหลบไป เธอบอกว่าเอลเดอร์เหล่านี้ถืออยู่ในการปกป้องของเธอและฝูงชนจะไม่อาจทำอันตรายแม้ผมเส้นเดียวบนศีรษะของพวกเขา ลองฟังคำพูดของเธอเอง “ทุกคนยืนตะลึง... พระผู้เป็นเจ้าอยู่กับดิฉัน พระองค์ทรงวางถ้อยคำเหล่านี้ในปากดิฉัน ไม่เช่นนั้นดิฉันจะพูดอย่างนั้นไม่ได้ ทุกคนอยู่ในความสงบทันที ร่างกายอันแข็งแกร่งแกร่งกร้าวของผู้ชายยืนโดยไม่สามารถทำอะไรได้ต่อหน้าเด็กสาวผู้อ่อนแอ ตัวสั้นแต่ได้รับความหวาดกลัว” นักเทศน์ขอให้ฝูงชนกลับไป ซึ่งพวกเขาทำอย่างเงียบสงบ แต่ในความละอายกลัวและสำนึกผิด แกะฝูงน้อยประชุมเสร็จสมบูรณ์ในความสงบ¹

ท่านนักภทสตรีสาวที่กล้าหาญคนนั้นได้หรือไม คนที่อายุไล่เลี่ยกับท่านหลายคนเธอยืนขึ้นหน้าฝูงชนและปกป้องความเชื่อที่เพิ่งค้นพบของเธอด้วยความกล้าและความเชื่อมั่น

พี่น้องคะ คงมีพวกเราไม่กี่คนที่ต้องเผชิญหน้ากับฝูงชนที่เกรี้ยวกราด แต่มีสงครามที่ประทุอยู่ในโลกนี้ซึ่งใจมืดหลักคำสอนที่เรารักสุดใจและเป็นหลักคำสอนพื้นฐานของเรา ดิฉันขอพูดอย่างเจาะจงถึงหลักคำสอนเรื่องครอบครัว ความศักดิ์สิทธิ์ของบ้านและจุดประสงค์สำคัญของครอบครัวกำลังเป็นปัญหาถูกวิพากษ์วิจารณ์ และบ่อนทำลายในทุกแนวรบ

ครบ 20 ปีแล้วในปีที่ประธานกอร์ดอนปี ฮิงค์ลีย์อ่าน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เป็นครั้งแรก เราสำนึกคุณและเห็นคุณค่าของความชัดเจน ความเรียบง่าย และความจริงของเอกสารที่ได้รับการเปิดเผยนี้ เราารู้สึกสับสนหรือไม่ว่าจำเป็นเพียงใดที่เราจะต้องมีข้อประกาศพื้นฐานเหล่านี้ในโลกยุคปัจจุบันเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ที่เราจะตัดสินกระแสลมใหม่แห่งลัทธิความเชื่อทางโลกแต่ละกระแส ที่พัดมาสู่เราจากสื่อ อินเทอร์เน็ต นักวิชาการ ทีวีและภาพยนตร์ และแม้กระทั่งสมาชิกสภานิติบัญญัติ ถ้อยแถลง

เรื่องครอบครัวได้กลายเป็นเครื่องวัดมาตรฐานของเราในการตัดสินปรัชญาโลกและดิฉันเป็นพยานว่าหลักการที่กำหนดออกมาในถ้อยแถลงนี้เป็นความจริงในปัจจุบันนี้เท่ากับที่เคยเป็นจริงมาเมื่อประธานให้เราผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเมื่อ 20 ปีก่อน

ดิฉันขอชี้ให้เห็นบางสิ่งที่เห็นได้ชัด ยากนักที่ชีวิตจะเป็นไปตามแผนทุกประการสำหรับทุกคน และเราทราบดีว่าไม่ใช่สตรีทุกคนจะได้รับประสบการณ์ดังที่ถ้อยแถลงบรรยาย แต่ยังเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องเข้าใจและสอนรูปแบบของพระเจ้าและพยายามสุดความสามารถเพื่อให้เกิดความตระหนักในรูปแบบนั้น

เราแต่ละคนต่างมีบทบาทส่วนหนึ่งในแผนนั้นและมีค่าเท่ากันในสายพระเนตรของพระเจ้า เราควรระลึกเสมอว่าพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักทรงทราบถึงความปรารถนาอันชอบธรรมของเราและจะทรงรักษาสัญญาของพระองค์ที่ว่าไม่มีสิ่งใดจะถูกยับยั้งไว้จากผู้รักษาพันธสัญญาอย่างซื่อสัตย์ พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพันธกิจและแผนสำหรับเราแต่ละคน แต่ทรงมีตาราง

เวลาของพระองค์เองด้วย สิ่งหนึ่งที่ทำลายที่สุดในชีวิตนี้คือการมีศรัทธาในจังหวะเวลาของพระเจ้า เป็นแนวคิดที่ดีที่จะมีแผนสำรองไว้ใจซึ่งจะช่วยเราให้รักษาพันธสัญญา มีจิตกุศลและเป็นสตรีที่ชอบธรรมผู้สร้างเสริมอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าไม่ว่าชีวิตของเราจะดำเนินไปทางใด เราต้องสอนลูกสาวให้มุ่งไปที่อุดมคติแต่เตรียมแผนเพื่อความฉุกเฉินไว้เสมอ

ในช่วงเวลาแห่งการเฉลิมฉลองครบรอบปีที่ 20 ของถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวนี้ ดิฉันขอท้าทายพวกเราทุกคนในฐานะสตรีของศาสนจักรให้มาเป็นผู้ปกป้อง “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” เหมือนมารี แมเคโลน คาร์ดอนปกป้องผู้สอนศาสนาและความเชื่อที่ค้นพบใหม่ของเธออย่างกล้าหาญ เราต้องปกป้องอย่างห้าวหาญต่อหลักคำสอนที่ได้รับบริการเปิดเผยของพระเจ้าที่อธิบายถึงการแต่งงาน ครอบครัว บทบาทแห่งสวรรค์ของชายและหญิง และความสำคัญของบ้านในฐานะสถานที่ศักดิ์สิทธิ์—แม้เมื่อโลกกำลังตะโกนใส่หูเราว่าหลักการเหล่านี้ล้าสมัย มีข้อจำกัดหรือไม่เข้ากับเหตุการณ์อีกต่อไป ทุกคนไม่ว่าสถานภาพการแต่งงานจะเป็น

อย่างไรหรือมีลูกก็คนสามารถเป็นผู้ปกป้องแผนของพระเจ้าที่อธิบายไว้ในถ้อยแถลงเกี่ยวกับครอบครัวได้ ถ้านี่คือแผนของพระเจื่อก็ควรเป็นแผนของเราด้วย!

มีหลักการสามข้อสอนไว้ในถ้อยแถลงซึ่งดิฉันคิดว่าผู้ปกป้องที่มุ่งมั่นต้องการเป็นพิเศษ ข้อแรกการแต่งงานระหว่างชายและหญิง พระคัมภีร์สอนเราว่า “แต่อย่างไรก็ดีในองค์พระเจ้า ผู้ชายก็ขาดผู้หญิงไม่ได้ และผู้หญิงก็ขาดผู้ชายไม่ได้”² เพราะไม่ว่าใครก็ตามที่จะบรรลุความสมบูรณ์แห่งพรฐานะปุโรหิต จะต้องมีสามีและภรรยาที่ผนึกกันในพระนิเวศน์ของพระเจ้า ทำงานด้วยกันในความชอบธรรมและคงความซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของพวกเขา นี่คือแผนของพระเจ้าเพื่อลูกๆ ของพระองค์ และไม่มีสุนทรพจน์หรือคำวิพากษ์วิจารณ์ต่อสาธารณชนใดไม่ว่ากี่ครั้งจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่พระเจ้าทรงประกาศได้ เราต้องแสดงให้เห็นรูปแบบของการแต่งงานที่ชอบธรรมต่อไป แสวงหาพรนั้นในชีวิตเรา และมีศรัทธาถ้าพรนั้นมาช้า ให้เราเป็นผู้ปกป้องการแต่งงานเพราะนี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงแต่งตั้งขณะเดียวกันให้เราแสดงความรักและเมตตาต่อผู้ที่เห็นต่างด้วย

หลักธรรมต่อไปเรียกร่องเสียงแห่งการปกป้องของเราเป็นสิ่งที่ยกระดับบทบาทแห่งสวรรค์ของมารดาและบิดา เราสอนลูกๆ ของเราอย่างกระตือรือร้นให้ตั้งเป้าหมายไว้สูงในชีวิตนี้ เราต้องการให้แน่ใจว่าลูกสาวของเรารู้ว่าพวกเขามีศักยภาพที่จะประสบผลสำเร็จและเป็นในสิ่งที่พวกเขาอยากได้ เราหวังว่าพวกเขาจะรักการเรียนรู้ มีการศึกษา มีพรสวรรค์และอาจเป็นได้แม้แต่มาริ คูร์รี่หรือเอลิซา อาร์ท. สโนว์ คนต่อไป

เราสอนบุตรธิดาของเราด้วยหรือไม่ว่าในชีวิตนี้ไม่มีเกียรติใดยิ่งใหญ่ไปกว่า ไม่มีตำแหน่งใดสูงส่งไปกว่า และไม่มีบทบาทใดสำคัญเกินกว่าการเป็นมารดาหรือบิดา ดิฉันหวังว่าขณะที่เราสนับสนุนลูกๆ ของเราให้เื้อมออกไปเพื่อสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตนี้เราจะสอนให้เขาให้เกียรติและยกย่องบทบาทที่มารดาและบิดามีในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ด้วย

ลูกสาวคนเล็กสุดของเรา แอบบีย์ พบโอกาสพิเศษที่จะขึ้นเป็นผู้ปกป้องบทบาทของแม่ วันหนึ่งเธอได้รับข้อประกาศจากโรงเรียนของลูกๆ ว่ากำลังจะจัดให้มีวันแห่งงานอาชีพขึ้นที่โรงเรียน บิดามารดาได้รับเชิญให้ส่งใบสมัครถ้าพวกเขาต้องการมาสอนเด็กๆ เกี่ยวกับงานของพวกเขาที่โรงเรียน และแอบบีย์รู้สึกว่าครอบครัวเพื่อจะมาพูดเกี่ยวกับความเป็นมารดา เธอไม่ได้รับการตอบกลับจากโรงเรียน และในที่สุดเมื่อวันแห่งงานอาชีพใกล้จะปิดลง เธอโทรศัพท์ไปที่โรงเรียนเพราะคิดว่าพวกเขาอาจทำใบสมัคร เธอหาย ผู้จัดงานวิ่งวุ่นไปทั้งโรงเรียนในที่สุดหาครูสองคนที่ยอมให้แอบบีย์ไปสนทนากับชั้นเรียนของพวกเขาในวันสุดท้ายของวันแห่งงานอาชีพ

ในการนำเสนอที่แสนสนุกซึ่งเธอได้มอบแก่เด็กๆ แอบบีย์สอนพวกเขาว่า ในฐานะแม่นอกจากสิ่งอื่นๆ อีกหลายสิ่งแล้ว เธอยังต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการแพทย์ จิตวิทยา ศาสนา การสอน ดนตรี วรรณคดี ศิลปะ การเงิน การตกแต่ง การทำผม การขับรถ กีฬา ศิลปะการทำอาหาร และอีกมากมายหลายอย่าง เด็กๆ รู้สึกประทับใจ เธอจบการนำเสนอโดยขอให้เด็กๆ ระลึกถึงแม่ของตนโดย

เขียนใบขอบคุณแสดงความกตัญญูสำหรับการกระทำด้วยความรักมากมายที่เป็นการรับใช้ที่ได้รับจากคุณแม่ทุกวัน แอบบีย์รู้สึกได้ว่าเด็กๆ มองคุณแม่ของพวกเขาในมุมมองใหม่ที่สดใสกว่าเดิมอย่างสิ้นเชิงและนั่นคือทำให้การเป็นมารดาหรือบิดาเป็นสิ่งที่มีความยิ่งใหญ่ เธอสมัครเพื่อจะแบ่งปันอีกที่วันแห่งงานอาชีพในปีนี้และได้รับเชิญให้นำเสนอกับหชั้นเรียน

แอบบีย์พูดถึงประสบการณ์ของเธอดังนี้ “ดิฉันรู้สึกว่าเป็นการง่ายในโลกนี้ที่เด็กจะรู้สึกว่าการเป็นบิดามารดาคืองานสำรองหรือแม้บางครั้งเป็นความไม่สะดวกสบายที่จำต้องทำ ดิฉันต้องการให้เด็กทุกคนรู้สึกว่า

พวกเขาเป็นลำดับความสำคัญสูงสุดของพ่อแม่ และบางทีการบอกพวกเขาว่าการเป็นบิดามารดาสำคัญต่อดิฉันเพียงใดอาจช่วยให้พวกเขาตระหนักถึงทุกสิ่งที่เป็นคุณค่ามารดาทำเพื่อพวกเขา รวมทั้งเหตุผลที่ทำให้ด้วย”

ศาสตราจารย์ผู้เป็นที่รักของเรา ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน เป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของการให้เกียรติสตรีและความเป็นมารดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณแม่ของท่านเอง เมื่อพูดถึงแม่บนแผ่นดินโลกของเรา ท่านกล่าวว่า “ขอให้เราแต่ละคนส่งสมความจริงข้อนี้ไว้ ไม่มีใครที่ลืมมารดาแต่จำพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ ไม่มีใครจำมารดาได้แต่ลืมพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ทำไมหรือ เพราะปู่ย่าบรรพบุรุษ

สองนี้ คือพระผู้เป็นเจ้าและมารดา [บนแผ่นดินโลกของเรา] เป็นหุ้นส่วนกันในการสร้างในความรัก ในการเสียสละ ในการรับใช้ อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”³

หลักการสุดท้ายที่เราต้องยืนหยัดปกป้อง คือความศักดิ์สิทธิ์ของบ้าน เราต้องหยิบยก คำคำหนึ่งที่บางครั้งมีการพูดถึงอย่างเย้ยหยันและเสริมคุณค่าขึ้น คำนี้คือ **แม่บ้าน** เราทุกคน—หญิง ชาย เยาวชน เด็ก โสัดหรือสมรส—สามารถทำงานเป็นแม่บ้านได้ เราควร “ทำบ้านของเรา” ให้เป็นที่แห่งระเบียบ เป็นแหล่งลี้ภัย ที่ศักดิ์สิทธิ์ และปลอดภัย บ้านของเราควรเป็นบ้านที่รู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าอย่างล้นเหลือ และเป็นທີ່ศึกษา พระคัมภีร์และพระกิตติคุณและดำเนินชีวิตตามนั้น จะเกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย เพียงใดในโลกนี้หากทุกคนจะมองตนเองในฐานะผู้สร้างบ้านแห่งความชอบธรรม ขอให้เรากลับบ้านเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์รองจากพระวิหารเท่านั้น

พี่น้องสตรีทั้งหลาย ดิฉันสำนึกคุณที่เป็นสตรีในยุคสุดท้ายนี้ เรามีโอกาสและความเป็นไปได้ที่สตรีรุ่นอื่นๆในโลกนี้ไม่เคยมี ให้เรามาช่วยกันสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าด้วยการยืนหยัดอย่างกล้าหาญและเป็นผู้ปกป้องการแต่งงาน ความเป็นบิดามารดา และบ้าน พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นนักรบที่กล้าหาญ มุ่งมั่นและไม่หวั่นไหวผู้จะปกป้องแผนของพระองค์และสอนคนรุ่นต่อไปให้ทราบถึงความจริงของพระองค์

ดิฉันเป็นพยานว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และทรงรักเราทุกคน พระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เป็นพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของเรา ดิฉันฝากประจักษ์พยานนี้ไว้กับท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Marie Madeline Cardon Guild, “Marie Madeline Cardon Guild: An Autobiography,” cardonfamilies.org/Histories/MarieMadelineCardonGuild.html; ดู Marie C. Guild autobiography, circa 1909, Church History Library, Salt Lake City, Utah ด้วย.
2. 1 โครินธ์ 11:11.
3. โธมัส เอส. มอนตัน, “Behold Thy Mother,” *Ensign*, Jan. 1974, 32.

โดยประธาน เฮอร์รีย์ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

พระผู้ปลอบโยน

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้ปลอบโยนมายังคนเหล่านั้นที่วิงวอนเราให้ช่วยพระองค์ปลอบโยน

พี่ น้องสตรีที่รักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีความปีติยินดีที่ได้อยู่กับพวกท่าน ข้าพเจ้านึกถึงคุณแม่ ภรรยา ลูกสาว ลูกสะใภ้ หลานสาวของข้าพเจ้า—ซึ่งบางคนก็อยู่ที่นั่นด้วย โปรแกรมอันแสนวิเศษนี้ช่วยให้ข้าพเจ้าสำนึกคุณต่อพวกเธอมากขึ้น ข้าพเจ้าตระหนักได้ว่าการมีครอบครัวและชีวิตครอบครัวแสนวิเศษเช่นนั้นมาจากการที่พวกเธอมีพระผู้ช่วยให้รอดเป็นศูนย์กลางในชีวิตพวกเธอแต่ละคน เราชระลึกถึงพระองค์คำคำนี้ในบทเพลง ในคำสวดอ้อนวอน และโดยผ่านโอวาทที่ได้รับการดูแล พระคุณลักษณะ

อย่างหนึ่งของพระผู้ช่วยให้รอดที่เราซาบซึ้งที่สุดคือความสงสารอันไม่มีขอบเขตของพระองค์

คำคำนี้ท่านสัมผัสได้ว่าพระองค์ทรงรู้จักท่านและรักท่าน ท่านสัมผัสถึงความรักของพระองค์ต่อคนที่นั่งอยู่รายรอบท่าน พวกเธอคือพี่น้องสตรีของท่าน ธิดาทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรงห่วงใยพวกเธอตั้งที่พระองค์ทรงห่วงใยท่าน พระองค์เข้าพระทัยความเศร้าโศกทุกอย่างของพวกเธอ พระองค์ทรงต้องการช่วยเหลือพวกเธอ ข้าพเจ้าขอฝากคำสำหรับพวกท่าน

คำคั้นนี้คือท่านสามารถและต้องเป็นส่วนสำคัญในการให้การปลอบโยนของพระองค์ต่อผู้ที่ต้องการการปลอบโยน ท่านทำบทบาทของท่านได้ดีที่สุดหากท่านรู้มากขึ้นว่าพระองค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลืออย่างไร

หลายคนกำลังสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์เพื่อบรรเทาความทุกข์ เพื่อช่วยแบกรับภาระของความโศกเศร้า ความว้าเหว และความกลัวของพวกเขา พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนเหล่านั้นและเข้าพระทัยถึงความต้องการของพวกเขา พระองค์และพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสต์ผู้สิ้นชีพพระชนม์ทรงสัญญาที่จะช่วย

พระเยซูคริสต์ประทานคำสัญญาที่ขึ้นใจนี้:

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะและภาระของเราก็เบา”¹

การชดใช้ของพระองค์ทำให้ภาระที่ผู้รับใช้ผู้ซื่อสัตย์ของพระองค์ต้องแบกรับเบาลง สามารถนำภาระแห่งบาปออกไปได้ แต่การทดลองในชีวิตมรตัยสำหรับคนดียังคงเป็นภาระหนัก

ท่านได้เห็นการทดสอบเช่นนั้นเกิดขึ้นกับชีวิตของคนดีที่ท่านรัก ท่านปรารถนาจะช่วยพวกเขา มีเหตุผลที่ท่านรู้สึกสงสารคนเหล่านั้น

ท่านเป็นสมาชิกแห่งพันธสัญญาของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงเริ่มเกิดขึ้นในใจท่านเมื่อท่านเข้ามาในศาสนจักร ท่านทำพันธสัญญา และท่านได้รับคำสัญญาที่เริ่มเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยแท้จริงของท่าน

แอลมาอธิบายด้วยถ้อยคำของท่านที่สิ้นน้ำแห่งมอรมอน ถึงสิ่งที่ท่านสัญญาไว้ในเวลาที่ท่านรับบัพติศมาและสิ่งนี้จะมีคามหมายอย่างไรต่อท่านและทุกคนที่อยู่รอบข้างท่าน—โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวของท่าน เขากำลังพูดกับคนที่กำลังจะทำพันธสัญญาที่ท่านทำมาแล้ว และพวกเขาก็ได้รับคำสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับท่านเช่นกัน

“ดูเถิด, นี่คือผืนน้ำแห่งมอรมอน (เพราะคนเรียกมันเช่นนั้น) และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้ามาสู่คอกของพระผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่าเป็นผู้คนของพระองค์, และเต็มใจจะแบบภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา;

“แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะโศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า; แท้จริงแล้ว, และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน, และยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, เพื่อท่านจะได้รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า, และนับอยู่กับบรรดาคนของการสิ้นชีพครั้งแรก, เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์”²

นั่นคือเหตุผลที่ว่าเหตุใดท่านจึงรู้สึกต้องการช่วยบุคคลหนึ่งที่กำลังดิ้นรนเพื่อมุ่งหน้าต่อไปภายใต้ภาระของความโศกเศร้าและความยากลำบาก ท่านสัญญาว่าท่านจะช่วยพระเจ้าทำให้ภาระของพวกเขาเบาลง และได้รับการปลอบโยน ท่านได้รับพลังอำนาจที่จะช่วยแบ่งเบาภาระเหล่านั้นเมื่อท่านได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อพระองค์กำลังจะถูกตรึงกางเขน พระผู้ช่วยให้รอดทรงอธิบายวิธีที่พระองค์ทรงช่วยแบ่งเบาภาระหนักและเสริมกำลังเพื่อแบกภาระเหล่านั้น พระองค์ทรงทราบว่าจะบรรดาสานุศิษย์จะโศกเศร้า พระองค์ทรงทราบว่าจะกลัวอนาคตของพวกเขา พระองค์ทรงทราบว่าจะไม่แน่ใจในความสามารถที่จะมุ่งหน้าต่อไป

ดังนั้นพระองค์จึงประทานสัญญาแก่พวกเขาเหมือนที่ทรงทำสัญญากับเราและกับสานุศิษย์แท้จริงทุกคนของพระองค์ว่า:

“เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้กับพวกท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป

“คือพระวิญญาณแห่งความจริงซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ เพราะมองไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ พวกท่านรู้จักพระองค์เพราะพระองค์สถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่ท่ามกลางท่าน”³

จากนั้นพระองค์ทรงสัญญาดังนี้

“แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเจ้านั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เรากล่าวกับท่านแล้ว

นั่นคือ พระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะพระผู้ปลอบโยนมาให้สานุศิษย์ของพระองค์เพื่อช่วยเหลือ

ไม่นานมานี้ครอบครัวสามรุ่นกำลังเศร้าโศกกับการเสียชีวิตของเด็กชายอายุห้าขวบ เขาเสียชีวิตในอุบัติเหตุขณะที่ไปพักผ่อนกับครอบครัว ข้าพเจ้าได้รับโอกาสที่จะเฝ้าดูอีกครั้งว่าพระเจ้าประทานพรแก่ผู้ที่เชื่อสัตย์ด้วยความบรรเทาทุกข์และความเข้มแข็งที่จะอดทนอย่างไร

ข้าพเจ้าเฝ้าดูวิธีที่พระเจ้าทรงทำให้ภาระของพวกเขาเบาลง ข้าพเจ้าอยู่กับพวกเขา

มุุมไบ อินเดีย

เขานั่งลงกับข้าพเจ้าในห้องนั่งเล่น ข้าพเจ้าจุดเทียนในเตาผิงเพื่อให้เกิดความอบอุ่นในคืนที่หนาวเย็น

ข้าพเจ้ารู้สึกที่ต้องบอกเขาว่าข้าพเจ้ารักพวกเขา ข้าพเจ้าบอกพวกเขาว่าข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อพวกเขา ด้วยคำพูดไม่กี่คำ ข้าพเจ้าพยายามบอกพวกเขาว่าข้าพเจ้าโศกเศร้ากับพวกเขา แต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบและรู้สึกอย่างเดียวกันทุกอย่างถึงความเจ็บปวดและความโศกเศร้าของพวกเขา

หลังจากกล่าวถ้อยคำเพียงไม่กี่คำเหล่านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกที่ต้องรับฟังด้วยความรักขณะที่พวกเขาพูดถึงความรู้สึกของตน

ในช่วงเวลาที่เรานั่งอยู่ด้วยกัน พวกเขาพูดมากกว่าที่ข้าพเจ้าพูด ข้าพเจ้าสัมผัสได้จากน้ำเสียงและแววตาของพวกเขาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังสัมผัสพวกเขา ในถ้อยคำประจักษ์พยานเรียบง่าย พวกเขาพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและความรู้สึกที่พวกเขามี พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานสันติสุขแก่พวกเขาแล้วซึ่งมาพร้อมกับความหวังในชีวิตนิรันดร์ เมื่อลูกชาย ผู้สิ้นชีวิตโดยปราศจากบาป จะเป็นของพวกเขาได้ตลอดกาล

เมื่อข้าพเจ้าให้พรฐานะปุโรหิตแก่แต่ละคน ข้าพเจ้าน้อมขอบพระทัยสำหรับอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่ที่นั่น พระผู้ปลอบโยนเสด็จมาพร้อมกับน้ำความหวัง ความกล้าหาญ และความเข้มแข็งมาให้เราทุกคน

คืนนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นวิธีที่พระเจ้าทรงทำงานกับเราในการแบ่งเบาภาระผู้คนของพระองค์ ท่านคงนึกถึงเรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอนเมื่อผู้คนของพระองค์เกือบถูกบดขยี้ด้วยภาระหนักบนหลังของพวกเขา โดยนายทาสที่โหดเหี้ยม

ผู้คนเหล่านั้นวิงวอนขอการบรรเทาทุกข์ ดังเช่นหลายคนที่เรารักและรับใช้ทำ นี่คือนันทิกซึ่งข้าพเจ้าทราบว่าเป็นความจริง

“และเราจะให้สัมภาระซึ่งวางอยู่บนบ่าเจ้าเบาลงด้วย, แม้จนเจ้ารู้สึกไม่ไว้มันอยู่บนหลังเจ้า, แม้ขณะที่เจ้าอยู่ในความเป็นทาส; และการนี้เราจะทำเพื่อเจ้าจะยืนเป็นพยานให้เรานอกจากนี้ไป, เพื่อเจ้าจะรู้อย่างแน่นอนว่าเรา, พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้า, มา

“เรามอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ให้กับท่านนั้น เราไม่ได้ให้อย่างที่โลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่ากลัวเลย”⁴

สองสามสัปดาห์ที่แล้ว ข้าพเจ้าเพิ่งเห็นคำสั่งบัญญานั้นของการส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มีสัมฤทธิ์ผลในชีวิตบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ที่กำลังวิงวอนด้วยการสวดอ่อนวอนให้ภาระของเขาเบาลง ปาฏิหาริย์ของการแบ่งเบาภาระเกิดขึ้นในวิธีที่พระเจ้าทรงสัญญา

ในฐานะผู้รับใช้แห่งพันธสัญญาของพระเจ้า—ดังที่เกิดขึ้นบ่อยๆในชีวิตท่าน—“ที่เศโคร้ากับคนคนที่เศโคร้า ... และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน”⁵

เพราะข้าพเจ้ารู้ว่านั่นเป็นความจริง ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีและสงบสุขเมื่ออยู่ตายายเซเว่น ข้าพเจ้าให้พบกับพวกเขาและพ่อแม่ของเด็กน้อยก่อนพิธีศพ

ข้าพเจ้าสวดอ่อนวอนเพื่อจะทราบว่าจะช่วยพระเจ้าปลอบโยนพวกเขาอย่างไร พวกเขา

เยือนผู้คนของเราในความทุกข์ของพวกเขา
 “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือพระเจ้าทรงทำให้สัมผัสภาวะซึ่งวางอยู่บนแอลมาและพี่น้องของท่านเบาละ; แท้จริงแล้ว, พระเจ้าทรงเพิ่มพลังกำลังให้พวกเขาเพื่อพวกเขาจะทนแบกสัมผัสภาวะได้โดยง่าย, และพวกเขายอมรับอย่างชื่นบานและด้วยความอดทนต่อพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้า”⁶

ข้าพเจ้าได้เห็นปาฏิหาริย์ดังกล่าวครั้งแล้วครั้งเล่า เราแบ่งเบาภาระของผู้อื่นได้ดีที่สุดเมื่อเราช่วยพระเจ้าเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขา นั่นเป็นเหตุให้พระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่ให้เราปลอบโยนผู้อื่นและทรงรวมไว้ในพระบัญชาให้เราเป็นพยานถึงพระองค์ตลอดเวลาและในทุกแห่ง

พ่อแม่ของเด็กน้อยผู้นี้แสดงประจักษ์พยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในเย็นวันนั้นในห้องนั่งเล่นของข้าพเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา และเราทุกคนได้รับการปลอบโยน พ่อแม่ได้รับความเข้มแข็ง ภาวะของความทุกข์ไม่ได้สูญสิ้นไป แต่พวกเขาสามารถแบกรับความเศร้าโศก ครีธาของพวกเขาก็เพิ่มขึ้น และความเข้มแข็งของพวกเขาก็เติบโตต่อไปเมื่อพวกเขาทูลขอและดำเนินชีวิตด้วยความเข้มแข็ง

พยานของพระวิญญาณถึงการชดใช้ ที่มาในคำคืนนั้น ได้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้

โยบในการแบกรับภาระของเขาเช่นกัน:

“แต่ข้าเองทราบ ว่า พระผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์จะทรงปรากฏบนแผ่นดินโลก

“และหลังจากผิวหนังของข้าถูกทำลายไปอย่างนี้ แล้วในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า”⁷

พยานของพระวิญญาณนั้นเองที่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เขาอดทน เขาจะผ่านพ้นความระทมทุกข์และขาดการปลอบโยนจากคนรอบข้างเพื่อจะมองเห็นปิตีที่จะเกิดขึ้นกับคนชื่อสัตย์หลังจากผ่านการทดลองอย่างเต็มไปด้วยครีธา

นี่คือเรื่องจริงสำหรับโยบ พรมาถึงเขาได้ในชีวิตนี้ เรื่องราวของโยบจบลงด้วยปาฏิหาริย์ดังนี้:

“และพระยาห์เวห์ทรงอวยพรชีวิตตอนปลายของโยบมากยิ่งขึ้นกว่าตอนต้นของท่าน ...

“ทั่วทั้งแผ่นดิน ไม่มีหญิงใดงดงามเท่าบุตรสาวของโยบ และบิดาได้ให้มรดกแก่พวกเขาพร้อมกับพวกพี่ชายและน้องชาย

“ต่อจากนี้ไป โยบมีชีวิตอยู่อีก 140 ปี และได้เห็นบุตรชายของท่านกับหลานเหลนของท่านสี่ชั่วอายุ

“และโยบก็สิ้นชีวิตเป็นคนแก่หง่อมทีเดียว”⁸

เป็นเพราะพยานของพระวิญญาณถึงการชดใช้ที่จะมาถึงที่ช่วยโยบให้อดทนต่อการทดสอบที่เกิดขึ้นในชีวิตซึ่งพวกเราทุกคนต้องเผชิญ นั่นคือส่วนหนึ่งของแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขที่พระบิดาประทานแก่เรา พระองค์ทรงอนุญาตให้พระบุตร ซึ่งโดยการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ ให้ความหวังที่ปลอบโยนเราไม่ว่าหนทางที่จะกลับบ้านไปหาพระองค์จะยากลำบากเพียงใดก็ตาม

พระบิดาและพระบุตรทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อปลอบโยนและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สานุศิษย์ของพระอาจารย์ในการเดินทางของพวกเขา

ข้าพเจ้าเห็นปาฏิหาริย์ของการปลอบโยนนี้ขณะมาถึงด้านนอกโบสถ์ที่จัดงานศพ ให้เด็กน้อยคนนี้ สตรีสาวผู้นำรักคนหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่รู้จักหยุดข้าพเจ้าไว้ เธอบอกว่าเธอกำลังมาที่พิธีศพเพื่อไว้อาลัยและให้การปลอบโยนหากเธอทำได้

เธอบอกว่าเธอเคยมาพิธีศพส่วนหนึ่งก็เพื่อความปลอบโยนสำหรับตัวเธอเอง เธอเล่าให้ฟังว่าลูกคนแรกของเธอเสียชีวิตไม่นานมานี้ เธอกำลังอุ้มเด็กหญิงน้อยๆ ผู้สวยงามในอ้อมแขนเธอ ข้าพเจ้าชะเง้อดูรอยยิ้มบนใบหน้าของเด็กหญิง ข้าพเจ้าถามคุณแม่ของทารกว่า “เธอชื่ออะไรหรือครับ” เธอตอบอย่างรวดเร็วและชื่นใจว่า “เธอชื่อจอย จอยมักจะมาหลังความเศร้าเสมอค่ะ”

เธอกำลังเป็นพยานให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นได้ว่าสันติสุขและการปลอบโยนมาถึงเธอจากแหล่งที่มันใจได้เท่านั้น พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบจิตใจ และพระองค์เท่านั้นที่ตรัสความจริงได้ว่า “พอรู้ว่าเจ้ารู้สึกอย่างไร” ฉะนั้นข้าพเจ้าเพียงได้แค่จินตนาการถึงปิตีและความเศร้าโศกของเธอซึ่งมาก่อนหน้านั้น แต่พระเจ้า ผู้ทรงรักเธอ ทรงรู้

ข้าพเจ้ารู้ได้แค่บางส่วนเท่านั้นว่าพระองค์ทรงรู้สึกปิตีมากเพียงไรเมื่อท่าน ในฐานะสานุศิษย์ของพระองค์ ช่วยนำช่วงเวลาแห่งสันติสุขและปิตีมาสู่บุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงขอให้เราแต่ละคนในฐานะสานุศิษย์ของพระองค์ ช่วยแบกภาระของกันและกัน เราสัญญา

แล้วว่าจะทำสิ่งนี้ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่าโดยผ่านการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ พระเจ้าทรงทำลายอำนาจแห่งความตาย ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้ปลอบโยน มายังคนเหล่านั้นที่วิงวอนเราให้ช่วยพระองค์ปลอบโยน

พวกท่านทุกคนเป็นพยานเช่นเดียวกับข้าพเจ้า ถึงความจริงของข้อความที่จารึกไว้บนเข็มกลัดที่คุณแม่ข้าพเจ้าใส่มานานกว่า 20 ปีในฐานะสมาชิกของคณะกรรมการสมาคมสงเคราะห์สามัญ ข้อความนั้นเขียนไว้ว่า “จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น”⁹ ข้าพเจ้ายังคงไม่ทราบความหมายทั้งหมดของถ้อยคำเหล่านั้น แต่ข้าพเจ้าพอจะทราบเมื่อได้เห็นคุณแม่เอื้อมออกไปหาผู้ที่ขัดสน พระคัมภีร์บอกเราถึงความจริงนี้ว่า “จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์”¹⁰

ความรักของพระองค์ไม่มีวันสูญสิ้น และหัวใจเราจะไม่มีวันหยุดรู้สึกถึงแรงกระตุ้น “ที่จะโคกเครั้กับคนที่โคกเครั้...และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน”¹¹ สันติสุขที่พระองค์ทรงสัญญาจะไม่มีความจากเราไปเช่นกันเมื่อเราปรับใช้ผู้อื่นเพื่อพระองค์

ในฐานะพยานของพระองค์ ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณในสิ่งที่ท่านทำได้ดีมากเพื่อช่วยพระเจ้า พระเยซูคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้ปลอบโยน ให้กำลังเข้าที่อ่อนล้า และยกมือที่อ่อนแรง¹² ข้าพเจ้าขอบพระทัยด้วยสุดใจข้าพเจ้า สำหรับบรรดาสตรีในชีวิตข้าพเจ้าผู้ช่วยเหลือและเป็นพรให้ข้าพเจ้าในฐานะศาสนิกษย์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ อาเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธีว 11:28–30.
2. โมไซยาห์ 18:8–9.
3. ยอห์น 14:16–17.
4. ยอห์น 14:26–27.
5. โมไซยาห์ 18:9.
6. โมไซยาห์ 24:14–15.
7. โยบ 19:25–26.
8. โยบ 42:12, 15–17.
9. ดู 1 โครินธ์ 13:8.
10. โมโรไน 7:47.
11. โมไซยาห์ 18:9.
12. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5.

โดยประธาน เฮอร์รี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

“เราเลือกการอดอาหาร แบบนี้ไม่ใช่หรือ?”

เงินบริจาคของท่านจะช่วยมากกว่าการป้อนอาหารและทอหุ้มร่างกาย เงินบริจาคจะเยียวยา
และเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจ

ฟิ น้องที่รักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าปลื้ม
ปิติที่ได้แสดงความรักต่อท่านทั้ง
หลายในการประชุมใหญ่ของศาสน
จักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ปิติดังกล่าวมาจากพระวิญญาณที่เป็นพยาน
ว่าความรักของพระผู้ช่วยให้รอดเฝ้ามอง
ไปหาท่านแต่ละคนและบุตรธิดาทุกคนของ
พระบิดาบนสวรรค์ พระบิดาบนสวรรค์ของ
เราทรงปรารถนาจะอวยพรบุตรธิดาของพระ
องค์ทั้งทางวิญญาณและทางโลก พระองค์
เข้าพระทัยความต้องการ ความเจ็บปวด
และความหวังของพวกเขา

เมื่อเราให้ความช่วยเหลือใครก็ตาม พระ
ผู้ช่วยให้รอดทรงรู้สึกประหนึ่งเราเฝ้ามอง
ไปช่วยเหลือพระองค์

พระองค์ตรัสกับเราว่าสิ่งนั้นเป็นจริงเมื่อ
พระองค์ทรงพรรณนาถึงช่วงเวลาในอนาคต
ที่เราทุกคนจะมีเมื่อเราเห็นพระองค์หลังจาก
ชีวิตในโลกของเราสิ้นสุด ภาพของวันนั้น
ในความคิดข้าพเจ้าชัดเจนมากขึ้นในวันที่
ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนและอดอาหารเพื่อจะ
รู้ว่าข้าพเจ้าจะพูดอะไร พระเจ้าประทานพระ
ดำรัสอธิบายถึงการสัมภาษณ์ในอนาคตนั้น
แก่สานุศิษย์ของพระองค์ และพระดำรัส

อธิบายสิ่งที่เราปรารถนาสุดจิตใจที่จะให้
เกิดขึ้นจริงกับเราเช่นกัน

“ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสกับพวก
ผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ท่าน
ทั้งหลายที่ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จง
มารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับ
ท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลก

“เพราะว่าเมื่อเราหิว พวกท่านก็จัดหาให้
เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เรา
เป็นแขกแปลกหน้าพวกท่านก็ต้อนรับเรา

“เราเปลือยกายพวกท่านก็ให้เสื้อผ้าเรานุ่ง
ห่ม เมื่อเราเจ็บป่วยท่านก็มาดูแลเรา เมื่อเรา
อยู่ในคุก พวกท่านก็มาเยี่ยมเรา

“เวลานั้นบรรดาคนชอบธรรมจะกราบ
ทูลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พวกข้าพระองค์
เห็นพระองค์ทรงหิวและจัดให้เสวยหรือทรง
กระหายน้ำ และจัดมาถวายนั้นตั้งแต่เมื่อไร?

“ที่พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงเป็น
แขกแปลกหน้าและได้ต้อนรับไว้ หรือเปลือย
พระกายและสวมฉลองพระองค์ให้นั้นตั้งแต่
เมื่อไร?

“ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประจวบหรือ
ทรงถูกจำคุก และมาเฝ้าพระองค์นั้นตั้งแต่
เมื่อไร?

“แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า เรา
บอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวก
ท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งที่ยากจนที่สุดใน
พี่น้องของเรานี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย”¹

ท่านกับข้าพเจ้าต้องการการต้อนรับอัน
อบอุ่นเช่นนั้นจากพระผู้ช่วยให้รอด แต่ทำ
อย่างไรเราจึงจะคู่ควรแก่สิ่งนั้นได้ มีบุตร
ธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ผู้หิวโหย ไร้ที่พัก
พิง และเดี๋ยวตายมากมายเกินกว่าเราจะ
เฝ้ามองถึงได้ และมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ จน
ไกลเกินเอื้อม

ด้วยเหตุนี้พระเจ้าจึงประทานบางสิ่งที่เรา
แต่ละคนทำได้ เป็นพระบัญญัติที่เรียบง่าย
แม้แต่เด็กเล็กก็เข้าใจได้ เป็นพระบัญญัติที่
มีคำสัญญาอันแสนวิเศษสำหรับผู้ที่ซัดสน
และสำหรับเรา

นั่นคือกฎแห่งการอดอาหาร ถ้อยคำ
ในหนังสืออิสยาห์คือพระคำที่อธิบายของ
พระเจ้าถึงพระบัญญัตินั้นและพรที่มีให้เรา
ทั้งหลายในศาสนจักรของพระองค์

“เราเลือกการอดอาหารอย่างนี้ไม่ใช่หรือ?
คือการแก้พันธระบธรรม การแก้สายรัดของ
แอก การปลดปล่อยผู้ถูกบีบบังคับให้เป็น
อิสระ และการหักแอกทั้งหมดเสีย

“คือการแบ่งอาหารของเจ้ากับคนหิว การ
นำคนยากจนไร้บ้านเข้ามาในบ้านไม่ใช่หรือ?
และเมื่อเห็นคนเปลือยกายก็คลุมกายเขาไว้
ทั้งไม่ซ่อนตัวเจ้าจากญาติของเจ้าไม่ใช่หรือ?”

“และความสว่างจะพุ่งออกมาแก่เจ้า
เหมือนรุ่งอรุณ และการรักษาผลของเจ้าจะ
มีขึ้นอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมของเจ้าจะ
เดินนำหน้าเจ้า และพระสิริของพระยาห์เวห์
จะระงับหลังเจ้า

“แล้วเมื่อเจ้าทูล พระยาห์เวห์จะทรงตอบ
เมื่อเจ้าร้องทูล พระองค์จะตรัสว่า เราอยู่ที่นี่
ถ้าเจ้าจะเอาแอกออกไปจากท่ามกลางเจ้า
รวมทั้งการชู้หน้าและคำพูดอธรรม

“และถ้าเจ้าทรมานชีวิตของเจ้าแก่ผู้หิวโหย
และทำให้ผู้ถูกข่มใจได้อิ่มเอิบ แล้วความ
สว่างจะแผ่ล้นแก่เจ้าในความมืด และความ

มืดคลุ้มของเจ้าจะเป็นเหมือนเที่ยงวัน

“และพระยาห์เวห์จะทรงนำเจ้าอย่างต่อ
เนื่อง และทำให้ตัวเจ้าอิมเอิบในที่แห่งแล้ง
และทำให้กระดูกของเจ้าแข็งแรง และเจ้าจะ
เป็นเหมือนสวนมีน้ำชุ่ม เหมือนน้ำพุที่น้ำของ
มันจะไม่ขาด”²

ดังนั้นพระเจ้าจึงประทานพระบัญญัติอัน
เรียบง่ายที่มีคำสัญญาอันน่าอัศจรรย์ใจแก่
เรา ในศาสนจักรทุกวันนี้ เรามีโอกาสอด
อาหารเดือนละหนึ่งครั้งและบริจาคเงินอด
อาหารอย่างเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ผ่านอธิการหรือ
ประธานสาขาของเราเพื่อประโยชน์ของผู้
ยากไร้และผู้ขัดสน เงินบางส่วนที่ท่านให้
มาจะนำไปช่วยผู้คนรอบข้างท่าน บางทีอาจ
เป็นคนในครอบครัวของท่านเอง ผู้รับใช้ของ
พระเจ้าจะสวดอ้อนวอนและอดอาหารทูลขอ
การเปิดเผยเพื่อให้ทราบว่าต้องช่วยเหลือ
ใครและช่วยเหลืออย่างไร เงินส่วนที่ไม่ได้
นำไปช่วยผู้คนในหน่วยศาสนจักรในห้องที่
ของท่านจะกลายเป็นพรให้สมาชิกศาสนจักร
คนอื่นๆ ทั่วโลกที่ต้องการความช่วยเหลือ

พระบัญญัติที่ให้อดอาหารเพื่อคนยากจน
มีพรมากมายติดมาด้วย ประธานสเปนเซอร์
ดับเบิลยู. คิมบัลล์เรียกการลี้ภัยที่รักษา

กฎนั้นว่าเป็นบาปของการละเลยที่มีโทษสูง
ท่านเขียนว่า “พระเจ้าทรงทำสัญญาไว้มาก
มายกับผู้ที่อดอาหารและช่วยเหลือผู้ขัดสน
... การคลางแคลงและการนำทางทางวิญญาณจะ
เกิดขึ้นเนื่องจากความชอบธรรมและความ
ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ของเรา การละเลย
กฎอันชอบธรรมแห่งการอดอาหารนี้จะลิด
รอนสิทธิ์ของเราจากพรดังกล่าว”³

ข้าพเจ้าได้รับพรเหล่านั้นอย่างหนึ่งเมื่อไม่
กี่สัปดาห์มานี้ เนื่องจากการประชุมใหญ่ตรงกับ
วันสุดสัปดาห์ซึ่งปกติจะเป็นการประชุม
อดอาหารและประกาศเจตจำนง ข้าพเจ้าอด
อาหารและสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าข้าพเจ้า
จะยังคงเชื่อฟังพระบัญญัติที่ให้ดูแลคนขัดสน
ได้อย่างไร

ในวันเสาร์โดยที่ยังอดอาหารอยู่ ข้าพเจ้า
ตื่นนอน 6 โมงเช้าและสวดอ้อนวอนอีกครั้ง
ข้าพเจ้าได้รับการกระตุ้นให้ดูข่าว ข้าพเจ้า
อ่านข่าวนี้

พายุไซโคลนเขตร้อนแพมทำลายบ้าน
เรือนหลายหลังเมื่อมุ่งเข้าสู่เมืองพอร์ตวิลลา
เมืองหลวงของวานูอาตู มีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย
หกคนในวานูอาตู นี่เป็นรายงานผู้เสียชีวิต
ที่ได้รับการยืนยันในเบื้องต้นจากพายุที่

รุนแรงที่สุดที่เคยขึ้นฝั่ง

“ยากยิ่งที่จะมีต้นไม้ต้นใดตั้งตรงได้ [เมื่อพายุไซโคลนลูกนี้] คำรามก็ก้องทั่ว” ประเทศของเกาะแปซิฟิก⁴

ที่มงานประเมินภาวะถูกเงินของมูลนิธิศุภนิมิตวางแผนประเมินความเสียหายหลังจากพายุสงบลง

พวกเขาแนะนำประชาชนให้หาที่หลบภัยในอาคารที่แข็งแรงเช่นมหาวิทยาลัยและโรงเรียน

และจากนั้นพวกเขาบอกว่า “อาคารแข็งแรงที่สุดที่พวกเขามีคือโบสถ์ซีเมนต์” อิงกา มีแฟม [จาก] องค์การแคร์นานาชาติกล่าว ... ‘พวกเขาบางคนไม่มีอาคารแบบนั้น ยากมากที่จะหาอาคารที่คุณคิดว่าจะต้านทาน (พายุ) ระดับ 5 ได้’⁵

เมื่อข้าพเจ้าอ่านข่าวนั้น ข้าพเจ้านึกถึงเมื่อคราวไปเยี่ยมบ้านเรือนเล็กๆ ที่วานูอาตู ข้าพเจ้าวอดมนภาพเห็นผู้คนเกาะกลุ่มกันในบ้านขณะพายุพัดกระหน่ำทำลายบ้านเรือน จากนั้นข้าพเจ้านึกถึงการต้อนรับอันอบอุ่นที่ผู้คนของวานูอาตูมอบให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดถึงพวกเขาและเพื่อนบ้านที่หนีมาหลบภัยในอาคารซีเมนต์ของเรา

จากนั้นข้าพเจ้านึกภาพอิทธิพลและประสาธน์สมาคมสงเคราะห์เดินอยู่ท่ามกลางพวกเขา กล่าวคำปลอบโยน แจกผ้าห่ม อาหาร และน้ำดื่ม ข้าพเจ้าเห็นภาพเด็กๆ ที่หวาดกลัว เกาะกลุ่มอยู่ด้วยกัน

พวกเขาอยู่ห่างไกลมาจากบ้านที่ข้าพเจ้าอ่านข่าวนั้น กระนั้นข้าพเจ้าทราบว่าพระเจ้า

จะทรงทำสิ่งใดผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าพเจ้าทราบว่สิ่งทีพวกเขาจะทำได้เพื่อช่วยเหลือบุตรธิดาเหล่านั้นของพระบิดาบนสวรรค์คือเงินบริจาคคอดอาหาร ซึ่งสานุศิษย์ของพระเจ้าผู้อยู่ห่างไกลพวกเขาแต่ใกล้ชิดพระเจ้าได้บริจาคให้

ข้าพเจ้าจึงไม่รอให้ถึงวันอาทิตย์ ข้าพเจ้านำเงินบริจาคคอดอาหารไปให้อธิการเข้าวันนั้น ข้าพเจ้าทราบว่าอธิการและประธานสมาคมสงเคราะห์อาจใช้เงินบริจาคของข้าพเจ้าเพื่อช่วยเหลือใครสักคนในละแวกบ้านข้าพเจ้า เงินบริจาคเล็กน้อยของข้าพเจ้าอาจไม่ได้ใช้ในละแวกที่ข้าพเจ้ากับครอบครัวอาศัยอยู่ แต่เงินบริจาคที่เหลือในท้องที่อาจไปไกลถึงวานูอาตู

พายุและเหตุการณ์ร้ายแรงอื่นๆ จะเกิดขึ้นทั่วโลกกับผู้คนทีพระเจ้าทรงรักและทรงสัมผัสถึงความเศร้าโศกของพวกเขา ส่วนหนึ่งของเงินบริจาคคอดอาหารของท่านกับข้าพเจ้าเดือนนี้จะนำไปใช้เพื่อช่วยเหลือใครสักคน ที่ไหนสักแห่ง ผู้ทีพระเจ้าจะทรงสัมผัสถึงการบรรเทาทุกข์ของพวกเขาประหนึ่งว่าเป็นของพระองค์เอง

เงินบริจาคของท่านจะช่วยมากกว่าการป้อนอาหารและห่อหุ้มร่างกาย เงินบริจาคจะเยียวยาและเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจ การให้ด้วยความเต็มใจอาจส่งผลเป็นความปรารถนาในใจของผู้รับทีจะเอื้อมออกไปหาผู้อื่นทีต้องการความช่วยเหลือ สิ่งนั้นเกิดขึ้นทั่วโลก

สิ่งนี้เกิดขึ้นในชีวิตของซิสเตอร์อาบี ทูเรย์

ผู้อาศัยอยู่ในเซียร์ราลีโอน สงครามกลางเมืองเริ่มขึ้นในปี 1991 ทำลายประเทศชาติตลอดหลายปี เซียร์ราลีโอนเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลกอยู่แล้ว “ในช่วงสงคราม บอกไม่ได้ว่าใครเป็นคน [ปกครอง] ประเทศ ธนาคาร... และสถานที่ราชการปิดหมด กำลังตำรวจ ไม่มีประสิทธิภาพในการสู้กับฝ่ายกบฏ ... และเกิดความโกลาหล เช่นฆ่ากันและความเศร้าโศก มีผู้เสียชีวิตหลายหมื่นคนและประชาชนมากกว่าสองล้านคนจำใจต้องออกจากบ้านเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกสังหาร”⁶

แม้ในเวลาเช่นนั้น ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเติบโต

หนึ่งในสาขาแรกๆ จัดตั้งขึ้นในเมืองทีซิสเตอร์ทูเรย์อาศัยอยู่ สามิเธอเป็นประธานสาขาคคนแรก เขารับใช้เป็นประธานท้องถิ่นในช่วงสงครามกลางเมือง

“[ปัจจุบัน] เมื่อมีแขกมาเยี่ยมบ้านซิสเตอร์ทูเรย์ เธอขอพบ [สมบัติล้ำค่า] จากสงครามมาให้พวกเขาดู คือเสื้อเชิ้ตแถบฟ้าสลับขาวที [เธอ] ได้มาจากกองผ้าใช้แล้ว [ทีสมาธิกศาสนาจักรบริจาค] กับผ้าห่มทีปัจจุบันนี้เนื้อผ้าหลุดลุ่ยมีรูพรุนทั้งผืน”⁷

เธอบอกว่า “เสื้อตัวนี้คือเสื้อผ้า ... ชิ้นแรกทีดิฉัน [ได้รับ]... ดิฉันเคยใส่ไปทำงาน—เป็นเสื้อทีดีมาก [ทำให้ดิฉันรู้สึกสวยงาม] ดิฉันไม่มีเสื้อผ้าอื่นอีก

“ในช่วงสงคราม ผ้าห่มผืนนี้ช่วยให้ดิฉันกับลูกๆ อบอุ่น เมื่อฝ่ายกบฏ [จะ] โจมตีเรานี้เป็นสิ่งเดียวทีดิฉันคว่ำมาได้ [ขณะที่เรารอหนีเข้าไปซ่อนในดงไม้] เราจึงเอาผ้าห่มไปกับเราด้วย ผ้าห่มช่วยให้เราอบอุ่นและกันยูงได้ด้วย”⁸

“ซิสเตอร์ทูเรย์พูดถึงความสำนึกคุณทีเธอมีต่อประธานคณะเผยแผ่ซึ่งเดินทางเข้ามาในประเทศทีกำลังเดือดร้อนเพราะสงครามครั้งนี้พร้อมด้วย [เงิน] ในกระเป่า” เงินทุนเหล่านั้นมาจากเงินบริจาคคอดอาหารของผู้คนอย่างพวกท่าน ซึ่งช่วยให้วิสุทธิชนได้ซื้ออาหารซึ่งชาวเซียร์ราลีโอนส่วนใหญ่ไม่มีเงินมากพอจะซื้อ⁹

ซิสเตอร์ทูเรย์พูดถึงคนเหล่านั้นทีเอื้อเพื่อเผื่อแผ่พอจะบริจาคให้พวกเขารอดชีวิต เธอบอกว่า “เมื่อดิฉันนึกถึงผู้คนทีทำสิ่งนี้ ... ดิฉันรู้สึกว่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงส่ง [พวกเขา]

มา เพราะมนุษย์ปลุ่ชนแสดงความเมตตาต่อ [เรา]"¹⁰

เมื่อไม่นานมานี้มีแขกผู้หนึ่งจากสหรัฐอเมริกา เยี่ยมอาปี ในช่วงที่เขาพักอยู่กับเธอ เขาเห็น “พระคัมภีร์ชุดหนึ่งวางอยู่บนโต๊ะ” เขาบอกได้ว่าพระคัมภีร์ชุดนี้เป็นสมบัติล้ำค่า “มีข้อความเขียนประกอบไว้มากมายตามขอบหน้ากระดาษ [หลุดลุ่ย] บ้างก็ฉีกขาด หน้าปกหลุดออกจากเล่ม”

เขาถือพระคัมภีร์ไว้ใน “มือและค่อยๆ พลิกหน้าหนังสือ ขณะ [ทำเช่นนั้น เขาพบ] สำเนาสี่เหลี่ยมของใบบริจาคส่วนสิบ [เขา] เห็นได้ว่า ในประเทศที่ [เงินหนึ่งดอลลาร์มีค่าเท่ากับ] น้ำหนักทองคำ อาปี ทูเรย์จ่ายส่วนสิบหนึ่งดอลลาร์ บริจาคกองทุนผู้สอนศาสนาหนึ่งดอลลาร์ และอีกหนึ่งดอลลาร์ เป็นเงินบริจาคอดอาหารสำหรับผู้ที่เขาบอก ว่า ‘ยากจนอย่างแท้จริง’”

แขกผู้นั้นปิดพระคัมภีร์ของซิสเตอร์ทูเรย์ และคิดว่า ขณะที่เขายืนอยู่กับมารดาชาวแอฟริกาผู้ซื่อสัตย์คนนี้ เขากำลังยืนอยู่บนที่ศักดิ์สิทธิ์¹¹

การรับบริจาคเงินบริจาคอดอาหารของท่าน และของข้าพเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจได้ฉันใด การอดอาหารเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นก็สามารถเปลี่ยนแปลงสภาพจิตใจได้ฉันนั้น แม้แต่เด็กเล็กก็สัมผัสได้

เด็กๆ หลายคน และผู้ใหญ่บางคน ด้วยเหตุผลส่วนตัวอาจพบว่าการอดอาหาร 24 ชั่วโมงเป็นเรื่องยาก ตามถ้อยคำของอิสยาห์ การอดอาหารอาจเป็นสิ่งที่ “ขมใจ [พวกเขา]” พ่อแม่ที่ฉลาดตระหนักถึงความเป็นไปได้

นั้น จึงรอบคอบที่จะทำตามคำแนะนำของประธานโจเซฟ เอฟ. สมิทที่ว่า “เป็นการดีกว่าที่จะสอนหลักการ และให้พวกเขาทำตามเมื่อพวกเขาโตพอที่จะเลือกอย่างฉลาด”¹²

ข้าพเจ้ามองเห็นพรในคำแนะนำนั้นเมื่อไม่นานมานี้ หลานคนหนึ่งของข้าพเจ้าพบว่าการอดอาหาร 24 ชั่วโมงนั้นเกินพลังความสามารถที่เขาจะทนได้ แต่พ่อแม่ที่ฉลาดยังคงปลุกฝังหลักธรรมนั้นไว้ในใจเขา ไม่นานมานี้เพื่อนที่โรงเรียนของเขาคนหนึ่งสูญเสียลูกที่ลูกน้องจากอุบัติเหตุ หลานชายข้าพเจ้าถามคุณแม่ของเขาในวันอดอาหาร ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เขารู้สึกอยู่เสมอยากเกินไปที่จะอดอาหารต่อไปได้อีก ว่าเพื่อนที่โศกเศร้าของเขาจะรู้สึกดีขึ้นไหมถ้าเขาอดอาหารต่อไป

คำถามของเขาเป็นการยืนยันคำแนะนำของประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท หลานชายข้าพเจ้ามาถึงจุดที่เขาไม่เพียงเข้าใจหลักธรรมแห่งการอดอาหารเท่านั้น แต่ได้ฝังลึกลงในใจเขาด้วย เขารู้สึกว่าการอดอาหารและการสวดอ้อนวอนจะนำไปสู่พรจากพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับคนที่ต้องการ ถ้าเขาดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนี้บ่อยมากพอ จะส่งผลอันดีงามในชีวิตของเขาเองตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ เขามีพรทางวิญญาณของพลังที่จะรับภารดลใจและมีสมรรถภาพมากขึ้นที่จะต้านทานการล่อลวง

เราไม่ทราบเหตุผลทั้งหมดว่าเหตุใดพระเยซูคริสต์จึงเสด็จไปในแดนทรกัณฑ์การอดอาหารและสวดอ้อนวอน แต่อย่างน้อยเราก็ทราบถึงผลอย่างหนึ่ง คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงต้านทานการล่อลวงทั้งหมดของซาตาน

ที่จะให้พระองค์ทรงใช้พลังแห่งสวรรค์ในทางที่ผิด

ช่วงเวลาสั้นๆ ที่เราอดอาหารทุกเดือนและเงินจำนวนน้อยที่เราบริจาคให้คนยากจน อาจเป็นเพียงส่วนเล็กน้อยของการเปลี่ยนแปลงนิสัยของเราที่จะไม่มีความปรารถนาจะทำความชั่วอีกต่อไป แต่มีสัญญาที่ยิ่งใหญ่ แม้เมื่อเราทำทุกอย่างที่เราสามารถทำได้เพื่อสวดอ้อนวอน อดอาหาร และบริจาคให้แก่ผู้ที่ขัดสน

“และความสว่างจะพุ่งออกมาแก่เจ้าเหมือนรุ่งอรุณ และการรักษาแผลของเจ้าจะมีขึ้นอย่างรวดเร็ว ความชอบธรรมของเจ้าจะเดินนำหน้าเจ้า และพระสิริของพระยาห์เวห์จะระงับหลังเจ้า

“แล้วเมื่อเจ้าทูล พระยาห์เวห์จะทรงตอบเมื่อเจ้าร้องทูล พระองค์จะตรัสว่า เราอยู่ที่นี่”¹³

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะได้รับพรอันยิ่งใหญ่เหล่านั้นเพื่อตัวเราเองและเพื่อครอบครัวของเรา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์ ในศาสนจักรของพระองค์เราได้รับการเชื่อเชิญให้ช่วยพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงดูแลคนยากไร้ในวิถีของพระองค์ และทรงสัญญาว่าพรอันเป็นนิจจะมาจากกาที่เราช่วยเหลือพระองค์ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 25:34–40.
2. อิสยาห์ 58:6–11.
3. Spencer W. Kimball, *The Miracle of Forgiveness* (1969), 98.
4. ดู Steve Almasy, Ben Brumfield, and Laura Smith-Spark, “Cleanup Begins in Vanuatu after Cyclone Batters Islands,” Mar. 14, 2015, edition.cnn.com.
5. ดู Sean Morris, Steve Almasy, and Laura Smith-Spark, “‘Unbelievable Destruction’ Reported in Tropical Cyclone Pam’s Wake,” Mar. 14, 2015, edition.cnn.com.
6. Peter F. Evans, “Sister Abie Turay’s Story,” ต้นฉบับซึ่งไม่ได้ตีพิมพ์.
7. Peter F. Evans, “Sister Abie Turay’s Story.”
8. อาปี ทูเรย์, อ้างอิงคำพูดใน Peter F. Evans, “Sister Abie Turay’s Story.”
9. Peter F. Evans, “Sister Abie Turay’s Story.”
10. อาปี ทูเรย์, อ้างอิงคำพูดใน Peter F. Evans, “Sister Abie Turay’s Story.”
11. Peter F. Evans, “Sister Abie Turay’s Story”; วิดีทัศน์เกี่ยวกับซิสเตอร์ทูเรย์, “We Did Not Stand Alone,” มีให้ชมที่ [lds.org/media-library](https://www.lds.org/media-library).
12. Joseph F. Smith, “Editor’s Table.” *Improvement Era*, Dec. 1903, 149.
13. อิสยาห์ 58:8–9.

โดยประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคออร์ดิเนตอร์สภาคริสตจักร

แผนแห่งความสุข

บั้นปลายของกิจกรรมทั้งปวงในศาสนจักรคือการเห็นชายและหญิงกับลูกๆ ของพวกเขา มีความสุขที่บ้าน ผนึกกันชั่วนิรันดร์

หลายปีมาแล้ว หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ข้าพเจ้าเรียนอยู่ที่วิทยาลัย ข้าพเจ้าพบกับคอนน่า สมิธที่นั่น ประมาณช่วงเวลานั้นข้าพเจ้าเคยอ่านมาว่า องค์ประกอบสำคัญของชีวิตแต่งงานที่ประสบความสำเร็จได้แก่คู่ที่กับจุมพิต ข้าพเจ้าคิดว่านั่นคงดีทีเดียว

ข้าพเจ้าไปเรียนวิทยาลัยในตอนเช้าแล้ว กลับไปทำงานในอู่ซ่อมรถของคุณพ่อข้าพเจ้าที่บริคัม ซิตีในตอนบ่าย วิชาสุดท้ายในช่วงเช้าของคอนน่าคือคหกรรมศาสตร์ ข้าพเจ้าแวะไปห้องเรียนของเธอก่อนออกไปทำงาน ประตูเป็นกระจกฝ้า แต่ถ้าข้าพเจ้ายืนชิดกระจกเธอจะเห็นเงาข้าพเจ้าด้านนอก เธอจะแอบออกมาให้คู่ที่กับจุมพิต ที่เหลือก็คงจะได้ เราแต่งงานในพระวิหารซอลท์เลค และนั่นเป็นจุดเริ่มต้นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นในชีวิตเรา

ตลอดหลายปีที่ผ่านมาข้าพเจ้ามักจะสอนหลักธรรมสำคัญข้อหนึ่งบ่อยๆ นั่นคือ: บั้นปลายของกิจกรรมทั้งปวงในศาสนจักรคือการเห็นชายและหญิงกับลูกๆ ของพวกเขา มีความสุขที่บ้าน ผนึกกันเพื่อกาลเวลาและชั่วนิรันดร์

ในกาลเริ่มต้น:

“บรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจึงทรงลงปาวระบบมนุษย์ในรูปลักษณะของพวกเขาพระองค์เอง, ในรูปลักษณะของบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อ

พระองค์จะทรงประกอบเขา, ชายและหญิง เพื่อพระองค์จะทรงประกอบพวกเขา.

“และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัส : เราจะอวยพรพวกเขา. และบรรดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัส : เราจะทำให้พวกเขาอุดมสมบูรณ์และขยายเผ่าพันธุ์, และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก, และทำให้มันศิโรราบ” (อับราฮัม 4:27-28)

ดังนั้นวัฏจักรของชีวิตมนุษย์จึงเริ่มต้นบนโลกนี้เมื่อ “อาดัมเสพลมกับภรรยา, และนางคลอดบุตรและธิดาให้เขา, และพวกเขาเริ่มขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก

“และ... บุตรและธิดาของอาดัมเริ่มแยกไปเป็นคู่ๆ ในแผ่นดิน, ... และพวกเขาให้กำเนิดบุตรและธิดาด้วย” (โมเสส 5:2-3)

พระบัญญัติให้ขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลกไม่เคยยกเลิก พระบัญญัติดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อแผนแห่งการไถ่ และเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขของมนุษย์ โดยผ่านการใช้อำนาจนี้อย่างชอบธรรม เราอาจเข้าใกล้พระบิดาในสวรรค์และประสบกับความสมบูรณ์แห่งปิติ แม้การเป็นพระเจ้าอำนาจแห่งการให้กำเนิดไม่ได้เป็นส่วนเสริมของแผน แต่เป็นแผนแห่งความสุข เป็นกฎแจจผู้ความสุข

ความปรารถนาคู่ครองในมนุษย์ชาติมีอยู่ตลอดมาและแรงกล้ามาก ความสุขในชีวิตมรรตัย ปิติ และความสูงส่งของเราขึ้นอยู่กับวิธีที่เราตอบสนองความปรารถนาทางร่างกายเหล่านี้ที่บีบบังคับเราอย่างต่อเนื่อง เมื่ออำนาจการให้กำเนิดเจริญวัยเต็มที่ในความเป็นชายและความเป็นหญิงในวัยต้น ความรู้สึกส่วนตัวเกิดขึ้นอย่างมาก ในทางธรรมชาติซึ่งไม่เหมือนประสบการณ์อื่นใดทางร่างกาย

ตามหลักการทั่วไป การหาคู่เริ่มต้นด้วยเรื่องรักใคร่ แม้ว่าวัฒนธรรมอาจแตกต่างกันไปบ้าง แต่การหาคู่เต็มไปด้วยความรู้สึกแบบหนึ่งสิ่งนิยายซึ่งมีความตื่นเต้นและความคาดหวัง แม้การปฏิเสธในบางครั้ง มีแสงจันทร์และดอกกุหลาบ จดหมายรัก เพลงรัก บทกวี การจับมือ และการแสดงความรักอื่นๆ ระหว่างชายหนุ่มกับหญิงสาว โลกนี้มีเพียงเราสองและพวกเขาอิมเมมด้วยปิติ

และหากท่านคิดว่าความหวานชื่นของความรักใคร่ในวัยหนุ่มสาวนั้นคือผลรวมทั้งหมดของสิ่งที่ได้มาจากน้ำพุแห่งชีวิต ท่านก็ยังไม่ได้อยู่บนพลาที่จะเห็นการอุทิศตนและการปลอบประโลมจากความรักในชีวิตแต่งงานที่ยาวนาน คู่สามีภรรยาถูกทดลองจากการล่อลวง ความเข้าใจผิด ปัญหาการเงิน วิกฤติในครอบครัว และความเจ็บป่วย และในช่วงเวลาเช่นนี้ความรักก็ยังมั่นคงแข็งแรง ความรักที่มั่นคงมีความสุขล้นจนแม้คู่แต่งงานใหม่ก็ไม่อาจจินตนาการได้

รักแท้เรียกร้องให้ยับยั้งการแบ่งปันความรักใคร่ซึ่งใช้อำนาจอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นด้วยอำนาจแห่งการสร้างไว้จนหลังแต่งงาน นี่หมายถึงการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ต้องมี

การควบคุมความปรารถนาทางร่างกาย ความรักอันบริสุทธิ์ยอมรับว่าหลังจากให้คำปฏิญาณว่าจะซื้อสัตย์ชั่ววันจันทร์ หลังจากพิธีที่ถูกต้องตามกฎหมาย และตามหลักแล้วหลังจากศาสนพิธีฝึกในพระวิหารเท่านั้นที่อำนาจการให้กำเนิดจะได้รับการปลดปล่อยในสายพระเนตรของพระเจ้าเพื่อแสดงความรักอันสมบูรณ์ ซึ่งต้องแบ่งปันเฉพาะกับบุคคลผู้หนึ่งที่เป็นคูครองของท่านแต่เพียงผู้เดียวตลอดกาล

เมื่อเข้าไปอย่างมีค่าควร กระบวนการนี้จะผสมความรู้สึกทางร่างกาย อารมณ์ และวิญญาณที่สวยงามและสูงส่งที่สุดอันเกี่ยวข้องกับคำว่า รัก ส่วนนั้นของชีวิตไม่มีประสบการณ์ใดของมนุษย์ทั้งปวงจะเทียบเท่าได้ เมื่อมีการทำและรักษาพันธสัญญา สิ่งนั้นจะดำรงอยู่ชั่ววันจันทร์ “เพราะในนั้นมีกุญแจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์แต่งตั้งไว้ เพื่อเจ้าจะรับเกียรติและรัศมีภาพ” (คพ. 124:34), “ซึ่งรัศมีภาพนี้จะเป็นความสมบูรณ์และความต่อเนื่องของพงศ์พันธุ์ทั้งหลายตลอดกาล และตลอดไป” (คพ. 132: 19)

แต่ความรักใคร่เลือนลอยไม่สมบูรณ์ เป็นเพียงการเริ่มต้น ความรักได้รับการบำรุงเลี้ยงโดยการมีบุตร ซึ่งมาจากน้ำพุแห่งชีวิตนั้นที่มอบให้คู่สามีภรรยาในการแต่งงาน การปฏิสนธิเกิดขึ้นในอ้อมกอดระหว่างสามีกับ

ภรรยาที่แต่งงานกันแล้ว ร่างกระจัดเริ่มก่อตัวในรูปแบบที่สวยงามสลบซับซ้อน เด็กออกจากรครรภ์ด้วยปาฏิหาริย์ของการเกิด ได้รับการสร้างในรูปลักษณะของบิดาและมารดาทางโลก ในร่างมรดกของเด็กเป็นวิญญาณที่สามารถรู้สึกและรับรู้เรื่องทางวิญญาณ สิ่งซึ่งสงบนิ่งอยู่ในร่างมรดกของเด็กคนนี้เป็นอำนาจที่จะให้กำเนิดลูกหลานในรูปลักษณะของเขาเอง

“วิญญาณกับร่างกายเป็นจิตวิญญาณของมนุษย์” (คพ. 88:15) และมีกฎทางวิญญาณและทางร่างกายที่ต้องเชื่อฟังหากเราต้องการมีความสุข มีกฎวันจันทร์รวมถึงกฎที่เกี่ยวข้องกับการให้ชีวิต “ประกาศิตไว้ในสวรรค์คือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ก่อนการวางรากฐานของโลกนี้, ซึ่งในนั้นทรงกำหนดไว้ทุกประการ” (คพ. 130:20) นี่คือนิยามของกฎทางวิญญาณซึ่งระบุมาตรฐานทางศีลธรรมสำหรับมนุษยชาติ (ดูงานแปลของโจเซฟ สมิท โรมัน 7: 14–15, 2 นีไฟ 2:5; คพ. 29:34; 134:6) มีพันธสัญญาซึ่งผูก ผูก และปกป้องและให้สัญญาถึงพรวันจันทร์

แอลมาตัดเตือนชิบลันบุตรชายของท่านว่า “จงแน่ใจด้วยว่าลูกหักห้ามความลุ่มหลงทั้งปวงของลูก, เพื่อลูกจะเต็มไปด้วยความรัก” (แอลมา 38:12) เราใช้บังเหียนเพื่อนำทาง กำกับ และเหนี่ยวรั้ง ความลุ่มหลงของเราต้องถูกควบคุม เมื่อใช้โดยถูกต้องตาม

กฎ อำนาจแห่งการให้กำเนิดจะเป็นพรและจะชำระให้บริสุทธิ์ (ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิท [1998], 177)

การล่องลอยเมื่อผู้ตลอดเวลา เพราะปฏิบัติกันไม่สามารถให้กำเนิดชีวิต เขาจึงริษยาทุกคนที่มีอำนาจสวรรค์นั้น เขากับไฟรพล์ทั้งหลายที่ติดตามเขาถูกขับไล่และเพิกถอนสิทธิในการรับร่างกายมรดก “เขาแสวงหาเพื่อจะให้มนุษย์ทั้งปวงเศร้าหมองเหมือนตัวเขา” (2 นีไฟ 2:27) หากทำได้เขาจะล่องลอยเพื่อลดคุณค่า ก่อความเสื่อมเสีย และหากเป็นไปได้ก็จะทำลายของประทานนี้ซึ่งหากเรามีค่าควรเราอาจเพิ่มพูนได้ชั่ววันจันทร์ (ดู คพ. 132:28–31)

หากเราทำให้น้ำพุแห่งชีวิตของเราแปดเปื้อนหรือนำคนอื่นให้ลวงละเมิด จะมีการลงโทษที่ “แสนสาหัส” และ “ยากเหลือจะทน” (คพ. 19:15) เกินจะสาสมกับความพึงพอใจทั้งหมดที่ได้รับทางร่างกาย

แอลมาบอกโคริแอนทอนว่า “ลูกไม่รู้หรือ, ลูกพ่อ, ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความน่าชิงชังในสายพระเนตรของพระเจ้า; แท้จริงแล้ว, น่าชิงชังที่สุดเหนือบาปทั้งปวงนอกจากการทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลังหรือการปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์?” (แอลมา 39:5) เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลที่ตามมาเมื่อเราลวงละเมิด

การแสดงอำนาจแห่งการให้กำเนิดที่ถูก

ต้องตามกฎหมายและได้รับอนุญาตทำได้ระหว่างสามีกับภรรยา ชายและหญิง ที่แต่งงานกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย สิ่งใดที่นอกเหนือจากนี้ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของ อาย่ายอมจำนนต่อการล่อลวงอันเลวร้ายของปฏิปักษ์ เพราะเห็นทุกอย่างของการล่อลวงละเมิดต้องชำระ “จนกว่าจะใช้หน้หมด” (มัทธิว 5:26)

ไม่มีที่ใดที่ความโอบอ้อมอารีและพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะประจักษ์ชัดไปกว่าในการกลับใจ

เมื่อได้รับบาดเจ็บ ร่างกายทางโลกของเราสามารถซ่อมแซมตนเอง บางครั้งด้วยความช่วยเหลือจากแพทย์ แต่ถ้ามีความเสียหายมากมักจะเกิดรอยแผลเป็นตรงบริเวณนั้นซึ่งเป็นเครื่องเตือนใจถึงการบาดเจ็บ

แต่กับร่างกายทางวิญญาณเป็นอีกเรื่องหนึ่ง วิญญาณของเราได้รับบาดเจ็บเมื่อเราทำผิดและทำบาป แต่ไม่เหมือนกับร่างกายทางโลกของเรา เมื่อกระบวนกรกลับใจสมบูรณ์จะไม่มีรอยแผลเป็นอยู่ตรงนั้นเนื่องจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ คำสัญญาคือ “ดูเถิด, คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก” (คพ. 58:42)

เมื่อเราพูดถึงการแต่งงานและชีวิตครอบครัว มีสิ่งหนึ่งเข้ามาสู่ความคิดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ “แล้วขอยกเว้นเล่า” บางคนเกิดมาพร้อมกับข้อจำกัดและไม่สามารถให้กำเนิดบุตร การแต่งงานของผู้บริสุทธิ์บางคนต้อง

พังทลายเพราะความไม่ซื่อสัตย์ของผู้ครองอีกหลายคนไม่ได้แต่งงานและดำเนินชีวิตใสด้อยอย่างมีค่าควร

สำหรับเวลานี้ข้าพเจ้าขอมอบการปลอบประโลมนี้ พระผู้เป็นเจ้าของพระบิดาของเรา! ความรักและความโอบอ้อมอารีที่ประจักษ์ในบิดาในอุดมคติทางโลกนั้นขยายอยู่ในพระองค์ผู้ทรงเป็นพระบิดาและพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรากินกว่าความสามารถของความคิดมนุษย์จะเข้าใจได้ การพิพากษาของพระองค์เที่ยงธรรม พระเมตตาของพระองค์ไม่มีขีดจำกัด เดชะนาภาพของพระองค์ชดเชยได้เกินกว่าการเปรียบเทียบใดๆ ทางโลก “ถ้าเรามีความหวังในพระคริสต์เพียงแค่นี้ชีวิตนี้ เราก็เป็นพวกนำเวทนาที่สุดของคนทั้งหมด” (1 โครินธ์ 15:19)

บัดนี้ข้าพเจ้าขอใช้คำว่า *พระวิหาร* ด้วยความคารวะ ข้าพเจ้านึกภาพห้องผนังและแผ่นพร้อมกับคันทันนุ่มสาวคูเข่าอยู่ที่นั่น ศาสนพิธีพระวิหารศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นมากกว่าการแต่งงาน เพราะการแต่งงานนี้สามารถผนังโดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา พระคัมภีร์ประกาศว่าเรา “จะสืบทอดบัลลังก์, อาณาจักร, มณฑล, และอำนาจ, อำนาจการปกครอง” (คพ. 132:19) ข้าพเจ้าเห็นปิติที่รอคอยคนเหล่านั้นผู้ยอมรับของประทานอันสูงส่งนี้และใช้อย่างมีค่าควร

ซิสเตอร์ดอนน่า สมิธ แพคเกอร์กับข้าพเจ้า

อยู่เคียงข้างกันในชีวิตแต่งงานเกือบ 70 ปี เมื่อพูดถึงภรรยาข้าพเจ้า แม่ของลูกๆ เรา ข้าพเจ้าไม่อาจสรรหาถ้อยคำมาบรรยายความรู้สึกนั้นลึกซึ้งมากและความสำนึกคุณมีพลังมากจนสุดจะพรรณนา รางวัลสุดประเสริฐที่เราได้รับในชีวิตนี้และชีวิตที่จะมาถึง คือลูกหลานของเรา เมื่อใกล้สิ้นสุดวันเวลาในความเป็นมรดกของเราด้วยกัน ข้าพเจ้าขอบคุณทุกช่วงเวลาที่ได้อยู่เคียงกับเธอและคำสัญญาที่พระเจ้าประทานไว้ว่าจะไม่มีที่สิ้นสุด

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์ และพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นประมุขของศาสนจักร โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์และอำนาจของฐานะบัพติศมา ครอบคลุมซึ่งเริ่มต้นในความเป็นมรดกสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ การชดใช้ซึ่งเรียกเราแต่ละคนกลับคืนได้นั้นไม่ทิ้งรอยแผลไว้ หมายความว่าไม่ว่าเราทำอะไรลงไปหรือเคยไปอยู่ที่ไหนหรือบางสิ่งเกิดขึ้นอย่างไร หากเรากลับใจอย่างแท้จริง พระองค์ทรงสัญญาว่าจะชดใช้ให้ และเมื่อพระองค์ทรงชดใช้ ทุกอย่างจะหายไป มีพวกเราหลายคนที่ซัดเซไปมา ด้วยความรู้สึกผิด ไม่รู้จะหนีออกมาได้อย่างไร ท่านหนีออกมาได้โดยการยอมรับการชดใช้ของพระคริสต์ และทุกสิ่งซึ่งทำให้จิตใจปวดร้าวจะเปลี่ยนเป็นความสวยงามและความรักและนิรันดร์

ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับพรของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ สำหรับอำนาจแห่งการให้กำเนิด สำหรับอำนาจแห่งการไถ่ สำหรับการชดใช้—การชดใช้ซึ่งจะชำระมลทินทุกอย่างให้สะอาดไม่ว่าจะยากแค่ไหนหรือนานเท่าไรหรือทำซ้ำกี่ครั้งก็ตาม การชดใช้จะทำให้ท่านเป็นอิสระอีกครั้งเพื่อรอดหน้าต่อไป อย่างสะอาดและมีค่าควร เพื่อเดินตามเส้นทางซึ่งท่านได้เลือกไว้ในชีวิต

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระชนม์ ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ ว่าการชดใช้ไม่ใช่สิ่งต่างๆ ไปสำหรับศาสนจักรทั้งหมด แต่เป็นเรื่องส่วนบุคคล และถ้าท่านมีบางสิ่งที่ยึดติดใจท่าน—บางครั้งเกิดขึ้นนานมาแล้วจนท่านแทบจะจำไม่ได้—จงนำการชดใช้มาใช้ การชดใช้จะชำระท่านให้สะอาด และท่าน เช่นเดียวกับพระองค์ จะไม่จดจำบาปของท่านอีกต่อไป ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ลินคา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

เราจะขึ้นไปด้วยกัน

ในฐานะหญิงชายที่รักหาพันธสัญญา เราจำเป็นต้องให้ความสำคัญและช่วยเหลือกัน
ให้เป็นผู้คนที่พระเจ้าทรงอยากให้เราเป็น

นอกจากคำปราศรัย ดนตรี และคำสวด
อ้อนวอนที่มักสัมผัสใจเราระหว่าง
การประชุมใหญ่สามัญแล้ว สตรี
จำนวนมากบอกดิฉันว่าสิ่งที่พวกเธอชื่นชมที่
สุดคือการเห็นฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัม
อัครสาวกสิบสองขณะที่เราเดินออก
จากยกพื้นนี้กับคุณนริศร์ของพวกท่าน และ
เราทั้งหลายไม่ปลื้มปีติหรือที่รับฟังพวกท่าน
แสดงความรักอย่างอ่อนโยนกับพวกเธอ

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์พูดถึงตอนนา
ภรรยาของท่านว่า “เนื่องด้วยตำแหน่งที่ข้าพ-
เจ้าดำรงอยู่ ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบอัน
ศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องพูดความจริง: เธอดีพร้อมทุก
ด้าน”¹

“เธอคือแสงตะวันของชีวิตข้าพเจ้า”²
ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟกล่าวถึง
แฮเรียต ภรรยาของท่าน

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ กล่าวถึง
แคธลีน ภรรยาของท่านว่า “เธอ [เป็น] คน
ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนที่ดีที่สุดในเมื่อเราที่
ข้าพเจ้าสามารถเป็นได้”³

และประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน กล่าวถึง
ฟรานซิส ภรรยาอันเป็นที่รักของท่านว่า “เธอ
เป็นสิ่งที่รักที่สุดในชีวิตข้าพเจ้า เพื่อนที่วางใจได้
และเพื่อนสนิทที่สุดของข้าพเจ้า การพูดว่า

ข้าพเจ้าคิดถึงเธอไม่เพียงพอแม้แต่จะเริ่มสื่อ
ถึงความรู้สึกอันลึกซึ้งของข้าพเจ้า”⁴

ดิฉันอยากแสดงความรักต่อเธอ คุณอัน
เป็นที่รักของดิฉันด้วย เขาคือของขวัญล้ำค่า
สำหรับดิฉัน! เมื่อเอ่ยถึงสามีของดิฉัน วลี
ที่นำชื่นชมและศักดิ์สิทธิ์ในคำสัญญาปฏิพร
ของดิฉันกล่าวว่าชีวิตของดิฉันและชีวิตของ
ลูกๆ จะ “ได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากเขา”
ซึ่งชัดเจนกับดิฉันว่าเธอเป็นส่วนเติมเต็ม
ของคำสัญญานั้น อ้างอิงจากคำพูดของ
มาร์ค ทเวน ดิฉันกล่าวว่า “ชีวิตที่ปราศจาก
[เธอ] จะไม่เป็นชีวิต”⁵ ดิฉันรักเขา ทั้งใจ
และจิตวิญญาณ!

หน้าที่และความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์

วันนี้ดิฉันปรารถนาจะยกย่องสามี บิดา พี่
น้องชาย บุตรชาย ลูกและผู้ชายทั้งหลาย
ท่านรู้ว่าท่านเป็นผู้ใดและท่านกำลังทำดีที่
สุดเพื่อบรรลุน้ำที่พระเจ้าประทานให้ท่าน
ซึ่งบัญญัติในถ้อยแถลงต่อครอบครัว รวมถึง
การปกครองโดยชอบธรรมและจัดหาและ
ปกป้องครอบครัวของพวกเขา โปรดรู้ว่าดิฉัน
ตระหนักด้วยความเจ็บปวดว่าหัวข้อความ
เป็นบิดา มารดา และการแต่งงานสามารถ
เป็นข้อกังวลสำหรับคนส่วนมาก ดิฉันทราบ
ว่าสมาชิกศาสนจักรบางคนรู้สึกว่าครอบครัว
ของพวกเขาไม่มีทางไปถึงสิ่งที่พวกเขา
มองว่าเป็นอุดมคติ หลายคนเจ็บปวดเนื่องจก
การถูกทอดทิ้ง การทารุณกรรม การเสพติด
ประเพณีและวัฒนธรรมที่ไม่ถูกต้อง ดิฉันไม่
อาจให้อภัยการกระทำของชายหญิงที่กระทำ
โดยเจตนาหรือแม้แต่รู้เท่าไม่ถึงการณ์อัน
เป็นเหตุของความทุกข์ ปวดร้าว และความ
สิ้นหวังในครอบครัวของพวกเขา แต่วันนี้
ดิฉันจะพูดสิ่งอื่น

ดิฉันเชื่อมั่นว่าไม่มีสิ่งใดทำให้สามีมีเสน่ห์
ต่อภรรยาเท่ากับเมื่อเขาได้รับใช้ในบทบาท
ที่พระเจ้าประทานแก่เขาในฐานะผู้ดำรง
ฐานะบุโรหิตที่มีค่าควร—สำคัญที่สุดเมื่อ
รับใช้ในครอบครัว ดิฉันรักและเชื่อคำพูด
เหล่านี้จากประธานแพคเกอร์ต่อสามีและ
บิดาที่มีค่าควรว่า “ท่านมีพลังอำนาจของ
ฐานะบุโรหิตโดยตรงจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ
คัมภีร์บ้านท่าน จะมีช่วงเวลาซึ่งมีเพียง
อำนาจนี้เท่านั้นที่ยื่นเป็นเกราะกำบังระหว่าง
ครอบครัวท่านและอันตรายจากปฏิปักษ์”⁶

ผู้นำทางวิญญาณและครูในบ้าน

เมื่อต้นปีดิฉันเข้าร่วมพิธีศพของชาย
ธรรมดาที่ไม่ธรรมดาคนหนึ่ง—ลูกดอนของ
สามีดิฉัน หนึ่งในบรรดาลูกชายของลูกดอน
เล่าประสบการณ์ครั้งเมื่อเขาเป็นเด็กหลังจาก
ที่คุณพ่อคุณแม่ของเขาเพิ่งซื้อบ้านหลังแรก
เนื่องจากมีลูกเล็กๆ ห้าคนที่ต้องเลี้ยงดูจึง
ไม่มีเงินพอที่จะทำรั้วรอบสนามหญ้า โดย
จริงจังต่อหนึ่งในบทบาทศักดิ์สิทธิ์ในฐานะ
ผู้ปกป้องครอบครัว ลูกดอนนำเสาไม้เล็กๆ
มาจำนวนหนึ่งฝังลงในดิน นำเชือกผูกจาก

เสาดันหนึ่งไปยังอีกต้นหนึ่งรอบสนามหญ้า และท่านเรียกลูกๆ มา ให้พวกเขาดูเสาริว และเชือกและอธิบายว่าถ้าพวกเขาอยู่ด้านในรั้วชั่วคราวนั้น พวกเขาจะปลอดภัย

วันหนึ่งผู้เยี่ยมสอนมองอย่างไม่เชื่อสายตาตนเองขณะที่พวกเขาเข้าไปกลับบ้านและเห็นเด็กเล็กๆ ห้าคนยืนอยู่ด้านในขอบรั้วอย่างเชื่อฟัง ชะเง้อไปยังลูกบอลที่กระเด็นออกไปที่ถนน เด็กตัวเล็กๆ คนหนึ่งวิ่งไปเรียกพ่อของพวกเขา ท่านมาและวิ่งไปเก็บลูกบอลให้

ต่อมาที่พิธีศพ ลูกชายคนโตกล่าวทั้งน้ำตาว่าทุกสิ่งที่เขาหวังในชีวิตนี้คือเป็นเหมือนอย่างบิดาอันเป็นที่รักของเขา

ประธานเอสตรา แพพท์ เป็นสั้นกล่าวว่ “โอ้ บรรดาสามีและบิดาแห่งอิสราเอล ท่านทำหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อความรอดและความสูงส่งของครอบครัวท่าน!...

“จงจดจำการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์คือการเป็นบิดาในอิสราเอล—การเรียกที่สำคัญที่สุดในกาลเวลาและนิรันดร—การเรียกที่ท่านไม่มีวันได้รับการปลด”

“ท่านต้องช่วยสร้างบ้านที่พระวิญญาณของพระเจ้าสามารถสถิตอยู่ได้”⁷

คำพยากรณ์เหล่านั้นช่างประยุกต์ใช้ได้ดีจนถึงทุกวันนี้

เป็นเรื่องยากที่ชายในพันธสัญญาต้องดำเนินชีวิตในโลกที่ไม่เพียงลดคุณค่าบทบาท

และหน้าที่รับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา แต่ยังคงข่าวสารเท็จเกี่ยวกับความหมายของการเป็น “ลูกผู้ชาย” ข่าวสารเท็จอย่างหนึ่งคือ “ผมสำคัญที่สุด” อีกด้านคือข่าวสารที่ทำให้ด้อยค่าและเหยียดหยันว่าสามีและบิดาไม่จำเป็นอีกต่อไป ดิฉันร้องขอพวกท่านว่าอย่าฟังคำมดเท็จของซาตาน! เขาสูญเสียสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์นั้นของการเป็นสามีหรือบิดา เพราะเขาอิจฉาบรรดาผู้มีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ เขาจะไม่มีวันพอ เขามุ่งมาดต่อการทำให้ “มนุษย์ทั้งปวง...เศร้าหมองเหมือนตัวเขา!”⁸

ให้กำลังใจและช่วยเหลือในหน้าที่ของกันและกัน

พี่น้องชายและหญิง เราต้องการกันและกัน! ในฐานะหญิงชายที่รักษาพันธสัญญา เราจำเป็นต้องให้กำลังใจและช่วยเหลือกัน ให้เป็นผู้คนที่พระเจ้าทรงอยากให้เราเป็น และเราจำเป็นต้องทำงานด้วยกันเพื่อให้กำลังใจคนรุ่นต่อไปและช่วยให้พวกเขาบรรลุศักยภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตนิรันดรเป็นมรดก เราสามารถทำดังเช่นเฮลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลล์ และแมรีกรรยาของท่านทำตามคำสุภาภิต “ท่านให้กำลังใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้กำลังใจท่าน แล้วเราจะขึ้นไปด้วยกัน”⁹

เราทราบจากพระคำภีร์ว่า “ไม่...ที่ชายจะอยู่แต่ลำพัง” เป็นเหตุผลว่าทำไมพระบิดา

บนสวรรค์ของเราทรงสร้าง “คู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขา”¹⁰ วลี *คู่อุปถัมภ์* หมายถึง “ผู้ช่วยที่เหมาะสม มีค่าควร หรือเข้ากันได้”¹¹ ยกตัวอย่างเช่น มือของเราทั้งสองข้างคล้ายกันแต่ไม่เหมือนกัน อันที่จริงทั้งสองข้างตรงกันข้าม แต่ช่วยเสริมกันอย่างเหมาะสม เมื่อทำงานด้วยกัน มือทั้งสองข้างแข็งแรงยิ่งขึ้น¹²

บทเรียนที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว คู่มือของศาสนจักรมีชื่อความนี้ “ธรรมชาติของวิญญาณชายและหญิงมีลักษณะเพื่อเติมเต็มซึ่งกันและกัน”¹³ โปรดสังเกตว่าข้อความไม่ได้บอกว่า “แข่งขันซึ่งกันและกัน” แต่เป็น “เติมเต็มซึ่งกันและกัน”! เราอยู่ที่นี้เพื่อช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และชื่นชมซึ่งกันและกันขณะที่เราพากันเพียรที่จะเป็นคนที่ดีที่สุด ซิสเตอร์บาร์บารา บี. สมิธ สอนเราอย่างฉลาดว่า “มีความสุขมากมายเหลือเกินที่จะได้รับเมื่อเราสามารถชื่นชมยินดีกับความสำเร็จของคนอื่นและไม่ไช่แต่ของเราเอง”¹⁴ เมื่อเราแสวงหาเพื่อ “เติมเต็ม” แทน “การแข่งขัน” จะง่ายขึ้นมากที่จะให้กำลังใจกัน!

สมัยดิฉันเป็นมารดาที่อายุยังน้อยมีลูกเล็กๆ หลายคน เมื่อเสร็จงานในแต่ละวันที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนผ้าอ้อม ล้างจาน และควบคุมระเบียบวินัย ไม่มีใครร้องเพลงปฐมนิยามอย่างกระตือรือร้นเท่านี้อีกแล้ว “ฉันดีใจเมื่อคุณพอกลับบ้าน”¹⁵ อย่างไรก็ตาม

ดิฉันเสียใจที่ต้องยอมรับว่าดิฉันไม่ว่าเรียงเสมอไปเมื่อครอบครัวเหมือนจะเดินเข้าบ้านอย่างเบิกบานใจหลังจากทำงานหนักทั้งวัน เขาทักทายเราแต่ละคนด้วยการกอดและจูบเสมอซึ่งเปลี่ยนวันที่แสนจะยุ่งยากและบางครั้งหนักหน่วงให้เป็นวันที่น่าปีติยินดีของคุณพ่อ ดิฉันคิดว่าดิฉันน่าจะหมกมุ่นให้น้อยลงกับสิ่งที่ต้องทำให้เสร็จและมุ่งเน้นความสนใจอย่างฉลาด เหมือนที่เข้าได้กับ กับสิ่งที่สำคัญมากที่สุด ดิฉันอาจจะหยุดบ่อยขึ้นและชื่นชมเวลาอันศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัวและขอบคุณเขามากขึ้นสำหรับพรในชีวิตของพวกเขา!

ให้เรารำคาญมเบยเฮยสรรเสริญกัน

เมื่อไม่นานมานี้ สตรีชื่อสตีฟคนหนึ่ง ในศาสนาจักรเล่าข้อกังวลกับดิฉันในสิ่งที่เธอสวดอ้อนวอนมาระยะหนึ่งแล้ว ข้อกังวลของเธอเกี่ยวกับสมาชิกสตรีบางคนในวอร์ดของเธอ เธอบอกดิฉันว่าสิ่งนั้นทำให้เธอปวดหัวใจที่สังเกตว่าบางครั้งพวกเขาพูดกับสามีและพูดถึงสามีอย่างไม่ให้เกียรติ แม้ต่อหน้าลูกๆ จากนั้นเธอบอกดิฉันเมื่อเธอเป็นเด็กสาวเธอมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าและสวดอ้อนวอนเพื่อเสาะหาและแต่งงานกับผู้ดำรงอำนาจฐานะปุโรหิตที่มีค่าควรและสร้างครอบครัวที่มีความสุขกับเขา เธอเติบโต

ในครอบครัวที่คุณแม่ของเธอ “เป็นใหญ่ในบ้าน” และคุณพ่อของเธอต้องคล้อยตามความต้องการของคุณแม่เพื่อรักษาความสงบในบ้าน เธอรู้สึกว่าวิธีที่ตึกว่านั้น เธอไม่เคยเห็นรูปแบบนั้นในบ้านที่เธอได้รับการเลี้ยงดู แต่เมื่อเธอสวดอ้อนวอนอย่างแรงกล้าเพื่อการนำทาง พระเจ้าอวยพรเธอให้วิธีเสริมสร้างบ้านกับสามีของเธอซึ่งที่นั่นพระวิญญาณจะได้รับการเชิญอย่างอบอุ่น ดิฉันเคยไปที่บ้านหลังนั้นและยืนยันได้ว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์!

พี่น้องทั้งหลาย บ่อยเพียงใดที่เรา “เฮ้ยคำชมเขยสรรเสริญกัน”¹⁶ อย่างตั้งใจ

เราต้องทดสอบตัวเราเองโดยถามสักสี่ห้าคำถาม ด้วยการปรับใช้นิดหน่อย คำถามเหล่านี้ใช้ได้กับเราส่วนมาก ไม่ว่าจะแต่งงานแล้วหรือเป็นโสด ไม่ว่าจะสถานการณ์ครอบครัวของเราเป็นเช่นไร

1. ฉันชื่นชมคู่ของดิฉันครั้งสุดท้ายเมื่อใด ทั้งที่อยู่ตามลำพังหรือต่อหน้าลูกๆ
2. ฉันแสดงความรัก ขอบคุณ หรือวิงวอนด้วยศรัทธาให้เขาหรือเธอในการสวดอ้อนวอนครั้งสุดท้ายเมื่อใด
3. ฉันหยุดพูดบางสิ่งที่รู้ว่าจะทำให้เจ็บปวดครั้งสุดท้ายเมื่อใด

4. ฉันขอโทษและขอการให้อภัยอย่างอ่อนน้อมถ่อมตนครั้งสุดท้ายเมื่อใด—โดยไม่ต่อท้ายด้วยคำว่า “แต่ถ้าคุณทำอย่างนี้” หรือ “แต่ถ้าคุณไม่ทำอย่างนี้”
5. ฉันเลือกมีความสุขมากกว่าเรียกร้องการเป็นคน “ถูกต้องเสมอ” ครั้งสุดท้ายเมื่อใด

ถ้าบางคำถามทำให้ท่านอึดอัดหรือรู้สึกผิดเล็กน้อย จงจำไว้ว่าเอลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์สอนเราว่า “ความรู้สึกผิดในวิญญาณคือความเจ็บปวดที่มีต่อร่างกาย—เป็นการเตือนถึงอันตรายและเป็นการป้องกันความเสียหายเพิ่มเติม”¹⁷

ดิฉันเชื้อเชิญทุกท่านให้เอาใจใส่คำขอร้องที่จริงใจของเอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “พี่น้องทั้งหลาย ในการแสวงหาอันยาวนานนี้ฉันตระหนักดีที่จะเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ขอให้เราพยายามเป็นบุรุษและสตรีที่ “ดีพร้อม” อย่างน้อยนี้เป็นวิธีหนึ่งตอนนี้—โดยไม่ทำให้ขุ่นเคืองในคำพูด หรือถ้าจะกล่าวอย่างสร้างสรรค์ โดยการพูดด้วยลิ้นใหม่ ลิ้นของเทพ”¹⁸

ขณะที่ดิฉันเตรียมสำหรับโอกาสวันนี้ พระวิญญาณสอนดิฉันและดิฉันมุ่งมั่นที่จะกล่าวคำพูดที่มีความเอื้ออาทรกับคุณอันเป็นที่รักของดิฉันและเกี่ยวกับเขามากขึ้น เพื่อให้กำลังใจบุรุษทุกคนในครอบครัวของดิฉัน และแสดงความขอบคุณสำหรับวิธีต่างๆ ที่พวกเขาบรรลุมหาผลที่ศักดิ์สิทธิ์และส่งเสริมกันและกัน และดิฉันมุ่งมั่นที่จะทำตามคำสัญญา “ท่านให้กำลังใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้กำลังใจท่าน แล้วเราจะขึ้นไปด้วยกัน”

ท่านจะร่วมกับดิฉันแสวงหาการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อสอนเราให้รู้ว่า จะให้กำลังใจซึ่งกันและกันให้ดีขึ้นในการทำหน้าที่บุตรและธิดาแห่งพันธสัญญาของบิดามารดาสวรรค์อันเป็นที่รักของเราหรือไม่

ดิฉันรู้โดยผ่านอำนาจที่เป็นไปได้แห่งการขาดใช้ของพระเยซูคริสต์และศรัทธาในพระองค์ที่เราสามารถทำได้ ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้เราวางใจในพระองค์ที่จะช่วยให้เราช่วยกันดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและนิรันดร์ขณะที่เราขึ้นไปด้วยกัน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์ ใน "Donna Smith Packer Receives Family History Certificate from BYU," news.byu.edu/archive12-jun-packer.aspx.
2. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ใน เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ "เอ็ดเดอร์ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ: มุ่งไปหาขอบฟ้าใหม่, *เลียวไฮนา*, มี.ค. 2005, 10.
3. เฮนรี่ บี. อายริงก์, ใน Gerald N. Lund, "เอ็ดเดอร์เฮนรี่ บี. อายริงก์: Molded by 'Defining Influences,'" *Ensign*, ก.ย. 1995, 14; *เลียวไฮนา*, เม.ย. 1996, 31.
4. โทมัส เอส. มอนสัน, "เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า," *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2013, 85.
5. มาร์ค ทเวน, *Eve's Diary* (1905), 107.
6. บอยด์ เค. แพคเกอร์, "พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต," *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2010, 9.
7. เอสรา แพพท์ เบ็นสัน, "To the Fathers in Israel," *Ensign*, พ.ย. 1987, 51.
8. 2 นีไฟ 2:27.
9. ดู เบริต ดี. เฮลส์, "ดู การเสริมสร้างครอบครัว: หน้าที่ย้อนคืบคืบของเรา," *Ensign*, พ.ค. 1999, 34; *เลียวไฮนา*, ก.ค. 1999, 40; ดู LaRene Gaunt, "เอ็ดเดอร์เริบรีต ดี. เฮลส์: 'Return with Honor,'" *Ensign*, พ.ค. 1994, 51; *เลียวไฮนา*, เม.ย. 1995, 31 ด้วย.
10. ปฐมกาล 2:18.
11. ปฐมกาล 2:18, *เชิงอรรถ* ข.
12. ดู Bruce K. Satterfield, "The Family under Siege: The Role of Man and Woman" (การนำเสนอให้ไว้ที่ Ricks College Education Week, มี.ย. 7, 2001), 4; emp. byui.edu/SATTERFIELD/PDF/RoleManWoman2.pdf.
13. *คู่มือเล่มสอง 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.3.1.
14. บาร์บารา บี. สมิธ, "Hearts So Similar," *Ensign*, พ.ค. 1982, 97.
15. "คุณพ่อกลับบ้าน," *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 110.
16. "ให้เราพำคำชมเชยเอ๋ยสรรเสริญ," *เพลงสวด*, บทเพลงที่, 116.
17. เดวิด เอ. เบดนาร์, "เราเชื่อในการเป็นคนบริสุทธิ์," *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2013, 44.
18. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, "ล้นของเทพ," *เลียวไฮนา*, พ.ค. 2007, 18.

โดยเอ็ดเดอร์ คัลลิน เอช. ไรต์ส
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

อุปมาเรื่องผู้หว่านพืช

ขึ้นอยู่กับเราแต่ละคนที่จะจัดลำดับความสำคัญและทำสิ่งที่จะทำให้ดินของเราดี และเกิดผลมากมาย

การมอบหมายหัวข้อการประชุมใหญ่ —ไม่ได้ทำโดยอำนาจของมนุษย์ แต่โดยการตัดสินใจของพระวิญญาณ หลายหัวข้อจะกล่าวถึงความเป็นห่วงแบบมรรตัยที่เรามีส่วนร่วม แต่ดังที่พระเยซูไม่ได้ทรงสอนวิธีเอาชนะความท้าทายในความเป็นมรรตัยหรือการกดขี่ทางการเมืองในสมัยของพระองค์ โดยปกติพระองค์ทรงพอใจผู้รับใช้ของพระองค์ให้พูดเกี่ยวกับสิ่งที่เราต้องทำเพื่อปรับปรุงชีวิตส่วนตัวของเราเพื่อเตรียมเรากลับไปบ้านบนสวรรค์ ในที่สุดสัปดาห์ที่สี่เตอร์นี่ข้าพเจ้ารู้สึกถึงการตัดสินใจที่จะพูดเกี่ยวกับคำสอนที่มีค่าและเป็นอมตะในอุปมาหนึ่งของพระเยซู

อุปมาเรื่องผู้หว่านพืชเป็นหนึ่งในอุปมาไม่กี่เรื่องที่มีกล่าวไว้เป็นใจความสำคัญของพระกิตติคุณสัมพันธทั้งสามเล่ม และเป็นหนึ่งในกลุ่มอุปมาเล็กๆ ที่พระเยซูทรงอธิบายแก่สานุศิษย์ของพระองค์ เมล็ดที่ปลูกลงนั้นเป็น "คำบอกเล่าเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า" (มัทธิว 13:19) "พระวจนะ" (มาระโก 4:14) หรือ "พระวจนะของพระเจ้า" (ลูกา 8:11)—คำสอนของพระอาจารย์และผู้รับใช้ของพระองค์

พื้นดินต่างชนิดที่เมล็ดตกแสดงให้เห็นวิธีต่างๆ ที่คนรับและทำตามคำสอนเหล่านี้ ดังนั้นเมล็ดที่ "ตกตามหนทาง" (มาระโก 4:4)

นั้นหยั่งรากไม่ถึงดินแห่งมรรตัยที่เมล็ดนั้นอาจเติบโตได้ เมล็ดเหล่านั้นเป็นดังคำสอนซึ่งตกสู่ใจที่แข็งกระด้างหรือใจที่ไม่พร้อมข้าพเจ้าจะไม่พูดอะไรเกี่ยวกับเมล็ดเหล่านี้ ชาวสารของข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับคนเหล่านั้นในบรรดาพวกเราที่ให้คำมั่นสัญญาที่จะเป็นผู้ติดตามของพระคริสต์ เราทำอะไรกับคำสอนของผู้ช่วยหรืออดบั้งขณะที่เราดำเนินชีวิตของเรา

อุปมาเรื่องผู้หว่านพืชเตือนเราถึงสภาพและเจตคติที่เกิดขวางโคจรก็ตามที่ได้รับเมล็ดแห่งข่าวสารพระกิตติคุณจากการออกผลดี

I. พื้นหิน, ไม่มีราก

เมล็ดบางเมล็ด "ตกที่ซึ่งมีพื้นหินมีเนื้อดินแต่น้อย จึงงอกขึ้นโดยเร็ว เพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อแดดจัด แดดก็แผดเผา เพราะรากไม่มี จึงเหี่ยวไป" (มาระโก 4:5-6)

พระเยซูทรงอธิบายว่านี่บรรยายถึงคนเหล่านั้น "ที่ได้ยินพระวจนะ แล้วก็รับทันทีด้วยความยินดี" แต่เนื่องจากพวกเขา "แต่ไม่ได้หยั่งรากลงในใจ...เมื่อเกิดการยากลำบากหรือการข่มเหงเพราะพระวจนะนั้นพวกเขาก็เลิกเสียทันที" (มาระโก 4:16-17)

อะไรที่เป็นสาเหตุให้ผู้สวดฟัง "ไม่ได้หยั่งรากลงในใจ" นี่เป็นสภาพของสมาชิกใหม่ที่เพียงแต่เปลี่ยนใจเลื่อมใสเพื่อผู้สอนศาสนา

หรือเพื่อคุณลักษณะพิเศษอันน่าสนใจของ ศาสนจักรหรือเพื่อพรอันยิ่งใหญ่มากมาย ของการเป็นสมาชิกศาสนจักร โดยไม่ได้หยั่ง รากลึกในพระคำ พวกเขาจะโดนแผดเผา และเหี่ยวเฉาไปเมื่อมีสิ่งตรงกันข้ามเกิดขึ้น แม้แต่คนที่เติบโตในศาสนจักร—สมาชิก ยาวนาน—อาจหลุดไปสู่สภาพที่ไม่ได้หยั่ง รากลงในตัวได้ ข้าพเจ้ารู้จักบางคนที่เป็น เช่นนี้—สมาชิกที่ไม่ได้เปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างมั่นคง และถาวร หากเราไม่หยั่งรากลงในคำสอน ของพระกิตติคุณและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

เราจะเริ่มมีใจแข็งกระด้าง ซึ่งเป็นพื้นหิน สำหรับเมล็ดทางวิญญาณ

อาหารทางวิญญาณเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอยู่รอดทางวิญญาณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในโลกที่ยังออกห่างจากความเชื่อในพระผู้ เป็นเจ้าและจากความถูกต้องและความผิด ที่ชัดเจน ในยุคสมัยที่อินเทอร์เน็ตครองโลก ซึ่งขยายข่าวสารที่สามารถทำลายศรัทธา เรา ต้องเพิ่มการรับรู้ความจริงทางวิญญาณของ เรามากขึ้นเพื่อเสริมสร้างศรัทธาของเราและ ให้ความหยั่งลึกในพระกิตติคุณ

คนหนุ่มสาวทั้งหลาย หากคำสอนนั้นดู

เหมือนจะกว้างไป ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่ เฉพาะเจาะจง หากกำลังมีการส่งผ่านส่วน ศีลระลึกและท่านกำลังส่งข้อความหรือกระซิบ กระซิบหรือเล่นวีดีโอเกมหรือทำอะไรอื่น ที่ทำให้ตัวท่านปฏิเสธอาหารทางวิญญาณ ที่สำคัญ ท่านกำลังถอนรากทางวิญญาณ ของท่านและเริ่มขยับไปสู่พื้นหิน ท่านกำลัง ทำให้ตัวท่านเองเสี่ยงต่อการเหี่ยวเฉาเมื่อ ท่านพบกับความยากลำบาก การข่มขู่ และ การถูกเย้ยหยัน และนั่นหมายรวมถึงกับ ผู้ใหญ่ด้วย

ตัวทำลายรากทางวิญญาณที่เป็นไปได้ อีกอย่างหนึ่ง—เกิดจากเทคโนโลยีในปัจจุบัน แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอย่างเดียว—คือการมอง เห็นพระกิตติคุณหรือศาสนจักรผ่านรูกูญแจ การมองเห็นที่จำกัดนี้มักมุ่งไปที่หลักคำสอน หรือการปฏิบัติเจาะจงข้อเดียวหรือสองจุด ความบกพร่องของผู้นำ และละเอียดถี่ถ้วนภาพ ทั้งหมดของแผนพระกิตติคุณและผลส่วนตัว และส่วนรวม ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีส์ บรรยายไว้อย่างชัดเจนถึงด้านหนึ่งในการ มองผ่านรูกูญแจนี้ ท่านบอกผู้ฟังที่บิวายู เกี่ยวกับนักวิจารณ์ทางการเมืองที่ “โกรธ เคือง” ชาวเหตุการณ์ปัจจุบันในตอนนั้น “พวกเขาเก่งในการพูดสิ่งที่โกรธแค้นและเย้ย หยัน...แน่นอน” ท่านสรุปว่า “นี่เป็นยุคที่การ พูดตลกถากถางแบบนี้เป็นที่ยอมรับ”¹ ใน ทางตรงกันข้าม เพื่อหยั่งรากลึกอย่างมั่นคง ในพระกิตติคุณ เราต้องไม่สุดโต่ง ไม่วิพากษ์ วิจารณ์คนอื่นอย่างหนัก และแสวงหาทัศนีย ภาพของงานอันสูงส่งของพระผู้เป็นเจ้าที่ กว้างขึ้น

II. ต้นหนาม: ความกังวลของโลกนี้และความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติ

พระเยซูคริสต์สอนว่า “บ้างก็ตกกลางต้น หนาม ต้นหนามกิ่งออกขึ้นปกคลุมเสีย จึงไม่ เกิดผล” (มาระโก 4:7) พระองค์ทรงอธิบาย ว่าคนเหล่านี้เป็น “คนที่ได้ยินพระวจนะ แล้ว ความกังวลของโลก และความลุ่มหลงใน ทรัพย์สมบัติ และความโลภในสิ่งต่างๆ ประดัง เข้ามา และรัดพระวจนะนั้น จึงไม่เกิดผล” (มาระโก 4:18–19) นี่เป็นการเตือนอย่าง แน่นนอนที่เราทุกคนต้องรับฟัง

ข้าพเจ้าจะขอพูดถึงความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติก่อน เมื่อใดก็ตามที่เราอยู่ในการเดินทางทางวิญญาณ—ไม่ว่าสภาพของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเราจะเป็นอย่างไร—เราล้วนได้รับการล่อลวงจากสิ่งนี้ เมื่อเจตคติหรือลำดับความสำคัญถูกกำหนดไว้กับการได้มา การใช้ และการครอบครองทรัพย์สินสมบัติ เราเรียกสิ่งนั้นว่าวัตถุนิยม มีการพูดและเขียนไว้มากมายเกี่ยวกับวัตถุนิยมจนไม่จำเป็นต้องเอยเพิ่มเติมในที่นี้ ผู้ที่บูชาสิ่งที่เรียกว่าทรัพย์สินเงินทองกำลังถูกรบกวนจากความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติ การครอบ

ครองทรัพย์สินสมบัติหรือรายได้มหาศาลไม่ได้เป็นเครื่องหมายว่าสวรรค์พึงพอใจ และการไม่มีสิ่งดังกล่าวไม่ใช่เครื่องพิสูจน์ว่าสวรรค์ไม่พึงพอใจ เมื่อพระเยซูทรงบอกผู้ติดตามที่ชื่อสตัดยว่าเขาสามารถได้รับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดกหากเขาเพียงให้ทุกสิ่งที่เขาหวั่นกับคนจน (ดู มาระโก 10:17-24) พระองค์ไม่ได้ชี้ว่า *การครอบครอง* ทรัพย์สินสมบัติเป็นสิ่งชั่วร้าย แต่ *เจตคติ* ของผู้ติดตามความร่ำรวยนั้นที่ชั่วร้าย อย่างที่เราทราบ พระเยซูสรรเสริญชาวสะมาเรียใจดี ผู้รับใช้เพื่อนมนุษย์โดยใช้เงินแบบเดียวกับที่ยูดาสใช้เพื่อทรยศพระผู้-

ช่วยให้รอดของเขา รากเหง้าของความชั่วทั้งหมดไม่ใช่เงินทองแต่เป็น *การรักเงินทอง* (ดู 1 ทิโมธี 6:10)

พระคัมภีร์มอรมอนบอกถึงช่วงเวลาเมื่อศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า “เริ่มเสื่อมในความก้าวหน้า” (แอลมา 4:10) เพราะว่า “ผู้คนของศาสนจักรเริ่ม...หมกมุ่นกับความมั่งคั่งและกับสิ่งไร้ประโยชน์ของโลก” (แอลมา 4:8) ใครก็ตามที่มีวัตถุมากมายเสี่ยงต่อการ “ชะลอ” ทางวิญญาณโดยความร่ำรวยและสิ่งอื่นๆ ของโลก³ นี่เป็นบทบาทที่เหมาะสมสำหรับคำสอนต่อไปของพระผู้ช่วยให้รอด ต้นหนามที่แหลมที่สุดที่เบียดบังผลของพระวจนะพระกิตติคุณในชีวิตของเราคือพลังทางโลกที่พระเยซูคริสต์ทรงเรียกว่า “ความกังวล ทรัพย์สมบัติ และความสนุกสนานของชีวิตนี้” (ลูคา 8:14) สิ่งเหล่านี้มีมากเกินไปจะสาธยายได้ ขอยกตัวอย่างสักเล็กน้อยคงเพียงพอ

ครั้งหนึ่งพระเยซูทรงดำนิห์หัวหน้าอัครสาวกของพระองค์ โดยตรัสกับเปโตรว่า “เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเราเพราะเจ้าไม่ได้คิดอย่างพระเจ้า แต่เจ้าคิดอย่างมนุษย์” (มัทธิว 16:23; ดู คพ. 3:6-7; 58:39 ด้วย) คิดอย่างมนุษย์หมายถึงการให้ความกังวลของโลกมาก่อนเรื่องของพระผู้เป็นเจ้าในการกระทำของเรา ลำดับความสำคัญของเรา และความคิดของเรา

เรายอมแพ้ต่อ “ความสนุกสนานของชีวิตนี้” (1) เมื่อเราเสพติดนิสัยในบางอย่าง ซึ่งทำลายของประทานแห่งสิทธิเสรีอันล้ำค่าของพระผู้เป็นเจ้า (2) เมื่อเราถูกล่อลวงโดยสิ่งที่ทำให้เขวเล็กน้อย ซึ่งดึงเราออกจากสิ่งที่สำคัญนิรันดร์ และ (3) เมื่อเราเชื่อว่าเรามีสิทธิ์ได้รับ ซึ่งทำลายการเติบโตส่วนตัวที่จำเป็นต่อการมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับปลายทางนิรันดร์ของเรา

เราถูกรบกวนด้วย “ความกังวล ... ของชีวิตนี้” เมื่อเราถ่วงน้ำหนักทำอะไรไม่ได้ซึ่งขัดขวางการมุ่งหน้าด้วยศรัทธาของการวางใจในพระผู้เป็นเจ้าและคำสัญญาของพระองค์ ยี่สิบห้าปีก่อน ฮิวจ์ ดับเบิลยู. นิบลีย์ อาจารย์วัยอายุที่เคารพของข้าพเจ้า พูดถึงอันตรายจากการยอมแพ้ต่อความ

กังวลทางโลก ท่านถูกถามในการสัมภาษณ์ว่าสภาพทางโลกและหน้าที่ของเราในการเผยแผ่พระกิตติคุณทำให้อยากหาทางที่จะ “เปลี่ยนวิถีที่เราปฏิบัติในศาสนจักรให้เหมือนกับที่โลกทำ”⁴ หรือไม่

ท่านตอบว่า “นั่นเป็นเรื่องทั้งหมดของศาสนจักร ไม่ใช่หรือครับ คุณต้องเต็มใจที่จะทำให้คนไม่พอใจ คุณต้องเต็มใจเสีย นั่นเป็นเวลาที่เราจะเข้ามา... คำมั่นสัญญาของเราควรเป็นบททดสอบ ควรจะเป็นเรื่องยาก ควรจะไม่มีอยู่ในวิสัยที่เราทำตามนิยามของโลกนี้”⁵

เรื่องสำคัญทางพระกิตติคุณนี้ได้รับการยืนยันที่วิทยาเขตของบิวายยูเมื่อสองสามเดือนที่ผ่านมาโดย ชาร์ลส์ เจ. คาพุท ผู้นำคาทอลิกที่นำเคารพหัวหน้าบาทหลวงในฟิลาเดลเฟีย เมื่อพูดถึง “สิ่งที่ชุมชนแอลดีเอสและคาทอลิกมีเหมือนกัน” เช่น “เกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว ธรรมชาติวิสัยทางเพศของเรา ความศักดิ์สิทธิ์ของชีวิตมนุษย์ และความเร่งด่วนของเสรีภาพทางศาสนา” ท่านกล่าวดังนี้

“ข้าพเจ้าอยากเน้นอีกครั้งถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เราอ้างว่าเราเชื่อจริงๆ นั่นต้องเป็นเรื่องสำคัญอันดับหนึ่ง—ไม่ใช่ในชีวิตส่วนตัวและครอบครัวของเราเท่านั้นแต่ในศาสนจักรของเรา ในการเลือกทางการเมืองของเรา การดำเนินธุรกิจของเรา การปฏิบัติของเราต่อคนยากจน หรือพูดอีกอย่างคือ ในทุกสิ่งที่เราทำ”

“นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมจึงสำคัญ” ท่านพูดต่อ “เรียนรู้จากประสบการณ์ของคาทอลิกเราชาวคatholicเชื่อว่าอาชีพของเราควรทำให้สังคมเราเฟื่องฟูขึ้น แต่ก็มีเส้นแบ่งระหว่างการเป็นอิทธิพลที่ดี ใน สังคมกับการถูกกลืน *โดย สังคม*”⁶

คำเตือนของพระผู้ช่วยให้รอดที่ไม่ให้ความกังวลทางโลกนี้เค้นพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้าออกจากชีวิตเราจะทำทนายเราให้กำหนดลำดับความสำคัญของเราอย่างแน่วแน่—ใจจดจ่อ—อยู่กับพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและผู้นำของศาสนจักรของพระองค์

ตัวอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดอาจทำให้เรานึกถึงอุปมานี้ว่าเป็นอุปมาเรื่องดิน ความ

เหมาะสมของดินขึ้นอยู่กับหัวใจของเราแต่ละคนที่ได้รับเมล็ดพระกิตติคุณ ในความรู้สึกไวต่อคำสอนทางวิญญาณ หัวใจบางดวงอาจแข็งกระด้างและไม่พร้อม หัวใจบางดวงอาจเป็นหินจากการไม่ได้ใช้ และหัวใจบางดวงอาจหมกมุ่นอยู่กับสิ่งทางโลก

III. ตกที่คืนดีแล้วเกิดผล

อุปมาเรื่องผู้หว่านพืชจบด้วยคำอธิบายของพระผู้ช่วยให้รอดเกี่ยวกับเมล็ดที่ “ตกที่คืนดี แล้วเกิดผล” ในปริมาณที่ต่างกัน (มัทธิว 13:8) เราจะเตรียมตัวเราเพื่อเป็นดินดีดังกล่าวและเพื่อเกิดผลดีได้อย่างไร

พระเยซูทรงอธิบายว่า “ดินดีหมายถึงคนเหล่านั้นที่ได้ยินพระวจนะแล้วจดจำไว้ด้วยใจที่ซื่อสัตย์จึงงอก จึงเกิดผลโดยความทรหดอดทน” (ลูกา 8:15) เรามีเมล็ดของพระวจนะพระกิตติคุณ ขึ้นอยู่กับเราแต่ละคนที่จัดลำดับความสำคัญและทำสิ่งที่จะทำให้ดินของเราดีและเกิดผลมากมาย เราต้องพยายามหยั่งรากอย่างมั่นคงและเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ (โคโลสี 2:6-7) เราทำให้การเปลี่ยนใจเลื่อมใสนี้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้โดยการสวดอ้อนวอน โดยการอ่านพระคัมภีร์ โดยการรับใช้ และโดยการรับส่วนศีลระลึกเป็นประจำเพื่อจะมีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา เราต้องแสวงหาการเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจด้วย (ดู แอลมา 5: 12-14) เพื่อให้ความรักของพระผู้เป็นเจ้าและความปรารถนาที่จะรับใช้พระองค์และลูกๆ ของพระองค์มาแทนที่ความปรารถนาอันชั่วร้ายและความกังวลอันเห็นแก่ตัว

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงของสิ่งเหล่านี้ และข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ซึ่งคำสอนของพระองค์ชี้ทางและการขาดใช้ของพระองค์ ทำให้ทุกอย่างเป็นไปได้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. ینگคัลลี, “Let Not Your Heart Be Troubled” (Brigham Young University devotional, 29 ต.ค. 1974), 1; speeches.byu.edu.
2. ดู ตัวอย่าง, ดัลลิน เอช. ไซค์ส, “Materialism,” บทที่ 5 ใน *Pure in Heart* (1988), 73-87.
3. ข้าพเจ้าเป็นหนี้เฮลเดอร์นีส เอ. แม็กซ์เวลล์ สำหรับภาพในความทรงจำนี้ (ดู “These Are Your Days,” *Ensign*, ต.ค. 2004, 26).
4. James P. Bell, ใน “Hugh Nibley, in Black and White,” *BYU Today*, May 1990, 37.
5. ฮิวจ์ นิบลีย์, ใน “Hugh Nibley, in Black and White,” 37-38.
6. ชาร์ลส์ เจ. คาพุท, “The Great Charter at 800: Why It Still Matters,” *First Things*, 23 ม.ค. 2015, firstthings.com/web-exclusives/2015/01/the-great-charter-at-800; ดู แอท วอลซ์, “At BYU, Catholic Archbishop Seeks Friends, Says U.S. Liberty Depends on Moral People,” *Deseret News*, 23 ม.ค. 2015 ด้วย, deseretnews.com/article/865620233/At-BYU-Catholic-archbishop-seeks-friends-says-US-liberty-depends-on-moral-people.html. หัวหน้าบาทหลวงคาทอลิกกล่าวด้วยว่า “สถาบันคาทอลิกบางแห่งของเราได้สูญเสียหรือลดอัตลักษณ์ทางศาสนาของพวกเขาไป... มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เป็นมหาวิทยาลัยที่พิเศษ... เพราะเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ที่เปี่ยมไปด้วยอัตลักษณ์ทางศาสนา จงอย่าได้สูญเสียสิ่งนี้ไป” (“The Great Charter at 800”).

โดยเจ็ลเคอร์แอล. วิทนีย์ เคลย์ตัน
แห่งฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอรร่วมสวากเจ็ดสิบ

เลือกที่จะเชื่อ

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงบัญญัติพระกิตติคุณของพระองค์เป็นแสงสว่างนำทางคนเหล่านั้น
ซึ่งเลือกที่จะเชื่อและติดตามพระองค์

เดือนมกราคมที่ผ่านมา เซลเลอร์ กัทซ์เลอร์
วัยเจ็ดขวบกับครอบครัวของเธอกำลังบิน
จากฟลอริดาไปโอลินอยส์ด้วยเครื่องบิน
ส่วนตัว คุณพ่อของเซลเลอร์ควบคุมการบิน
พอหลังพลบค่ำ เครื่องบินเริ่มมีปัญหาด้าน
เครื่องยนต์และพุ่งชนเนินเขาเคนทักกีใน
ความมืด ตัวเครื่องพลิกคว่ำในบริเวณพื้นที่
ซึ่งขรุขระมาก ทุกคนเสียชีวิตในอุบัติเหตุ
ยกเว้นเซลเลอร์ ข้อมือเธอหักระหว่างชน
เธอมีบาดแผลกับรอยขีดข่วนและร่องเท้า
ของเธอหาย อุณหภูมิ 38 องศาฟาเรนไฮต์
(หรือ 3 องศาเซลเซียส)—เป็นคืนฤดูหนาว
ของเคนทักกีที่มีทั้งความหนาวเย็นและฝน
ตก—เซลเลอร์สวมเพียงกางเกงขาสั้น เสื้อยืด
กับถุงเท้าหนึ่งข้างเท่านั้น

เธอร้องหาคุณพ่อคุณแม่แต่ไม่มีใครตอบ
โดยใช้ความกล้าหาญทั้งหมดที่มี เธอออก
เดินเท้าเปล่าข้ามเขตชนบทไปขอความช่วยเหลือ
เดินลุยผ่านลำธาร ข้ามหนองน้ำ และ
ฝ่าพงหนามด้วยความกล้าหาญ จากยอด
เขาเล็กๆ แห่งหนึ่งเซลเลอร์มองเห็นแสงไฟ
ห่างออกไปประมาณหนึ่งไมล์ โดยที่ล้มลุก
คลุกคลานฝ่าความมืดและละมေးไม้ไปหา
แสงนั้น ในที่สุด เธอก็มาถึงบ้านของชายใจดี
ที่เธอไม่เคยพบมาก่อน เขารับดูแลเธอทันที
เซลเลอร์ปลอดภัย ต่อจากนั้นเธอจะถูกนำ
ส่งโรงพยาบาลและได้รับความช่วยเหลือเพื่อ

ให้หายเป็นปกติ'

เซลเลอร์รอดชีวิตเพราะเธอเห็นแสงสว่าง
ในระยะไกลและต่อสู้เพื่อไปถึงที่นั่น—แม้
ต้องเดินฝ่าพื้นที่ชนบทอันรกเรื้อ ความลึกซึ้ง
ของเหตุการณ์สลดใจที่เธอเผชิญ และการ
บาดเจ็บที่เธอต้องทน เป็นเรื่องยากที่จะ
จินตนาการว่าเซลเลอร์ทำสิ่งที่เธอทำในคืน
นั้นได้อย่างไร แต่สิ่งที่เรารู้คือเธอรับรู้ถึง
แสงสว่างจากบ้านที่อยู่ไกลออกไปว่านั่นคือ
โอกาสได้รับความช่วยเหลือ ยังพอมีหวังอยู่
บ้าง อันที่จริงเธอใช้ความกล้าหาญทั้งหมด
ไม่ว่าสิ่งต่างๆ จะเลวร้ายเพียงใด เธอจะพบ
ความช่วยเหลือในแสงนั้น

มีพวกเราไม่กี่คนที่จะจดทนกับประสบ-
การณ์อันก่อให้เกิดความเจ็บปวดดังเช่นเซล-
เลอร์ แต่ไม่ว่าเวลาใดก็ตาม เราทุกคนจะ
ต้องเดินผ่านแดนทรมันดารทางวิญญาณของ

เราเองและยอมรับการเดินทางทางอารมณ์ ที่ยากลำบากของตัวเอง อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาเหล่านั้นอาจจะดูมืดมนหรือสิ้นหวัง หากเราแสวงหา จะมีแสงสว่างทางวิญญาณ เรียกเขา *เสมอ* ให้ความหวังว่าเราจะได้รับความช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ แสงสว่างนั้นส่องมาจากพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติทั้งปวง ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก

การรับรู้แสงสว่างทางวิญญาณแตกต่างจากการมองเห็นแสงสว่างที่เป็นรูปธรรม การรู้จักแสงสว่างทางวิญญาณของพระผู้ช่วยให้รอดเริ่มด้วยความเต็มใจที่จะเชื่อ พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกร้องว่าในเบื้องต้นอย่างน้อยที่สุดให้เราปรารถนาที่จะเชื่อ “หากท่านจะตื่นและปลุกพลังของท่าน...และใช้ *อนุภาค* หนึ่งของศรัทธา” ศาสตราจารย์คาร์ลแอลมาสอน “แท้จริงแล้ว, แม้หากท่านทำไม่ได้มากไปกว่า *ปรารถนา* ที่จะเชื่อ, ก็ขอให้ความปรารถนานี้เกิดผลในท่าน, แม้จนท่านเชื่อในลักษณะจะให้ที่สำหรับส่วนหนึ่งของถ้อยคำ [ของพระผู้ช่วยให้รอด]”²

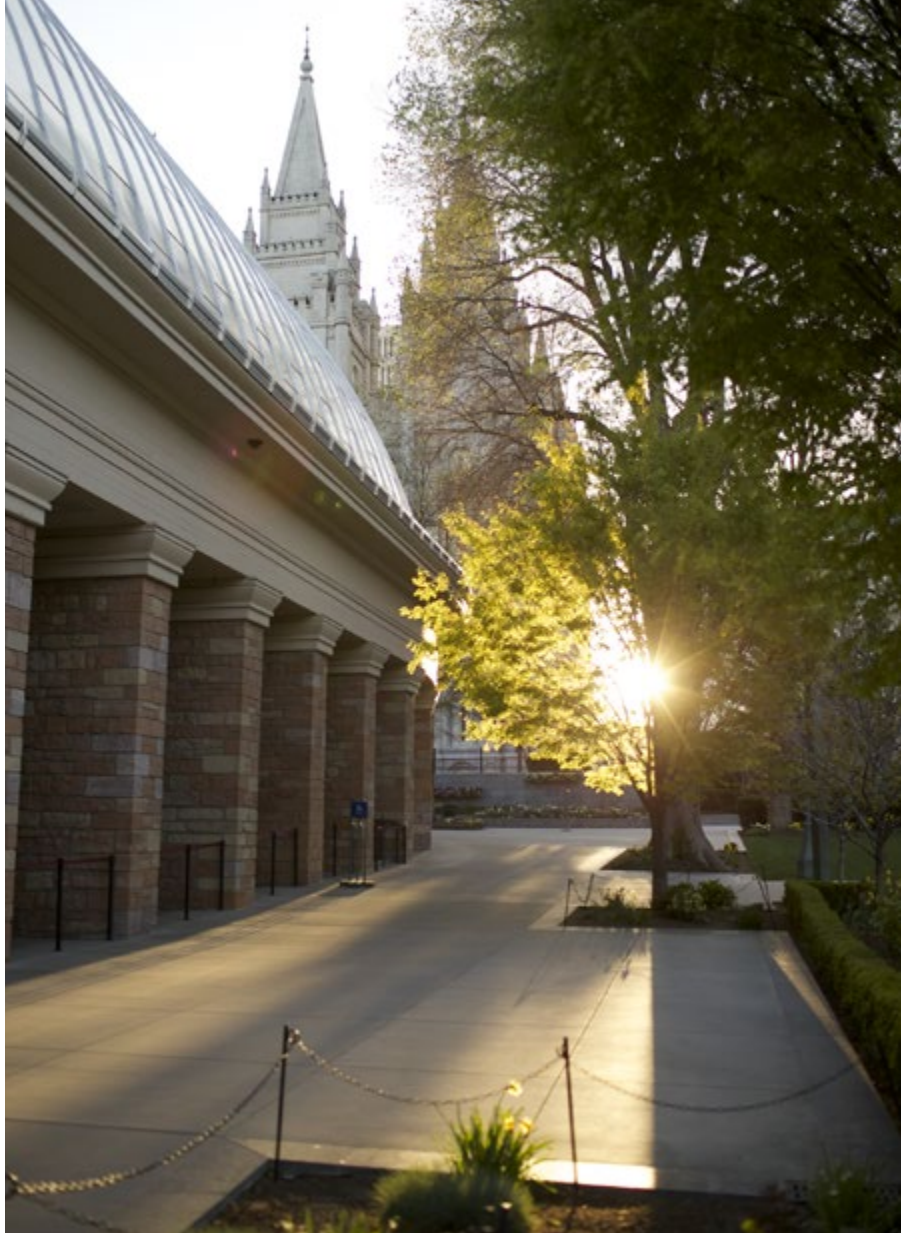
การเรียกร้องของแอลมาให้เราปรารถนาที่จะเชื่อและ “ให้ที่” ในใจเราแก่พระคำของพระผู้ช่วยให้รอดเตือนใจเราว่าความเชื่อกับศรัทธาเรียกร้องการเลือกและการกระทำของตัวเอง เราต้อง “ตื่นและปลุกพลัง [ของเรา]” เราขอก่อนที่เราจะได้รับ เราแสวงหาก่อนที่เราจะพบ เราเคาะก่อนที่จะเปิดให้เรา จากนั้น เราได้รับสัญญาว่า “เพราะทุกคนที่ขอ, ย่อมได้รับ; และคนที่หา, ย่อมพบ; และแก่ผู้ที่เคาะ, มันจะเปิดให้”³

ไม่มีคำขอร้องใดกระตุ้นความรู้สึกเราให้เชื่อมากไปกว่าคำขอร้องที่มาจากพระผู้ช่วยให้รอดพระองค์เอง ระหว่างการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก เมื่อพระองค์ทรงวิงวอนบรรดาผู้ฟังที่ไม่เชื่อดังนี้

“ถ้าเราไม่ได้ปฏิบัติพระราชกิจของพระบิดาของเรา ก็อย่างวางใจเราเลย

“แต่ถ้าเราปฏิบัติพระราชกิจนั้น แม้ว่าท่านไม่วางใจในเรา ก็จงวางใจในพระราชกิจเหล่านั้นเถิด เพื่อท่านจะได้รู้และเข้าใจว่าพระบิดาทรงอยู่ในเราและเราอยู่ในพระบิดา”⁴

เราต่างเผชิญการทดสอบทุกวัน นี่เป็นการทดสอบตลอดชีวิตของเราว่าเราจะเลือกเชื่อ

ในพระองค์และยอมให้แสงสว่างแห่งพระกิตติคุณของพระองค์เติบโตในเราหรือไม่ หรือเราจะไม่ยอมเชื่อและยืนกรานที่จะเดินทางคนเดียวในความมืด พระผู้ช่วยให้รอดทรงบัญญัติพระกิตติคุณของพระองค์เป็นแสงสว่างนำทางคนเหล่านั้นซึ่งเลือกที่จะเชื่อและติดตามพระองค์

หลังจากเครื่องบินตก เซลเลอร์มีทางเลือก เธอสามารถเลือกอยู่ข้างๆ เครื่องบินในความมืดตามลำพังและหวาดหวั่น แต่มีคำคืนที่ยาวนานอยู่ข้างหน้าและอากาศหนาวเย็นลงเรื่อยๆ เธอเลือกอีกทางหนึ่ง เซลเลอร์ปีนขึ้นไปบนเนินเขา และที่นั่นเธอมองเห็นแสงหนึ่งบนเส้นขอบฟ้า

ขณะที่เธอเดินฝ่าความมืดไปสู่แสงสว่าง แสงนั้นเริ่มสว่างขึ้น ทว่ามีหลายครั้งที่เธอ

มองไม่เห็น บางทีแสงอาจคลาดสายตาเมื่ออยู่ในหุบเขาลึกหรือมีต้นไม้หรือพุ่มไม้บังอยู่ แต่เธอมุ่งหน้าต่อไป เมื่อใดก็ตามที่มองเห็นแสงสว่าง เซลเลอร์ประจักษ์ว่าเธออยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง เธอยังไม่ทราบแน่ชัดว่าแสงนั้นคืออะไร แต่เธอยังคงเดินเข้าไปหาแสงนั้นตามสิ่งที่เธอรู้มา—โดยวางใจและหวังว่าเธอจะเห็นแสงนั้นอีกหากเธอมุ่งหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้อง โดยการกระทำเช่นนี้ เธออาจรอดชีวิต

ชีวิตเราเป็นแบบนั้นได้เช่นกัน อาจมีหลายครั้งที่เราเจ็บปวด เหนื่อยล้า และเมื่อชีวิตเราดูมืดมนและเหน็บหนาว อาจมีหลายครั้งที่เรามองไม่เห็นแสงสว่างตรงขอบฟ้าและเราอาจรู้สึกยอมแพ้ หากเราเต็มใจที่จะเชื่อ หากเราปรารถนาที่จะเชื่อ หากเราเลือกที่จะเชื่อ เมื่อนั้นคำสอนและแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอด

ให้รอดจะแสดงหนทางข้างหน้าแก่เรา

เลือกที่จะเชื่อ

เจกเช่นเซลเลอร์ที่ต้องเชื่อว่าเธอจะพบความปลอดภัยในแสงสว่างที่อยู่ห่างออกไปนั้น เธอก็ต้องเลือกที่จะเปิดใจต่อความจริงอันสูงส่งของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—ต่อแสงสว่างนิรันดร์ของพระองค์และพระเมตตาที่รักษาหาย ศาสดาพยากรณ์ทุกยุคสมัยกระตุ้นเตือนเราและแม้กระทั่งวิญญาณเราให้เชื่อในพระคริสต์ คำแนะนำของท่านเหล่านั้นสะท้อนข้อเท็จจริงพื้นฐานที่ว่า พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงบังคับให้เราเชื่อ แต่ทรงเชื่อเชิญให้เราเชื่อ โดยส่งศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่ยังมีชีวิตอยู่มาสอนเรา โดยจัดเตรียมพระคัมภีร์และทรงเรียกเราผ่านทางพระวิญญาณของพระองค์ เราคือคนที่ต้องเลือกน้อมรับคำเชื่อเชิญทางวิญญาณเหล่านั้น โดยเลือกมองแสงสว่างทางวิญญาณที่พระองค์ทรงเรียกเราด้วยดวงตาภายใน การตัดสินใจเชื่อเป็นการเลือกครั้งสำคัญที่สุดที่เราเคยทำการเลือกนี้ส่งผลต่อการตัดสินใจอื่น ๆ ทั้งหมดของเรา

พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงบีบบังคับให้เราเชื่อ เช่นเดียวกับที่ไม่ทรงบีบบังคับให้เรารักษาพระบัญญัติ แม้ทรงมีความปรารถนาอย่างเต็มเปี่ยมที่จะประทานพรเรา ทว่าการเรียก

ของพระองค์ที่ให้เราเชื่อในพระองค์—ให้ใช้อุณหภูมิของศรัทธาและให้ที่แก่พระคำของพระองค์—ยังคงมีผลในปัจจุบัน ดังที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “เราเป็นพยานว่าพระบิดาทรงบัญชามนุษย์ทั้งปวง, ทุกแห่งหน, ให้กลับใจและเชื่อในเรา”⁵

ความเชื่อ ประจักษ์พยาน และศรัทธาไม่ใช่หลักธรรมแห่งความเฉยเฉื่อย สิ่งเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นกับเราโดยบังเอิญ ความเชื่อคือบางสิ่งที่เราเลือก—เราตั้งความหวังไว้กับสิ่งนั้น เราทำงานและเราเสียสละให้ได้มา เราจะไม่เชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์โดยบังเอิญเช่นเดียวกับที่เราจะไม่บังเอิญสวดอ้อนวอนหรือจ่ายส่วนสิบ เราเลือกที่จะเชื่อด้วยความกระตือรือร้น เหมือนที่เราเลือกรักษาพระบัญญัติข้ออื่นๆ

ทำความเชื่อให้เป็นการปฏิบัติ

เซลเลอร์ไม่รู้แต่แรกว่าสิ่งที่เธอกำลังทำขณะเดินฝ่าละอองธุลีไฟจะได้ผลจริงหรือไม่ เธอเสียขวัญและบาดเจ็บ ในความมืดและเหน็บหนาว แต่เธอออกจากบริเวณเครื่องตกและเสียงเดินออกไปด้วยความหวังว่าจะรอดชีวิต ล้มลุกคลุกคลานมุ่งไปข้างหน้าจนเธอมองเห็นแสงสว่างในระยะไกล ทันทีที่เธอมองเห็น เธอทำสุดความสามารถที่จะมุ่งไป

หาแสงนั้น โดยจดจำว่าเธอมองเห็นอะไร

ในการทำงานเดียวกัน เราต้องให้ที่แก่ความหวังว่าเราจะพบแสงสว่างทางวิญญาณโดยน้อมรับความเชื่อแทนที่จะเลือกความสงสัย การกระทำของเราเป็นหลักฐานของความเชื่อและกลายเป็นแก่นสารแห่งศรัทธาของเรา เรากำลังเลือกที่จะเชื่อเมื่อเราสวดอ้อนวอนและเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ เรากำลังเลือกที่จะเชื่อเมื่อเราอดอาหาร เมื่อเรารักษาวินสบบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และเมื่อเรานมัสการในพระวิหาร เรากำลังเลือกที่จะเชื่อเมื่อเรารับบัพติศมาและเมื่อเรารับส่วนศีลระลึก เรา กำลังเลือกที่จะเชื่อเมื่อเรากลับใจและแสวงหาการให้อภัยจากสวรรค์และความรักที่รักษาหาย

อย่ายอมแพ้

บางครั้งความก้าวหน้าในเรื่องทางวิญญาณอาจดูเหมือนช้าและไม่ต่อเนื่อง บางครั้งเราอาจรู้สึกที่เราตกต่ำ รู้สึกว่าเราทำผิดพลาดหรือความพยายามสุดความสามารถของเราที่นำเราไปพบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดไม่เป็นผล ถ้าท่านรู้สึกเช่นนั้น โปรดอย่ายอมแพ้—เด็ดขาด จงเชื่อในพระองค์ เชื่อในพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระองค์ต่อไป วางการกระทำกับความเชื่อของท่านไว้ในแนวเดียวกัน ในช่วงเวลาเหล่านั้นที่แสงสว่างแห่ง

ศรัทธาหรือหวัง ขอให้ความหวังของท่านที่มีต่อความรักและพระคุณของพระเจ้าช่วยให้รอดซึ่งพบในพระกิตติคุณและศาสนจักรของพระองค์เอาชนะความสงสัยของท่าน ข้าพเจ้าสัญญาว่าพระองค์ทรงพร้อมจะรับท่าน เมื่อเวลาล่วงเลยไปท่านจะมองเห็นว่าท่านเลือกได้ดีที่สุดเท่าที่ท่านทำได้ การตัดสินใจอย่างกล้าหาญของท่านที่จะเชื่อในพระองค์จะเป็นพรแก่ท่านเหลือคณานับและตลอดไป

พรของความเชื่อ

ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความการุณยรักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดในชีวิต ข้าพเจ้าค้นหาพระองค์ในช่วงเวลาของความมืด และพระองค์ทรงเอื้อมพระหัตถ์มาหาข้าพเจ้าด้วยแสงที่รักษาหาย สิ่งหนึ่งที่เป็นปิติอย่างยิ่งในชีวิตข้าพเจ้าคือการเดินทางไปกับเคธีภรรยาข้าพเจ้า เพื่อพบปะกับสมาชิกศาสนจักรทั่วทุกมุมโลก การพบกันที่ยอดเยี่ยมนี้สอนข้าพเจ้าและสอนเราเกี่ยวกับความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อบุตรธิดาของพระองค์ พวกเขาแสดงให้เห็นข้าพเจ้าเห็นศักยภาพอันไร้ขอบเขตเพื่อความสุขที่กลายเป็นพรของคนเหล่านั้นที่เลือกทำตามคำสอนของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าการเชื่อในพระองค์และอำนาจแห่งการไถ่ของพระองค์คือหนทางที่แท้จริงสู่ “สันติสุขในโลกนี้ และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง.”⁶

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นบ่อเกิดของแสงสว่างและความหวังสำหรับเราทุกคน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราทุกคนเลือกที่จะเชื่อในพระองค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Lindsey Bever, "How 7-Year-Old Sailor Gutzler Survived a Plane Crash," *Washington Post*, Jan. 5, 2015, washingtonpost.com; "Girl Who Survived Plane Crash Hoped Family 'Was Just Sleeping,'" Jan. 4, 2015, myfox8.com; "Kentucky Plane Crash: Four Killed, Little Girl Survives," Jan. 4, 2015, news.com.au; Associated Press, "Young Girl, Sole Survivor of Kentucky Plane Crash," Jan. 3, 2015, jems.com.
2. แอลมา 32:27; เพิ่มตัวเอน.
3. 3 นีไฟ 14:8; ดู ข้อ 7 ด้วย.
4. ยอห์น 10:37-38.
5. 3 นีไฟ 11:32.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.

โดยเอ็ลเดอร์ แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

เหตุใดการแต่งงานและครอบครัวจึงเป็นสาระสำคัญ—ทุกแห่งทั่วโลก

ครอบครัวคือศูนย์กลางของชีวิตและเป็นกุญแจสู่ความสุขนิรันดร์

เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับเชิญ—พร้อมด้วยประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ และอธิการเจราลด์ คอสเซ—เพื่อร่วมสัมมนาวิชาการเรื่องการแต่งงานและครอบครัวที่สำนักวาติกัน ในกรุงโรม อิตาลี โดยมีตัวแทนทางศาสนาจากหลากหลายความเชื่อ 14 ท่านของหก

ทวีป ทุกท่านได้รับเชิญให้แสดงความเชื่อของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งซึ่งกำลังเกิดขึ้นต่อครอบครัวในโลกทุกวันนี้

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสกล่าวเปิดการประชุมในช่วงแรกด้วยข้อความนี้ “เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในวัฒนธรรมแบบชั่วคราว ซึ่งผู้คนมากต่อมากกำลังหมดหวังกับชีวิตแต่งงานซึ่งเป็นเพียงข้อผูกมัดทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางศีลธรรมและลักษณะเช่นนี้มักจะก่อให้เกิดการโบกสะบัดแห่งเสรีภาพ แต่อันที่จริงสิ่งนี้นำมาซึ่งการทำลายล้างทางวัตถุและทางวิญญาณต่อผู้คนจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ยากไร้ที่สุดและเปราะบางที่สุด... เป็นเช่นนั้นเสมอกับพวกเขาผู้ที่ทุกข์ทรมานที่สุดในวิกฤตการณ์ดังกล่าว”¹

เมื่อพูดถึงอนุชนรุ่นหลัง ท่านกล่าวว่า เป็นสิ่งสำคัญที่พวกเขา “ต้องไม่ยอมพ่ายแพ้แก่พิษร้าย [ทางความคิด] ของสภาพชั่วคราว แต่จงเป็นผู้แสวงหารักแท้และยั่งยืน ทำในสิ่งที่ตรงข้ามกับรูปแบบดังกล่าว” เรื่องนี้ต้องทำได้²

นี่คือคำตอบ ถึงแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ดีที่สุดที่ได้เห็นและรู้สึกว่ามีหลายสิ่งซึ่งคล้ายคลึงกับโลกโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวเพียงเราเท่านั้นที่มีมุมมองนิรันดรของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
สิ่งที่พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูนำไปสู่

สัมมนาวิชาการเรื่องการแต่งงานและครอบครัว, นครรัฐวาติกัน

ตามด้วยการนำเสนอและอภิปรายกับผู้นำทางศาสนาเป็นเวลาสามวันซึ่งมีการกล่าวถึงหัวข้อการแต่งงานระหว่างชายกับหญิง ขณะข้าพเจ้าฟังความหลากหลายของแนวคิดที่กว้างไกลที่สุดจากผู้นำศาสนาทั่วโลก ข้าพเจ้าได้ยินพวกท่านเห็นพ้องต้องกันและสนับสนุนความเชื่อซึ่งกันและกันในความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงานและความสำคัญของครอบครัวซึ่งเป็นหน่วยพื้นฐานของสังคม ข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงความรู้สึกอันทรงพลังของเอกภาพในหมู่คณะและความเป็นหนึ่งเดียวกันกับท่านเหล่านั้น

หลายท่านได้เห็นและแสดงความเป็นหนึ่งเดียวกันนี้ และพวกท่านกระทำเช่นนั้นในหลากหลายวิธี วิธีหนึ่งที่ข้าพเจ้าชื่นชอบเป็นพิเศษคือเมื่อนักวิชาการมุสลิมท่านหนึ่งจากอิหร่านอ้างอิงข้อความสองย่อหน้าจากครอบครัวถ้อยแถลงต่อโลก

ระหว่างสัมมนาวิชาการ ข้าพเจ้าสังเกตว่าเมื่อความเชื่อ นิกาย และศาสนาต่างๆ เป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องการแต่งงานและครอบครัว พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกันในด้านค่านิยม ความกักตุน และคำมั่นสัญญาด้วยซึ่งทั้งหมดนี้สอดคล้องต้องกันอย่างเป็นธรรมชาติกับหน่วยครอบครัว ข้าพเจ้ารู้สึกซึ่งที่ทราบว่าการแต่งงานและการให้ความสำคัญอันดับแรกที่มีครอบครัวเป็นศูนย์กลางข้ามผ่านและแทนที่เรื่องการเมือง เศรษฐกิจ หรือความแตกต่างทางศาสนา เมื่อนึกถึงความรักที่มีต่อคู่ครอง ความหวัง ความกังวลใจ และความไม่ฝันเพื่อลูกๆ เราทุกคนเป็นเหมือนกันหมด

น่าอัศจรรย์ใจอย่างยิ่งที่ได้อยู่ในการประชุมกับผู้นำเสนอจากทั่วโลกขณะพวกท่านบอกเล่าความรู้สึกถึงความสำคัญของการแต่งงานระหว่างชายกับหญิง สุนทรพจน์ของแต่ละท่านตามด้วยประจักษ์พยานของ

ผู้นำทางศาสนาท่านอื่นๆ ประธานเฮนรีบี. อายริงก์ ให้ประจักษ์พยานท้ายสุดของสัมมนาทางวิชาการครั้งนี้ ท่านเป็นพยานยืนยันถึงความสวยงามของการแต่งงานที่มีคำมั่นสัญญาต่อกันและความเชื่อของเราในพรที่สัญญาไว้ของครอบครัวนิรันดร

ประจักษ์พยานของประธานอายริงก์ เป็นคำกล่าวสรุปที่เหมาะสมสำหรับสามวันพิเศษเหล่านั้น

ขณะนี้ ท่านอาจมีคำถามว่า “ถ้าผู้คนส่วนใหญ่รู้สึกว่ามีความคล้ายคลึงกันของความเชื่อและลำดับความสำคัญในครอบครัว ถ้าความเชื่อและศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดเห็นด้วยอย่างแท้จริงกับสิ่งที่ควรเป็นในการแต่งงานและถ้าท่านเหล่านั้นทั้งหมดเห็นด้วยกับค่านิยมที่ควรอยู่ในบ้านและความสัมพันธ์ในครอบครัว แล้วเราแตกต่างกันอย่างไร ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายโดดเด่นและแตกต่างจากทั้งโลกอย่างไร”

การสนทนาเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัวเป็นหัวข้อที่กว้างมากและเกี่ยวเนื่องกันจนไม่สามารถกล่าวเกินจริง เราทำให้หัวข้อนี้เป็นเรื่องนิรันดร! เราให้คำมั่นสัญญาและความศักดิ์สิทธิ์ของการแต่งงานอยู่ในระดับที่สูงกว่าเพราะความเชื่อกับความเข้าใจของเราที่ว่าครอบครัวมีมาตั้งแต่ก่อนจะมีแผ่นดินโลกและสามารถดำเนินต่อไปสู่นิรันดร

คำสอนนี้สอนอย่างเรียบง่าย มีพลัง และสวยงามด้วยเนื้อร้องของรูธ การ์ดเนอร์สำหรับเพลงปฐมวัย “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร” หยุดชั่วคราวและนึกถึงเด็กๆ ปฐมวัยทั่วโลกกำลังร้องเพลงนี้ในภาษาของตนเองเสียงดังที่สุด ด้วยความกระตือรือร้นที่ความรักต่อครอบครัวเท่านั้นทำให้เกิดขึ้นได้:

*ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร
ทางแผนบิดาสวรรค์
มันต้องการอยู่กับครอบครัวมันเองทุกเวลา*

และพระเจ้าทรงสอนวิธีแก้กัน³

ศาสนศาสตร์ทั้งหมดของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูมีศูนย์กลางบนพื้นฐานของครอบครัวและบนพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจของการแต่งงาน ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราเชื่อในชีวิตก่อนเกิด สถานที่ซึ่งเราทุกคนเคยอาศัยอยู่ในฐานะบุตรธิดาทางวิญญาณของพระเจ้า—เป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราเชื่อว่าเราเคยดำรงอยู่ และยังคงเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระองค์

เราเชื่อว่าการแต่งงานและสัมพันธภาพในครอบครัวสามารถดำเนินต่อไปแม้หลังความตาย—เราเชื่อว่าการแต่งงานที่ประกอบพิธีโดยผู้มีสิทธิอำนาจที่ถูกต้องในพระวิหารของพระองค์ จะยังคงมีผลหลังจากชีวิตนี้ พิธีแต่งงานของเราลบล้างคำกล่าวที่ว่า “จนกว่าความตายจะพรากเราจากกัน” และแทนที่ด้วย “เพื่อกาลเวลาและเพื่อนิรันดร”

เราเชื่อเช่นกันว่าครอบครัวที่แน่นแฟ้นแบบดั้งเดิมไม่เพียงเป็นหน่วยพื้นฐานของสังคมที่มั่นคง เศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพ และวัฒนธรรมที่ยึดมั่นค่านิยม—แต่ครอบครัวยังเป็นหน่วยพื้นฐานของนิรันดรและอาณาจักรตลอดจนการปกครองของพระเจ้าเป็นเจ้าเช่นกัน

เราเชื่อว่าการจัดตั้งและการปกครองแห่งสวรรค์จะสร้างจากครอบครัวและเครือญาติ

เพราะความเชื่อของเราที่ว่า การแต่งงานและครอบครัวเป็นนิรันดร เราในฐานะศาสนจักร จึงต้องการเป็นผู้นำและมีส่วนร่วมในขบวนการมวลชนทั่วโลกเพื่อเสริมสร้างสิ่งเหล่านี้ เราทราบว่าไม่เพียงผู้ที่เคร่งศาสนาเท่านั้นที่ยึดถือค่านิยมและให้ความสำคัญอันดับแรกแก่การแต่งงานอันเป็นนิจกับสัมพันธภาพอันแน่นแฟ้นของครอบครัว ผู้คนมากมายที่ไม่ได้เคร่งศาสนาให้ข้อสรุปว่าการแต่งงานที่มีค่านิยมสูงและวิถีชีวิตครอบครัวเป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่สุด ประหยัดที่สุด และเป็นวิถีชีวิตที่มีความสุขที่สุด

ใครเลยจะมีวิธีที่ทรงประสิทธิภาพในการเลี้ยงดูคนรุ่นต่อไปได้มากกว่าครัวเรือนที่ประกอบด้วยพ่อแม่ที่แต่งงานกันและมีลูก

เหตุใดการแต่งงานและครอบครัวจึงเป็นสาระสำคัญ—ทุกหนแห่ง ผลสำรวจความคิดเห็นจากสาธารณชนแสดงให้เห็นว่าการ

แต่งงานยังคงเป็นอุดมคติและความหวังในบรรดาผู้คนส่วนใหญ่ทุกรุ่นทุกวัย—แม้กระทั่งในบรรดาผู้คนที่อยู่ในยุคนี้ซึ่งเราได้ยินมามากเกี่ยวกับการเลือกที่จะอยู่เป็นโสด มีอิสระส่วนตัว และอยู่กินกันโดยไม่แต่งงาน ข้อเท็จจริงคือมหาชนส่วนใหญ่ทั่วโลกยังคงต้องการการมีลูกเพื่อสร้างครอบครัวที่มั่นคง

เมื่อเราแต่งงานและมีลูก เอกภาพทางความคิดที่แท้จริงในบรรดามนุษยชาติทั้งหมดกลายเป็นหลักฐานที่ชัดเจนขึ้น ในฐานะที่เป็น “ผู้มีครอบครัว”—ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนหรือนับถือศาสนาอะไร บางที—เราอาจมีความยุ่งยากหลายอย่างเหมือนกัน มีการปรับตัวเหมือนกัน และมีความหวังเหมือนกัน รวมทั้งความกังวลใจ และความใฝ่ฝันที่มีต่อลูกๆของเรา

เมื่อเดวิด บรูคส์ ผู้เขียนคอลัมน์ในนิตยสาร *New York Times* กล่าวว่า “ชีวิตคนไม่ได้ดีขึ้นเมื่อพวกเขาได้รับอิสระส่วนตัวอย่างเต็มที่เพื่อทำสิ่งที่ตนต้องการ พวกเขาจะมีชีวิตที่ดีกว่าเมื่อพวกเขาได้รับการผูกมัดด้วยค่านิยมสูงที่อยู่นอกเหนือการเลือกส่วนตัว—ค่านิยมสูงที่ผูกมัดครอบครัว พระเจ้าเป็นเจ้า งานอาชีพ และประเทศชาติ”⁴

ปัญหาอย่างหนึ่งคือ สื่อและความบันเทิงทั่วทั้งโลกไม่ได้สะท้อนความสำคัญอันดับแรกและค่านิยมของคนส่วนใหญ่ จะด้วยเหตุผลใดก็ตาม รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ดนตรี และอินเทอร์เน็ตที่มากเกินไป แสดงให้เห็นกรณีดั้งเดิมของการเสแสร้งจากคนส่วนน้อยว่าเป็นคนส่วนใหญ่ การผิดศีลธรรมและไร้ศีลธรรม ตั้งแต่ความรุนแรงเกินขอบเขตไปจนถึงความล้าสอนทางเพศกลับกลายเป็นเรื่องปกติทางสังคมและสามารถเป็นเหตุให้ผู้ที่มีค่านิยมในกระแสหลักรู้สึกว่าตนเป็นคนล้าสมัยหรือมาจากยุคสมัยในอดีต ในโลกที่ถูกครอบงำด้วยสื่อและอินเทอร์เน็ตเช่นนั้น เป็นเรื่องยากกว่าทุกยุคสมัยในการเลี้ยงดูลูกๆ ที่มีความรับผิดชอบและอภีร์ไว้ซึ่งการแต่งงานและครอบครัว

อย่างไรก็ตาม แม้สื่อและความบันเทิงที่มีอยู่มากมายจะเสนอแนะอะไรก็ตาม แม้ความนิยมยินดีในการแต่งงานมีครอบครัวของผู้คนบางพวกจะลดน้อยถอยลง แต่ผู้คนที่เห็นหนักแน่นยังเชื่อว่าการแต่งงานควรเกิดขึ้นระหว่างชายหนึ่งกับหญิงหนึ่งเท่านั้น พวกเขาเชื่อในความซื่อสัตย์ภายในขอบเขตของการแต่งงาน และพวกเขาเชื่อ

ในคำปฏิญาณของการแต่งงานที่ว่า “ในยามเจ็บไข้และในยามสบาย” และ “จนกว่าความตายจะพรากเราจากกัน”

เราต้องย้ำเตือนตัวเองเป็นครั้งคราว ดังเช่นข้าพเจ้าเมื่ออยู่ที่กรุงโรม ด้วยข้อเท็จจริงที่สร้างความมั่นใจและการปลอบโยนที่แสนวิเศษว่าการแต่งงานและครอบครัวยังคงเป็นความหวังและอุดมคติของคนส่วนใหญ่ และเราไม่ใช่ผู้ที่มีความเชื่อเช่นนั้นเพียงผู้เดียว ทุกวันนี้ เป็นเรื่องท้าทายมากยิ่งขึ้นที่จะหาความสมดุลที่เป็นไปได้ระหว่างงานอาชีพ ครอบครัว รวมถึงความจำเป็นส่วนตัว ในฐานะศาสนจักร เราต้องการช่วยเหลือทุก

วิถีทางที่เราทำได้เพื่อสร้างสรรค์และสนับสนุน การแต่งงานและครอบครัวที่เข้มแข็ง

นั่นคือเหตุผลที่ทำให้ศาสนจักรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและจัดหาผู้นำเพื่อประสานความร่วมมือองค์กรทั่วโลกและคริสตศาสนาทันทีในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว นี่คือนโยบายที่ทำให้เราเผยแพร่ค่านิยมของเราที่มุ่งเน้นการมีครอบครัวในสื่อและสื่อสังคม นี่คือนโยบายที่เราแบ่งปันบันทึกลำดับการสืบเชื้อสายและเครือญาติของเรากับประชาชาติทั้งปวง

เราต้องการให้เสียงของเราได้ยินไปทั่วเพื่อต่อต้านความจอมปลอมและวิถีชีวิตอีกแบบ

หนึ่งซึ่งพยายามจะแทนที่สถาบันครอบครัวที่พระเจ้าทรงจัดตั้งด้วยพระองค์เอง เราต้องการให้เสียงของเราได้ยินไปทั่วเพื่อจรรโลงไว้ซึ่งปิติและสัมฤทธิผลที่มาจากครอบครัวแบบดั้งเดิม เราต้องเปล่งเสียงแสดงความคิดเห็นของเราต่อไปทั่วโลกในการประกาศว่าเพราะเหตุใดการแต่งงานและครอบครัวจึงสำคัญมาก เพราะเหตุใดการแต่งงานและครอบครัวจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างแท้จริง และเพราะเหตุใดสิ่งเหล่านี้จะเป็นเรื่องสำคัญเสมอ

พี่น้องทั้งหลาย พระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูมีศูนย์กลางอยู่ที่การแต่งงานและครอบครัว ในเรื่องการแต่งงานและครอบครัวด้วยที่เราสามารถเป็นหนึ่งเดียวกันได้มากที่สุดกับศาสนาอื่นๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานและครอบครัวเราจะพบเอกภาพทางความคิดที่สำคัญที่สุดกับผู้คนทั่วโลก ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานและครอบครัวศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีโอกาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อเป็นแสงสว่างบนเนินเขา

ข้าพเจ้าขอจบด้วยการกล่าวคำพยาน (เก้าทศวรรษของข้าพเจ้าบนโลกนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะกล่าวดังนี้) ว่ายิ่งข้าพเจ้าสูงวัยมากเท่าไร ก็ยิ่งตระหนักว่าครอบครัวเป็นศูนย์กลางของชีวิตและเป็นกุญแจสู่ความสุขนิรันดร์

ข้าพเจ้าขอบคุณภรรยาของข้าพเจ้า บรรดาลูกหลานและเหลนของข้าพเจ้า ลูกพี่ลูกน้อง ตลอดจนเซบ ไซโก้ และเครือญาติทุกคนที่ทำให้ชีวิตข้าพเจ้ามั่งคั่งสมบูรณ์ แม้ในวันพรุ่งนี้ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดและแข็งแกร่งที่สุดถึงความจริงนิรันดร์นี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส, กล่าวสุนทรพจน์ที่ Humanum: An International Interreligious Colloquium on the Complementarity of Man and Woman, Nov. 17, 2014, humanum.it/en/videos; see also zenit.org/en/articles/pope-francis-address-at-opening-of-colloquium-on-complementarity-of-man-and-woman.
- สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส, Colloquium on the Complementarity of Man and Woman.
- “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์,” *เพลงสวด*, 98.
- เดวิด บรูคส์, “The Age of Possibility,” *New York Times*, Nov. 16, 2012, A35; nytimes.com/2012/11/16/opinion/brooks-the-age-of-possibility.html.

นำเสนอโดย ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุนเจ้า หน้าที่ศาสนจักร

ฟี น้องชายและหญิง ขอเสนอว่าเรา
สนับสนุนโรมัส สเปินเซอร์ มอนสัน
ในฐานะศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้
ผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักรของพระ-
เยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี่
เบนเนียน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่ง
ในฝ่ายประธานสูงสุด และคิเทอร์ ฟริดริก
อุกท์คอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ
การออกเสียงสนับสนุนได้รับการบันทึกแล้ว

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอยด์ เคนเน็ธ
แพคเกอร์ ในฐานะประธานโคออร์ดิเนเตอร์สาวก
สิบสอง และสมาชิกโคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง
ดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม
เพอร์รี่, รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เอช.
ไอค์ส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี.
สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์.
ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดนาร์, เควนทิน
แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, และ
นیل แอล. แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอบคุณ การออกเสียงสนับสนุนได้รับการ
บันทึกแล้ว

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่าย
ประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองในฐานะ
ศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน
การออกเสียงสนับสนุนได้รับการบันทึกแล้ว

ขอเสนอปลดสาวกเจ็ดสิบภาคต่อไปนี้ มี
ผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2015: ฮวน
ซี. อะวิลลา, ฟิลิป เค. บัสซี, เรเน เจ. กาเบรรา,
เรนาตู กาเปลเลตตี, พอล ดี. เอ็ม. คริสเต็น
เซ็น, แซมูเอล ดับเบิลยู. คลาร์ก, โยแซริอุ
จี. อาร์. ครูซ, จอร์จ อาร์. โดนอลด์สัน, อินี
บี. เอกอง, คริสเตียน เอช. ฟิงเงร์เลอ, เครก
จี. ฟิเชอร์, เจอร์รีล แอล. การ์นส์, เอ็ม. คีธ
กิดเด็นส์, อัลเลน ดี. เฮย์นี่, จุย ซาง จวน,
จอร์จ เอ็ม. คีล, วอน จี. คีทซ์, คัตซุมิ คุซุเมะ,
เจอร์มัน ลาบอร์เอลล, เจ. คริสโทเฟอร์ แลง
ซิง, กุสตาโว โลเปซ, ดามิตรี วี. มาร์เซนโก,
ปีเตอร์ เอฟ. เมอร์ซ, ที. แจคสัน เอ็มคาเบลลา,
ฮิวโก มอนโทยา, วาเลนติน เอฟ. นูญญูซ,
ฮี คยุน โอ, เจฟฟรีย์ อี. โอลสัน, อาร์. อิงค์-
วาร์ โอลสัน, นอร์เบิร์ต เค. โอนลู, โรเบิร์ต
เอ็น. แพคเกอร์, นาธานเนียล อาร์. เพย์น,
ซีซาร์ เอ. เปเรซ จูเนียร์, ไมเคิล เจ. ร็อดด์,
เอ็ดสัน ดี. จี. ริบโร, แบรด เค. ริเซ็นเมย์,
วอลเทอร์ ซี. เซลเด็น, ไมสาร์ท บี.ชวาเรซ,

คาร์ลอส ซิลิซ, นอร์แลนด์ ชัวซา, เวิร์น พี. สแตนฟีลด์, ที. มารามา ทาราตี, โกลิโอ ทา-ชิโระ, รูเบน ดี. ทอร์เรซ, โอมาร์ วิทยาโลโบซ, แจ็ค ดี. วอร์ด, อลัน เจ. เว็บบ์, เจอรัลด์ เจ. วิลเฮล์ม, จิม แอล. ไรท์

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณ การรับใช้ที่ยอดเยียมของพวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอปลดด้วยความสำนึกคุณอย่าง ซาบซึ่ง บราเดอร์ เดวิด แอล. เบค, แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน, และ แรนดัลล์ แอล. ริดด์ ฝ่าย ประธานเยาวชนชายสามัญ เราขอปลด สมาชิกของคณะกรรมการเยาวชนชายสามัญทุกท่านเช่นกัน

เวลานี้เราขอปลดและแสดงความขอบคุณ ซิสเตอร์จัน เอ. สตีเวนส์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน ฝ่ายปฐมวัยสามัญและซิสเตอร์เซอริล เอ. เฮสพลิน ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายปฐมวัยสามัญ

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณ พี่น้องชายหญิงเหล่านี้สำหรับการรับใช้ที่ยอดเยียมและการอุทิศตนของพวกเขา โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนสมาชิกใหม่ใน โครัมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ คิม บี. คลาร์ก, วอน จี. คีทซ์, อัลเลน ดี. เฮย์นี่, ฮิวโก มอน-โทยา และ เวอร์น พี. สแตนฟีลด์

ผู้ที่เห็นชอบ โปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน โปรดกระทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ต่อไปนี้ในฐานะสวากเจ็ดสิบภาคคนใหม่: เนลสัน อาร์ติลา, โยเซ เอ็ม. บาตาเยา, ลอร์เรนซ์ พี. บลังค์, แบรดฟอร์ด ซี. โบเวน, มาร์ค เอ. แบรกก์, เซอร์จีโอ ลูอิซ คาร์โบนี่, อาร์มานโด คาร์รอน, เอ็ด. มาร์ค เคลย์ จูเนียร์, ซี. โดมินิค เดคาเย, ออสวาลโด อาร์. ดิอัส, ไมเคิล เอ็ม. ดัดลีย์, มาร์ค พี. เดอร์แฮม, เจมส์ อี. อีแวน-

สัน, บัสทวาล์ เอฟ. ฟอร์ทูนาดู, พาตริ-ชิโอ เอ็ม. จุนฟรา, แดเนี่ยล พี. ฮอลล์, โทรู ฮายาชิ, พอล เอฟ. ฮินท์เซ, เจ. เค. ชูค-ควเมกา อิกเว, ซอง ฮุน คู, มิง-ฮุน ควน, จอห์นนี่ แอล. ลีโอบตา, คาร์โล เอ็ม. เลซาโน, โจเอล มาร์ติเนซ, เจ. วอน แม็คคาร์เธอร์, ไคยัล เอส. แมคเคย์, เอลามัน มอนเตโย, เอ. ฟาบีโอ มอสโกโซ, ไมเคิล อาร์. เมอร์เรย์, นอร์แมน อาร์. เนมโรว์, เอส. มาร์ค พอลเมอร์, เพอร์ดินานด์ พี. แพงจัน, ไยรัช ซี. เปเรซ, สตีเวน เอ็ม. ปีเตอร์เซ็น, วูฟแกงค์ พิลซ์, เจย์ ดี. พิเมนเทล, จอห์น ซี. ฟิงค์ จูเนียร์, เอ็ด-วาลโด บี. ฟินโต จูเนียร์, อีแวน เอ. ชมัทซ์, เค. เดวิด สกอตต์, พอล เอช. ซินแคลร์, เบ็นจามิน ที. ซินโย, รูดอน เอฟ. สเตซี่, เดวิด แอล. สเตปเปิลตัน, คาร์ล เอ็ม. ทิลล์แมน, วิลเลียม อาร์. ทิเทรา, เซย์จิ โทกุซาวะ, คาร์ลอส อาร์. โทเลโด, ซีซาร์ อี. วิลลาร์, ฮวน พาโบล วิทยาร์, เดวิด ที. วอร์เรนเนอร์, แกยรี เค. ไวลด์, และ โรเบิร์ต เค. วิลเลียม

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน หากมี

ขอเสนอว่าเราสนับสนุน เซอริล เอ. เฮส-พลิน ให้รับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่าย ปฐมวัยสามัญและ แมรี่ อาร์. เดอร์แฮม เป็นที่ปรึกษาที่สอง

ขอเสนอด้วยว่าเราสนับสนุน บราเดอร์ สตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวน เป็นประธาน เยาวชนชายสามัญ กับ ดักลาส ดี. โฮล์มส์ เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งและ มอนเท โจเซฟ บรัฟ เป็นที่ปรึกษาที่สอง

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ
ผู้ที่คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน

ประธานมอนสันครับ การออกเสียงสนับสนุนได้รับการบันทึกแล้ว ขอให้ผู้ที่คัดค้าน การเสนอชื่อโปรดติดต่อกับประธานสเตค ของท่าน พี่น้องที่รักทุกท่าน เราขอบคุณใน ศรัทธาและการสวดอ้อนวอนของท่านเพื่อ ผู้นำของศาสนจักร

ขอเชิญเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และสมาชิก ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญที่เพิ่งได้รับ เรียกให้ออกมานั่งประจำที่บนยกพื้น ■

รายงานจากแผนก ตรวจสอบบัญชีของ ศาสนจักรปี 2014

นำเสนอโดย เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซ็น
กรรมการผู้จัดการ แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร

ถึงฝ่ายประธานสูงสุดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

เรียนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่: ดังที่กำกับไว้
โดยการเปิดเผยในภาคที่ 120 ของพระ-
คัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา สภา
จัดการสวนสืบ—ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายประธาน
สูงสุด โควรัมอัครสาวกสิบสอง และฝ่าย
อธิการควบคุม—มีอำนาจอนุมัติการใช้
จ่ายเงินทุนของศาสนจักร หน่วยงานของ
ศาสนจักรใช้จ่ายเงินทุนให้อยู่ในงบประมาณ
ที่ได้รับอนุมัติ และตามนโยบายกับระเบียบ
ปฏิบัติ

แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร ซึ่ง
ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ระดับมืออาชีพที่ได้รับการ
รับรองและทำงานอิสระโดยไม่ขึ้นอยู่กับ
แผนกอื่นๆ ของศาสนจักร มีหน้าที่รับผิดชอบ
ในการตรวจสอบบัญชีเพื่อจุดประสงค์ในการ
ให้การรับรองที่เหมาะสมในเรื่องรายรับของ
เงินบริจาค รายจ่ายที่เกิดขึ้น และการปกป้อง
ดูแลทรัพย์สินของศาสนจักร

ตามการดำเนินงานตรวจสอบ แผนก
ตรวจสอบบัญชีของศาสนจักรลงความเห็น
ว่า ในแง่ของทรัพย์สิน รายรับของเงินบริจาค
รายจ่ายที่เกิดขึ้น และทรัพย์สินของศาสนจักร
สำหรับปี 2014 ได้รับการบันทึกและจัดการ
ตามงบประมาณศาสนจักรที่ได้รับอนุมัติ และ
ตามนโยบายตลอดจนแนวทางที่ถือปฏิบัติ
ตามระบบบัญชี ศาสนจักรปฏิบัติตามแนว
ทางที่สอนให้กับสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนิน
ชีวิตให้อยู่ในงบประมาณ หลีกเลี่ยงการเป็น
หนี้ และการเก็บออมเพื่อยามจำเป็น

ขอแสดงความนับถือ
แผนกตรวจสอบบัญชีของศาสนจักร
เควิน อาร์. เจอร์เก็นเซ็น
กรรมการผู้จัดการ ■

รายงาน สถิติปี 2014

นำเสนอโดย บรูค พี. เฮลส์
เลขานุการฝ่ายประธานสูงสุด

ฝ่ายประธานสูงสุดออกรายงานสถิติ
ของศาสนจักรเกี่ยวกับการเติบโตและ
สถานะของศาสนจักร สิ้นสุด ณ
วันที่ 31 ธันวาคม 2014 ดังต่อไปนี้

หน่วยของศาสนจักร

สเตค.....3,114 แห่ง
คณะเผยแผ่..... 406 แห่ง
ท้องถิ่น..... 561 แห่ง
วอร์ดและสาขา..... 29,621 แห่ง

สมาชิกภาพของศาสนจักร

สมาชิกภาพทั้งหมด
มีจำนวน..... 15,372,337 คน
มีเด็กใหม่ในบันทึก
ศาสนจักร จำนวน..... 116,409 คน
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับบัพติศมา
จำนวน..... 296,803 คน

ผู้สอนศาสนา

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา..... 85,147 คน
ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์.. 30,404 คน

พระวิหาร

พระวิหารที่ได้รับการอุทิศระหว่างปี 2014
(พระวิหารฟอ์ตลอร์ดเดิล ฟลอริดา
พระวิหารกิล เบิร์ต แอริโซนา และ พระวิหาร
ฟีนิกซ์ แอริโซนา).....มีจำนวน 3 แห่ง
พระวิหารที่ได้รับการอุทิศซ้ำ
(ออกเดิน ยูทาห์).....มีจำนวน 1 แห่ง
พระวิหารทั้งหมดที่เปิดดำเนินการ ณ
สิ้นปี.....มีจำนวน 144 แห่ง

โดยเอริคเคอร์เควิก เอ. เบคเนอร์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ฉะนั้นพวกเขา จึงข่มความกลัว

ไม่เหมือนกับความกลัวทางโลกที่สร้างความหวาดผวและความวิตกกังวล ความยำเกรงพระเจ้าคือบ่อเกิดแห่งสันติสุข ความวางใจ และความเชื่อมั่น

ข้าพเจ้าจำประสบการณ์ในวัยเด็กได้อย่างแจ่มแจ้ง วันหนึ่งขณะกำลังเล่นกับเพื่อนๆ ข้าพเจ้าบังเอิญทำหน้าตาร้านค้าใกล้บ้านของเราแตก เมื่อกระจกแตกและสัญญาณกันขโมยดังขึ้น ใจและความคิดของข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความกลัวสุดขีด ข้าพเจ้าตระหนักในทันทีว่าจะต้องรีบกระโดดให้ชีวิตอยู่ในคุกตลอดไป พ่อแม่ข้าพเจ้าเกลี้ยกล่อมให้ข้าพเจ้าออกมาจากที่ซ่อนได้เพียงและช่วยข้าพเจ้าชดใช้ค่าเสียหายกับเจ้าของร้าน โชคดีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องเข้าคุก

ความกลัวที่ข้าพเจ้ารู้สึกในวันนั้นมากเหลือล้นและเป็นเรื่องจริง ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกท่านเคยประสบกับความกลัวมากยิ่งขึ้นกว่านั้นหลังจากรู้เรื่องปัญหาสุขภาพส่วนตัวพบว่าสมาชิกครอบครัวอยู่ในความยากลำบากหรืออยู่ในอันตราย หรือเฝ้าสังเกตเหตุการณ์เลวร้ายต่างๆ ของโลก ในกรณีเช่นนั้น ความรู้สึกกลัวเกิดขึ้นเพราะอันตรายที่ใกล้เข้ามา ความไม่แน่นอน หรือความเจ็บปวดและผ่านประสบการณ์ที่ไม่คาดคิด บางครั้งเกิดขึ้นฉับพลันทันที และคงจะเกิดผลในแง่ลบ

ในชีวิตประจำวันของเรา รายงานข่าวอันไม่รู้จบเกี่ยวกับอาชญากรรมรุนแรง ความอดอยาก สงคราม การฉ้อราษฎร์บังหลวง การก่อการร้าย ค่านิยมที่เสื่อมทราม โรคภัยไข้เจ็บ และภัยพิบัติจากธรรมชาติก่อให้เกิดความกลัวและความหวาดหวั่น แน่แน่นอนว่าเราอาศัยอยู่ในฤดูกาลที่พระเจ้าทรงทำนายนไว้ว่า “ในวันนั้น ... ทั้งแผ่นดินโลกจะอยู่ในความโกลาหล, และใจมนุษย์จะท้อแท้” (คพ. 45:26)

จุดประสงค์ของข้าพเจ้าคือการอธิบายว่าความกลัวจะถูกจัดออกไปอย่างไรโดยความรู้ที่ถูกต้องและศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงอวยพรเราแต่ละคน ขณะที่เราช่วยกันพิจารณาหัวข้อสำคัญนี้

ความกลัวแบบมรรตัย

เมื่อได้ยืมพระสุรเสียงของพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าหลังจากได้รับส่วนผลไม่ต้องห้าม อาดัมกับเอวาซ่อนตัวอยู่ในสวนเอเดน พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าเรียกอาดัมและถามว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน? [และอาดัมตอบว่า] ข้าพระองค์ได้ยืมพระสุรเสียงของพระองค์...ก็กลัว” (ปฐมกาล 3:9-10) นำสังเกตว่าผลในช่วงแรกที่ตามมาอย่างหนึ่งสืบเนื่องจากการตกคือเพื่ออาดัมและเอวาจะ ‘ได้รู้สึกลัว ความรู้สึกอันทรงพลังนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการดำรงอยู่แบบมรรตัยของเรา

ตัวอย่างหนึ่งจากพระคัมภีร์มอรมอนเน้นถึงพลังที่ความรู้เรื่องพระเจ้า (ดู 2 เปโตร 1:2-8; แอลมา 23: 5-6) ขจัดความกลัวและให้สันติสุขแม้เมื่อเราเผชิญกับความทุกข์ยากใหญ่หลวง

ในแผ่นดินฮีลัม ผู้คนของแอลมาตกใจกลัวกองทัพชาวเลมันที่กำลังรุกเข้ามา

“แต่แอลมาออกไปยืนรวมกลุ่มกับพวกเขา, และเตือนสติมิให้พวกเขาตกใจกลัว, แต่ให้ระลึกถึงพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขา

“ฉะนั้นพวกเขาจึงข่มความกลัว” (โมไซยาห์ 23:27-28)

สังเกตว่าแอลมาไม่ได้ข่มความกลัวของผู้คน แต่แอลมาแนะนำผู้ที่เชื่อให้ระลึกถึงพระเจ้าและการปลดปล่อยที่พระองค์เท่านั้นจะประทานได้ (ดู 2 โฉ 2:8) และความรู้ที่ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงเฝ้าคุ้มครองดูแลทำให้ผู้คนสามารถข่มความกลัวของตนเองได้

ความรู้ที่ถูกต้องและศรัทธาในพระเจ้าให้พลังที่เราจะข่มความกลัวของเราเพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของสันติสุขอันยั่งยืนเพียงแหล่งเดียว พระองค์ตรัสว่า “จงเรียนรู้จากเรา, และฟังถ้อยคำของเรา; จงเดินด้วยความสุภาพอ่อนน้อมแห่งพระวิญญูญาณเรา, และเจ้าจะมีสันติสุขในเรา” (คพ 19:23.)

พระอาจารย์ยังทรงอธิบายว่า “คนที่ทำงานแห่งความชอบธรรมจะได้รับรางวัลของเขา, แม้สันติสุขในโลกนี้และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง” (คพ. 59:23)

ความวางใจกับความมั่นใจในพระคริสต์และความตั้งใจแน่วแน่ที่จะพึ่งพาความดีงาม พระเมตตา และพระคุณของพระองค์นำไปสู่ความหวัง โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์ ในการฟื้นคืนพระชนม์และชีวิตนิรันดร์ (ดู โมโรไน 7:41) ศรัทธาและความ

หวังเช่นนั้นเชื่อเชิญสันติสุขอันหวานชื่นของโมหธรรมเข้ามาสู่ชีวิตเราซึ่งเราทุกคนปรารถนา พลังแห่งการชดใช้ทำให้การกลับใจอยู่ในวิสัยที่ทำได้และระงับความสิ้นหวังที่เกิดจากบาป และยังเสริมสร้างให้เราเห็นสิ่งดี ทำความดี และเป็นคนดีในวิถีที่เราจะไม่มีวันรับรู้หรือทำสำเร็จได้ด้วยความสามารถแบบมรรตัยที่มีขีดจำกัดของเรา โดยแท้แล้ว พรอันประเสริฐอย่างหนึ่งของการเป็นศาสนิกษย์ที่อุทิศตนคือ “สันติสุขของพระเจ้าที่เกินความเข้าใจ” (ฟิลิปปี 4:7)

สันติสุขที่พระคริสต์ประทานทำให้เราเข้าใจความเป็นมรรตัยผ่านทัศนคติอันล้ำค่าแห่งนิรันดร์และให้ความมั่นคงทางวิญญูญาณ (ดู โคโลสี 1:23) ซึ่งช่วยให้เรายังคงมุ่งเน้นไปที่จุดหมายบนสวรรค์อย่างมั่นคง ด้วยเหตุนี้เราจะได้รับพรเพื่อข่มความกลัวของเราเพราะหลักคำสอนของพระองค์ให้จุดประสงค์และแนวทางในทุกแง่มุมของชีวิตเรา ศาสนพิธีและพันธสัญญาของพระองค์เสริมกำลังและปลดปล่อยทั้งในยามดีและในยามร้าย สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตของพระองค์ให้การรับรองว่าสิ่งสำคัญที่สุดสามารถยืนยงทั้งในกาลเวลาและในนิรันดร์

แต่เราจะข่มความกลัวที่รุมเร้าเราอย่างง่ายตายบ่อยครั้งในโลกปัจจุบันของเราได้หรือไม่ คำตอบที่ชัดเจนคือได้ หลักธรรมพื้นฐานสามประการเป็นศูนย์กลางต่อการรับพรนี้ในชีวิตของเรา ได้แก่ (1) พึ่งพาพระคริสต์ (2) สร้างบนรากฐานของพระคริสต์ และ (3) มุ่งหน้าด้วยศรัทธาในพระคริสต์

พึ่งพาพระคริสต์

คำแนะนำที่แอลมาให้แก่ฮีลามันบุตรชายของท่านประยุกต์ใช้กับเราทุกวันนี้โดยตรง “แท้จริงแล้ว, จงดูว่าลูกพึ่งพาพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และมีชีวิต” (แอลมา 37:47) เราควรพึ่งพาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและมีใจจดจ่ออยู่กับพระองค์อย่างมั่นคงแน่วแน่ทุกที่ ทุกเวลา

ลองนึกถึงอัครสาวกของพระเจ้าที่อยู่บนเรือ โคลงเคลงอยู่กลางทะเล พระเยซูเสด็จไปหาพวกเขา ดำเนินอยู่บนน้ำ แต่พวกเขาจำพระองค์ไม่ได้ พวกเขาร้องด้วยความกลัว

“พระเยซูตรัสกับพวกเขาทันทีว่า ทำใจดีเถิด นี่เราเอง อยู่ากกลัวเลย

“เปโตรจึงทูลตอบพระองค์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าถ้าเป็นพระองค์แน่แล้ว ขอตรัสให้ข้าพระองค์เดินบนน้ำไปหาพระองค์

“พระองค์ตรัสว่า มาเถิด” (มัทธิว 14:27-29) เปโตรจึงลงจากเรือเดินบนน้ำไปหาพระเยซู “แต่เมื่อเขาเห็นลมพัดแรงก็กลัว” และเมื่อกำลังจะจมก็ร้องว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ช่วยข้าพระองค์ด้วย”

“พระเยซูจึงเอื้อมพระหัตถ์จับเขาไว้ทันที แล้วตรัสว่า ช่างมีความเชื่ออ่อนโยน ท่านสงสัยทำไม?” (มัทธิว 14:30-31)

ข้าพเจ้าคิดว่าเปโตรตอบรับพระคำรัสเซียมของพระผู้ช่วยให้รอดอย่างกระตือรือร้นและโดยฉบับพลัน โดยที่สายตาค้างจ้องที่พระเยซู เขาก้าวออกจากเรือและเดินบนน้ำอย่างน่าอัศจรรย์ เพียงแต่เมื่อสายตาของเขาเหลือบแลไปทางอื่นเพราะลมและคลื่นเขาจึงเริ่มกลัวและเริ่มจม

เราจะได้รับพรให้เอาชนะความกลัวของเราและเสริมสร้างศรัทธาของเราได้เมื่อเราทำตามคำสอนของพระเจ้า “จงดูที่เราในความนี้คิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่ากลัว” (คพ. 6:36)

สร้างบนรากฐานของพระคริสต์

ฮีลามันตักเตือนนีไฟและลีไฮ บุตรชายของท่านว่า “จงจำ, จงจำไว้ว่าบนศิลาของพระผู้ไถ่ของเรา, ผู้ทรงเป็นพระคริสต์, บุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ที่ถูกต้องสร้างรากฐาน

ของลูก; เพื่อเมื่อมารจะส่งลมอันมีกำลังแรงของเขามา, แท้จริงแล้ว, ลูกศรของเขาในลมหมุน, แท้จริงแล้ว, เมื่อลูกเห็นของเขาและพายุอันมีกำลังแรงของเขาทั้งหมดจะกระหน่ำมาบนลูก, มันจะไม่มีพลังเหนือลูกเพื่อลากเอาลูกลงไปสู่ห้วงแห่งความเศร้าหมองและวิบัติอันหาได้สิ้นสุดไม่, เพราะศิลาซึ่งบนนั้นลูกได้รับการสร้างขึ้น, ซึ่งเป็นรากฐานอันแน่นอน, รากฐานซึ่งหากมนุษย์จะสร้างบนนั้นแล้วพวกเขาจะตกไม่ได้” (ฮีลามัน 5:12)

ศาสนพิธีและพันธสัญญาคือชิ้นส่วนตัวต่อที่เราใช้สร้างชีวิตของเราบนรากฐานของพระคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ เราเชื่อมโยงต่อพระผู้ช่วยให้รอดและกับพระผู้ช่วยให้รอดอย่างแน่นแฟ้นเมื่อเรารับศาสนพิธีและเข้าสู่พันธสัญญาอย่างมีค่าควร ระลึกถึงและให้เกียรติคำมั่นสัญญาศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นอย่างซื่อสัตย์ และทำสุดความสามารถในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับพันธะที่เรายอมรับ และข้อผูกมัดนั้นคือบ่อเกิดของความเข้มแข็งและความมั่นคงทางวิญญาณในทุกฤดูกาลของชีวิตเรา

เราจะได้รับพรเพื่อขมความกลัวของเราเมื่อเราสร้างความปรารถนาและการกระทำของเราบนรากฐานที่แน่นอนของพระผู้ช่วยให้

ให้รอดผ่านทางศาสนพิธีและพันธสัญญา

มุ่งหน้าด้วยศรัทธาในพระคริสต์

นีไฟประกาศว่า “ดังนั้น, ท่านต้องมุ่งหน้าด้วยความแน่นอนในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง. ดังนั้น, หากท่านจะมุ่งหน้า, ตีมดำพระวจนะของพระคริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่แล้ว, คุณเกิด, พระบิดาตรัสดังนี้: เจ้าจะมีชีวิตนิรันดร์” (2 นีไฟ 31:20)

ความอดทนอันเป็นวินัยที่อธิบายไว้ในข้อนี้คือผลจากความเข้าใจและวิสัยทัศน์ทางวิญญาณ การยืนหยัด ความอดทน และพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า การใช้ศรัทธาในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์และการใช้ศรัทธาผ่านทางพระองค์ การยินยอมตามพระประสงค์ของพระองค์และตามเวลาในชีวิตเราอย่างสุภาพอ่อนน้อม และการรับรู้ถึงพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกอย่าง ก่อให้เกิดสิ่งที่ส่งเสริมความสงบสุขของอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าที่นำมาซึ่งปิติและชีวิตนิรันดร์ (ดู คพ. 42:61) แม้เราเผชิญกับความยากลำบากและความไม่แน่นอนในอนาคต แต่เราสามารถเบิกบานในความมานะบากบั่นและดำเนินชีวิต “อย่างสงบและมีสันติในทางพระเจ้า และเป็นที่ยับยั้ง” (1 ทิโมธี 2:2)

เราจะได้รับพรเพื่อขมความกลัวของเราเมื่อเราได้รับพลังที่มาจากการเรียนรู้ การดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ และมุ่งหน้าอย่างเด็ดเดี่ยวบนเส้นทางแห่งพันธสัญญา

ความยำเกรงพระเจ้า

ความกลัวที่แตกต่างแต่เกี่ยวข้องกับความกลัวที่เราารู้สึกบ่อยครั้ง ในพระคัมภีร์อธิบายว่าเป็น “ความยำเกรง (พระเจ้า)” (ฮีบรู 12:28) หรือ “ความยำเกรงพระยาห์เวห์” (โยบ 28:28; สุภาพิต 16:6; อีสยาห์ 11:2-3) ไม่เหมือนกับความกลัวทางโลกที่สร้างความหวาดผวและความวิตกกังวล ความยำเกรงพระเจ้าคือบ่อเกิดแห่งสันติสุข ความวางใจ และความเชื่อมั่น

แต่สิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับความกลัวจะจรรโลงใจหรือเป็นประโยชน์ทางวิญญาณได้อย่างไร

ความกลัวอันชอบธรรมที่ข้าพเจ้าพยายามอธิบายหมายรวมถึงความเคารพ ความเกรงขามและความเกรงขามพระเจ้าพระเยซูคริสต์อย่างลึกซึ้ง (สดุดี 33:8; 96:4) การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ (ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 5:29; 8:6; 10:12; 13:4; สดุดี 112:1) และการมุ่งหวังรอดคอยการพิพากษาครั้งสุดท้ายและความยุติธรรมที่พระหัตถ์ของพระองค์ด้วยเหตุนี้ ความยำเกรงพระเจ้าจึงเติบโตจากความเข้าใจที่ถูกต้องของพระลักษณะแห่งสวรรค์และพระพันธกิจของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ความเต็มใจที่เรายินยอมต่อพระประสงค์ของพระองค์ และความรู้ที่ว่าชายหญิงทุกคนจะรับผิดชอบต่อบาปของตนเองในวันแห่งการพิพากษา (ดู คพ. 101:78; หลักแห่งความเชื่อ 1:2)

พระคัมภีร์สอนว่า ความยำเกรงพระเจ้า “เป็นจุดเริ่มต้นของความรู้” (สุภาษิต 1:7) “สอนให้เกิดปัญญา” (สุภาษิต 15:33) “มีสวัสดิภาพ” (สุภาษิต 14:26) และ “เป็นน้ำพุแห่งชีวิต” (สุภาษิต 14:27)

ขอให้สังเกตว่าความยำเกรงพระเจ้าเชื่อมโยงอย่างแยกกันไม่ได้กับความเข้าใจในการพิพากษาครั้งสุดท้ายและความรับผิดชอบส่วนตัวสำหรับความปรารถนา ความคิด คำพูด และการกระทำของเรา (ดู โมไซยาห์ 4:30) ความยำเกรงพระเจ้าไม่ใช่ความหวาดวิตกแบบผินผายกับการเข้ามาในที่ประทับของพระองค์เพื่อรับการพิพากษา ข้าพเจ้าไม่เชื่อเลยว่าเราจะกลัวพระองค์ แต่คือความคิดที่

ว่าเราจะอยู่ในที่ประทับของพระองค์เพื่อเผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่เป็นความจริงที่แน่นอนเกี่ยวกับตัวเราและมี “ความรู้อันสมบูรณ์” (2 นีโไฟ 9:14; ดู แอลมา 11:43 ด้วย) ของการแก้ตัว การเสแสร้ง และการหลอกตนเองของเราทั้งหมด สุดท้ายแล้วเราจะตกอยู่ในสภาพที่ไม่มีข้ออ้าง

ทุกคนที่เคยอาศัยอยู่หรือกำลังจะอาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก “จะ [ถูก] นำไปยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อรับการพิพากษาจากพระองค์ตามงานของ [เขาหรือเธอ] ไม่ว่าดีหรือชั่ว” (โมไซยาห์ 16:10) ถ้าเราปรารถนาความชอบธรรมและงานของเราดี บัลลังก์พิพากษาจะเป็นประสบการณ์ที่น่ายินดี (ดู เจคอบ 6:13; ฮีบรู 1:27; โมโรไน 10:34) และในวันสุดท้ายเราจะ “ได้รางวัลอันไปสู่ความชอบธรรม” (แอลมา 41:6)

ในทางกลับกัน ถ้าเราปรารถนาความชั่วและงานของเราชั่วร้าย บัลลังก์พิพากษาก็จะทำให้เราหวาดกลัว “เราจะไม่กล้าเงยหน้าดูพระผู้เป็นเจ้าของเรา; และเราจะค่อนข้างยินดีหากเราสั่งก่อนหินและภูเขาให้ตกลงมาทับเราได้เพื่อปิดบังเราจากที่ประทับของพระองค์” (แอลมา 12:14) และในวันสุดท้ายเราจะ “ได้รางวัลแห่งความชั่ว” (แอลมา 41:5)

ดังที่สรุปไว้ในหนังสือปัญญาจารย์ “จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะสิ่งนี้เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง

“เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงานทุกอย่างเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว” (ปัญญาจารย์ 12:13–14)

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ความยำเกรงพระเจ้าขจัดความกลัวแบบมรรตัย แม้ข่มความวิตกกังวลใจที่ว่าเราจะไม่มีวันดีพอทางวิญญาณและจะไม่มีวันบรรลุข้อเรียกร้องและความคาดหวังของพระเจ้าได้ ในความเป็นจริง เราไม่สามารถดีพอหรือบรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่เราต้องการโดยอาศัยความสามารถและผลงานของเราเพียงอย่างเดียว งานและความปรารถนาของเราเพียงเท่านั้นช่วยเราไม่ได้และไม่สามารถช่วยเราได้ “หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว” (2 นีโไฟ 25:23) เราจะบริสุทธิ์โดยผ่านพระเมตตาและพระคุณจากการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อันไม่มีขอบเขตและเป็นนิรันดร์ของพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น (ดู แอลมา 34:10, 14) แน่ชอน “เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งมวลจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 3)

ความยำเกรงพระเจ้าคือรักและวางใจพระองค์ เมื่อเรายำเกรงพระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มที่ยิ่งขึ้น เรายกพระองค์อย่างบริบูรณ์ยิ่งขึ้น และ “ความรักที่บริบูรณ์ย่อมขับความกลัวออกไปสิ้น” (โมโรไน 8:16) ข้าพเจ้าสัญญาว่าแสงสว่างอันเจิดจ้าแห่งความยำเกรงพระเจ้าจะขับไล่เงามืดแห่งความกลัวแบบมรรตัยออกไป (ดู คพ. 50:25) เมื่อเราฟังพาพระผู้ช่วยให้รอด สร้างรากฐานของเรากับพระองค์ และมุ่งหน้าบนเส้นทางแห่งพันธสัญญาของพระองค์ด้วยคำมั่นสัญญาที่อุทิศถวาย

ประจักษ์พยานและสัญญา

ข้าพเจ้ารักและเคารพพระเจ้า เดชาภาพ และสันติสุขของพระองค์มีอยู่จริง พระองค์คือพระผู้ไถ่ของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และเพราะพระองค์ใจของเราไม่ต้องเป็นทุกข์หรือกลัว (ดู ยอห์น 14:27) เราจะได้รับพรเพื่อข่มความกลัวของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ขององค์พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเคอร์ คี. ทอคค์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

เหตุผลที่แต่งงาน เหตุผลที่มีครอบครัว

ครอบครัวที่สร้างบนการแต่งงานของชายกับหญิงเป็นสภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดสำหรับความก้าวหน้าในแผนของพระเจ้า

เมื่อประตูใหญ่ฝั่งตะวันตกของวิหารเวสต์-มินสเตอร์แอบบีย์ที่โด่งดังในลอนดอน ประเทศอังกฤษ มีรูปปั้นมรณสักขีของชาวคริสต์แห่งศตวรรษที่ 20 จำนวน 10 รูป รวมถึงดีทริช บอนเฮิฟเฟอร์ นักศาสนศาสตร์ชาวเยอรมันผู้ปราดเปรื่องซึ่งเกิดในปี ค.ศ. 1906¹ บอนเฮิฟเฟอร์กลายเป็นนักวิจารณ์ออกสื่อของระบบเผด็จการนาซีกับการปฏิบัติต่อชาวยิวและคนอื่นๆ เขาถูกจับกุมคุมขังในเรือนจำเพราะการต่อต้านไม่หยุดหย่อนของเขาและในที่สุดก็ถูกประหารชีวิตที่ค่ายกักกัน บอนเฮิฟเฟอร์เป็นนักเขียนที่มีผลงานแพร่

หลาย งานเขียนบางชิ้นซึ่งเป็นที่รู้จักมากที่สุดคือจดหมายที่ผู้คุมซึ่งมีความคิดตรงกันช่วยลักลอบนำออกจากเรือนจำ ต่อมาตีพิมพ์เป็น *Letters and Papers from Prison* (จดหมายและรายงานจากเรือนจำ)

“จดหมายฉบับหนึ่งส่งให้หลานสาวก่อนงานแต่งงานของเธอ ในนั้นมีข้อคิดดังนี้ “การแต่งงานเป็นมากกว่าความรักที่มีให้กัน...ในความรักของหลาน หลานเห็นแค่ตัวหลานทั้งสองในโลก แต่ในการแต่งงาน หลานคือห่วงโซ่ของการเชื่อมโยงจากรุ่นสู่รุ่นซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าของให้เกิดขึ้นและจากไปเพื่อรักษามีภาพของพระองค์ และทรงเรียกเข้าไปสู่อาณาจักรของพระองค์ ในความรักของหลาน หลานเห็นเพียงสวรรค์แห่งความสุขของตัวหลานเอง แต่ในการแต่งงาน หลานถูกวางไว้ในตำแหน่งที่รับผิดชอบต่อโลกและมนุษยชาติ ความรักของหลานเป็นสมบัติส่วนตัวของหลาน แต่การแต่งงานเป็นมากกว่าสิ่งของส่วนตัว—การแต่งงานเป็นสถานะเป็นตำแหน่ง เฉากเช่นมงกุฎนิยามกษัตริย์ไม่เพียงความตั้งใจที่จะปกครอง การแต่งงานก็เช่นเดียวกัน ไม่เพียงความรักที่หลานมีให้กัน แต่รวมหลานเข้าด้วยกันในสายพระเนตรของพระเจ้าและสายตามนุษย์...ด้วย

เหตุนี้ ความรักจึงมาจากหลาน แต่การแต่งงานมาจากเบื้องบน มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า”² ในทางใดที่การแต่งงานระหว่างชายกับหญิงอยู่เหนือกว่าความรักที่พวกเขาให้กันและเหนือกว่าความสุขส่วนตัวเพื่อเป็น “ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบต่อโลกและมนุษยชาติ” ในความหมายใดที่การแต่งงาน “มาจากเบื้องบน มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า” เพื่อความเข้าใจ เราต้องย้อนกลับไปสู่กาลเริ่มต้น

ศาสดาพยากรณ์เปิดเผยว่าเราเคยดำรงอยู่มาก่อนในฐานะสัตว์ภาวะรู้แจ้งและพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของรูปหรือร่างกายทางวิญญาณแก่เรา เราจึงเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณของพระองค์—บุตรและธิดาของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์³ ถึงช่วงเวลาหนึ่งในการดำรงอยู่ก่อนเกิดของเหล่าวิญญาณเมื่อพระบิดาบนสวรรค์ทรงจัดเตรียมแผนซึ่งเป็นไปได้เพื่อผลักดันความปรารถนาของพระองค์ที่จะให้เรา “มีสิทธิ์ก้าวหน้าเช่นพระองค์”⁴ ในพระคัมภีร์เรียกแผนนี้ในชื่อต่างๆ กัน รวมถึง “แผนแห่งความรอด”⁵ “แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข”⁶ และ “แผนแห่งการไถ่”⁷ จุดประสงค์หลักสองข้อที่อธิบายแก่นักอัครสาวกมีอยู่ในข้อความนี้

“และมีวิญญาณหนึ่งซึ่งเหมือนกับพระเจ้าเป็นเจ้ายืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา และเขากล่าวแก่วิญญาณเหล่านั้นผู้ที่อยู่กับเขา: พวกเราจะลงไป, เพราะมีที่ว่างที่นั่น, และเราจะนำสาวเหล่านี้ไปส่วนหนึ่ง, และเราจะรังสรรค์แผ่นดินโลกแห่งหนึ่งซึ่งบนนั้นวิญญาณเหล่านี้จะพำนัก;

“และพวกเขาจะพิสูจน์พวกเขาโดยวิธีนี้, เพื่อที่ว่าพวกเขาจะทำการสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่;

“และวิญญาณเหล่านั้นที่รักษาสถานะแรกของพวกเขาจะได้รับเพิ่มเติม; ... และวิญญาณเหล่านั้นที่รักษาสถานะที่สองของพวกเขาจะมีชีวิตมีภาพเพิ่มเติมบนศีรษะพวกเขาตลอดกาลและตลอดไป”⁸

เนื่องด้วยพระบิดาบนสวรรค์ เราจึงกลายเป็นสัตว์ภาวะทางวิญญาณแล้ว ต่อมาพระองค์ทรงเสนอหนทางให้เราที่จะทำให้สัตว์ภาวะนั้นสมบูรณ์หรือดีพร้อม การเพิ่มเติมองค์ประกอบทางกายภาพเป็นสิ่งจำเป็นต่อความ

บริบูรณ์ของการดำรงอยู่และรัศมีภาพที่พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองทรงมี ถ้าเราเห็นพ้องกับการมีส่วนร่วมในแผนของพระผู้เป็นเจ้า ขณะอยู่กับพระองค์ในโลกวิญญาณก่อนเกิด—หรืออีกนัยหนึ่ง “รักษาสถานะแรก [ของเรา]”—เราจะ “ได้รับเพิ่มเติม” ด้วยร่างกายเมื่อเรามาพำนักอยู่บนแผ่นดินโลกที่พระองค์ทรงสร้างเพื่อเรา

ถ้าเวลานั้นในเส้นทางของประสบการณ์มรรตัย เราเลือกที่จะ “ทำสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของ [เรา] จะทรงบัญชา [เรา]” เราก็จะรักษา “สถานะที่สอง” ของเรา นี่หมายความว่าโดยการเลือกของเรา เราจะแสดงให้เห็นพระผู้เป็นเจ้า (และตัวเราเอง) เห็นค่านับสัญญาและสมรรถภาพของเราที่จะดำเนินชีวิตตามกฎสี่เสสเซียล ขณะอยู่นอกที่ประทับของพระองค์และในร่างกายทางโลกพร้อมด้วยพลังอำนาจ ความหิวกระหาย และความลุ่มหลง เราควบคุมเนื้อหนังเพื่อจะเป็นเครื่องมือแทนที่จะเป็นเจ้านายของวิญญาณได้ใหม่ เราจะได้รับความไว้วางใจหรือไม่ทั้งในกาลเวลาและนิรันดรด้วยพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า รวมถึงพลังอำนาจในการสร้างชีวิต เราแต่ละคนจะเอาชนะความชั่วร้ายได้ใหม่ ผู้ที่ทำได้จะ “มีรัศมีภาพเพิ่มเติมบนศีรษะพวกเขาตลอดกาลและตลอดไป”—ส่วนที่สำคัญมากของรัศมีภาพนั้นคือร่างกายที่ฟื้นคืนชีวิตเป็นอมตะ และรุ่งโรจน์⁹ ไม่แปลกใจเลยที่เรา “ให้ร้องด้วยความชื่นบาน” ต่อความเป็นไปได้และสัญญาอันยิ่งใหญ่เหล่านี้¹⁰

มีสิ่งสำคัญอย่างน้อยสี่ข้อที่จำเป็นต่อความสำเร็จของแผนแห่งสวรรค์นี้ ข้อแรกคือการสร้างแผ่นดินโลกให้เป็นที่พักพิงของเรา ไม่ว่ารายละเอียดของกระบวนการสร้างคืออะไร เราทราบว่านี่ไม่ใช่ความบังเอิญแต่การสร้างนี้กำกับดูแลโดยพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและดำเนินงานโดยพระเยซูคริสต์—“พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งขึ้นมาโดยพระวาหะ ในบรรดาสิ่งที่เป็นอย่างนั้น ไม่มีสิ่งเดียวที่เป็นอยู่นอกเหนือพระวาหะ”¹¹

สองคือสภาพของความเป็นมรรตัย อาดัมกับเอวากระทำแทนทุกคนผู้เลือกที่จะมีส่วนร่วมในแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระบิดา¹² การตกของพวกเขาส่งสภาพที่

จำเป็นต่อการถือกำเนิดทางร่างกายของเรา และประสบการณ์ตลอดจนการเรียนรู้แบบมรรตัยนอกที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า การตกนำมาซึ่งความตระหนักรู้ในความดีและความชั่วตลอดจนอำนาจในการเลือกที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้¹³ สุดท้าย การตกทำให้เกิดความตายทางร่างกายซึ่งจำเป็นต่อการทำให้วันเวลาของเราในความเป็นมรรตัยเป็นเพียงชั่วคราว ทั้งนี้เพื่อที่เราจะไม่ดำรงอยู่ตลอดไปในบาปของเรา¹⁴

สามคือการไถ่จากการตก เราเห็นบทบาทของความตายในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ แต่แผนนั้นจะเป็นโมฆะหากสุดท้ายแล้วไม่มีวิธีเอาชนะความตาย ทั้งทางร่างกายและทางวิญญาณ ฉะนั้น พระผู้ไถ่ พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า พระเยซูคริสต์ ทรงทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อชดใช้การล่วงละเมิดของอาดัมกับเอวา โดยวิธีดังกล่าวจึงมีการฟื้นคืนชีวิตและความเป็นอมตะสำหรับคนทั้งปวง และเนื่องจากไม่มีใครเลยที่จะเชื่อฟังกฎพระกิตติคุณได้อย่างสมบูรณ์แบบและสม่ำเสมอ การชดใช้ของพระองค์จึงไถ่เราจากบาปโดยมีเงื่อนไขของการกลับใจ โดยที่พระองค์แห่งการไถ่ของพระผู้ช่วยให้

รอดให้การอภัยบาปและชำระจิตวิญญาณให้กับบริสุทธิ์ เราจึงเกิดใหม่ทางวิญญาณและปรองดองกับพระผู้เป็นเจ้าได้ ความตายทางวิญญาณ—การแยกจากพระผู้เป็นเจ้า—จะสิ้นสุดลง¹⁵

สุดท้าย ข้อที่สี่คือสภาพแวดล้อมสำหรับการเกิดทางร่างกายและการเกิดใหม่ทางวิญญาณซึ่งตามมาสู่อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อจะทำให้งานของพระองค์ประสบความสำเร็จในการทำให้ “[เรา] ได้รับความสูงส่งกับพระองค์”¹⁶ พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งให้ชายหญิงพึงแต่งงานและให้กำเนิดบุตร โดยการนั้น ในความเป็นหุ้นส่วนกับพระผู้เป็นเจ้า จึงสร้างร่างกายซึ่งเป็นกุญแจสำคัญต่อการทดสอบความเป็นมรรตัยและจำเป็นต่อรัศมีภาพนิรันดรกับพระองค์ พระองค์ยังทรงแต่งตั้งให้บิดามารดาพึงสร้างครอบครัวและเลี้ยงลูกในแสงสว่างและความจริง¹⁷ ทำให้พวกเขามีความหวังในพระคริสต์ พระบิดาทรงบัญชาให้เราทำดังนี้

“สอนสิ่งเหล่านี้อย่างเปิดเผยแก่ลูกหลานของเจ้า, โดยกล่าวว่า

“ตราบเท่าที่เจ้าเกิดมาในโลกโดยน้ำ, และโลหิต, และวิญญาณ, ซึ่งเราสร้างสรรคไว้, และ

จากผงธุลีกลายเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตชนิดใด, แม้ฉันนั้นเจ้าต้องเกิดใหม่สู่อาณาจักรแห่งสวรรค์, โดยน้ำ, และโดยพระวิญญาณ [ศักดิ์สิทธิ์], และสะอาดโดยพระโลหิต, แม้พระโลหิตของพระองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา; เพื่อเจ้าจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากบาปทั้งปวง, และยินดีกับถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ในโลกนี้, และชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง, แม้รัศมีภาพอมตะ.”¹⁸

โดยที่รู้ว่าเหตุใดเราจึงจากที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์และสิ่งที่ต้องทำเพื่อจะกลับไปและได้รับความสูงส่งกับพระองค์ จึงชัดเจนอย่างมากว่าไม่มีสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับวันเวลาของเราบนแผ่นดินโลกจะสำคัญไปกว่าการถือกำเนิดทางร่างกายและการบังเกิดใหม่ทางวิญญาณ สองอย่างที่ต้องมีก่อนจะได้รับชีวิตนิรันดร์ ในถ้อยคำของดีทริค บอนเฮิฟเฟอร์ สิ่งนี้คือ “ตำแหน่ง” ของการแต่งงาน “ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบต่อ... มนุษยชาติ” ซึ่งสถาบันสวรรค์แห่งนี้ที่ “มาจากเบื้องบน มาจากพระเจ้า” ครองตำแหน่งอยู่ สิ่งนี้คือ “ห่วงโซ่ของคนที่อยู่ในรุ่นต่าง ๆ” ทั้งที่นี้และต่อจากนี้—นี่คือระเบียบแห่งสวรรค์

ครอบครัวที่สร้างบนการแต่งงานของชายกับหญิงเป็นสภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดสำหรับความก้าวหน้าในแผนของพระเจ้า—สภาพแวดล้อมสำหรับการกำเนิดบุตร ผู้มาจากพระเจ้าในความรักบริสุทธิ์และไร้เดียงสา สภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้และการเตรียมตัวที่พวกเขาต้องมีเพื่อชีวิตมรรตย์ที่ประสบความสำเร็จและชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง ครอบครัวจำนวนน้อยที่สุดซึ่งสร้างบนการแต่งงานเช่นนั้นคือส่วนสำคัญสำหรับสังคมที่จะอยู่รอดและรุ่งเรือง นั่นคือเหตุผลที่ชุมชนตลอดจนประชาชาติโดยทั่วไปสนับสนุนและปกป้องการแต่งงานและครอบครัวให้เป็นสถาบันเอกสิทธิ์ ไม่เคยเลยที่จะเป็นเพียงเรื่องของความรักและความสุขของผู้ใหญ่

กรณีศึกษาทางสังคมศาสตร์สำหรับการแต่งงานและสำหรับครอบครัวที่น่าโดยชายหญิงที่แต่งงานกันนั้นน่าสนใจอย่างยิ่ง¹⁹ และดังนั้น “เราเตือนว่าการแตกสลายของครอบครัวจะนำภัยพิบัติมาสู่ตัวบุคคล ประชาคม

และประชาชาติดังที่ศาสนายาฮเวในสมัยโบราณและปัจจุบันพยากรณ์ไว้”²⁰ แต่การอ้างสิทธิ์ของเราสำหรับบทบาทของการแต่งงานและครอบครัวไม่ได้ขึ้นอยู่กับสังคมศาสตร์ แต่ขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นการสร้างของพระเจ้าเป็นเจ้า ในกาลเริ่มต้นพระองค์คือผู้สร้างอาดัมกับเอวาตามรูปลักษณะของพระองค์ ชายและหญิง และรวมพวกเขาไว้เป็นสามีกับภรรยาเพื่อจะเป็น “เนื้อเดียวกัน” และเพื่อขยายเผ่าพันธุ์และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก²¹ แต่ละบุคคลมีรูปลักษณะแห่งสวรรค์ แต่ต้องอยู่ในการสมรสที่รวมชายกับหญิงเป็นหนึ่งเดียวเพื่อเราจะได้รับความหมายที่สมบูรณ์ที่สุดของการรังสรรค์ในรูปลักษณะของพระเจ้า—คือชายและหญิง ไม่ว่าเราหรือมนุษย์มรรตย์คนใดก็ตามที่ไม่สามารถเปลี่ยนระเบียบแห่งสวรรค์ของการแต่งงานนี้ได้ การแต่งงานไม่ใช่การประดิษฐ์คิดค้นของมนุษย์ การแต่งงานเช่นนั้น “มาจากเบื้องบน มาจากพระเจ้า” อย่างแท้จริง และเป็นส่วนที่เท่าเทียมกันของแผนแห่งความสุขกับการตกและการขาดใช้

ในโลกก่อนเกิด ลูซิเฟอร์กบฏต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและแผนของพระองค์ การต่อต้านของเขารุนแรงขึ้นเรื่อยๆ เขาต่อสู้เพื่อขัดขวางการแต่งงานและการสร้างครอบครัว ที่ใดที่มีการแต่งงานและครอบครัวเกิดขึ้น เขาจะทำสุดความสามารถเพื่อขัดขวางสิ่งเหล่านั้น เขาโจมตีทุกสิ่งที่เป็นความศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวกับเรื่องทางเพศของมนุษย์ โดยทำลายสิ่งนั้นจากภาวะแวดล้อมของการแต่งงานด้วยความคิดและการกระทำซึ่งไร้ศีลธรรมทุกรูปแบบที่ดูเหมือนจะไม่มีวันสิ้นสุด เขาพยายามทำให้ชายหญิงเชื่อว่าสามารถเพิกเฉยหรือละทิ้งความสำคัญของการแต่งงานและครอบครัวได้ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ให้มีความสำคัญน้อยกว่าอาชีพการงาน ความสำเร็จอื่นๆ และแสวงหาเพื่อความสำเร็จของชีวิตและเพื่อเสรีภาพส่วนตัว แน่ใจว่าปฏิบัติกับพอใจเมื่อบิดามารดาไม่สั่งสอนอบรมลูกๆ ของพวกเขาให้มีศรัทธาในพระเยซูคริสต์และเกิดใหม่ทางวิญญาณ ฟันธงทั้งหลาย มีหลายสิ่งที่ดี มีหลายอย่างที่สำคัญ แต่มีเพียงไม่กี่อย่างที่จำเป็น

เพื่อจะประกาศความจริงพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการแต่งงานและครอบครัว ต้องไม่มองข้ามหรือดูหมิ่นการเสียสละและความสำเร็จของผู้ที่ชีวิตจริงไม่เหมือนสถานการณ์ในอุดมคติ บางคนไม่ได้รับพรของการแต่งงานด้วยเหตุผลบางอย่าง อาทิ ไม่มีคนที่คู่ควร ค้นหาเพศเดียวกัน มีความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเพียงแค่อายุ ความล้มเหลวซึ่งอย่างน้อยก็บดบังศรัทธาไปชั่วขณะ หรือท่านอาจแต่งงาน แต่การแต่งงานสิ้นสุดลง และทิ้งท่านไว้คนเดียวให้จัดการทุกสิ่งที่มีสองคนทำด้วยกันยังยากที่จะประคองไว้ พวกเขาบางคนแต่งงานแล้วแต่ไม่สามารถมีบุตรทั้งที่ใจปรารถนาเหลือล้นและสวดอ้อนวอนทูลขอแล้ว

กระนั้นก็ตาม ทุกคนมีของประทาน ทุกคนมีพรสวรรค์ ทุกคนสามารถเลือกประโยชน์ต่อการเผยแผ่แห่งสวรรค์ในคนแต่ละรุ่นมีมากที่สุด มีมากที่สุดที่จำเป็น—แม้บางครั้งทุกอย่างที่จำเป็นสำหรับเวลานั้น—สามารถสำเร็จได้ในสภาวะการณ์ที่ไม่ตรงกับอุดมคติ ฉะนั้นพวกเขาหลายคนทำดีที่สุดแล้ว และเมื่อท่านผู้แบกภาระหนักที่สุดของความเป็นมรรตย์ยืนหยัดปกป้องแผนของพระเจ้า เพื่อให้บุตรธิดาของพระองค์ได้รับความสูงส่ง เราทุกคนก็พร้อมที่จะสนับสนุน ด้วยความมั่นใจเราเป็นพยานว่าการขาดใช้ของพระเยซูคริสต์ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า และในปีนั้นปลาย จะขาดเซยการลิดรอนสิทธิ์และการสูญเสียทุกอย่างสำหรับผู้ที่ยืนมาหาพระองค์ ไม่มีใครถูกกำหนดให้รับน้อยกว่าทุกสิ่งทีพระบิดาทรงมีให้บุตรธิดาของพระองค์ เมื่อไม่นานมานี้คุณแม่ลูกเล็กคนหนึ่ง

เล่าให้ข้าพเจ้าฟังถึงความวิตกกังวลเกี่ยวกับความไม่คู่ควรในการเรียกที่สำคัญที่สุดนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นปัญหาที่ทำให้เธอกังวลเป็นเรื่องเล็กน้อยและเธอไม่จำเป็นต้องกังวล เธอทำดีแล้ว แต่ข้าพเจ้าทราบว่ามีเพียงต้องการให้พระเจ้าเป็นเจ้าพ่อพระทัยและให้เกียรติความไว้วางใจของพระองค์ ข้าพเจ้ายืนยันกับเธอ และในใจข้าพเจ้าวิงวอนว่าพระเจ้าเป็นเจ้า พระบิดาบนสวรรค์ของเธอจะทรงคำจูนเธอด้วยความรักและให้เธอมองเห็นความพอพระทัยเมื่อเธอกำลังทำงานของพระองค์

นี่คือคำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าสำหรับเราทุกคนในวันนี้ ขอให้เราแต่ละคนพบความพอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ขอให้การแต่งงานเพื่อพ่อและครอบครัวเจริญรุ่งเรือง และไม่ว่าอนาคตของเราคือความบริบูรณ์ของพรเหล่านี้ในความเป็นมรตัยหรือไม่ ขอให้พระคุณของพระเจ้านำความสุขมาเวลานี้และศรัทธาในคำสัญญาอันแน่นอนที่จะมาถึง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Kevin Rudd, "Faith in Politics," *The Monthly*, Oct. 2006, themonthly.com.au/monthly-essays-kevin-rudd-faith-politics—300.
2. Dietrich Bonhoeffer, *Letters and Papers from Prison*, ed. Eberhard Bethge (1953), 42–43.
3. ดู ตัวอย่างเช่น, สดุดี 82:6; กิจการของอัครทูต 17:29; ฮีบรู 12:9; หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:29, 33; โมเสส 6:51; อับราฮัม 3:22. ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้รายละเอียดไว้ดังนี้ "หลักการข้อแรกๆ ของมนุษย์ดำรงอยู่ด้วยตัวมันเองกับพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงพบว่าพระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางวิญญาณ [หรือสัตว์ภาวะ] และรักศึภาพ เพราะพระองค์ทรงมีความรู้แจ้งมากกว่า จึงทรงเห็นควรให้ตั้งกฎเพื่อให้คนอื่น ๆ มีเอกสิทธิ์ในความก้าวหน้าเช่นพระองค์...พระองค์ทรงมีอำนาจตั้งกฎเพื่อสอนผู้อ่อนแอกว่าให้มีความรู้แจ้งเพื่อพวกเขาจะได้รับคำสั่งกับพระองค์" (*คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* [2007], 225).
4. คำสอน: โจเซฟ สมิท, 225.
5. แอลมา 24:14.
6. แอลมา 42:8.
7. แอลมา 12:25; ดู ข้อ 26–33 ด้วย.
8. อับราฮัม 3:24–26.
9. ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทให้ข้อความสรุปไว้ดังนี้ "แบบแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าก่อนการวางรากฐานของโลกคือ เราควรได้รับร่างกาย เราควรเอาชนะโดยผ่านความเชื่อสัตย์ของเรา จากนั้นรับการฟื้นคืนชีวิตจากความตาย โดยรับศึภาพ เกียรติ อำนาจ และการครอบครองในวิธีดังกล่าว" ศาสดาพยากรณ์ยังกล่าวไว้ว่า "เราายังโลกนี้เพื่อเราจะมิร่างกายและปรากฏกายอันบริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเจ้าในอาณาจักรชั้นสูง หลักธรรมอันยิ่งใหญ่ของความสุขประกอบด้วย

การมีร่างกาย มารไม่มีร่างกาย และการไม่มีร่างกายคือบทลงโทษสำหรับเขา เขาพอใจเมื่อได้สิงอยู่ในร่างกายมนุษย์ และเมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงโลมารออก เขาขอไปอยู่ในฝูงสุกรแทน นี่แสดงให้เห็นว่าเขาสังอยู่ในตัวหมูดีกว่าไม่มีร่างกาย ทุกสัตว์ภาวะที่มีร่างกายมีอำนาจเหนือสัตว์ภาวะที่ไม่มีร่างกาย" (*คำสอน: โจเซฟ สมิท*, 226).

10. โยบ 38:7.
11. ยอห์น 1:3; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:23–24 ด้วย.
12. ดู 1 โครินธ์ 15:21–22; 2 เนีไฟ 2:25.
13. ดู 2 เนีไฟ 2:15–18; แอลมา 12:24; หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:39; โมเสส 4:3. โจเซฟ สมิทกล่าวว่า "ทุกคนมีสิทธิได้รับสิทธิเสรีของเขา เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าทรงกำหนดไว้เช่นนั้น พระองค์ทรงให้มนุษย์ชาติเป็นตัวแทนทางศีลธรรม และประทานพลังอำนาจให้เขาเลือกความดีหรือความชั่ว แสงสว่างสิ่งดี โดยดำเนินตามเส้นทางของความบริสุทธิ์ในชีวิตนี้ อันจะก่อให้เกิดสันติสุขในจิตใจและบิดิในพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่นี้ และความบริบูรณ์แห่งบิดิและความสุขทางชาวพระหัตถ์ของพระองค์หลังจากนี้ หรือจะดำเนินตามวิถีที่ชั่วร้ายโดยดำเนินต่อไปในบาปและกฎต่อพระเจ้าเป็นเจ้า อันจะนำการกล่าวโทษมาให้จิตวิญญาณของเขาในโลกนี้และการสูญเสียนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง" ศาสดาพยากรณ์ยังตั้งข้อสังเกตว่า "ซาตานจะใช้สิ่งล่อใจของเขาล่อหลอกเราไม่ได้เว้นแต่ใจเราจะคล้อยตามและยินยอม เราถูกสร้างมาให้สามารถต่อต้านมารได้ หากไม่ได้สร้างเราเช่นนั้น เราจะไม่เป็นตัวของตัวเองที่มีอิสระ" (*คำสอน: โจเซฟ สมิท*, 228–229).
14. ดู ปฐมกาล 3:22–24; แอลมา 42:2–6; โมเสส 4:28–31.
15. แม้ผู้ที่ไม่ได้กลับใจยังได้รับการไถ่จากความตายทางวิญญาณโดยการชดใช้ ในความหมายที่ว่าพวกเขาจะมาสู่ที่ประทับของพระเจ้าอีกครั้งเพื่อรับการพิพากษาครั้งสุดท้าย (ดู ฮีบรามัน 14:17; 3 เนีไฟ 27:14–15).

16. คำสอน: โจเซฟ สมิท, 225.
17. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:36–40.
18. โมเสส 6:58–59.
19. ผู้คนอาจเชื่อสัตย์ต่อกันในความสัมพันธ์นอกสมรสเล็กๆ อาจเกิดมาและได้รับการเลี้ยงดู บางครั้งก็ประสบความสำเร็จได้ นอกจากสภาพแวดล้อมครอบครัวที่พ่อแม่แต่งงานกัน แต่โดยเฉลี่ยแล้วและในกรณีส่วนใหญ่ หลักฐานของประโยชน์ทางสังคมของการแต่งงานและผลที่เรียกว่าได้ว่าดีกว่าสำหรับเด็กในครอบครัวที่นำโดยชายและหญิงที่แต่งงานกันนั้นกว้างขวาง ในทางกลับกัน ความเสียหายทางสังคมและเศรษฐกิจของสิ่งที่นักวิจารณ์คนหนึ่งเรียกว่า "การหนีระดับโลกจากครอบครัว" ส่งผลเสียอย่างมากต่อสังคม นิคอลัส เอเบอร์สตัดท์จัดประเภทของแนวโน้มในการแต่งงานที่ลดลงทั่วโลกรวมทั้งการให้กำเนิดเด็กและแนวโน้มเกี่ยวกับครอบครัวขาดพ่อและการหย่าร้าง เขาสังเกตว่า "ผลกระทบอันตรายต่อเด็กจำนวนไม่น้อยที่เสียหายจากการหนีออกจากครอบครัวมีตัวเลขที่เห็นได้ชัดเจน บทบาทที่เลวร้ายของการหย่าร้างและการให้กำเนิดเด็กนอกสมรสอันก่อให้เกิดความแตกต่างของรายได้และช่องว่างระหว่างความมั่งคั่งก็หนักหน่วงเช่นกัน—สำหรับสังคมโดยรวม โดยเฉพาะสำหรับเด็ก ถูกต้องที่ว่าเด็กมีความสามารถในการฟื้นฟูสภาพจิตใจ แต่แน่นอนว่าการหนีออกจากครอบครัวเกิดขึ้นเพราะการเสียสละของผู้เยาว์ การหนีอย่างเดียวกันนั้นก็เป็นการเจตนาที่ไม่นำไปให้อภัยสำหรับผู้ใหญ่เช่นกัน" (ดู "The Global Flight from the Family," *Wall Street Journal*, Feb. 21, 2015; wsj.com/articles/nicholas-eberstadt-the-global-flight-from-the-family-1424476179.)
20. "ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก," *เสียดินนา*, พ.ย. 2010, 165.
21. ดู ปฐมกาล 1:26–28; 2:7, 18, 21–24; 3:20; โมเสส 2:26–28; 3:7–8, 18, 20–24; 4:26.

โดย **เจ็ลเลอร์ วิลฟอร์ด คับเบิลยู. แอนเคอร์เซ็น**
แห่งสวากเจ็บลิบ

เสียงดนตรีของ พระกิตติคุณ

เสียงดนตรีของพระกิตติคุณคือความรู้สึกเบิกบานทางวิญญาณที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในใจ

หลายปีมาแล้วเมื่อข้าพเจ้าฟังการสัมภาษณ์ทางวิทยุของแพทย์หนุ่มคนหนึ่งซึ่งทำงานที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในเขตแดนนาวาโฮ เขาเล่าประสบการณ์ในคืนหนึ่งว่ามีชายสูงอายุชนพื้นเมืองชาวอเมริกันไว้ผมถักเปียยาวเดินเข้ามาที่ห้องฉุกเฉิน แพทย์หนุ่มหยิบคลิปปอร์ด แล้วตรงไปหาชายผู้นั้น และพูดว่า “มีอะไรให้ผมช่วยไหมครับ” ชายผู้นั้นมองตรงไปข้างหน้าแต่ไม่พูดอะไร แพทย์จุนเจิมๆ พยายามอีกครั้ง “ผมช่วยคุณไม่ได้ถ้าคุณไม่พูดกับผม” แพทย์หนุ่มกล่าว “บอกผมหน่อยว่าคุณมาที่โรงพยาบาลทำไม”

จากนั้นชายสูงวัยมองที่เขาและพูดว่า “คุณเต้นรำเป็นไหม” ขณะที่แพทย์หนุ่มไตร่ตรองคำถามแปลกๆ นั้น บางทีคนไข้ของเขาอาจเป็นหมอลงของชนเผ่า ตามประเพณีชนเผ่าโบราณ ซึ่งรักษาผู้ป่วยโดยผ่านเสียงเพลงและการเต้นรำแทนที่จะรักษาโดยการสั่งยาแผนปัจจุบัน

“ไม่ครับ” แพทย์กล่าว “ผมไม่เต้นรำ แล้วคุณล่ะ” ชายสูงวัยพยักหน้า จากนั้นแพทย์หนุ่มถามว่า “คุณช่วยสอนผมเต้นรำได้ไหม”

คำตอบของชายสูงวัยทำให้ข้าพเจ้าหวนคิดอยู่นานหลายปี “ผมสอนให้คุณเต้นได้”

เขากล่าว “แต่คุณต้องได้ยินเสียงดนตรีเองนะ”

บางครั้งในบ้านของเรา เราสอนจังหวะเต้นรำอย่างประสบความสำเร็จแต่คงไม่สำเร็จเท่าไรนักในการช่วยให้พวกเขาได้ยินเสียงดนตรี และดังที่ชายสูงวัยผู้เป็นหมอลงทราบแน่นอนว่า ไม่ง่ายเลยที่จะได้ยินโดยไม่มีเสียงดนตรี การเต้นโดยปราศจากเสียงดนตรีเป็นความเคอะเขินและไม่รื่นรมย์—แม้กระทั่งอดีตอดใจ ท่านเคยลองทำหรือไม่ ในภาคที่ 8 ของหลักคำสอนและพันธ-

สัญญา พระเจ้าทรงสอนโจเซฟ สมิธ และออลิวอร์ คาวเดอริ์ดจ์นี้ “แท้จริงแล้ว, คุณเกิด, เราจะบอกเจ้าในความนึกคิดเจ้าและในใจเจ้า, โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์, ซึ่งจะเสด็จมายังเจ้าและซึ่งจะสถิตอยู่ในใจเจ้า.” (ข้อ 2) เราเรียนรู้จังหวะเต้นรำด้วยความคิดเรา แต่เราได้ยินเสียงดนตรีด้วยใจเรา จังหวะเต้นรำของพระกิตติคุณคือสิ่งที่เราทำ เสียงดนตรีของพระกิตติคุณคือความรู้สึกเบิกบานทางวิญญาณที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในใจและเป็นบ่อเกิดของความปรารถนาอันชอบธรรมทั้งหมด จังหวะเต้นรำเรียกร้องการฝึกฝน แต่ปิติที่ยั่งยืนของการเต้นรำจะมีได้ก็ต่อเมื่อเราได้ยินเสียงดนตรี

มีบางคนล้อเลียนสมาชิกของศาสนจักรในสิ่งที่เราทำ ซึ่งเข้าใจได้ คนที่เต้นรำมักจะดูแปลกหรือเคอะเขินหรือถ้าจะใช้ศัพท์จากพระคัมภีร์ก็คือ พวกเขาเป็น “ประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า” (1 เปโตร 2:9) ต่อคนเหล่านั้นที่ไม่สามารถได้ยินเสียงดนตรี ท่านเคยหยุดรถของท่านถัดจากรถอีกคันที่คนขับกำลังเต้นและร้องเพลงดังลั่นสุดเสียงหรือไม่ แต่ท่านจะไม่ได้ยินเสียงเพราะกระจกรถของท่านปิดอยู่ใช่หรือไม่ เขาดูพิลึกพิลั่นใช่ไหม ถ้าถูกๆ ของท่านเรียนรู้จังหวะเต้นรำโดยไม่ได้เรียนรู้ที่จะได้ยินและสัมผัสเสียงดนตรีอันไพเราะของพระกิตติคุณเมื่อเวลาล่วงไปในที่สุดพวกเขาจะไม่สบายใจกับการเต้นหรือบางทีอาจเลิกเต้นไปเลย หรือที่เกือบแย่พอๆ กันก็คือเดินต่อไปเพราะความ

กตตันที่พวกเขาารู้สึกได้จากคนรอบข้างที่กำลังเดินอยู่รอบๆ พวกเขา

ความท้าทายสำหรับเราทุกคนที่พยายามสอนพระกิตติคุณคือการขยายหลักสูตรให้มากกว่าแค่จังหวัดนราธิวาส ความสุขของเราขึ้นอยู่กับความสามารถของพวกเขาที่จะได้ยินและรักเสียงดนตรีอันไพเราะของพระกิตติคุณ เราทำเช่นนั้นได้อย่างไร

ประการแรก เราต้องปรับชีวิตของเราเองให้ตรงกับคลื่นความถี่ทางวิญญาณ ย้อนกลับไปสมัยโบราณ ก่อนหน้ายุคดิจิทัล เราหาข้อรายการวิทยุที่ชื่นชอบโดยค่อยๆ หมุนหาคลื่นความถี่จนกระทั่งพบช่องรายการนั้น เมื่อเราหมุนไปยังตัวเลขต่างๆ ของคลื่นวิทยุ เราได้ยินเพียงเสียงที่ไม่ชัดเจน แต่เมื่อเราหมุนตรงพอดีในที่สุด เราจะได้ยินเสียงดนตรีที่เราชื่นชอบอย่างชัดเจน ในชีวิตเรา เราต้องหมุนตรงคลื่นความถี่ที่ถูกต้องเพื่อจะได้ยินเสียงดนตรีของพระวิญญาณ

เมื่อเราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากบัพติศมา เราเปี่ยมด้วยเสียงดนตรีจากสวรรค์ที่คลอไปกับกาลเปลี่ยนแปลง เลือ่มใส จิตใจของเราเปลี่ยนแปลง จนเรา “ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด” (ไมไซยาห์ 5:2) แต่พระวิญญาณจะไม่ทนสถิตอยู่กับความใจร้ายหรือหยิ่งโสหรือความอิจฉาริษยา ถ้าเราไม่มีอิทธิพลที่อ่อนโยนนั่นในชีวิต ท่วงทำนองอันล้ำค่าของพระกิตติคุณก็จะมีคลื่นแทรกและเจียบเสียงไปในที่สุด แอลมาถามคำถามแกงใจว่า “หากท่านรู้สึกอยากร้องเพลงสดุดีความรักที่ไถ่, ข้าพเจ้าจะถาม, ท่านรู้สึกเช่นนั้นขณะนี้ ‘ได้หรือไม่?’” (แอลมา 5:26).

บิดามารดาทั้งหลาย ถ้าชีวิตเราไม่ประสานสอดคล้องกับเสียงดนตรีของพระกิตติคุณ เราจำเป็นต้องปรับสิ่งเหล่านั้น ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเราเมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา เราต้องไตร่ตรองหนทางที่เราก้าวเดิน (ดู “จงทำหนทางแห่งเท้าของเจ้าให้ราบ,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2014, 86–88) เราจำเป็นต้องทำอย่างไร เราต้องเดินบนหนทางเดียวกันกับครั้งที่เราเคยได้ยินท่วงทำนองจากสวรรค์ของดนตรีพระกิตติคุณ เราใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ กลับใจ และรับส่วนศีลระลึก เราสัมผัสถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อย่างแรงกล้ากว่าเดิม และดนตรีของพระกิตติคุณเริ่มบรรเลงอีกครั้งในชีวิตเรา

ประการที่สอง เมื่อเราได้ยินเสียงดนตรีด้วยตัวเราเอง เราต้องพยายามแสดงความสามารถในบ้านของเรา สิ่งนี้ไม่อาจฝืนใจหรือบีบบังคับได้ “ไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดสามารถหรือจะอ้างไว้ได้โดยอาศัยฐานะบุโรहित” —หรือโดยอาศัยการเป็นพ่อแม่หรือใหญ่ที่สุดหรือเสียงดังที่สุด—“นอกจากโดยการชักชวน, โดยความอดกลั้น, โดยความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน, ... โดยความรักที่ไม่เสแสร้ง; [และ] โดยความกรุณา” (ค.พ. 121:41–42)

เหตุใดคุณลักษณะเหล่านี้จึงนำไปสู่การเพิ่มพลังอำนาจและอิทธิพลในบ้าน เพราะสิ่งเหล่านี้คือคุณลักษณะที่เชื่อเชิญพระวิญญาณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นคุณลักษณะที่ปรับใจเราเข้าหาเสียงดนตรีของพระกิตติคุณ เมื่อคุณลักษณะเหล่านี้ปรากฏ จังหวัดนราธิวาสจะแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ และเปี่ยมด้วยปีติมากขึ้นโดยนักเดินรำทุกคนในครอบครัว ไม่ต้องมีการชมเชย คุกคามหรือบีบบังคับ

เมื่อลูกๆ ของเรายังเล็ก เรายังร้องเพลงกล่อมด้วยความรักที่ไม่เสแสร้ง และเมื่อพวกเขาโตขึ้นไม่ยอมเข้านอน เราอาจต้องร้องเพลงกล่อมด้วยความอดกลั้น เมื่อพวกเขาเป็นวัยรุ่น เราสามารถปรับคลื่นรบกวนที่มาจากกา

ทะเลาะเบาะแว้งและการชมเชย แล้วแทนที่ด้วยเสียงดนตรีอันไพเราะของการชักชวน—และบางทีอาจร้องข้อที่สองของเพลงกล่อมเด็กด้วยความอดกลั้น บิดามารดาสามารถบรรเลงเพลงประสานกลมกลืนอันเป็นเลิศด้วยคุณลักษณะของความสุภาพอ่อนน้อมและความอ่อนโยน เราสามารถเชื่อเชิญให้ลูกๆ ร่วมร้องเพลงกับเราอย่างพร้อมเพรียงขณะที่เราฝึกฝนความเมตตาต่อเพื่อนบ้านที่ต้องการความช่วยเหลือ

สิ่งเหล่านี้ไม่อาจเกิดขึ้นโดยฉับพลัน ดังที่นักดนตรีผู้ประสบความสำเร็จทุกคนทราบ ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างขยันหมั่นเพียรเพื่อบรรเลงดนตรีอันไพเราะ ถ้าความพยายามแต่แรกเริ่มไม่ประสานกลมกลืน พึงจดจำว่าความไม่ประสานกลมกลืนไม่อาจแก้ไขด้วยการวิพากษ์วิจารณ์ ความไม่กลมกลืนในบ้านเป็นเหมือนความมืดในห้อง การดำหันทิเตียนความมืดแทบไม่เป็นประโยชน์ใด เราต้องนำแสงสว่าง เข้ามาแทนที่ ความมืด

ดังนั้นถ้าเสียงเบลในคอนเสิร์ตประสานเสียงครอบครัวท่านดังเกินไปจนทนฟังไม่ได้ หรือดนตรีประเภทเครื่องสายอื่นๆ ในวงดุริยางค์ของครอบครัวท่านมีเสียงหลงหรือแหลมสูง หรือขลุ่ยผิวไม่กลมกลืนกับท่วงทำนองหรือควบคุมไม่ได้ จงอดทน ถ้าท่านไม่ได้ยินเสียงดนตรีของพระกิตติคุณในบ้านท่านโปรดจำสองคำนี้ไว้: *จงฝึกฝน* ด้วย

ความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า วันเวลาจะมาถึงเมื่อเสียงดนตรีของพระกิตติคุณ จะเติมเต็มบ้านของท่านด้วยปิติอันสูงสุดจะพรรณนา

แม้เมื่อแสดงได้ดี แต่เสียงดนตรีจะไม่แก้ ปัญหาทุกอย่างของเรา ยังคงมีเสียงสูงต่ำ ท่วงทำนองราบรื่นบ้างไม่ราบรื่นบ้างในชีวิต เรา ซึ่งเป็นธรรมชาติวิสัยของมนุษย์โลก

แต่เมื่อเราเพิ่มเสียงดนตรีเข้าไปในจังหวะ เด่นรำ ท่วงทำนองที่ซับซ้อนบางช่วงของ ชีวิตแต่งงานและครอบครัวมักจะนำไปสู่ ดุลยภาพ อันกลมกลืน แม้กระทั่งความ ทำหายที่ยากที่สุดของเราก็จะเพิ่มเสียงที่ โศกเศร้าและท่วงทำนองหลักที่สะท้อน อารมณ์ หลักคำสอนของฐานะโปรเวทิต จะกลั่นลงมาบนจิตวิญญาณของเราตั้ง หยาดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์ พระวิญญาณ บริสุทธิ์จะเป็นเพื่อนที่ยั่งยืนของเรา, และ คทาของเรา—แหล่งอ้างอิงที่ชัดเจนถึงพลัง อำนาจและอิทธิพล—จะเป็นคทาอันไม่ เปลี่ยนแปลงแห่งความชอบธรรมและ ความจริง; และอำนาจการปกครองของ เราจะเป็อำนาจการปกครองอันเป็นนิจ, และโดยปราศจากวิธีบังคับสิ่งนี้ จะไหล มาสู่เราตลอดกาลและตลอดไป (ดู ค.พ. 121:45-46)

ขอให้เป็นที่แน่นอนในชีวิตเราแต่ละคน และบ้านของเราแต่ละหลัง ข้าพเจ้าสวด อ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเดอร์ เจ. เรardon แห่งสภาอัครทูต

วิสุทธิชนยุคสุดท้าย พยายามต่อไป

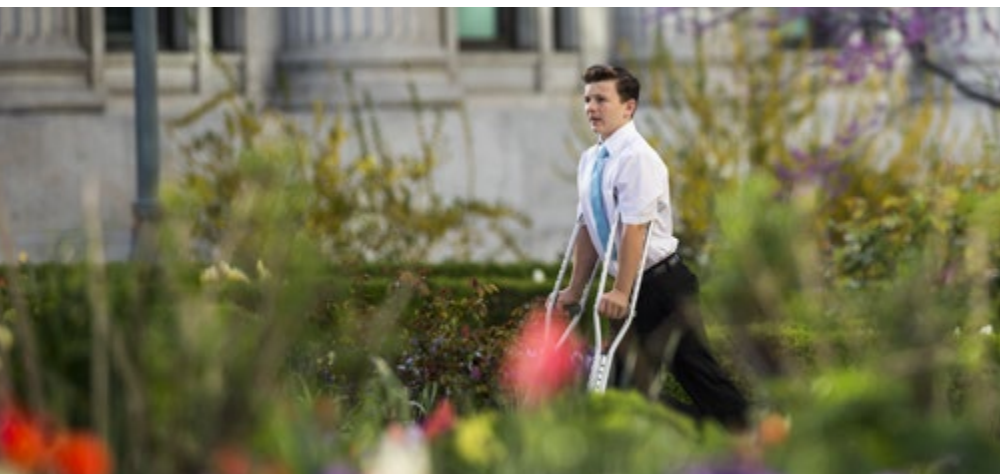
เมื่อเราพยายามมานะบากบั่นและช่วยผู้อื่นทำแบบเดียวกัน เราก็เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ที่แท้จริง

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ในเดือนธันวาคม ปี 2013 โลกเศร้าสลดในมรณกรรม ของเนลสัน แมนเดลา หลังจาก 27 ปีที่ถูกจองจำเพราะบทบาทการต่อสู้เรื่องเหยียดผิว แมนเดลาเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่ได้รับเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยของแอฟริกาใต้ การให้อภัยผู้ที่จับกุมคุมขังเขาเป็นเรื่องยอดเยี่ยม เขาได้รับคำสรรเสริญ และเกียรติยศอย่างแพร่หลาย¹ แมนเดลา มักจะปฏิเสธคำสรรเสริญนั้นโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่ชนกบุญ—นอกจากท่านจะคิด

ว่านักบุญคือคนบาปที่กำลังพยายามต่อไป”² ข้อความนี้—“นักบุญคือคนบาปที่กำลัง พยายามต่อไป” —น่าจะเป็นขวัญและกำลังใจ แก่สมาชิกของศาสนจักร แม้เราจะได้ชื่อ ว่าเป็น “วิสุทธิชนยุคสุดท้าย” ก็ตาม แต่บาง ครั้งเรารู้สึกอึดอัดที่เรียกเราเช่นนั้น คำว่า *นักบุญ* (หรือวิสุทธิชน) โดยทั่วไปใช้อธิบายถึง ผู้ที่บรรลุระดับของความบริสุทธิ์ขั้นสูงหรือ แม้ระดับของความดีพร้อม และเรารู้ อย่างแน่นอนว่าเรายังไม่ได้พร้อม

ในหลักศาสนศาสตร์ของเราสอนเราว่า เราอาจจะดีพร้อมได้โดย “ดำเนินชีวิตตาม” หลักคำสอนของพระคริสต์ข้าแล้วข้าเล่า ใช้ ศรัทธาในพระองค์ กลับใจ รับส่วนศีลระลึก เพื่อต่อพันธสัญญาและพรของบัพติศมา และ รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนที่ยั่งยืน มากขึ้น เมื่อเราทำดังนั้น เราจะเป็เหมือน พระคริสต์มากขึ้นและสามารถอดทนจนกว่า ชีวิตจะหาไม่ รวมจนถึงทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง³ อย่างน้อยก็ในความหมายที่ว่า พระผู้เป็นเจ้า ทรงหวังใยว่าเราเป็นใครและเราจะเป็ใคร มากกว่าที่เราเคยเป็ใครมาก่อน⁴ พระองค์ ทรงหวังใยว่าเรากำลังพยายามต่อไป

ละครชวนหัวเรื่อง *As You Like It* (ตามใจ ท่าน) ซึ่งประพันธ์โดย วิลเลียม เชกสเปียร์

นักเขียนบทละครชาวอังกฤษ ได้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตตัวละครตัวหนึ่ง พี่ชายพยายามจะเอาชีวิตน้องชาย แม้จะรู้เรื่องนี้ แต่น้องชายก็ยังช่วยชีวิตพี่ชาย ผู้ชั่วร้ายจากการถูกสังหาร เมื่อพี่ชายรู้เรื่องความการุณย์ที่เขาไม่คู่ควรจะได้รับนี้ เขาจึงเปลี่ยนแปลงตลอดกาลและเขาเรียกสิ่งนี้ว่า “การเปลี่ยนชีวิต” ต่อมา มีสตรีหลายคนเข้ามาถามพี่ชายคนนั้นว่า “ท่านใช้ไหมที่ได้พยายามฆ่า [น้องชายของท่าน] อยู่บ่อยๆ”

พี่ชายตอบว่า “ใช่ฉันเอง แต่นั่นไม่ใช่ฉันในวันนี้ ฉันไม่อายุที่จะบอกท่านว่าฉันเคยเป็นอย่างไร เพราะการเปลี่ยนชีวิตของฉันหวานจับใจ ทำให้ฉันเป็นได้อย่างทุกวันนี้”⁵

สำหรับเรา เนื่องด้วยพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ใช่แค่บทประพันธ์วรรณกรรม พระเจ้าทรงอธิบายผ่านเอเสเคียลว่า

“ส่วนความอธรรมของคนอธรรมนั้น จะไม่ทำให้เขาล้มลงเมื่อเขาหันกลับจากความอธรรมของเขา ...

“... ถ้าเขาหันกลับจากบาปของเขา มาทำความยุติธรรมและความชอบธรรม

“... ยอมคืนของประกัน และชดใช้สิ่งที่เขาชโมยไป และดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ทั้งไม่ทำบาปเลย เขาจะมีชีวิตอยู่แน่ ...

“บาปทั้งหมดซึ่งเขาได้ทำมาแล้ว จะไม่

ถูกจดจำไว้กล่าวโทษเขา เขาได้ทำความยุติธรรมและความชอบธรรมแล้ว”⁶

ในพระเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสัญญาที่จะให้อภัยเมื่อเรากลับใจและหันไปจากความชั่วร้าย — มากจนบาปของเราไม่ถูกนำมาเอ่ยอ้างอีก สำหรับเรา เพราะการชดใช้ของพระคริสต์และการกลับใจของเรา เราสามารถมองดูการกระทำในอดีตของเราและกล่าวว่า “ใช่ฉันเอง แต่นั่นไม่ใช่ฉันในวันนี้” ไม่ว่าเราจะชั่วร้ายเพียงใดก็ตาม เราพูดได้ว่า “นั่นคือคนที่ฉันเคยเป็น แต่ตัวตนที่ชั่วร้ายในอดีตไม่ใช่ฉันอีกต่อไป”⁷

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า “ขอประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานแก่เราคือปิตุของความรักที่ยอมให้อีกครั้ง เพราะไม่มีความล้มเหลวใดเป็นความล้มเหลวครั้งสุดท้าย”⁸ ถึงแม้เราจะจงใจทำบาปทั้งที่ยังมีสติสัมปชัญญะหรือเผชิญความล้มเหลวและความผิดหวังช้าแล้วช้าเล่า แต่ในชั่วขณะที่เราตัดสินใจพยายามอีกครั้ง การชดใช้ของพระคริสต์ช่วยเราได้ และเราต้องจดจำว่าไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่บอกเราว่าเรามาไกลเกินกว่าจะพยายามอีกครั้ง

ความปรารถนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่จะให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามต่อไปอยู่เหนือการเอาชนะบาปเช่นกัน ไม่ว่าเราจะทุกข์ใจเพราะความสัมพันธ์อันมีปัญหายาก ความทำทนายทางเศรษฐกิจ ความเจ็บป่วย

หรือเป็นผลจากบาปของผู้อื่น การชดใช้อันไม่มีขอบเขตของพระเจ้าช่วยให้รอดสามารถรักษาได้—โดยเฉพาะผู้ที่ทนทุกข์โดยไม่มี ความผิด พระองค์ทรงเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าการทนทุกข์โดยไม่มี ความผิดอันเป็นผลจากการล่วงละเมิดของผู้อื่นนั้นเป็นอย่างไรดังที่พยากรณ์ไว้ พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรง “ปลอบโยนคนชอกช้ำใจ... ให้มงกุฎแทนซีได้... น้ำมันแห่งความยินดีแทนการไว้ทุกข์ [และ] เลือกลูมแห่งการสรรเสริญแทนจิตวิญญาณที่ท้อแท้”⁹ ไม่ว่าอะไรก็ตาม ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงคาดหวังให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายพยายามต่อไป

เจกเช่นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงยินดีเมื่อเรามานะบากบั่น พระองค์จะทรงผิดหวังเมื่อเราไม่ตระหนักว่าผู้อื่นก็กำลังพยายามเช่นกัน โธบา เพื่อนรักของเรา แบ่งปันสิ่งที่เธอเรียนรู้เกี่ยวกับบทเรียนนี้จากจูเลียคุณแม่ของเธอ จูเลียและโธบาเป็นคนผิวสีที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสรุ่นแรกๆ ในแอฟริกาใต้ เมื่อลัทธิเหยียดผิวสิ้นสุดลง สมาชิกผิวสีและผิวขาวของศาสนจักรได้รับอนุญาตให้เข้าโบสถ์ด้วยกัน อย่างไรก็ตาม ความเท่าเทียมกันของปฏิสัมพันธ์ระหว่างเผ่าพันธุ์ยังเป็นเรื่องใหม่และท้าทาย มีครั้งหนึ่งขณะที่จูเลียและโธบาเข้าโบสถ์ พวกเขาทั้งคู่รู้สึกว่าสมาชิกผิวขาวบางคนปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไร้น้ำใจ เมื่อออกจากโบสถ์ โธบาปันกับคุณแม่ด้วยความชม-

ขึ้น จูเลียฟองอย่างสงบจนโธบาระบายความ คับข้องใจของเธอจนหมด แล้วจูเลียก็พูด “โอ โธบา ศาสนจักรก็เหมือนกับโรงพยาบาล ขนาดใหญ่ เราทุกคนต่างป่วยในวิถีทางของ เราเอง เรามาโบสถ์เพื่อขอความช่วยเหลือ”

ความเห็นของจูเลียสะท้อนแรงบันดาลใจ อันทรงคุณค่า เราไม่เพียงต้องอดกลั้นขณะที่ คนอื่นๆ พยายามอย่างมากกับความเจ็บ ป่วยทางวิญญาณของตนเอง แต่เราต้องมี เมตตา อดทน สนับสนุน และเข้าใจด้วย ขณะที่ พระผู้เป็นเจ้าทรงกระตุ้นให้เราพยายามต่อ ไป พระองค์ทรงคาดหวังว่าเราจะให้โอกาสผู้ อื่นทำอย่างเดียวกันโดยวิธีของตนเองเช่นกัน การขอใช้จะเข้ามาสู่ชีวิตเราเกินจะประมาณ ได้ จากนั้นเราจะตระหนักในการไม่รับรู้ความ แตกต่างที่ชัดเจนนั้น เราทุกคนต้องการการ ขอใช้อันไม่มีขอบเขตนี้เช่นเดียวกัน

หลายปีมาแล้วมีเด็กหนุ่มที่ตีมากคนหนึ่ง ชื่อเคอร์ติสได้รับเรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ เขาเป็นผู้สอนศาสนาในแบบที่ประธานคณะ เผยแผ่ทุกคนสวดอ้อนวอนขอ เขาเป็นคน มุ่งมั่นและทำงานหนัก แต่มีช่วงหนึ่งเขาได้ รับมอบหมายให้คุยกับผู้สอนศาสนาที่ไม่มี วุฒิภาวะ ไม่ชอบสังคม และโดยเฉพาะ อย่างยิ่งไม่กระตือรือร้นที่จะทำงานให้สำเร็จ

วันหนึ่งขณะที่พวกเขากำลังชี้จักรยาน เคอร์- ติสเหลียวหลังไปมองคู่ของเขา และเห็นว่า เขาหลงจากจักรยานและกำลังเดินอย่างไร้ เหตุผล เคอร์ติสระบายความท้อแท้กับพระ- ผู้เป็นเจ้าอยู่ในใจ ยากลำบากอะไรเช่นนี้ที่ มีคู่ผู้สอนศาสนาที่ต้องออกแรงกระตุ้นอย่าง หนักเพื่อให้งานสำเร็จ ไม่กี่วินาทีต่อมา เคอร์ติสรู้สึกถึงความประทับใจอย่างลึกซึ้ง หนึ่งพระผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสกับเขาว่า “เคอร์ติส ลูกผู้ใหม่ ว่าสำหรับพ่อแล้วลูก ทั้งสองไม่ได้แตกต่างกันเลย” เคอร์ติสเรียน รู้ว่าเขาต้องอดทนกับคู่ที่ยังไม่ดีพร้อม แต่ถึง อย่างไรคู่ของเขาก็กำลังพยายามในวิถีของ เขาเอง

ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญให้เราทุกคนประเมิน ชีวิตของเรา กลับใจ และพยายามต่อไป หากเราไม่พยายาม เราก็เป็นแค่คนบาป ยุคสุดท้าย หากเราไม่มานะบากบั่น เราก็ เป็นคนเหลวและยุคสุดท้าย และหากเรา ไม่ยอมให้คนอื่นพยายาม เราก็เป็นแค่คน หนึ่งชื่อใจคดยุคสุดท้าย¹⁰ เมื่อเราพยายาม มานะบากบั่นและช่วยผู้อื่นทำแบบเดียวกัน เราก็เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่แท้จริง เมื่อ เราเปลี่ยน เราจะพบว่าพระผู้เป็นเจ้าทรง ห่วงใยเราอย่างแท้จริงว่าเราเป็นใครและเรา

กำลังจะเป็นใครมากกว่าที่เราเคยเป็นใคร¹¹ ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งสำหรับพระ- ผู้ช่วยให้รอด สำหรับการขอใช้อันไม่มีขอบ เขตของพระองค์ และสำหรับศาสตาศาพยากรณ์ ยุคสุดท้ายผู้กระตุ้นให้เราเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ให้พยายามต่อไป¹² ข้าพเจ้าเป็นพยาน ถึงความจริงของการทรงพระชนม์อยู่ของพระ- ผู้ช่วยให้รอดในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู Nelson Rolihlahla Mandela, *Long Walk to Freedom* (1994); “Biography of Nelson Mandela,” nelsonmandela.org/content/page/biography; และ President Barack Obama’s Dec. 10, 2013, eulogy for Nelson Mandela, ที่ whitehouse.gov/the-press-office/2013/12/10/remarks-president-obama-memorial-service-former-south-african-president- รางวัลหลากหลายตามที่ระบุว่าแมนเดลาได้รับคือรางวัลโนเบลไพรซ์ สาขาสันติภาพ the United States Presidential Medal of Freedom, และ the Soviet Order of Lenin.
2. ดู, ตัวอย่างเช่น, คำปราศรัยของเนลสัน แมนเดลาให้ไว้ที่ Rice University’s Baker Institute ณ วันที่ 26 ต.ค. ปี ค.ศ. 1999, bakerinstitute.org/events/1221. ซึ่งขานำข้อความ โด่งดังนั้นของโรเบิร์ต หลุยส์ สตีเวนสันมาใช้คือ: “นักบุญคือ คนบาปที่กำลังพยายามต่อไป” หลายปีก่อนหน้านั้นเคยมีคน กล่าวข้อความคล้ายๆกันนี้ ตัวอย่างเช่น วาเชอันน่าจดาซา ของซงจือ “สร้างที่อันรุ่งโรจน์ของเราไม่เคยมีหมองแต่กลับ รุ่งโรจน์ขึ้นทุกครั้งที่เราไม่หมอง.”
3. ดู เช่น 2 นิไฟ 31:2-21; 3 นิไฟ 11:23-31; 27: 13-21; โมโรไน 6:6; หลีกคำสอนและพันธสัญญา 20:77, 79; 59:8-9; *คู่มือ เล่ม 2 : การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 2.1.2.
4. คำกล่าวที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงห่วงใยเราเป็นใครและเรา จะเป็นใครมากกว่าเราเคยเป็นใคร ไม่ได้หมายความว่าพระ- ผู้ช่วยให้รอดไม่ทรงโยติผลของบาปที่บุคคลกระทำต่อผู้อื่น อันที่จริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงห่วงใยอย่างหาที่สุดมิได้เกี่ยวกับคนที่ต้องรับทุกข์ เจ็บปวด และโศกสลายอันเนื่องมาจากการล่วงละเมิดของผู้อื่น. พระผู้ช่วยให้รอด “จะทรงรับเอา ความทุกข์พลภาพ [ของผู้คนของพระองค์]. เพื่ออุทธรของ พระองค์จะเยี่ยมไปด้วยพระเมตตา. ...เพื่อพระองค์จะทรงรู้ ตามเนื้อหนังว่าเราทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความ พหุพลภาพของพระองค์ได้อย่างไร” (แอลมา 7:12).
5. William Shakespeare, *As You Like It*, act 4, scene 3, lines 134–37.
6. เอเลเศิล 33:12, 14–16.
7. สังเกตได้ว่ามีการใช้คำกริยาในรูปปัจจุบันในพระคัมภีร์หลาย แห่งที่เชื่อมกับการพิพากษาร้ายที่สุดท้าย. ดู, ตัวอย่างเช่น, 2 นิไฟ 9:16; มอรมอน 9:14; หลีกคำสอนและพันธสัญญา 58:42–43.
8. Thomas S. Monson, “The Will Within,” *Ensign*, May 1987, 68.
9. อีสยาห์ 61:1–3; ดู ลูกา 4:16–21 ด้วย.
10. *หัวใจใจคด* ตามที่ใช้ในพันธสัญญาใหม่อาจแปลมาจาก ภาษากรีก คำว่า “คนเสแสร้ง” “ในภาษากรีกหมายถึง “มักเล่นละคร” หรือ “คนที่มีมารยา แสดงบทบาทเหมือนละคร พุดเกินความจริง” (มัทธิว 6:2). ถ้าเราไม่ให้ออกาสคนอื่น เปลี่ยนแปลงการก้าวเดินของเขา เราก็เสแสร้งที่จะเป็น วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
11. ดู อ้างอิง 4 ซ่างบน
12. ข้าพเจ้าที่ปรากฏอยู่หลายครั้งในโอวาทของฝ่ายประธานสูงสุด และโครัลล์อัครสาวกสิบสอง ประธานเทออร์ เอฟ. ลูคที่คอร์ดฟ พุดถึงประเด็นนี้เมื่อท่านกล่าวว่า “จากหลักการทั้งหมดที่ สอนโดยศาสตาศาพยากรณ์มาตลอดหลายศตวรรษ สิ่งหนึ่งที่ เน้นย้ำแล้วซ้ำเล่าคือข้าพเจ้าที่เปี่ยมด้วยความหวังและอุ่นใจ ที่มนุษย์สามารถกลับใจ เปลี่ยนเส้นทาง และกลับไปสู่เส้นทางแห่งความจริงของการเป็นสาวก” (“ท่านสามารถ ทำได้” *เสี่ยโฮน*, พ.ย. 2013, 56).

โดยเอริคเคอร์โมเคิล ที. ริงก์วูด
แห่งสวากเจดิลิป

คนที่ดีจริงและ ปราศจากมารยา

ข่าวประเสริฐของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือ ความปรารถนาของใจเราสามารถ
เปลี่ยนแปลงได้และแรงจูงใจของเราสามารถได้รับการศึกษาและทำให้ประณีตขึ้นได้

น ่าเสียดายที่มีช่วงเวลาหนึ่งในชีวิต
เมื่อข้าพเจ้าถูกจู่ใจด้วยตาแห่ง
และอำนาจหน้าที่ เรื่องนี้เริ่มขึ้น
โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขณะเตรียมรับใช้เป็นผู้
สอนศาสนาเต็มเวลา พี่ชายของข้าพเจ้า
ได้เป็นหัวหน้าโซน ข้าพเจ้าได้ยินเรื่องดี ๆ
มากมายเกี่ยวกับเขาจนอดใจไม่ได้ที่จะหวัง
ให้มีคนพูดถึงข้าพเจ้าแบบนั้นบ้าง ข้าพเจ้า
หวังและสวดอ้อนวอนขอให้ได้ตำแหน่งอย่าง
นั้นบ้าง

รู้สึกสำนึกคุณยิ่งที่ในช่วงเวลาขณะรับใช้
ในคณะเผยแผ่ ข้าพเจ้าเรียนรู้บทเรียนที่ทรง

พลังการประชุมใหญ่ครั้งที่ผ่านมามีเดือนให้
นึกถึงบทเรียนนั้น

ในเดือนตุลาคม ประธานดีเทอร์ เอฟ.
อูคท์ดอร์ฟกล่าวว่า “ตลอดเส้นทางชีวิตที่
ผ่านมา ข้าพเจ้ามีโอกาสกระทบไหล่กับชาย
หญิงบางคนที่ยึดมั่นชีวิตอยู่ในโลกพร้อม
ด้วยสติปัญญา และความสามารถมากที่สุด
เมื่ออายุยังน้อย ข้าพเจ้าประทับใจบุคคลที่
มีการศึกษา ประสบความสำเร็จ และได้รับ
เสียงสรรเสริญจากโลก แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป
ข้าพเจ้าตระหนักว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจ
มากกว่าคือจิตวิญญาณที่ล้ำเลิศและได้

รับพร คนที่ *ดีจริงและ ปราศจากมารยา*”

วีรบุรุษในพระคัมภีร์มอรมอนของข้าพเจ้า
เป็นแบบอย่างที่ดีพร้อมของจิตวิญญาณที่
ล้ำเลิศและได้รับพร ผู้ที่ดีจริงและปราศจาก
มารยา ซิปลันเป็นบุตรคนหนึ่งของแอลมาผู้
บุตร เราคุ้นเคยกับฮีลามันน้องชายของท่าน
มากกว่า ผู้ซึ่งติดตามบิดาในฐานะผู้รักษา
บ้านทึกและศาสตพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้า
และโครีแอนทอนผู้อื้อฉาวในฐานะผู้สอน
ศาสนาที่ต้องการคำปรึกษาจากบิดาของเขา
สำหรับฮีลามัน แอลมาเขียนไว้ 77 ข้อ (ดู
แอลมา 36-37) สำหรับโครีแอนทอน แอลมา
ให้ไว้ 91 ข้อ (ดูแอลมา 39-42) สำหรับซิปลัน
บุตรคนกลาง แอลมาเขียนเพียง 15 ข้อ (ดู
แอลมา 38) แม้กระนั้นถ้อยคำของท่านใน
15 ข้อนั้นก็ทรงพลังและสอนได้ดียิ่ง

“และบัดนี้, ลูกพ่อ, พ่อวางใจว่าพ่อจะ
มีความปริตี้อย่างในตัวลูก, เพราะความแน่วแน่
ของลูกและความซื่อสัตย์ของลูกที่มีต่อพระ-
ผู้เป็นเจ้า; เพราะเมื่อในวัยเยาว์ของลูก ลูก
เริ่มฟังพาทะเจ้าพระผู้เป็นเจ้าของลูก, เช่น
เดียวกันพ่อหวังว่าลูกจะรักษาพระบัญญัติ
ของพระองค์ต่อไป; เพราะคนที่ทอดทอนจนกว่า
ชีวิตจะหาไม่นั่นเป็นสุข.

“พอกกล่าวแก่ลูก, ลูกพ่อ, ว่าพ่อก็มีความ
ปริตี้อย่างในตัวลูกอยู่แล้ว, เพราะความซื่อสัตย์
และความขยันหมั่นเพียรของลูก, และความ
อดทนและความอดกลั้นของลูกท่ามกลาง
ผู้คน” (แอลมา 38:2-3)

นอกจากจะพูด *กับ* ซิปลันแล้ว แอลมายัง
พูด *เกี่ยวกับ* เขากับโครีแอนทอนด้วย แอลมา
กล่าวว่า “ลูกไม่สังเกตความแน่วแน่ของพี่
ชายของลูกหรือ, ความซื่อสัตย์ของเขา, และ
ความขยันหมั่นเพียรของเขาในการรักษาพระ-
บัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า? ดูเถิด, เขาไม่ได้
เป็นตัวอย่งที่ดีสำหรับลูกหรือ?” (แอลมา
39:1)²

เห็นได้ชัดว่าซิปลันเป็นบุตรที่ต้องการ
ทำให้บิดาพอใจและทำสิ่งต่างๆ ที่ถูกต้อง
เพื่อความถูกต้องมากกว่าที่จะทำเพื่อคำ
สรรเสริญ ตำแหน่ง อำนาจ รางวัล หรือ
อำนาจหน้าที่ ฮีลามันต้องรู้และเคารพสิ่งนี้
เกี่ยวกับน้องชายท่าน เพราะท่านให้ซิปลัน
เป็นผู้พิทักษ์รักษาบ้านทึกศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านได้
รับจากบิดา แน่นนอนฮีลามันวางใจในซิปลัน

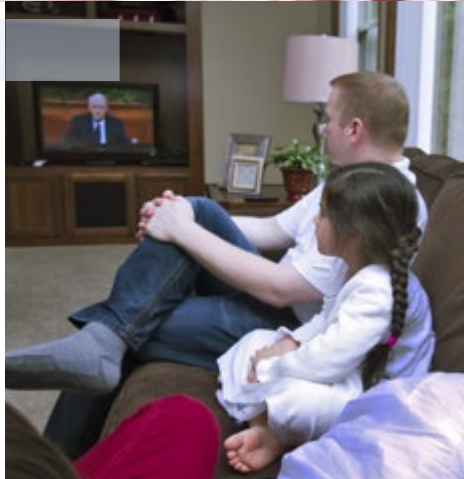

วุฒเบอร์รี่, มินนีโซตา, สหรัฐอเมริกา

เพราะ “ท่านเป็นคนที่ยังธรรม, และท่านดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า; และถือปฏิบัติความดีอยู่ตลอดเวลา, รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของท่าน” (แอลมา 63:2) ดูเหมือนว่าในช่วงที่ซบถนครบครองบ้านที่ศักดิ์สิทธิ์นั้นจะไม่ค่อยมีบันทึกเกี่ยวกับบุคคลิกลักษณะของท่านมากนักจนกระทั่งท่านมอบบันทึกเหล่านั้นให้ฮีลามันผู้บุตรของฮีลามัน (ดูแอลมา 63:11)

ซบถนั้นเป็นคนดีจริงและปราศจากมารยา ท่านเป็นบุคคลที่เสียสละ เวลา พรสวรรค์ และความพากเพียรของท่านเพื่อช่วยและพวงผู้อื่นเพราะความรักที่มีต่อพระเจ้าและเป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์ (ดูแอลมา 48:17-19; 49:30) ถ้อยคำของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์บรรยายถึงท่านได้อย่างสมบูรณ์ว่า “หญิงชายผู้ประเสริฐยอมชวนชายในการรับใช้มากกว่าการมีอำนาจ”³

ในโลกที่ค่าสรรเสริญ ตำแหน่ง อำนาจรางวัล และอำนาจหน้าที่เป็นสิ่งที่ไขว่คว้ากันในทุกด้าน ข้าพเจ้าให้เกียรติจิตวิญญาณที่ล้ำเลิศและได้รับพรผู้ที่ดีจริงและปราศจากมารยา ผู้ที่มีความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและเพื่อนบ้านของเขาเป็นแรงจูงใจ หญิงชายผู้ประเสริฐเหล่านั้นที่ “ชวนชายในการรับใช้มากกว่าการมีอำนาจ”

ทุกวันนี้มีบางคนอยากให้เราเชื่อว่าการค้นหาความสำคัญของตนเองจะเป็นที่น่าพอใจได้ก็ต่อเมื่อมีตำแหน่งและอำนาจเท่านั้น กระนั้น ยังน่ายินดียิ่งที่อีกหลายท่านไม่ได้ส่งอิทธิพลด้วยมุมมองดังกล่าว พวกเขาพบความสำคัญของตนเองโดยพยายามเป็นคนดีจริงและปราศจากมารยา ข้าพเจ้าพบพวกเขาในภูมิภาคที่แตกต่างกันและในหลายความเชื่อ และพบพวกเขาเป็นจำนวนมากในหมู่ผู้ติดตามพระคริสต์ที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง⁴

ข้าพเจ้าให้เกียรติผู้ที่รับใช้โดยไม่คิดถึงตนเองในแต่ละสัปดาห์ในวอร์ดและสาขาทั่วโลกที่ทำให้การเรียกสำเร็จอย่างดีเยี่ยมเกินความคาดหมาย แต่การเรียกมาแล้วก็ไป ข้าพเจ้าจึงประทับใจยิ่งกว่ากับอีกหลาย

ท่านที่ค้นพบวิธีรับใช้และพวงผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอแม้ไม่มีการเรียกอย่างเป็นทางการ พี่น้องชายท่านหนึ่งมาโบสถ์ก่อนเวลาเพื่อจัดเก้าอี้และกลับที่หลังเพื่อดูแลโบสถ์ให้เรียบร้อย พี่น้องสตรีคนหนึ่งตั้งใจเลือกที่นั่งใกล้พี่น้องสตรีตาบอดในวอร์ดของเธอไม่ใช่เพียงเพื่อจะได้ทักทายเธอเท่านั้นแต่เธอยังร้องเพลงสวดด้วยเสียงดังพอให้พี่น้องสตรีที่ตาบอดได้ยินเนื้อร้องและร้องตาม ถ้าท่านมองในวอร์ดหรือสาขาของท่านให้ดี ท่านจะพบแบบอย่างเช่นเดียวกันนี้ มีสมาชิกที่ดูเหมือนจะรู้ว่าใครต้องการให้ช่วยอะไรและเมื่อใดอยู่เสมอ

บางที่ข้าพเจ้าอาจได้เรียนรู้บทเรียนแรกเกี่ยวกับวิสุทธิชนที่ดีจริงและปราศจากมารยา เมื่อครั้งเป็นผู้สอนศาสนาหนุ่ม ข้าพเจ้าถูกย้ายเข้าไปในเขตหนึ่งพร้อมกับเอลเดอร์ที่ไม่เคยรู้จัก ข้าพเจ้าเคยได้ยินผู้สอนศาสนาคนอื่น ๆ พูดถึงเขาว่าไม่เคยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำเลย และยังพูดภาษาเกาหลีได้ไม่ดีพอแม้จะอยู่ในประเทศนี้มานาน แต่เมื่อได้รู้จักเอลเดอร์คนนี้ ข้าพเจ้าพบว่าเขาเป็นผู้สอนศาสนาคนหนึ่งที่ดีซื่อสัตย์ที่สุดเท่าที่เคยรู้จัก เขาศึกษาเมื่อถึงเวลาศึกษา เขาทำงานเมื่อถึงเวลาทำงาน เขาออกจากที่พักและกลับตรงเวลา เขาขยันศึกษาภาษาเกาหลีแม้ภาษาดังกล่าวจะยากเป็นพิเศษสำหรับเขา

เมื่อข้าพเจ้าตระหนักว่าข้อคิดเห็นที่ได้ยินมาไม่จริง ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนว่าผู้สอนศาสนาคนนี้กำลังถูกตัดสินผิดๆ ว่าไม่ประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้าต้องการบอกทั้งคณะเผยแผ่ให้รู้ความจริงที่ค้นพบเกี่ยวกับเอลเดอร์คนนี้ ข้าพเจ้าแบ่งปันเรื่องที่ต้องการจะแก้ไขความเข้าใจผิดนี้กับประธานคณะเผยแผ่ ท่านตอบว่า “พระบิดาบนสวรรค์ทรงทราบว่าคุณหนุ่มคนนี้เป็นผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จและประธานก็รู้” ท่านกล่าวอีกว่า “และตอนนี้เรารู้ด้วย แล้วคนอื่นๆ สำคัญตรงไหนหรือ” ประธานคณะเผยแผ่ที่ชาญฉลาดท่านนี้สอนข้าพเจ้าว่าอะไรสำคัญในการรับใช้ และสิ่งนั้นไม่ใช่ค่าสรรเสริญ ตำแหน่ง อำนาจเกียรติยศ หรืออำนาจหน้าที่ นี่เป็นบทเรียนที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับผู้สอนศาสนาหนุ่มที่มุ่งเน้นเรื่องตำแหน่งมากเกินไป

โดยมีบทเรียนนี้ในใจ ข้าพเจ้าเริ่มมองย้อนชีวิตตนเองและคิดว่าข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลบ่อยเพียงใดจากชายหญิงที่ขณะนั้นไม่ดำรงตำแหน่งหน้าที่ใหญ่โต หนึ่งในคนเหล่านั้นที่จิตวิญญาณเหมือนชิปลันคือครูเซมินารีของข้าพเจ้าขณะเป็นนักเรียนรุ่นน้องในชั้นมัธยมปลาย ชายที่แสนดีท่านนี้สอนเซมินารีอยู่สองหรือสามปีเท่านั้นแต่ท่านเปิดใจข้าพเจ้าในวิธีที่ช่วยให้ได้รับประจักษ์พยาน ท่านอาจไม่ใช่ครูที่ดังที่สุดในโรงเรียนแต่ท่านเตรียมสอนเสมอและอิทธิพลดีของท่านที่มีต่อข้าพเจ้ามีพลังและคงอยู่นาน หนึ่งในสองสามครั้งที่ข้าพเจ้าพบชายผู้นี้หลังจากที่ไม่ได้พบกัน 40 ปี ตั้งแต่ท่านสอนข้าพเจ้าคือเมื่อท่านมาพบข้าพเจ้าในพิธีศพคุณพ่อ แท้จริงแล้วนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ได้รับการสนใจจากตำแหน่งหรืออำนาจใดๆ

ข้าพเจ้านับถือครูผู้เทศน์ท่านนั้นและอีกหลายคนเหมือนท่านผู้ที่ดีจริงและปราศจากมารยา ข้าพเจ้านับถือครูโรงเรียนวันอาทิตย์ผู้ไม่เพียงสอนนักเรียนของเขาในชั้นเรียนวันอาทิตย์เท่านั้นแต่ยังสอนและเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนกลุ่มเดียวกันโดยเชิญพวกเขาไปรับประทานอาหารเข้ากับครอบครัว ข้าพเจ้านับถือครูเยาวชนผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและวัฒนธรรมของเยาวชนชายหญิงในวอร์ดของเขา ข้าพเจ้านับถือชายที่เขียนโน้ตให้กำลังใจเพื่อนบ้านและสตรีที่ไม่เพียงส่งบัตรอวยพร

คริสต์มาสทางไปรษณีย์เท่านั้นแต่ยังส่งด้วยตนเองไปยังสมาชิกครอบครัวและเพื่อนที่ต้องการการเยี่ยมด้วย ข้าพเจ้านับถือพี่น้องชายที่ให้เพื่อนบ้านนั่งรถในช่วงเวลาที่เพื่อนบ้านนั้นประสบวันเวลาอันมีดมนของอาการอัลไซเมอร์—โดยให้ทั้งเขาและภรรยาได้เปลี่ยนบรรยากาศซึ่งจำเป็นมากสำหรับพวกเขา

สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำไปเพื่อคำสรรเสริญหรือรางวัล โอกาสที่จะรับตำแหน่งหรืออำนาจหน้าที่ไม่ใช่แรงจูงใจของชายหญิงเหล่านี้ พวกเขาเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์ ออกไปประกอบคุณความดีอย่างต่อเนื่องและเช่นเดียวกับชิปลันพยายามทำให้พระบิดาในสวรรค์ของพวกเขาพอพระทัย

ข้าพเจ้าเศร้าใจเมื่อได้ยินว่ามีบางคนเลิกรับใช้หรือแม้แต่ไม่มาโบสถ์เพราะได้รับการปลดจากการเรียกหรือรู้สึกถูกมองข้ามไปสำหรับตำแหน่งหน้าที่บางอย่าง ข้าพเจ้าหวังว่าวันหนึ่งพวกเขาจะเรียนรู้บทเรียนเหมือนข้าพเจ้าขณะเป็นผู้สอนศาสนาหนุ่ม—ว่าการรับใช้ที่นับว่ามีค่าส่วนมากมีเพียงพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงรับรู้ ในขณะที่เราติดตามหาสิ่งที่เป็นตัวฉันและของฉันเราลืมนึกไปหรือไม่ว่ามีพระองค์และของพระองค์?

บางคนอาจกล่าวว่า “แต่ฉันยังมีหนทางอีกยาวไกลกว่าจะเป็นอย่างคนที่ท่านบรรยายไว้” ชาวประเสริฐของพระกิตติคุณของพระเยซู

คริสต์คือ ความปรารถนาของใจเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้และแรงจูงใจของเราสามารถได้รับการศึกษาและทำให้ประณีตขึ้นได้ เมื่อเรารับบัพติศมาเข้าสู่ผู้ที่แท้จริงของพระผู้เป็นเจ้า เราเริ่มกระบวนการของการเป็นคนใหม่ (ดู 2 โครินธ์ 5:17; โมไซยาห์ 27:26) แต่ละครึ่งที่เราต่อพันธสัญญาบัพติศมาโดยรับส่วนศีลระลึก เราเข้าใกล้เป้าหมายสูงสุดอีกหนึ่งก้าว⁵ ขณะเราอดทนในพันธสัญญานั้น เราเข้าสู่ความแข็งแกร่งที่โคกเศร้ากับคนที่โคกเศร้าและปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน (ดู โมไซยาห์ 18:9) ในพันธสัญญานั้น เราพบพระคุณที่ทำให้เราสามารถรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ รวมถึงการรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจและการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองด้วย⁶ ในพันธสัญญานั้น พระผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์ทรงช่วยให้เราสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากเรา (ดูโมไซยาห์ 4:16 ; และดูข้อ 11–15 ด้วย)

ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าต้องการจริงๆ ในชีวิตคือเป็นที่พอใจของคุณพ่อทั้งสองของข้าพเจ้า—ทั้งผู้อยู่บนแผ่นดินโลกและในสวรรค์—และเป็นเหมือนชิปลันมากขึ้น⁷

ข้าพเจ้าขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับจิตวิญญาณที่เหมือนชิปลันซึ่งแบบอย่างของพวกเขาให้ความหวัง—แก่ข้าพเจ้า

และ—เราทุกคน ในชีวิตของพวกเขาเราเห็นพยานของพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงห่วงใยและเมตตา ข้าพเจ้าเพิ่มประจักษ์พยานในทั้งสองพระองค์โดยสัญญาที่จะพยายามเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ, “องค์พระผู้เป็นเจ้า, คือข้าพระองค์หรือ?” *เสียงโชนา*, พฤศจิกายน 2014, หน้า 58; เน้นตัวเอน.
2. ฮีลันน์ไม่ได้ไปสอนชาวโซรมิ, ดังนั้นเราจึงรู้ว่าแอลมากำลังสนทนาเกี่ยวกับสิบสันเมื่อท่านพูดว่า “พี่ชายของลูก” (ดูแอลมา 31:7; 39:2).
3. สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, “The Role of Righteous Women,” *Ensign*, Nov. 1979, หน้า 104.
4. “พระเจ้าทรงสอนเราว่าเมื่อเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระองค์อย่างแท้จริง ใจเราจะเปลี่ยนจากความกังวลแต่เรื่องตนเองเป็นการรับใช้เพื่อพวงผู้อื่นขณะที่พวกเขากำลังขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์ เพื่อให้ได้การเปลี่ยนใจเลื่อมใส เช่นนั้น เราสามารถสวดอ้อนวอนและทำงานในศรัทธาเพื่อให้การชดใช้ของพระเยซูคริสต์ทำให้เราเป็นคนใหม่ เราเริ่มได้โดยสวดอ้อนวอนขอศรัทธาเพื่อกลับใจจากความเห็นแก่ตัวและขอของประทานแห่งการเอาใจใส่ผู้อื่นมากกว่าตัวเราเอง เราสามารถสวดอ้อนวอนขอให้พลังและความจงใจและความอดทน” (เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ประจักษ์พยานและการเปลี่ยนใจเลื่อมใส,” *เสียงโชนา*, กุมภาพันธ์ 2015, หน้า 4–5)
5. “[พระเจ้าผู้เป็นเจ้า] ทรงเป็นอมตะและดีพร้อม เราเป็นมรรตัยและไม่ดีพร้อม แม้กระนั้นเราแสวงหาวิธีที่แม้ในความเป็นมรรตัยนี้ที่จะสามารถเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระองค์ทางวิญญาณ โดยทำเช่นนั้นเราได้มีโอกาสเข้าสู่ทั้งพระคุณและพระบารมีแห่งพระเดชานุภาพของพระองค์ ช่วงเวลาพิเศษเหล่านั้นได้แก่... การรับบัพติศมาและการยืนยัน... [และ] การรับสัจพจน์สัญลักษณ์แห่งพระกระยาหารของพระเจ้า” (เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, *To My Friends* [2014], หน้า 80).
6. “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่เห็นตนเองในทุกสิ่งที่ทำในฐานะลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะให้และรักษาความสัญญาตามธรรมชาติแผนแห่งความรอดท่ามกลางความหวังไว้โดยพันธสัญญา เราสัญญาจะเชื่อฟังพระบัญญัติ โดยเป็นการตอบแทนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงสัญญาที่จะช่วยเราในชีวิตและในนิรันดร์ พระองค์ทรงแนะนำพระทัยในสิ่งที่ทรงต้องการและทรงดีพร้อมในการรักษาพระวาระของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักเราและเพราะจุดประสงค์ของแผนคือเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ทรงเรียกร้องความแน่นอนของเราและสัญญาที่ทรงทำต่อเรารวมถึงอำนาจที่จะเติบโตในความสามารถของเราที่จะรักษาพันธสัญญาด้วยเสมอ พระองค์ทรงทำให้เป็นไปได้สำหรับเราที่จะรักษาพันธสัญญา เมื่อเราพยายาม ด้วยสุดใจที่จะทำตามมาตรฐานของพระองค์ พระองค์ประทานความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เรา ผลตอบแทนคือทั้งสองอย่างเพิ่มอำนาจของเราที่จะรักษาความสัญญาและเห็นสิ่งที่ดีและจริง และนั่นคืออำนาจที่จะเรียนรู้ ทั้งในการศึกษาทางโลกและในการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อเราในนิรันดร์” (เฮนรี่ บี. อายริงก์, “A Child of God” [Brigham Young University devotional, 21 ตุลาคม 1997], หน้า 4–5; speeches.byu.edu). ดู เดวิด เอ. เมตนา, “ทนแบกสัมภาระได้โดยง่าย,” *เสียงโชนา*, พฤษภาคม 2014, หน้า 87–90 ด้วย.
7. จากความทรงจำแรกสุด ข้าพเจ้าต้องการทำให้พ่อของข้าพเจ้าพอใจ ขณะเติบโตขึ้นและได้รับประจักษ์พยาน ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะทำให้พระบิดาในสวรรค์พอใจ พระผู้ช่วย ต่อมาในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับสิบสันและเพิ่มเป้าหมายชีวิตข้าพเจ้าที่เป็นเหมือนท่านมากขึ้น

โดยเอลเดอร์เจฟฟรีย์ เอ. ฮอลแลนด์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

พระเจ้าเป็นแสงจันทร์

ความสามารถของเราที่จะยืนหยัด แน่วแน่ และทำตามพระผู้ช่วยให้รอดแม้ในความผันแปรของชีวิตจะได้รับพลังความเข้มแข็งจากครอบครัวที่ชอบธรรมตลอดจนความสามัคคีในสวรรค์ และสาขาของเราโดยมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง

ในเทศกาลอีสเตอร์นี้เราใคร่ครวญและชื่นชมยินดีในการไถ่ที่พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ทรงจัดเตรียมให้เรา¹

เสียงที่ดังกึกก้องทั่วทั้งแผ่นดินโลกเนื่องจากความชั่วร้ายทางโลกสร้างความรู้สึกล้อหลอนแฉ ด้วยการสื่อสารสมัยใหม่ ผลกระทบของความชั่วช้าสามานย์ ความเหลื่อมล้ำ และความอยุติธรรม ผากความรู้สึกไว้กับผู้คนมากมายว่าชีวิตช่างไม่ยุติธรรมเสียจริงไม่ว่าการทดลองเหล่านี้จะมีความสำคัญเพียงไร แต่สิ่งเหล่านี้จะต้องไม่เบี่ยงเบนความสนใจของเราไปจากการชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระดำรัสอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคริสต์ผู้ทรงวิงวอนแทนเรา พระผู้ช่วยให้รอด “ทรงมีชัยชนะเหนือความตาย” อย่างแท้จริง ด้วยพระเมตตาและความสงสาร พระองค์ทรงรับความชั่วช้าสามานย์และการล่วงละเมิดของเราไว้กับพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงไถ่เราและทรงสนองข้อเรียกร้องแห่งความยุติธรรมให้ทุกคนที่จะกลับใจและเชื่อในพระนามของพระองค์²

การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อันล้ำเลิศของพระองค์มีความสำคัญสูงสุดเหนือความเข้าใจของมนุษย์ พระราชกิจแห่งพระคุณนี้ก่อเกิดสันติสุขที่เกินความเข้าใจ³

เราจะรับมือกับความไม่จริงอันโหดร้ายที่อยู่รอบข้างเราได้อย่างไร

แมรีรี่ ภรรยาข้าพเจ้า ชอบดอกทานตะวัน เธอชื่นชมยินดีเมื่อจู่ๆ ก็มีดอกทานตะวันชูช่อขึ้นมาอย่างไม่คาดฝันบริเวณข้างทาง มีถนนลูกรังสายหนึ่งไปยังบ้านที่คุณปู่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ เมื่อเราขับไปตามถนนเส้นนั้น แมรีรี่มักจะดูทานว่า “คุณคิดว่าวันนี้เราจะเห็นดอกทานตะวันสวยๆ พวกนั้นไหม” เราประหลาดใจที่ดอกทานตะวันบานสะพรั่งในดินที่อัดแน่นไปด้วยอุปกณ์ในฟาร์มและเครื่องกวาดหิมะ

ลักษณะที่โดดเด่นอย่างหนึ่งของต้นอ่อนทานตะวันป่าคือดอกตูมจะหันไปตามดวงอาทิตย์บนท้องฟ้า

รวมทั้งกิ่งก้านต่างๆ ที่ไม่น่าจะเป็นดินให้ดอกไม้ป่างอกงามได้

ลักษณะที่โดดเด่นอย่างหนึ่งของต้นอ่อนทานตะวันป่า นอกจากจะงอกงามในดินที่ขาดความอุดมสมบูรณ์แล้วก็คือดอกตูมจะหันไปตามดวงอาทิตย์บนท้องฟ้า ที่เป็นอย่างนี้ก็เพื่อจะรับพลังงานค้ำจุนชีวิตก่อนจะผลิบ้านเป็นสีเหลืองสวยสะดุดตา

เจกเช่นดอกตูมของทานตะวัน เมื่อเราทำตามพระผู้ช่วยให้รอดของโลก พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า เราผลิบ้านและสวยงามทั้งที่มีสภาพการณ์เลวร้ายมากมายอยู่รอบข้าง

เรา พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างและชีวิตเราอย่างแท้จริง

ในอุปมาเรื่องข้าวสาลีกับข้าวละมาน พระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศแก่สานุศิษย์ของพระองค์ว่าผู้ที่ทำให้ขุนเคียงพระทัยและทำสิ่งชั่วช้าสามานย์จะถูกขับ *ออก* จากอาณาจักรของพระองค์⁵ แต่เมื่อพูดถึงผู้ที่ชื่อสัตย์ พระองค์ตรัสว่า “เวลานั้นคนชอบธรรมจะสองแสงอยู่ในแผ่นดินพระบิดาของพวกเขา”⁵ ในฐานะบุคคลที่เป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์และอาศัยอยู่ในโลกอันโหดร้ายโกลาหลอย่างแท้จริง เราสามารถเติบโต

และแบ่งปันได้ถ้าเราหยั่งรากอยู่ในความรักที่เรามีต่อพระผู้ช่วยให้รอดและทำตามคำสอนของพระองค์อย่างนอบน้อม

ความสามารถของเราที่จะยืนหยัด แน่วแน่ และทำตามพระผู้ช่วยให้รอดแม้ในความผันแปรของชีวิตจะได้รับพลังความเข้มแข็งจากครอบครัวที่ชอบธรรมตลอดจนความสามัคคีในวอร์ดและสาขาของเราโดยมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง

เวลาที่บ้าน

บทบาทของครอบครัวในแผนของพระผู้เป็นเจ้าคือ “เพื่อให้เรามีความสุข ช่วยให้เราเรียนรู้หลักธรรมที่ถูกต้องในบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรัก และเตรียมเราเพื่อรับชีวิตนิรันดร์”⁶ ประเพณีอันดีงามของการถือปฏิบัติศาสนาในบ้านจะต้องฝังลึกอยู่ในใจลูกหลานของเรา

วอห์น โรเบิร์ตส์ คิมบัลล์ คุณลุงของข้าพเจ้าเรียนหนังสือเก่ง ใฝ่ฝันจะเป็นนักเขียน และเป็นควอเตอร์แบคทีมฟุตบอลปีวัยอยู่ในวันที่ 8 ธันวาคม ปี 1941 วันรุ่งขึ้นหลังจากการโจมตีเพิร์ลฮาร์เบอร์ เขาสมัครประจำการกองทัพเรือสหรัฐ ขณะได้รับมอบหมายให้หาบุคลากรเพิ่มในอลาบามา นิวออร์ก เขาส่งบทความสั้นๆ ไปให้ *สรรสาระ* นิตยสารจ่ายให้เขา 200 เหรียญและตีพิมพ์บทความของเขา ชื่อ “เวลาที่บ้าน” ในฉบับเดือนพฤษภาคม ปี 1944

ผลงานของเขาใน *สรรสาระ* ซึ่งเขาเขียนจากมุมมองของทหารเรือ อ่านได้ว่า

“เวลาที่บ้าน”

“เย็นวันหนึ่งในอลาบามา นิวออร์ก ผมถามทหารเรือคนหนึ่งว่าก็โหมงแล้ว เขาดึงนาฬิกาเรือนใหญ่ออกมาและตอบว่า ‘7 โมง 20 นาที’ ผมรู้ว่าเวลาสายกว่านั้น ‘นาฬิกาคุณตายใช่ไหม’ ผมถาม

“เปล่า” เขาพูด ‘ผมยังอยู่ในเวลามาตรฐานเขตภูเขา ผมมาจากยุทธหัตถ์ตอนใต้ เมื่อผมเข้าประจำการกองทัพเรือ คุณพ่อให้นาฬิกาเรือนนี้กับผม ท่านบอกว่านาฬิกาจะช่วยให้ผมระลึกถึงบ้าน

“เมื่อนาฬิกาบอกเวลาตี 5 ผมรู้ว่าคุณพ่อขับรถไปรีดนมวัว และทุกคืนเมื่อบอกเวลา

ทุกครั้งที่ผมรู้ว่าทั้งครอบครัวจะอยู่รอบโต๊ะอาหารที่มีอาหารอยู่เต็มโต๊ะ และคุณพ่อจะขอบพระทัยพระผู้เป็นเจ้าสำหรับอาหารบนโต๊ะและทูลขอให้พระองค์ทรงคุ้มครองผม... เขาทิ้งท้ายว่า 'ผมสามารถรู้เวลาในที่สุดที่ผมอยู่ได้งาย แต่สิ่งที่ผมอยาการู้คือเป็นเวลาที่มีเมฆในยูทาห์'⁸

ไม่นานหลังจากสงบศึก ความวอห์นได้รับมอบหมายหน้าที่ประจำการบนเรือในมหาสมุทรแปซิฟิก ในวันที่ 11 พฤษภาคม ปี 1945 ขณะที่เขาประจำการบนเรือ *USS Bunker Hill* ใกล้โอกินาวา เรือถูกอากาศยานพลีซีฟสองลำพุ่งชน⁹ ลูกเรือเกือบ 400 นายเสียชีวิตรวมถึงคุณลุงวอห์นของผม

เอ็ดเดอร์สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ แสดงความเสียใจต่อคุณพ่อของวอห์น กล่าวถึงคำควรของวอห์นและการรับรองจากพระเจ้าว่า "คนเหล่านั้นที่ตายในเราจะไม่มีลืมนแห่งความตาย เพราะมันจะหวานสำหรับพวกเขา"¹⁰ คุณพ่อของวอห์นกล่าวว่าอย่างอ่อนโยนว่าแม้วอห์นจะถูกฝังในทะเล แต่พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าจะนำวอห์นกลับไปบ้านบนสวรรค์¹¹

ยี่สิบแปดปีต่อมา ประธานสเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์พูดถึงวอห์นในการประชุมใหญ่สามัญ ท่านกล่าวว่าในตอนหนึ่งว่า "ข้าพเจ้ารู้จักกับครอบครัวนี้เป็นอย่างดี... ข้าพเจ้ามีความสุขอ่อนน้อมอย่างสุดกำลังกับ [พวกเขา] ... การอบรมในบ้านส่งผลให้ครอบครัวใหญ่นี้ได้รับพรชั่วนิรันดร์" ประธานคิมบัลล์ท้าทายทุกครอบครัว "ให้พวกเขาลง... สวดอ่อนน้อมเพื่อลูกชายและลูกสาวของพวกเขาสองครั้งต่อวัน"¹²

พี่น้องทั้งหลาย ถ้าเรามีการสวดอ่อนน้อมเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์ สัจธรรมในครอบครัว พรฐานะปุโรหิต และการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์อย่างซื่อสัตย์ ลูกๆ ของเราจะรู้ว่าเป็นเวลาที่เมฆที่บ้าน พวกเขาจะได้รับการเตรียมตัวสำหรับบ้านนิรันดร์ในสวรรค์ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาในโลกที่ยากลำบาก สำคัญอย่างยิ่งที่บุตรธิดาของเราจะรู้ว่าพวกเขาจะเป็นที่รักและปลอดภัยเมื่ออยู่ที่บ้าน

สามีและภรรยาเป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน¹³ พวกเขามีความแตกต่างแต่มีความรับผิดชอบที่สอดคล้องกัน ภรรยาจะให้กำเนิดบุตร ซึ่ง

เป็นพรแก่ทั้งครอบครัว สามีจะรับฐานะปุโรหิตซึ่งเป็นพรแก่ทั้งครอบครัว แต่ในสภาครอบครัว สามีภรรยา เป็นหุ้นส่วนเท่าๆ กัน ในการตัดสินใจเรื่องสำคัญที่สุด พวกเขาตัดสินใจว่าจะสอนและอบรมลูกอย่างไร จะใช้จ่ายเงินอย่างไร พวกเขาจะอยู่ที่ไหน และการตัดสินใจอื่นๆ อีกมากมายเกี่ยวกับครอบครัว โดยทำสิ่งเหล่านี้ร่วมกันหลังจากแสวงหาการนำทางจากพระเจ้า เป้าหมายคือครอบครัวนิรันดร์

แสงสว่างของพระคริสต์ปลุกฝังอุปนิสัยนิรันดร์ของครอบครัวในใจของลูกๆ ทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า นักประพันธ์ที่ข้าพเจ้าชื่นชมคนหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกกล่าวไว้ว่า "มีหลายอย่างในชีวิตเป็นเรื่องไม่จำเป็น [แต่] ... ครอบครัวเป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องนิรันดร์ เป็นสิ่งที่ต้องดูแลเอาใจใส่และจงรักภักดี"¹⁴

ศาสนจักรช่วยให้เรามีใจจดจ่ออยู่ที่พระผู้ช่วยให้รอด ในฐานะครอบครัวที่เป็นหนึ่งเดียวกัน

นอกจากครอบครัว บทบาทของศาสนจักร

มีความสำคัญเช่นกัน “ศาสนจักรจัดเตรียมองค์การและวิธีสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้แก่บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าเตรียมสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตให้ปฏิบัติศาสนพิธีแห่งความรอดและความสูงส่งแก่ทุกคนที่มีค่าควรและเต็มใจยอมรับสิ่งเหล่านี้”¹⁵

ในโลกมีความขัดแย้งรุนแรง และความชั่วช้าสามานย์การเน้นหนักถึงวัฒนธรรมที่ผิดแผกแตกต่างและความไม่เท่าเทียมกันในศาสนจักร ยกเว้นหน่วยที่จัดตั้งเป็นภาษาต่าง ๆ วอร์ดและสาขาของเราแบ่งตามเขตภูมิศาสตร์ เราไม่แบ่งตามชนชั้นวรรณะ¹⁶ เราชื่นชมยินดีในข้อเท็จจริงที่ว่ามีการผสมผสานทุกเชื้อชาติและวัฒนธรรมในที่ประชุมอันชอบธรรม ครอบครัววอร์ดของเราสำคัญต่อความก้าวหน้า ความสุข และความพยายามส่วนตัวของเราที่จะเป็นเหมือนพระคริสต์

วัฒนธรรมมักจะแบ่งแยกผู้คนและบางครั้งเป็นที่มาของความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติ¹⁷ ในพระคัมภีร์มอรมอนมีบางแห่งที่ใช้ภาษากระด้างที่สุดเพื่ออธิบายถึงประเพณีบรรพชนที่เลวร้ายซึ่งนำไปสู่ความรุนแรง สงคราม การกระทำที่ชั่วร้าย ความชั่วช้าสามานย์ แม้กระทั่งความพินาศของผู้คนและประชาชาติ¹⁸

ไม่มีจุดเริ่มต้นใดในพระคัมภีร์ที่ไปกว่า 4 ปีไฟสำหรับคำอธิบายวัฒนธรรมศาสนจักรที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับเราทุกคน ในข้อที่สองอ่านว่า “ผู้คนที่ทั้งหมดได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสมาสู่พระเจ้า, ทั่วผืนแผ่นดิน, ทั้งชาว

นีไฟและชาวเลมมัน, และไม่มี ความขัดแย้งและการโต้เถียงในบรรดาคนเหล่านั้น, และทุกคนปฏิบัติต่อกันอย่างเที่ยงธรรม.” ในข้อ 16 เราอ่านว่า “และแน่แท้แล้วไม่มีผู้คนใดมีความสุขยิ่งกว่านี้ได้ในบรรดาผู้คนที่ตั้งปวงที่พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าสร้างขึ้นมา.” ข้อเท็จจริงที่ว่าไม่มีความขัดแย้งนั้นถือว่าเป็นเพราะ “ความรักของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งสถิตอยู่ในใจผู้คน.”¹⁹ นี่คือวัฒนธรรมที่เราปรารถนาให้มี

ค่านิยมและความเชื่อทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งคือแก่นแท้ที่เราเป็นใคร ประเพณีของการเสียสละ ความกตัญญูรู้คุณ ศรัทธา และความชอบธรรมต้องยึดมั่นและพิทักษ์ไว้ครอบครัวต้องชื่นชมและปกป้องประเพณีที่เสริมสร้างศรัทธา²⁰

องค์ประกอบสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมใดก็ตามคือภาษา ในเขตแซนแฟรนซิสโก แคลิฟอร์เนีย ซึ่งข้าพเจ้าเคยอาศัยอยู่ มีหน่วยที่ไม่ใช้ภาษาถิ่นเจ็ดหน่วยหลักคำสอนของเราเกี่ยวกับภาษามีอธิบายอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 90 ข้อ 11 “เพราะเหตุการณ์จะบังเกิดขึ้นในวันนั้น, คือมนุษย์ทุกคนจะได้ยินความสมบูรณ์แห่งพระกิตติคุณในคำพูดของเขาเอง, และในภาษาของเขาเอง”

เมื่อบุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าสวดอ้อนวอนพระองค์ในภาษาถิ่นของพวกเขา นั่นคือภาษาใจของพวกเขา เห็นได้อย่างชัดเจนว่าภาษาใจมีค่าต่อทุกคน

โจเซฟ พี่ชายข้าพเจ้า เป็นแพทย์และ

ประกอบวิชาชีพเป็นเวลาหลายปีในเขตอ่าวแซนแฟรนซิสโก สมาชิกศาสนจักรชาวฮาวายสูงวัยคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนไข้ใหม่ เข้ามาในสำนักงานของพี่ชาย เขามีอาการเจ็บปวดและอ่อนเพลียมาก จากการวินิจฉัยพบว่า เขามีก้อนนิ่วในไตและได้รับการรักษาอย่างเหมาะสม สมาชิกที่ซื่อสัตย์ผู้นี้กล่าวว่าเป้าหมายในตอนแรกของเขาคือต้องการเข้าใจว่ามีอะไรผิดปกติเพื่อเขาจะได้สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์เป็นภาษาฮาวายเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของเขา

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับสมาชิกที่จะเข้าใจพระกิตติคุณในภาษาใจเพื่อพวกเขาจะสวดอ้อนวอนและทำตามหลักธรรมพระกิตติคุณได้²¹

ถึงแม้จะมีความแตกต่างทางภาษาและชนบประเพณีอันงดงามเชิดชูใจ แต่เราต้องมีใจผูกพันในความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกัน²² พระเจ้าทรงเน้นย้ำในเรื่องนี้ว่า “ให้มนุษย์ทุกคนนับถือพี่น้องของเขาเหมือนหนึ่งนับถือตนเอง. . . จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน; และหากเจ้าไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เจ้าก็มีโทษของเรา.”²³ ขณะที่เราเห็นคุณค่าของความแตกต่างทางวัฒนธรรมอันเหมาะสม เป้าหมายของเราคือเป็นหนึ่งเดียวกันในวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียม และประเพณีแห่งพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในทุกๆ ด้าน

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ไม่เคยเข้มแข็งเท่านี้มาก่อน

เราตระหนักว่าสมาชิกบางคนมีคำถามและข้อกังวลขณะที่พวกเขาพยายามเสริมสร้างศรัทธาและประจักษ์พยานของตนเอง เราควรระมัดระวังที่จะไม่ตัดสินหรือวิพากษ์วิจารณ์ผู้คนที่เหล่านั้นที่มีข้อกังวล—ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็กน้อย ในเวลาเดียวกัน ผู้ที่มีข้อกังวลควรทำทุกอย่างเพื่อสร้างศรัทธาและประจักษ์พยานของตนเอง การศึกษา ไตร่ตรอง สวดอ้อนวอน ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณอย่างอดทน และมอบน้อม พร้อมกับปรึกษาผู้นำที่เหมาะสมเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการหาคำตอบหรือแก้ไขข้อกังวล

บางคนคิดว่ามีสมาธิมากขึ้นที่ละทิ้งศาสนาจักรในปัจจุบันและมีชื่อเสียงกับความไม่เชื่อมากกว่าในอดีต เรื่องนี้ไม่เป็นความจริง ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่เคยเข้มแข็งเท่านี้มาก่อน จำนวนสมาชิกรวมที่ขอลบชื่อตนเองออกจากบันทึกของศาสนาจักรมีจำนวนน้อยมากและในไม่กี่ปีที่ผ่านมาจำนวนน้อยกว่าในอดีตมาก²⁴ มีตัวเลขที่แสดงให้เห็นว่าในหลายๆด้าน เช่นสมาชิกรับเ็นดาวเด่นที่แล้วถือใบรับรองพระวิหารที่เป็นปัจจุบัน ผู้ใหญ่ที่จ่ายส่วนสิบเต็ม และผู้ที่รับใช้งานเผยแผ่ มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก ข้าพเจ้าขอกล่าวอีกครั้งว่าศาสนาจักรไม่เคยเข้มแข็งเท่านี้มาก่อน แต่ “จำไว้ว่าค่าของจิตวิญญาณยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้า”²⁵ เราเข้าถึง

ทุกคน ถ้าความเป็นจริงอันโหดร้ายที่ท่านกำลังเผชิญอยู่ในเวลานี้ดูเหมือนจะมืดมน หนักหน่วง และแทบจะรับไม่ไหว จงจำไว้ว่าในความมืดที่บีบคั้นจิตวิญญาณของเทศมณีและความทรมานกับความเจ็บปวดที่ไม่อาจเข้าใจได้ของคัลวารี พระผู้ช่วยให้รอดทรงบรรลุผลสำเร็จในการชดใช้ ซึ่งแก้ไขภาวะ

อันหนักหนาสาหัสที่สามารถเกิดขึ้นในชีวิตนี้ พระองค์ทรงทำเพื่อท่าน และเพื่อข้าพเจ้า พระองค์ทรงทำเพราะพระองค์ทรงรักเรา พระองค์ทรงเชื่อฟังและทรงรักพระบิดา เรา จะได้รับความช่วยเหลือจากความตาย—แม้จากความลึกของทะเล

ความคุ้มครองของเราในชีวิตนี้และสำหรับนิรันดรจะอยู่ในความชอบธรรมส่วนตัวและการติดตามพระผู้ช่วยให้รอด นี่คือการหลบภัยจากพายุ สำหรับผู้ที่รู้สึกว่าคุณอยู่ตามลำพัง ท่านสามารถยื่นมืออย่างกล้าหาญในความชอบธรรมโดยที่รู้ว่าการชดใช้ จะคุ้มครองและเป็นพรแก่ท่านเกินกว่าความสามารถที่ท่านจะเข้าใจได้หมด

เราควรระลึกถึงพระผู้ช่วยให้รอด รักษาพันธสัญญาของเรา และทำตามพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าเหมือนดอกตูมของท่านตะวันออกที่หันไปตามแสงอาทิตย์ การทำตามแสงสว่างและแบบอย่างของพระองค์นำปิติ ความสุข และสันติสุขมาสู่เรา ดังที่สดุดี 27 และเพลงสวดที่ขึ้นขอบประกาศว่า “พระยาห์เวห์ทรงเป็นความสว่างและความรอดของข้าพเจ้า”²⁶ ในสุดสัปดาห์อีสเตอร์นี้ ในฐานะอัครสาวก

คนหนึ่งของพระผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอันศักดิ์สิทธิ์ถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าทราบว่าคุณจะทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารู้จักเสียงของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ ความเป็นจริงของการชดใช้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน

อ้างอิง

1. ดู 2 นีไฟ 9:20–22.
2. ดู โมไซยาห์ 15:8–9.
3. ดู พิลิปปี 4:7.
4. ดู มัทธิว 13:41.
5. มัทธิว 13:43
6. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 115:5–6.
7. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนาจักร* (2010), 1.1.4.
8. Vaughn R. Kimball, “The Right Time at Home,” *Reader’s Digest*, May 1944, 43.
9. ดู letter from Captain G. A. Seitz, U.S. Navy, USS Bunker Hill, dated May 25, 1945, to Vaughn Kimball’s father, Crozier Kimball, Draper, Utah.
10. ดู letter from Spencer W. Kimball, dated June 2, 1945, to Crozier Kimball; *Doctrine and Covenants* 42:46.
11. ดู Crozier Kimball, ใน Marva Jeanne Kimball Pedersen, *Vaughn Roberts Kimball: A Memorial* 1995, 53.
12. Spencer W. Kimball, “The Family Influence,” *Ensign*, July 1973, 17. ตอนนั้นเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์เป็นประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง.
13. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮวัน*, พ.ย. 2010, 129.
14. Carla Carlisle, “Pray, Love, Remember,” *Country Life*, Sept. 29, 2010, 120.
15. *คู่มือเล่ม 2*, 1.1.5.
16. ดู 4 นีไฟ 1:26.
17. วัฒนธรรมเป็นเรื่องที่สนทนากันมากในโลกปัจจุบัน สำหรับปี 2014 คำว่า *วัฒนธรรม* ได้ชื่อว่าเป็นคำแห่งปี โดย Merriam-Webster.com.
18. ดู แอลมา 9; ฮีลามัน 5.
19. 4 นีไฟ 1:15.
20. เกอเธ่ นักปรัชญาชาวเยอรมันผู้มีชื่อเสียงประพันธ์ว่า, “สิ่งที่มาจากมรดกของบิดาเป็นสิ่งที่ยืมมา เพื่อจะครอบครองอย่างแท้จริง ท่านต้องหามาใหม่” (Johann Wolfgang von Goethe, *Faust*, trans. Bayard Taylor [1912], 1:28).
21. นี่คือเหตุผลหนึ่งที่ศาสนาจักรสอนพระกิตติคุณเป็นภาษาต่างๆ 50 ภาษาและแปลพระคัมภีร์มอรมอน 110 ภาษา อย่างไรก็ตามความท้าทายอย่างหนึ่งที่มีอยู่ทั่วโลกคือการเรียนรู้ภาษาของประเทศที่ท่านอาศัยอยู่ ในฐานะบิดามารดาเราต้องเสียสละเพื่อช่วยให้อนุชนรุ่นหลังเรียนรู้ภาษาของประเทศที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบัน ช่วยให้เราพวกเขาทำให้ภาษานั้นเป็นภาษาใจ.
22. ดู โมไซยาห์ 18:21.
23. หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:25, 27.
24. ตลอด 25 ปีที่ผ่านมา ตัวเลขจริงของสมาชิกรวมที่ละทิ้งศาสนาจักรลดลงและศาสนาจักรมีจำนวนสมาชิกรวมเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว เปรอ์เซ็นต์ของการออกจากศาสนาจักรลดลงอย่างมาก
25. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:10.
26. สดุดี 27:1; ดู “พระเจ้าเป็นแสงอัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 37.

โดย **เฮลเลอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ค**
แห่ง **โคอรัม อัครสาวก ลิปสอง**

คนหนุ่มสาวรุ่น เยี่ยมยอด

สิ่งที่เราต้องการเวลานี้คือคนหนุ่มสาวรุ่นเยี่ยมยอดในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร
เราต้องการให้ท่านทำอย่างสุดจิตสุดใจ

ค วามพอใจอย่างมากประการหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดปีติสุขขณะเดินทางไปทั่วโลกคือโอกาสได้พบและทักทายผู้สอนศาสนาของเรา เฮลเลอร์และซิสเตอร์ที่ยอดเยี่ยมเหล่านี้ฉายแสงสว่างของพระคริสต์ และข้าพเจ้ามักได้รับแรงบันดาลใจเสมอจากความรักที่พวกเขามีต่อพระเจ้า พระเยซูคริสต์และการทุ่มเทรับใช้พระองค์ ทุกครั้งที่จับมือทักทายพวกเขาและรู้สึกถึงวิญญาณและศรัทธาอันน่าทึ่งของพวกเขา ข้าพเจ้าจะพูดกับตนเองว่า “บุตรธิดาสุดวิเศษเหล่านี้ของเราเป็นปาฏิหาริย์อย่างแท้จริง!”

ในช่วงการประชุมฐานะปุโรหิตสามัญเดือนตุลาคม 2002 ข้าพเจ้าทำทนายอภิการบิดามารดา และผู้หวังเป็นผู้สอนศาสนาให้ “ยกมาตรฐาน” การรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

ข้าพเจ้ากล่าวต่อนั้นว่า “สิ่งที่เราต้องการ...คือผู้สอนศาสนามือเยี่ยมยอดในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร เราต้องการผู้สอนศาสนาที่มีค่าควร มีคุณสมบัติ และเข้มแข็งทางวิญญาณ...”

“... เราต้องการให้ท่านทำอย่างเต็มสติกำลัง เราต้องการผู้สอนศาสนาที่มีชีวิตชีวา รู้จักคิด กระตือรือร้น ผู้รู้จักฟังและตอบรับสุรเสียงของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์”¹

โลกทุกวันนี้ท้าทายกว่า 13 ปีก่อนในหลายด้าน เยาวชนชายและเยาวชนหญิงของเรามีสิ่งที่ทำให้พวกเขาเขวว่าเดิมมากขณะพวกเขาเตรียมทำงานเผยแผ่และมีชีวิตที่มีความสุขในอนาคต เทคโนโลยีขยายวงกว้างและแทบทุกคนเข้าถึงอุปกรณ์มือถือที่สามารถ

ทำให้ครอบครัวมนุษย์ของพระผู้เป็นเจ้าสนใจ ทั้งความดีอันดีและความซื่อสัตย์

คืนนี้ข้าพเจ้าพูดกับผู้สอนศาสนาที่กำลังรับใช้ ผู้สอนศาสนาในอนาคต อดีตผู้สอนศาสนา และชายหนุ่มทั้งหมดในศาสนจักร ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ท่านเข้าใจและพิจารณาสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องพูดกับท่านขณะที่ท่านเดินทางผ่านช่วงเวลาอันน่าตื่นเต้นและยากลำบากในชีวิตท่าน

ในศาสนจักรสมัยแรก เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่สัมภาษณ์ผู้สอนศาสนามาก่อนพวกเขาเข้าสู่คณะเผยแผ่ สมัยนี้อภิการและประธานสเตคสัมภาษณ์ท่านให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนา และท่านส่วนใหญ่จะไม่ผ่านการสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ตลอดชีวิตท่าน นี่เป็นเพียงภาพสะท้อนของความเป็นจริงในศาสนจักรที่มีสมาชิกทั่วโลกเกิน 15 ล้านคน ข้าพเจ้าพูดแทนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เมื่อบอกท่านว่าเราอยากจะทำให้อยู่ในวิสัยที่ทำได้ที่จะรู้จักทุกท่านเป็นส่วนตัวและสามารถบอกท่านได้ว่าเรารักและสนับสนุนท่าน

โชคดีที่พระเจ้าทรงเตรียมทางให้เราเข้าถึงท่าน ตัวอย่างเช่น สมาชิกคนหนึ่งในโคอรัม

อัครสาวกสิบสองมอพบหมายผู้สอนศาสนาทุกคนให้คณะเผยแผ่ ถึงแม้จะทำเช่นนี้โดยไม่มี การสัมภาษณ์ตรงหน้า แต่เทคโนโลยีและการเปิดเผยร่วมกันให้ประสบการณ์ที่คุ้นเคยและเป็นส่วนตัวอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจะเล่าให้ฟังว่าเกิดขึ้นอย่างไร

รูปถ่ายของท่านปรากฏบนหน้าจอคอมพิวเตอร์พร้อมกับข้อมูลสำคัญที่อธิการและประธานสเตรคให้มา เมื่อรูปของท่านปรากฏเรามองตาท่านและทบทวนการตอบคำถามของท่านในไบเบิลเสนอชื่อผู้สอนศาสนา ช่วงเวลาสั้นๆ นั้นดูประหนึ่งท่านอยู่ที่นั่นและกำลังตอบเราโดยตรง

ขณะมองดูรูปถ่ายของท่าน เราวางใจว่าท่านได้ทำตาม “มาตรฐานที่กำหนด” ทุกๆ ด้านเพื่อจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์และประสบความสำเร็จ จากนั้นโดยอำนาจของพระวิญญาณของพระเจ้าและภายใต้การกำกับดูแลของประธานโรมัส เอส. มอนสัน เรามอบหมายท่านไปคณะเผยแผ่ทั่วโลก 406 แห่งของศาสนจักร

นั่นไม่เหมือนการสัมภาษณ์เป็นส่วนตัวตรงหน้า แต่ก็ใกล้เคียง

การประชุมทางวิดีโอเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยให้เราเข้าถึงผู้นำและสมาชิกศาสนจักรที่อยู่ไกลจากสำนักงานใหญ่ของศาสนจักร

ข้าพเจ้าขอให้ท่านที่กำลังเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ คนที่กลับมาแล้ว และหนุ่มสาวทุกท่านนึกภาพเหตุการณ์นั้นและใช้เวลาสักครู่กับข้าพเจ้าประหนึ่งเรากำลังคุยกันส่วนตัวทางวิดีโอตอนนี้ โปรดจ้องมองข้าพเจ้าสักครู่ประหนึ่งท่านกับข้าพเจ้าอยู่เพียงสองคนในห้องที่ท่านอยู่คืนนี้

สำหรับตัวข้าพเจ้าจะจินตนาการว่าข้าพเจ้ากำลังมองตาท่านและตั้งใจฟังการตอบคำถามไม่กี่ข้อที่ข้าพเจ้าเชื่อว่า จะบอกท่านมากเกี่ยวกับความลึกซึ้งของประจักษ์พยานและความภักดีของท่านต่อพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าขออย่าสิ่งที่พูดกับผู้สอนศาสนาเมื่อ 13 ปีก่อนสิ่งที่เราต้องการเวลานี้คืออนุชนคนหนุ่มสาวที่เยี่ยมยอดในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร เราต้องการให้ท่านทำอย่างสุดจิตสุดใจ เราต้องการคนหนุ่มสาวที่มีชีวิตชีวา รู้จักคิด กระตือรือร้น ผู้รู้จักฟังและตอบรับสุรเสียงของพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ขณะเดินทางผ่านการทดลองและการล่อลวงประจำวันของการเป็นหนุ่มสาววิสุทธิชนยุคสุดท้ายในปัจจุบัน

อีกนัยหนึ่งคือ ถึงเวลายกมาตรฐานแล้ว ไม่เฉพาะสำหรับผู้สอนศาสนาเท่านั้นแต่สำหรับอดีตผู้สอนศาสนาและคนรุ่นท่านทั้งรุ่นด้วย ด้วยเหตุนี้โปรดไตร่ตรองคำตอบของคำถามเหล่านี้ในใจท่าน

1. ท่านค้นคว้าพระคัมภีร์เป็นประจำหรือไม่
2. ท่านคุกเข่าสวดอ้อนวอนเพื่อพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์ของท่านทุกเช้าหรือไม่
3. ท่านอดอาหารและบริจาคเงินอดอาหารแต่ละเดือนหรือไม่—ถึงแม้ท่านเป็นนักศึกษาที่ลำบากยากจนผู้ไม่สามารถบริจาคมากๆ ได้
4. ท่านได้ตรวจเรื่องเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดและการพลีพระชนม์เพื่อชดใช้ให้ท่านเมื่อขอให้ท่านเตรียม ให้พร ส่งผ่าน หรือรับส่วนศีลระลึกหรือไม่
5. ท่านเข้าร่วมการประชุมของท่านและพยายามรักษาวินัยสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์หรือไม่
6. ท่านซื่อสัตย์ที่บ้าน โรงเรียน โบสถ์ และที่ทำงานหรือไม่
7. ท่านสะอาดทางวิญญาณและจิตใจหรือไม่ ท่านหลีกเลี่ยงการดูสื่อลามกหรือดูเว็บไซต์ นิตยสาร ภาพยนตร์ หรือแอปพลิเคชันรูปใน Tinder และ Snapchat ที่จะทำให้ท่านอับอายถ้าพ่อแม่ ผู้નાศาสนาจักรหรือพระผู้ช่วยให้รอดเห็นท่าน
8. ท่านระวังเรื่องเวลาของท่านหรือไม่—หลีกเลี่ยงเทคโนโลยีและสื่อสังคมที่ไม่เหมาะสม รวมถึงวิดีโอเกม ซึ่งจะทำให้ความรู้สึกราวทางวิญญาณลดลง
9. มีสิ่งใดในชีวิตที่ท่านที่ต้องเริ่มเปลี่ยนแปลงและแก้ไขคืนนี้หรือไม่

ขอบคุณสำหรับการพูดคุยสั้นๆ ส่วนตัวครั้งนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าท่านคงตอบคำถามแต่ละข้ออย่างซื่อสัตย์และถี่ถ้วน ถ้าท่านพบตนเองขาดหลักธรรมเรียบง่ายเหล่านี้ขอให้คุณให้ท่านกล้ากลับใจและนำชีวิตกลับมาอยู่ในแนวเดียวกับมาตรฐานพระกิตติคุณของการเป็นสาวกที่ซื่อสัตย์

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจะให้คำแนะนำเพิ่มเติมที่จะช่วยให้ท่านมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณลึกซึ้งในใจและจิตวิญญาณของท่าน

ข้าพเจ้าขอเตือนอดีตผู้สอนศาสนาให้ระลึก

ว่าท่านควรเตรียมสำหรับชีวิตและครอบครัว
อย่างต่อเนื่อง “อาร์เอ็ม” มิได้หมายถึง “มอร-
มอนที่เกษียณ!” อดีตผู้สอนศาสนาควร “ทำ
งานอย่างทุ่มเทในอุดมการณ์ดี, และทำสิ่ง
สารพันด้วยเจตจำนงอิสระ, และทำให้เกิด
ความชอบธรรมยิ่ง”²

โปรดใช้ทักษะที่ท่านเรียนรู้ในงานเผยแผ่
เป็นพรแก่ชีวิตครอบครัวทุกวัน อย่าเปลี่ยน
จุดสนใจจากการรับใช้ผู้อื่นมาจดจ่อกับโรงเรียน
งาน หรือกิจกรรมทางสังคมแต่อย่างเดียว
จงทำชีวิตให้สมดุลกับประสบการณ์ทาง
วิญญาณที่เตือนสติและเตรียมท่านให้พร้อม
ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นอย่างต่อเนื่องทุกวัน

ช่วงทำงานเผยแผ่ท่านเรียนรู้ความสำคัญ
ของการเยี่ยมผู้คนที่บ้านของเขา ข้าพเจ้า
หวังว่าคนหนุ่มสาวทั้งหมดของเรา ไม่ว่าจะเคย
รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาหรือไม่ก็ตาม จะ
เข้าใจความสำคัญของการพบปะพูดคุยกับ
คนที่โดดเดี่ยว คนป่วย หรือคนที่ท้อแท้—ไม่
เพียงเป็นงานมอบหมายเท่านั้นแต่เพราะ
ความรักอย่างแท้จริงด้วยที่ท่านมีต่อพระบิดา
บนสวรรค์และลูกๆ ของพระองค์ด้วย

ท่านที่เรียนมัธยมปลายและกำลังเตรียม
เป็นผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าขอให้ท่านมีส่วน
ร่วมและเรียนเซมินารีให้จบ คนหนุ่มสาว
ควรลงทะเบียนเรียนสถาบันศาสนา³ ถ้า
ท่านเรียนในสถานศึกษาของศาสนจักร จง
เรียนวิชาศาสนาอย่างสม่ำเสมอในแต่ละ
เทอม ในช่วงเวลาสำคัญนี้ของการเตรียม
เป็นผู้สอนศาสนาหรือการแต่งงานนิรันดร์
และชีวิตผู้ใหญ่ ท่านต้องหาทางเรียนรู้และ
เติบโต รับการดูแลและการนำทางผ่านพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง การศึกษา
พระกิตติคุณอย่างละเอียดรวมกับการสวด
อ้อนวอนผ่านเซมินารี สถาบัน หรือชั้นเรียน
ศาสนาจะช่วยท่านในเป้าหมายนั้นได้

ไม่ว่าท่านจะเรียนในสถานศึกษาของ
ศาสนจักรหรือไม่ หรือเรียนวิทยาลัยหรือไม่
ก็ตาม อย่าคิดว่าท่านยุ่งเกินกว่าจะศึกษา
พระกิตติคุณ เซมินารี สถาบัน หรือชั้นเรียน
ศาสนาจะสร้างสมดุลให้ชีวิตท่านและเพิ่ม
เติมการศึกษาทางโลกของท่านโดยเปิดอีก

โอกาสหนึ่งให้ท่านได้ใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์
และคำสอนของศาสนพยากรณ์และอัคร-
สาวก มีหลักสูตรใหม่ที่น่าสนใจ หลักสูตรซึ่ง
ข้าพเจ้าขอกระตุ้นหนุ่มสาวทุกคนให้พิจารณา
และเข้าเรียน⁴

อย่าลืมว่าชั้นเรียนและกิจกรรมที่สถาบัน
หรือผ่านวอร์ดหรือสเตคคนหนุ่มสาวไต่จะ
เป็นที่ซึ่งท่านได้อยู่กับเยาวชนชายหญิงคนอื่นๆ
หนุ่มใจและสร้างแรงบันดาลใจให้กันขณะ
เรียนรู้และเติบโตทางวิญญาณและพบปะ
สังสรรค์กัน พี่น้องทั้งหลาย ถ้าท่านจะวาง
โทรศัพท์มือถือและมองไปรอบๆ สักนิด ท่าน
อาจจะพบคู่นอนาคตของท่านที่ชั้นเรียน
สถาบัน

สิ่งนี้ข้าพเจ้าให้แนะนำอีกเรื่องที่ท่าน
รู้ว่าข้าพเจ้าจะพูด นั่นคือ คนหนุ่มสาวต้อง
ออกเดทและแต่งงาน โปรดอย่าประวิงเวลา!
ข้าพเจ้ารู้ว่าบางท่านกลัวการสร้างครอบครัว
แต่ถ้าท่านแต่งงานกับคนที่เหมาะสมในเวลา
เหมาะสมและในสถานที่ที่เหมาะสม ท่านไม่
ต้องกลัวจริงๆ แล้ว ปัญหามากมายที่ท่าน

พบเจอจะหลีกเลี่ยงได้ถ้าท่าน “ทุ่มเท” ใน
การออกเดทอย่างเหมาะสม การคบหา และ
การแต่งงาน อย่าส่งข้อความถึงเธอ! ใช้
เสียงของท่านแนะนำตัวกับบิดาที่ชอบธรรม
ของพระเจ้าเป็นผู้เฝ้าอยู่รอบตัวท่าน การได้ยิน
เสียงมนุษย์จริงๆ จะทำให้เธอตกใจ—บางที
จนอาจตอบตกลง

พี่น้องชายทั้งหลาย ข้าพเจ้าเป็นพยาน
ต่อท่านว่าพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงสามารถ
ช่วยเราแก้ไขสิ่งที่ต้องแก้ไขในชีวิตเราผ่าน
การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์
ค่าค่านี้นั้น ขณะที่เราเตรียมฉลองวันอาทิตย์
อีสเตอร์พวงนี้ โปรดหยุดพร้อมข้าพเจ้าสักครู่
เพื่อระลึกถึงของประทานแห่งการชดใช้ของ
พระคริสต์ จำไว้ว่าพระบิดาบนสวรรค์และ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์ทรง
รู้จักท่านดีที่สุดและทรงรักท่านมากที่สุด

โดยผ่านการชดใช้ พระผู้ไถ่ทรงรับเอา
ความทุกข์ ความเจ็บปวด และบาปของเราไว้
กับพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลกเสด็จมา
เพื่อเข้าใจเราแต่ละคนโดยทรงประสบความ

โดยเอ็ลเคอร์อูลิสเสส ชาวเรส
แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบ

หวังที่สูงสูญสลาย การทำท่าย และเรื่องเศร้า
สลดของเราผ่านการทนทุกข์ในเกทเสมีนี
และบนกางเขน¹ พระองค์สิ้นพระชนม์อันเป็น
การแสดงความรักครั้งสุดท้ายต่อเราและทรง
ถูกฝังไว้ในอุโมงค์ใหม่ในคืนที่กำหนดไว้

ตอนเช้าวันอาทิตย์ พระเยซูทรงฟื้นจาก
ความตาย—ทรงสัญญาชีวิตใหม่กับเราแต่
ละคน ต่อจากนั้นพระเจ้าผู้คืนพระชนม์ทรง
มอบหมายให้เหล่าสาวกสอนทุกคนให้มี
ศรัทธาในพระคริสต์ กลับใจจากบาป รับ
บัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่² ที่
นี้เองทั้งหลาย เราเห็นว่าพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดา
และพระบุตรที่รักของพระองค์ทรงปรากฏต่อ
ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธและฟื้นฟูความ
สมบูรณ์ของพระกิตติคุณอันเป็นนิจของพระ-
เยซูคริสต์ผ่านท่าน

จงเข้มแข็งที่นี้เองทั้งหลาย รักษาพระบัญญัติ
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระเยซูคริสต์
ทรงสัญญาว่าสิ่งสารพัดที่เราปรารถนาจะ
ทำในความชอบธรรมจะเป็นของเรา ผู้นำ
ศาสนจักรเชื่อใจท่าน เราต้องการให้คนหนุ่ม
สาวทุกคนเตรียมแต่งงาน รับใช้ และเป็น
ผู้นำในวันข้างหน้า ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอน
ด้วยความถ่อมสำหรับสิ่งนี้ในพระนามของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ผู้สอนศาสนารุ่น
เยี่ยมยอด,” *เดย์ไฮเนา*, พ.ย. 2002, 57-58.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:27.
3. ดูจดหมายฝ่ายประธานสูงสุด, 21 เม.ย.,
2011.
4. ดู “New Religion Classes to Be Offered at
Church Universities and Institutes of
Religion,” [lds.org/topics/education/new-religion-classes](https://www.lds.org/topics/education/new-religion-classes).
5. ดู โมไซยาห์ 3:5-13.

ใช่ เราชนะได้และ จะชนะ!

เราต้องยึดประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไว้ให้แน่นยิ่งขึ้น
จากนั้นเราชนะการต่อสู้กับความชั่วทุกวัน

ฟี นื่องชายที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้ารู้สึก
เป็นเกียรติยิ่งที่วันนี้ได้รับสิทธิพิเศษ
ให้พูดกับท่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทั่วทั้งศาสนจักร
ครั้งหนึ่งประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าว
ไว้ว่า

“โลกบางครั้งเป็นสถานที่น่าหวาดกลัวเกิน
กว่าจะอยู่ คุณค่าทางศีลธรรมของสังคมดู
เหมือนจะเสื่อมถอยจนน่าใจหาย ไม่มีใคร—
ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ หรือวัยกลางคน—ได้รับ
ยกเว้นจากการเปิดรับสิ่งเหล่านั้น ซึ่งมีแนว
โน้มว่าจะดึงเราลงมาและทำลายเรา...

“...แต่เราต้องไม่สิ้นหวัง. ... เรากำลังทำ
สงครามกับบาป. ... มันคือสงครามที่เราชนะ
ได้และจะชนะ พระบิดาในสวรรค์ของเรา
ประทานเครื่องมือให้เราใช้ต่อสู้”¹

เราทุกคน ทั้งเยาว์วัยและสูงวัยต่างเผชิญ
สงครามทุกวันทั้งที่ประธานมอนสันกล่าวถึง
ศัตรูและเทพของเขากำลังพยายามเบียดเรา
จุดประสงค์ของพวกเขาคืออยู่เราเพื่อให้เรา
ออกไปจากพันธสัญญาที่เราทำไว้กับพระเจ้า
ทำให้เรามองไม่เห็นมรดกนิรันดร์ของเรา
พวกเขาารู้ดีเกี่ยวกับแผนของพระบิดาบน
สวรรค์ที่ทรงมี เพื่อลูกๆ ของพระองค์ เพราะ

พวกเขาอยู่กับเราในสภาพอันยิ่งใหญ่ในสวรรค์
นั่นเมื่อทุกคนอยู่ที่นั่น พวกเขาพยายามหา
ข้อได้เปรียบจากความอ่อนแอและความ
เปราะบางของเรา หลอกหลอนเราด้วย “หมอก
แห่งความมืด... ซึ่งทำให้มืดบอด, และใจ
ของลูกหลานมนุษย์แข็งกระด้าง, และนำ
พวกเขาไปในถนนกว้างขวาง, เพื่อพวกเขา
จะพินาศและสูญหายไป.”²

แม้เราต้องเผชิญกับฝ่ายตรงข้าม ตามที่
ประธานมอนสันสอน แต่นี่คือสงครามที่เรา
ชนะได้และจะชนะ พระเจ้าทรงวางใจใน
ความสามารถและความมุ่งมั่นของเราที่จะ
ทำเช่นนั้น

พระคัมภีร์มีแบบอย่างนับไม่ถ้วนของผู้ที่
ชนะสงครามของพวกเขาแม้อยู่ในสถานการณ์
ที่ศัตรูเป็นต่อ แบบอย่างหนึ่งจากแบบอย่าง
ดังกล่าวคือแม่ทัพโมโรในพระคัมภีร์มอรมอน
ชายหนุ่มที่โดดเด่นท่านนี้ ท่านมีความ
กล้าหาญที่จะปกป้องความจริงในช่วงเวลา
ที่มีความขัดแย้ง และสงครามซึ่งทำให้ความ
อยู่รอดของชนชาตินี้ไฟทั้งชาติตกอยู่ใน
สภาวะเสี่ยงอันตราย แม้ท่านจะเป็นผู้ปราด
เปรื่องในการบริหารความรับผิดชอบของท่าน
โมโรในยังคงอ่อนน้อม สิ่งนี้และคุณลักษณะ

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่และเจ้าหน้าที่ระดับสามัญของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ดอลล์ เอส. มอนตัน
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุดทอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

โคออร์ดิเนเตอร์สากลสิบสอง

บอยด์ เค. แพคเกอร์

แอล. ทอม เพอร์รี่

รัสเซล เอ็ม. เนลสัน

ดอลล์ เอส. โอคส์

เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เควิน อี. เบตনার

เควินทีน แอล. อุก

ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

นีย์ แอล. แอนเดอร์สัน

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สิบ

โรเบิร์ต อี. ราสมัสสัน

แอล. รัทบี้ เคอท์ซ

ดอนัลด์ แอล. ฮอดจี้ด

ริชาร์ด เล. เอแวนส์

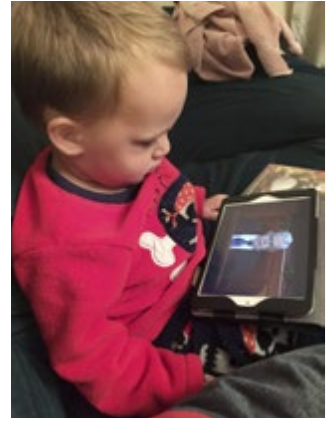
แคริก บี. คริสเตนสัน

ยูจีน เอส. วอเรน

จิมมี่ จี. โรบินสัน

ภาพเรียงตามเข็มนาฬิกาจากซ้ายบนคือ สมาชิกศาสนจักรและผู้สอนศาสนาใน แม็กซิโก, อเมริกา, สหรัฐอเมริกา; ซานมาริตินเดอลอสแอนเดส, เนวแกน, อาร์เจนตินา; โจฮันเนสเบิร์ก, แอฟริกาใต้; เฮลซิงกิ ฟินแลนด์; นาดาล, ไรโอแกรนด์ ตูนิเซีย, บราซิล; ชีวิตดีเลิศคาร์เมน, กัมเปเช, เม็กซิโก; ปารีส, ฝรั่งเศส; มอนทรีออล, ควิเบก, แคนาดา; สอนดอน, อังกฤษ

อื่นๆ ทำให้ท่านเป็นเครื่องมือพิเศษในพระหัตถ์ของพระเจ้า หนังสือของแอลมาอธิบายว่า ถ้ามนุษย์ทุกคนเป็นเช่นโมโรไน “พลังนั้นของนรกจะสิ้นสะเทือนตลอดกาล; แท้จริงแล้ว, [และ] มารจะไม่มีวันมีอำนาจเหนือใจลูกหลานมนุษย์”³ คุณสมบัติทั้งหมดของโมโรไนงอกงามจากศรัทธาอันยิ่งใหญ่ของท่านในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและพระเยซูคริสต์⁴ และความมุ่งมั่นที่จะทำตามสุรเสียงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของและศาสดาพยากรณ์ของท่าน⁵

โดยอุปมา วันนั้นเราทุกคนจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวเองให้เป็นรูปแบบเดียวกับแม่ทัพโมโรไนยุคใหม่เพื่อชนะสงครามต่ออิทธิพลชั่วร้ายข้าพเจ้ารู้จักมีคณาภกนุมน้อยผู้ซื่อสัตย์ผู้เปลี่ยนตัวเองให้เป็นแบบแม่ทัพโมโรไนยุคใหม่ และเท่าที่เขาแสวงหาที่จะทำตามคำแนะนำของพ่อแม่และผู้นำศาสนจักร ศรัทธาและความมุ่งมั่นของเขาก็ได้รับการทดสอบทุกวัน แม้เมื่อยังเล็ก วันหนึ่งเขาบอกข้าพเจ้าว่าเขาต้องแปลกใจกับสถานการณ์ที่ยากลำบากและอัดอั้นใจยิ่ง—เพื่อนของเขากำลังเปิดสือลามกดูด้วยโทรศัพท์มือถือ ในช่วงเวลานั้นเอง เยาวชนชายคนนี้ต้องตัดสินใจว่าจะอะไรสำคัญที่สุด—ความเป็นที่นิยมหรือความชอบธรรมของเขา ในช่วงเวลาสองสามวินาทีต่อมา เขารวบรวมความกล้าและบอกเพื่อนว่าสิ่งที่กำลังทำนั้นไม่ถูกต้อง นอกจากนี้เขายังบอกเพื่อนด้วยว่าพวกเขาควรหยุดสิ่งที่กำลังทำอยู่ไม่เช่นนั้นจะต้องตกเป็นทาสของมัน เพื่อนร่วมชั้นส่วนใหญ่หัวเราะเยาะคำแนะนำของเขา พูดว่านั่นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและไม่เห็นมีอะไรผิด อย่างไรก็ตามมีคนหนึ่งในพวกนั้นที่รับฟังคำแนะนำของเยาวชนชายคนนั้นและตัดสินใจหยุดสิ่งที่กำลังทำ

แบบอย่างของมีคณาภกนุมนั้นเป็นอิทธิพลดีอย่างน้อยที่สุดก็ต่อเพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งไม่ต้องสงสัยว่าเขาและเพื่อนต้องเผชิญหน้ากับการล้อเลียนและการข่มเหงจากการตัดสินใจนั้น แต่อีกด้านหนึ่งพวกเขาได้ทำตามคำเตือนของแอลมาที่มีต่อประชาชนของท่านเมื่อท่านกล่าวว่า “จงออกมาจากคนชั่วร้าย, และท่านจงแยกออกมา, และจงอย่าแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาดของพวกเขา.”⁶

จุลสาร *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:*

มีคำแนะนำที่ได้รับอนุมัติจากฝ่ายประธานสูงสุดสำหรับเยาวชนของศาสนจักรดังต่อไปนี้ “ท่านต้องรับผิดชอบการเลือกที่ท่านทำ พระผู้เป็นเจ้าทรงเอาพระทัยใส่ท่านเสมอ และจะทรงช่วยท่านทำการเลือกที่ดีแม้ครอบครัวท่านและมิตรสหายจะใช้สิทธิ์เสรีในทางที่ไม่ถูกต้องก็ตาม จงมีความกล้าหาญทางศีลธรรมเพื่อยืนหยัดในการเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแม้ต้องยืนหยัดเพียงลำพัง ขณะทำเช่นนี้ ท่านกำลังเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นทำตาม”⁷

สงครามระหว่างความดีกับความชั่วจะดำเนินต่อไปตลอดชีวิตเราเพราะจุดประสงค์ของปฏิบัติคือให้เราทุกคนศรัทธามองเหมือนเขา ชาตานและเทพของเขาจะพยายามครอบงำความคิดเราและพยายามควบคุมเราโดยล่อลวงให้ทำบาป ถ้าทำได้ พวกเขาจะบ่อนทำลายทุกสิ่งที่เป็นคุณความดี แม้กระนั้น เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องเข้าใจว่าพวกเขาจะมีอำนาจเหนือเราได้เมื่อเรายอมเท่านั้น

พระคัมภีร์มีแบบอย่างมากมายของผู้ที่ยอมต่อปฏิบัติด้วย ซึ่งจะจบลงด้วยความสับสนและแม้ถึงกับถูกทำลาย เช่นนีออร์คอรียอร์และเซเร็ม เราต้องระวังตัวต่อ

อันตรายนี้อยู่เสมอ

เราจะไม่ปล่อยให้ตนเองสับสนโดยข่าวสารอันเป็นที่นิยมซึ่งโลกยอมรับโดยง่ายแต่ขัดแย้งกับหลักคำสอนและหลักการที่แท้จริงของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ข่าวสารทางโลกเหล่านี้หลายอย่างไม่ได้เป็นอะไรเลยนอกจากความพยายามของสังคมเราที่จะทำให้บาปเป็นสิ่งถูกต้อง เราต้องจำไว้ว่าในที่สุดทุกคนจะต้องยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระคริสต์ “เพื่อรับการพิพากษาตามงานของเรา, ไม่ว่าเป็นงานดีหรือไม่ว่าเป็นงานชั่ว.”⁸ ขณะเราต้องเผชิญหน้าข่าวสารทางโลกเหล่านี้และความรู้ที่หนักแน่นในแผนของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ต้องเลือกสิ่งถูกต้อง

เราทุกคนสามารถรับพลังที่จะเลือกสิ่งถูกต้องได้ถ้าเราแสวงหาพระเจ้าและวางใจและศรัทธาในพระองค์ แต่ดังที่พระคัมภีร์สอนไว้ เราต้องมี “ความจริงใจ” และ “ตั้งใจจริง” แล้วพระเจ้าในความเมตตาอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ “จะทรงแสดงความจริง [ต่อเรา], โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ [เรา] จะรู้ความจริงของทุกเรื่อง”⁹ ความรู้ที่เราได้รับผ่านพระวิญญาณ

บริสุทธิ์นี้ไม่เป็นสิ่งใดมากกว่าประจักษ์พยานของเรา ซึ่งจะขับเคลื่อนศรัทธาและความมุ่งมั่นของเราที่จะทำตามคำสอนของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูในยุคสุดท้ายนี้ ไม่ว่าข่าวสารอันเป็นที่นิยมที่เราได้ยินได้ฟังจากโลกจะเป็นอย่างไร ประจักษ์พยานของเราต้องเป็นโล่ที่ปกป้องเราจากลูกศรเพลิงของปฏิปักษ์ในความพยายามของเขาที่จะจู่โจมเรา¹⁰ ซึ่งจะนำทางเราผ่านความมืดมนและความสับสนที่มีอยู่ในโลกยุคนี้ได้อย่างปลอดภัย¹¹

ข้าพเจ้าเรียนรู้หลักธรรมนี้เมื่อข้าพเจ้ารับใช้เป็นผู้สอนศาสนาหนุ่มๆ และข้าพเจ้ากำลัง

รับใช้อยู่ในสาขาที่เล็กมากและห่างไกลของศาสนจักร เราพยายามพูดกับทุกคนในเมืองพวกเขาต้อนรับเราดีมาก แต่พวกเขาชอบถกเถียงเรื่องพระคัมภีร์และขอให้เราแสดงหลักฐานที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับความจริงของสิ่งที่เรากำลังสอน

ข้าพเจ้าจำได้ว่าทุกครั้งที่คุณกับข้าพเจ้าเริ่มพยายามจะทำพิสูจน์บางอย่างกับผู้คน พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะจากไปและเราจะรู้สึกหลงทางและสับสนไปหมด เรา รู้สึกว่าเราควรทำให้ประจักษ์พยานของเราเป็นแนวเดียวกับความจริงของพระกิตติคุณที่เราสอนให้แนบแน่นกว่าเดิม ตั้งแต่เวลา

นั้น ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อเราแสดงประจักษ์พยานด้วยสุดใจของเรา พลังแห่งการยืนยันอันเจียบสงบซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่ในห้องนั้นเต็มจนไม่มีที่ว่างให้กับความสับสนหรือการอภิปรายใดๆ ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าไม่มีพลังที่ชั่วร้ายใดที่สามารถทำให้เกิดความสับสน การหลอกลวงหรือลัทธิลี้ลับอำนาจแห่งประจักษ์พยานที่จริงใจของศาสนิกษีที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ได้

ดังที่พระเจ้าช่วยให้รอดพระองค์เองทรงสอนไว้ ปฏิปักษ์ปรารถนาที่จะผิดก่อนเราตั้งข่าวสาส์น ทำให้เราไม่สามารถเป็นอิทธิพลต่อโลกได้¹²

พี่น้องชายที่รัก เนื่องจากคลื่นแห่งความสับสนและความสงสัยที่ซัดกระเจายไปทั่วโลกในทุกวันนี้ เราต้องยึดประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไว้ให้แน่นยิ่งขึ้น จากนั้นความสามารถของเราจะปกป้องความจริงและความยุติธรรมจะเพิ่มขึ้นมาก เราจะชนะการต่อสู้กับความชั่วทุกวัน และแทนที่จะล้มลงในสนามรบแห่งชีวิต เราจะชักชวนคนอื่นๆ ให้มาสู่มาตรฐานของพระอาจารย์

ข้าพเจ้าเชิญชวนทุกท่านให้ค้นหาความปลอดภัยในคำสอนในพระคัมภีร์ แม้ทพโมโรไนวางแนวศรัทธาในพระเจ้าและเป็นเจ้าและประจักษ์พยานในความจริงของท่านเป็นแนวเดียวกับความรู้และปัญญาที่พบในพระคัมภีร์ ด้วยวิธีนี้ท่านวางใจว่าท่านจะได้รับพรของพระเจ้าและจะได้รับชัยชนะมากมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

ข้าพเจ้าเชิญชวนทุกท่านให้ค้นหาความปลอดภัยในถ้อยคำอันเจดีย์वादของศาสดาพยากรณ์คนปัจจุบันของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสันที่กล่าวว่า “เราผู้ได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสวรรค์สิ่งพิเศษได้ เมื่อเรารักษาความบริสุทธิ์ส่วนตัวและให้เกียรติฐานะปุโรหิต เรากลายเป็นแบบอย่างที่ชอบธรรมให้ผู้อื่นทำตาม... [และเรา]ช่วยทำให้โลกที่มีดมืดสว่างขึ้น”¹³

ข้าพเจ้าเชิญชวนทุกท่านวางใจในคุณงามความดีและอำนาจแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ โดยการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ เราสามารถได้รับความกล้าหาญที่จะชนะสงครามทุกครั้งในสมัย

ของเรา แม้ท่ามกลางความยากลำบาก เรื่อง
ท้าทายและการล่อลวง ขอให้เราวางใจใน
ความรักและอำนาจที่ช่วยเราให้รอดของ
พระองค์ พระคริสต์พระองค์เองตรัสว่า

“เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็น
ชีวิต ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะ
มาทางเรา”¹⁴

“เราเป็นความสว่างของโลก คนที่ตามเรา
มาจะไม่ต้องเดินในความมืด แต่จะมีความ
สว่างแห่งชีวิต”¹⁵

“เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่าน เพื่อท่านจะ
ได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบ
ความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะ
เราชนะโลกแล้ว”¹⁶

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงความจริง
เหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซู
คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โธมัส เอส. มอนตัน, “หวนคิดและเดินหน้า,” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2008, 105.
2. 1 โนปี 12:17.
3. แอลมา 48:17.
4. ดู แอลมา 48:43.
5. ดู แอลมา 43:23–24; 48:16.
6. แอลมา 5:57.
7. *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จุลสาร, 2011), 2.
8. ดู 3 โนปี 27:14.
9. โมโรไน 10:4–5.
10. ดู เอเฟซัส 6:16; หลักคำสอนและพันธสัญญา 27:17.
11. ดู วิวรรณ์ 12:11.
12. ดู ลูกา 22:31–32.
13. โธมัส เอส. มอนตัน, “นำทางกลับบ้านอย่าง
ปลอดภัย,” *เสียดินนา*, พ.ศ. 2014, 68.
14. ยอห์น 14:6.
15. ยอห์น 8:12.
16. ยอห์น 16:33.

โคย แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญที่เพิ่งได้รับการปลด

ความเป็นบิดา—จุด หมายนิรันดรของเรา

ขอให้เราทุกคนชื่นชมยินดีกับพรอันบริบูรณ์ของพระบิดาในชีวิตนี้และเกิดสัมฤทธิ์ผลใน
งาน และรัศมีภาพของพระองค์ โดยการเป็นบิดากับครอบครัวของเราชั่วนิรันดร

คุณพ่อสอนข้าพเจ้าถึงหลักธรรมสำคัญ
ข้อหนึ่งเมื่อข้าพเจ้าเป็นเด็ก ท่านรู้สึก
ว่าข้าพเจ้าหลงใหลกับสิ่งทางโลกเกิน
ไป เมื่อข้าพเจ้ามีเงิน ข้าพเจ้าจะใช้ทันที—
ส่วนมากเพื่อตนเอง

บ่อยวันหนึ่ง ท่านพาข้าพเจ้าไปซื้อรองเท้า
ใหม่ ขณะยืนอยู่บนชั้นสองของห้างสรรพสินค้า
ท่านชวนให้ข้าพเจ้ามองออกไปนอกหน้าต่าง
กับท่าน

“ลูกเห็นอะไร” ท่านถาม

“ดีก็ ท้องฟ้า ผู้คน” ข้าพเจ้าตอบ

“มากเท่าไร?”

“มากครับ!”

ท่านนำเหรียญ เหรียญหนึ่งออกจาก
กระเป๋าเสื้อ ท่านยื่นมาให้ข้าพเจ้า และถาม
ว่า “นี่อะไร?”

ข้าพเจ้าตอบทันที “เหรียญเงินหนึ่งดอลลาร์
ครับ!”

จากความรู้ด้านเคมีของท่าน ท่านกล่าว
“ถ้าลูกหลอมเหรียญเงินนี้ และผสมกับส่วนผสม
ที่ถูกต้อง ลูกจะได้ซิลเวอร์ไนเตรต ถ้า
เราอบกระจกใสด้วยซิลเวอร์ไนเตรต ลูกจะ
เห็นอะไรรู้ไหม?”

ข้าพเจ้าไม่ทราบ ท่านจึงพาข้าพเจ้าไปยืน
หน้ากระจกเงาบานใหญ่ และถาม “ตอนนี้
ลูกเห็นอะไร?”

“ผมเห็นตัวเอง”

“ไม่” ท่านตอบ “สิ่งที่ลูกเห็นคือเงาสะท้อน
ของลูกจากเงิน ถ้าลูกจ้องอยู่แต่ที่เงิน ลูกจะ
เห็นแต่ตัวเอง และเหมือนกับมานานแล้ว สิ่งนี้จะ
บังลูกจากการมองเห็นจุดหมายนิรันดรที่พระ
บิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมให้ลูก”

“ถ้าลูกจ้องอยู่แต่ที่เงิน” บิดาข้าพเจ้าตอบ “ลูกจะเห็นแต่ตัวเอง และ
สิ่งนี้จะบังลูกจากการมองเห็นจุดหมายนิรันดรที่พระบิดาบนสวรรค์
ทรงเตรียมให้ลูก”

“แลร์รี่” ท่านพูดต่อ “จงอย่าแสวงหาสิ่งทางโลก แต่แสวงหา...สิ่งแรก...อาณาจักรของพระเจ้า และสถาปนาความชอบธรรม [ของพระองค์] และทุกสิ่งจะประทานมาให้เจ้า” (Joseph Smith Translation, มัทธิว 6:38 [ใน มัทธิว 6:33, เหิงอรรถ a]).

ท่านบอกให้ข้าพเจ้าเก็บเหรียญเงินไว้ และอย่าทำหาย ทุกครั้งที่ข้าพเจ้ามองเหรียญนั้น ข้าพเจ้าคิดถึงจุดมุ่งหมายนิรันดร์ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมไว้ให้ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้ารักคุณพ่อและวิธีที่ท่านสอน ข้าพเจ้าต้องการเป็นเหมือนท่าน ท่านเพาะเมล็ดแห่งความปรารถนาจะเป็นพ่อที่ดีในใจข้าพเจ้า และความหวังอันสูงสุดของข้าพเจ้าคือดำเนินชีวิตตามตัวอย่างของคุณพ่อ

ศาสตราจารย์ผู้เป็นที่รักยิ่งของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสัน มักกล่าวว่า การตัดสินใจของเรากำหนดจุดมุ่งหมายของเรา และมีผลเป็นนิรันดร์ (ดู“การตัดสินใจกำหนดจุดมุ่งหมาย” [การประชุมเพิ่มประจักษ์พยานระบบการศึกษาของศาสนจักร, 6 พ.ย. 2005] 2; lds.org/broadcasts)

เราควรพัฒนาให้มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนถึง *จุดหมายนิรันดร์* ของเราหรือไม่ โดยเฉพาะที่

พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราทำสำเร็จ ขอให้ *จุดหมายนิรันดร์* ของเราขับเคลื่อนการตัดสินใจของเรา ไม่ว่าจะตัดสินใจของเราจะยากเพียงใด พระบิดาจะทรงช่วยเรา

ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับพลังของวิสัยทัศน์เมื่อข้าพเจ้าเข้าร่วมการแข่งขัน 50/20 กับลูกชายวัย 12 และ 13 ปีของข้าพเจ้า การแข่งขัน 50/20 คือการเดิน 50 ไมล์ (80 กิโลเมตร) ในเวลาน้อยกว่า 20 ชั่วโมง เราเริ่มเวลาสามทุ่มและเดินทั้งคืน กับอีกเกือบทั้งวันของวันถัดไป นั่นเป็น 19 ชั่วโมงที่เหน็ดเหนื่อยมาก แต่เราก็ทำได้

เมื่อเราถึงบ้าน เราแทบคลานเข้าบ้าน ภรรยาและคุณแม่ที่เยียดเยี่ยมได้เตรียมอาหารเย็นชั้นเลิศไว้ แต่เราไม่ได้แตะเลย ลูกชายคนเล็กของข้าพเจ้าพับกลับไปบนเก้าอี้ยาวด้วยความเหนื่อยล้าเต็มที่ ขณะที่ลูกชายคนโตก็คลานลงบันไดไปยังห้องนอนของเขา

หลังจากที่ข้าพเจ้าพักผ่อนแต่ยังเหนื่อยล้า ข้าพเจ้าเดินไปดูลูกชายคนเล็กเพื่อให้แน่ใจว่าเขายังมีชีวิตอยู่

“ลูกสบายดีนะ” ข้าพเจ้าถาม

“พ่อครับ นั่นเป็นสิ่งที่ยากที่สุดที่ผมเคยทำ

และผมไม่ต้องการทำแบบนี้อีก”

ข้าพเจ้ายังไม่ได้บอกเขาว่าข้าพเจ้าก็จะไม่ทำแบบนี้อีก แต่ข้าพเจ้ากลับบอกเขาว่าข้าพเจ้าภูมิใจในตัวเขาที่เขาทำสิ่งที่ยากแบบนี้ได้ ข้าพเจ้ารู้ว่านี่เป็นการเตรียมตัวเขาเพื่อความยากลำบากอื่นๆ ที่เขาจะเผชิญในอนาคต เมื่อมีความคิดแบบนั้น ข้าพเจ้าพูดว่า “ลูกพ่อขอให้สัญญากับลูกว่า เมื่อลูกเป็นผู้สอนศาสนา ลูกจะไม่ต้องเดินวันละ 50 ไมล์”

“ดีมากครับ คุณพ่อ! ผมจะเป็นผู้สอนศาสนา”

คำพูดที่เรียบง่ายนี้ทำให้จิตใจข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความซาบซึ้งและปีติ

แล้วข้าพเจ้าก็เดินลงบันไดไปยังห้องลูกชายคนโต ข้าพเจ้าเอนตัวข้างเขา—และตะเขา “ลูก สบายดีไหม”

“พ่อครับ นี่เป็นสิ่งที่ยากที่สุดที่ผมเคยทำในชีวิต และผมจะไม่ทำแบบนี้อีก” เขาหลับตาอยู่—จากนั้นลืมตาขึ้น—และพูดว่า “เว้นแต่ว่าลูกชายผมต้องการให้ผมทำ”

ข้าพเจ้าขอบคุณเขาทั้งน้ำตา ข้าพเจ้าบอกเขาว่า เขาจะเป็นพ่อที่ดีกว่าที่ข้าพเจ้าเป็น หัวใจข้าพเจ้าอึมึมเพราะแม้ลูกชายข้าพเจ้าอายุยังน้อยและวัยเยาว์ เขาก็ตระหนักถึงหน้าที่ของฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนั่นคือการเป็นบิดา เขาไม่กลัวต่อบทบาทและตำแหน่งนั้น—ตำแหน่งเดียวกับที่พระบิดาพระองค์เองทรงประสงค์ให้เราใช้เมื่อเราสนทนากับพระองค์ ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบในการฟูมฟักความปรารถนาของการเป็นบิดา ที่กำลังคุกรุ่นในใจของลูกชายข้าพเจ้า

ข้อความเหล่านี้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมีความหมายลึกซึ้งมากขึ้นต่อข้าพเจ้าในฐานะบิดา

“พระบุตรจะทำตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทำ สิ่งนั้นพระบุตรจะทำเหมือนกัน” (ยอห์น 5:19)

“เราไม่ได้ทำอะไรตามใจชอบ พระบิดาทรงสอนเราอย่างไรเราก็กล่าวอย่างนั้น” (ยอห์น 8:28)

ข้าพเจ้ารักการเป็นสามีและบิดา—แต่งงานกับภรรยาที่เลือกสรรของบิดามารดาบน

สวรรค์ ข้าพเจ้ารักเธอ นี่คือสวนที่เต็มเต็ม ชีวิตข้าพเจ้ามากที่สุด ความหวังของข้าพเจ้า ในคืนนั้นคือ ให้ลูกชายห้าคนและน้องสาว ของพวกเขาเห็นปีติสุขที่มาจากการแต่งงาน นิรันดร ความเป็นบิดา และครอบครัวในตัว ข้าพเจ้าเสมอ

คุณพ่อทั้งหลาย ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านเคย ได้ยินคำพูดที่ว่า “จงสั่งสอนพระกิตติคุณ ตลอดเวลา และใช้คำพูดหากจำเป็น” (จาก คำพูดของฟรังซิส อัสซีซี) ทุกวันนี้ท่านกำลัง สอนลูกๆ ถึงความหมายของความเป็นบิดา ท่านกำลังวางรากฐานให้รุ่นต่อไป ลูกชาย ของท่านจะเรียนรู้วิธีเป็นสามีและบิดาโดย สังกะตจากวิธีที่ท่านทำบทบาทนี้ให้เกิดสัม- ฤทธิ์ผล ตัวอย่างเช่น

ลูกชายของท่านรู้ถึงความรักและการ ทะนุถนอมที่ท่านมีต่อมารดาของเขา และ ความรักของท่านในการเป็นบิดาของพวกเขา หรือไม

พวกเขาจะเรียนรู้วิธีปฏิบัติต่อภรรยาและ ลูกๆ ของพวกเขาในอนาคต เมื่อเขามองดู ท่านปฏิบัติต่อพวกเขา *แต่ละคน* เหมือนดัง พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้ท่านทำ

โดยตัวอย่างของท่าน พวกเขาสามารถ เรียนรู้ที่จะเคารพ ให้เกียรติ และปกป้องความ เป็นสตรี

ในบ้านท่าน พวกเขาสามารถเรียนรู้ที่จะ เป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรักและความ ซอบธรรม พวกเขาสามารถเรียนรู้ที่จะจัดหา สิ่งจำเป็นต่างๆ ของชีวิตและการคุ้มครอง ครอบครัวทั้งทางโลกและทางวิญญาณ (ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียโฮนา*, พ.ย. 2010, 165)

พี่น้องชายทั้งหลาย ด้วยพลังทั้งหมดของ จิตวิญญาณข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอให้ท่าน พิจารณาถึงคำถามที่ว่า: ลูกชายของท่านเห็น ท่านพยายามทำในสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ ทรงประสงค์ให้ *พวกเขา* ทำหรือไม่

ข้าพเจ้าหวังว่าคำตอบคือ เห็น ถ้าคำตอบ คือไม่เห็น ยังไม่สายที่จะเปลี่ยน แต่ท่านต้อง เริ่มวันนี้ และข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระบิดา บนสวรรค์จะทรงช่วยท่าน

ตอนนี้ ท่าน ยาวชนชาย ข้าพเจ้ารักท่าน สุดใจ ท่านรู้ว่าท่านกำลังเตรียมตัวรับฐานะ

ปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค รับศาสนพิธีพระวิหาร อันศักดิ์สิทธิ์ ทำ *หน้าที่* และ *พันธผูกพัน* ของ ท่านที่จะรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาให้ เกิดสัมฤทธิ์ผล และอีกไม่นานเกินรอ แต่งงาน ในพระวิหารกับบิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและมี ครอบครัว แล้วท่านจะนำครอบครัวในเรื่อง ทางวิญญาณโดยได้รับการนำทางจากพระ- วิญญาณบริสุทธิ์ (ดู ค.พ. 20:44; 46:2; 107:12)

ข้าพเจ้าถามเยาวชนชายหลายคนทั่วโลก ว่า “คุณอยู่ที่นี้ทำไม”

จนถึงขณะนี้ ยังไม่มีใครตอบว่า “เพื่อ เรียนรู้ในการเป็นบิดา เพื่อผมจะเตรียมตัว และมีคุณสมบัติที่จะรับทุกสิ่งที่พระบิดาบน สวรรค์ทรงมี”

ขอให้ตรวจสอบหน้าที่ฐานะปุโรหิตแห่ง อาโรน *ของท่าน* ตามที่อธิบายไว้ในภาคที่ 20 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา จงรู้สึกไ วถึงสิ่งที่ *ท่าน* รู้สึก ขณะที่ข้าพเจ้าประยุกต์ หน้าที่เหล่านี้ในการรับใช้ของท่านในครอบครัว

“เชื้อเชิญให้คนทั้งปวง [ในครอบครัวท่าน] มาหาพระคริสต์” (ข้อ 59)

“ดูแล [พวกเขา] เสมอ, และอยู่กับพวก

เขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น” (ข้อ 53)

“สั่งสอน, สอน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, และให้บัพติศมา” สมาชิกในครอบครัวท่าน (ข้อ 46)

“แนะนำพวกเขาให้สวดอ้อนวอนโดยออก เสียงและในที่ลับตาและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่าง ในครอบครัว” (ข้อ 47)

“และดูว่าไม่มีความชั่วช้าสามานย์ใน [ครอบครัวของท่าน], ทั้งไม่โกรธเคืองกัน, ทั้ง ไม่พูดเท็จ, ลอบกัด, หรือพูดให้ร้าย” (ข้อ 54)

“ดูว่า [ครอบครัวของท่านพบ] กันบ่อยๆ” (ข้อ 55)

ช่วยบิดาของท่านในหน้าที่การเป็นบิดาของ ท่าน สนับสนุนมารดาของท่านด้วยพลังของ ฐานะปุโรหิตเมื่อบิดาไม่อยู่ (ดู ข้อ 52, 56)

เมื่อมีการร้องขอ ให้ “แต่งตั้งปุโรหิต, ผู้ สอน, และมัคนายกคนอื่นๆ” ในครอบครัว ท่าน (ข้อ 48)

สิ่งนี้เหมือน *งานและบทบาทของบิดา หรือไม*

การบรรลุน้ำที่ของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ของท่านคือ การเตรียมท่านที่เป็นเยาวชน ชายเพื่อ *การเป็นบิดา* จุลสาร *หน้าที่ต่อพระ-*

ผู้เป็นเจ้า เป็นแหล่งช่วยให้ท่านเรียนรู้และวางแผนอย่างเจาะจง ที่จะเกิดสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่ของท่าน สิ่งนี้สามารถเป็นแนวทางและตัวช่วยขณะท่านแสวงหาพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์และตั้งเป้าหมายเพื่อประสบผลสำเร็จ

พระบิดาในสวรรค์ได้ทรงนำท่านมาที่นี้ในช่วงเวลานี้เพื่องานที่พิเศษและจุดประสงค์นิรันดร์ พระองค์ทรงต้องการให้ท่านมองเห็นอย่างชัดเจนและเข้าใจถึงจุดประสงค์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของท่าน และท่านสามารถหันไปหาพระองค์เพื่อการนำทางได้เสมอ

ข้าพเจ้าทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงห่วงใยเราแต่ละคนและทรงมีแผนเฉพาะบุคคลเพื่อให้เราบรรลุจุดประสงค์นิรันดร์ พระองค์ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ พระเยซูคริสต์ เพื่อช่วยเราเอาชนะความไม่ดีพร้อมผ่านการชดเชย พระองค์ทรงให้เราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่จะ เป็นพยาน เพื่อน และนำทาง ไปสู่จุดหมายนิรันดร์ ของเรา หากเราจะวางใจพระองค์ ขอให้เราทุกคนชื่นชมยินดีกับพรอันบริบูรณ์ของพระบิดาในชีวิตนี้และเกิดสัมฤทธิ์ผลในงาน และ รัศมีภาพ ของพระองค์ โดยการเป็นบิดากับครอบครัวของเราตัวนิรันดร์ (ดูโมเสส 1:39) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานเคีเทอร์ เอฟ. ฮุกคอร์ท
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

การเป็นคนจริงใจ

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะต่อต้านการล่องลอยให้ถึงความสนใจมาที่ตัวเราเอง และแทนที่ด้วยการแสวงหาเกียรติที่สูงกว่า: เป็นสานุศิษย์ที่อ่อนน้อมจริงใจของพระเยซูคริสต์

ปลายศตวรรษที่ 18 สมเด็จพระจักรพรรดินีแคทเธอรีนมหาราชแห่งรัสเซียประกาศว่าจะเสด็จเยือนจักรวรรดิตอนใต้ของพระนางพร้อมคณะทูตจากต่างประเทศ เกอร์กอร์ โปเตมกินผู้ปกครองเขตนั้นต้องการทำให้ผู้มาเยือนเหล่านี้ประทับใจ เขาจึงพยายามอย่างเต็มที่เพื่อแสดงให้เห็นผลสำเร็จของประเทศ

ในการเดินทางช่วงหนึ่ง แคทเธอรีนล่องเรือไปตามแม่น้ำนีเปอร์กลางซื่อย่างภาคภูมิใจให้คณะทูตดูหมู่บ้านที่เจริญรุ่งเรืองตามชายฝั่งซึ่งเต็มไปด้วยประชาชนที่ขยัน

ขันแข็งและมีความสุข แต่ทั้งหมดนั้นเป็นแค่ฉากบังหน้า กล่าวกันว่าโปเตมกินใช้แผ่นกระดาษแข็งสร้างร้านรวงและบ้านหลอกๆ เหล่านั้น เขาถึงกับวางตัวขวานที่กำลังทำงานอย่างมีความสุขให้มาสร้างภาพเศรษฐกิจที่เฟื่องฟูด้วย เมื่อคณะทูตหายลับไปตรงเคิ่งน้ำ คนของโปเตมกินจะเก็บหมู่บ้านปลอมเหล่านั้นแล้วรีบล่องเรือตามน้ำไปเตรียมจุดข้างหน้าแคทเธอรีนจะผ่านต่อไป

ถึงแม้นักประวัติศาสตร์สมัยใหม่สงสัยความจริงของเรื่องดังกล่าว แต่คำว่า "หมู่บ้านโปเตมกิน" ได้เข้าไปอยู่ในพจนานุกรมระดับโลก ปัจจุบันคำนี้หมายถึงการพยายามทำให้คนอื่นเชื่อว่าเรามากกว่าที่เป็นจริง

ใจเราอยู่ถูกที่หรือไม่

ธรรมชาติส่วนหนึ่งของมนุษย์คือต้องการให้ตัวเราดูดีที่สุด นี่คือนิสัยที่พวกเราส่วนใหญ่ทุ่มเทให้กับตัวบ้านด้านนอกและนี่คือสาเหตุที่เยาวชนฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนของเราหิวผมเรียงแปล้เพียงเพื่อไปพบคนพิเศษคนนั้น ไม่มีอะไรผิดถ้าจะขัดรองเท้าให้เงางาม ชีตน้ำหอม หรือแม้แต่ซ่อนงานสกปรกก่อนผู้สอนประจำบ้านจะมาถึง แต่เมื่อถึงขีดสุดแล้วความปรารถนาจะสร้างความประทับใจสามารถเปลี่ยนจากประโยชน์เป็นหลอกลวงได้

ศาสตราจารย์ของพระเจ้าเคยเปล่งเสียงเตือนคนที่ “เข้ามาใกล้ [พระเจ้า] ด้วยปากของเขา และให้เกียรติ [พระองค์] ด้วยริมฝีปากของเขา แต่ใจของเขาห่างไกลจาก [พระองค์]”¹

พระเจ้าช่วยให้รอดเข้าพระทัยและทรงส่งสารคนบาปผู้มีใจอ่อนน้อมและจริงจัง แต่พระองค์ทรงพระพิโรธอย่างชอบธรรมต่อคนหน้าซื่อใจคดอย่างพวกธรรมมาจารย์ พวกฟาริสี และพวกสะดูสี—คนที่พยายามทำให้ภายนอกดูชอบธรรมเพื่อให้ได้คำสรรเสริญ อิทธิพล และความมั่งคั่งของโลก ขณะเดียวกันก็ข่มเหงผู้ที่พวกเขาควรเป็นพร พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเปรียบพวกเขา กับ “อุโมงค์ฝังศพที่ฉาบด้วยปูนขาว ช่างนอกดูงดงามแต่ข้างในเต็มไปด้วยกระดูกคนตายและทุกอย่างที่โสโครก”²

ในสมัยของเรา พระเจ้าทรงมีพระดำรัสคล้ายกันสำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่พยายาม “ปกปิดบาป [ของตน], หรือซ่อนความพอใจให้แก่ความจ้องมอง [ของตน], [หรือ] ความทะเยอทะยานอันถือดี [ของตน]” เมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น พระองค์ตรัสว่า “สวรรค์ย่อมถอนตัว; พระวิญญาณของพระเจ้าเคঁร่าโคก; และเมื่อถอนตัว, ย่อมเอเมนกับฐานะปุโรหิตหรือสิทธิอำนาจของชายผู้นั้น”³

เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เหตุใดบางครั้งเรา

จึงพยายามแข่งขัน รุ่งเรือง และอุทิศตนแต่ภายนอกทั้งที่ในใจเรา—ดังที่ผู้เปิดเผยกล่าวถึงชาวเอเฟซัส—เรา “ละทิ้งความรักครั้งแรก [ของเรา]”⁴

ในบางกรณี เราอาจเพียงเสียจุดมุ่งหมายในการเข้าถึงแก่นแท้ของพระกิตติคุณ เข้าใจผิดคิดว่า “รูปแบบของความเป็นเหมือนพระเจ้า” เป็น “อำนาจในนั้น”⁵ นี่เป็นอันตรายอย่างยิ่งเมื่อเรามุ่งแสดงการเป็นศาสนิกชน แต่ภายนอกเพื่อให้ผู้อื่นประทับใจและเพื่อตัวเราจะได้ประโยชน์หรือมีอิทธิพล ตอนนั้นนั่นเองที่เราเสี่ยงต่อการเข้าไปอยู่ในแดนฟาริสี และถึงเวลาแล้วที่ต้องสำรวจใจเราเพื่อแก้ไขวิถีของเราทันที

โปรแกรมโปแตมกัน

การล่อลวงให้ภายนอกดูดีที่เราเป็นไม่เพียงพบในชีวิตส่วนตัวเราเท่านั้นแต่พบได้ในงานมอบหมายของศาสนจักรเช่นกัน

ตัวอย่างเช่น ข้าพเจ้าเคยได้ยินเรื่องของสแตคแห่งหนึ่งที่มีผู้นำตั้งเป้าหมายเลิศลอยมากสำหรับปีนั้น ถึงแม้เป้าหมายทั้งหมดดูคุ้มค่า แต่พวกเขาเน้นที่คำประกาศเลิศหรูน่าประทับใจหรือไม่ก็ตัวเลขและเปอร์เซ็นต์

หลังจากสนทนาและตกลงเรื่องเป้าหมายเหล่านี้แล้ว บางอย่างเริ่มทำให้ประธานสแตคไม่สบายใจ เขานึกถึงสมาชิกในสแตค—เช่น

มารดาสาวที่ลูกยังเล็กและเพิ่งเป็นหม้าย เขานึกถึงสมาชิกที่กำลังสงสัยหรือโดดเดี่ยวหรือมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพรุนแรงและไม่มีประกัน เขานึกถึงสมาชิกที่กำลังรับมือกับชีวิตสมรสแตกสลาย การเสพติด การว่างงาน และความเจ็บป่วยทางจิต ยิ่งเขานึกถึงคนเหล่านั้นมากเท่าไร เขาก็ยิ่งถามตนเองด้วยคำถามที่ทำให้สำนึกว่า เป้าหมายใหม่ของเราจะส่งผลในชีวิตสมาชิกเหล่านี้หรือไม่

เขาเริ่มสงสัยว่าเป้าหมายของสแตคจะต่างออกไปอย่างไรถ้าพวกเขาถามก่อนว่า “อะไรคือการปฏิบัติศาสนกิจของเรา”

ประธานสแตคคนนี้ก็กลับไปหาสภากาของเขา และพวกเขาเปลี่ยนจุดมุ่งหมาย พวกเขาตัดสินใจว่าจะไม่ยอมให้ “คนวิวิโย, ... คนขัดสน, ... คนเปลือยเปล่า, ... คนป่วย และคนทุกข์ยากผ่าน [พวกเขา] ไป, และหาเหยี่ยวแลพวกเขาไม่”⁶

พวกเขาตั้งเป้าหมายใหม่ โดยยอมรับว่าความสำเร็จของเป้าหมายใหม่ เหล่านี้ อาจวัดไม่ได้เสมอไป อย่างน้อยมนุษย์ก็วัดไม่ได้—เพราะเราจะประเมินประจักษ์พยานส่วนตัว ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า หรือความส่งสารผู้อื่นอย่างไร

แต่พวกเขารู้เช่นกันว่า “สิ่งต่างๆ มากมายที่ท่านวัดได้ ไม่ใช่สิ่งสำคัญ สิ่งต่างๆ มากมายที่ท่านวัดไม่ได้ นั่นสำคัญทีเดียว”⁷

ข้าพเจ้าแน่ใจว่านี่คือเหตุผลของท่านเช่นกัน นี่คือนิสัยที่เราเต็มใจเสียสละและไม่เพียงประกาศว่าจะติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น นี่คือนิสัยที่เราดำรงฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์อย่างสมเกียรติ

นาตาล, รีโอแกรนด์ตอนใต้, บราซิล

ข้าพเจ้าสงสัยว่าเป้าหมายขององค์กรและเป้าหมายส่วนตัวของเราบางครั้งมีค่าเท่ากันหมู่บ้านไปเต็มกินหรือไม่ ดูเผินๆ แล้วน่าประทับใจแต่ไม่สนองความต้องการจริงๆ ของเพื่อนมนุษย์ที่รักของเราไหม

มิตรสหายและเพื่อนผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทั้งหลาย ถ้าพระเยซูคริสต์ประทับกับเราและตรัสถามเกี่ยวกับการเป็นผู้พิทักษ์ของเรา ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์จะไม่ทรงเน้นโปรแกรมและสถิติมากนัก สิ่งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงประสงค์จะรู้คือสภาพของใจเรา พระองค์ทรงประสงค์จะรู้ว่าเรารักและปฏิบัติศาสนกิจต่อคนที่เราดูแลอย่างไรว่าเราแสดงความรักต่อคู่ครองและครอบครัวของเราอย่างไร และเราแบ่งเบาภาระประจำวันของพวกเขาอย่างไร พระผู้ช่วยให้รอดทรงประสงค์จะรู้ว่าท่านและข้าพเจ้าใกล้ชิดพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ของเรามากขึ้นอย่างไร

เหตุใดเราจึงอยู่ที่นี้

การตรวจสอบใจเราอาจจะเป็นประโยชน์ตัวอย่างเช่น เราอาจถามตนเองว่า เหตุใดเราจึงรับใช้ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์

เราถามได้ว่าเหตุใดเราจึงอยู่ที่การประชุมวันนี้

ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าข้าพเจ้าตอบคำถามนั้น

ในระดับผิวเผิน ข้าพเจ้าอาจตอบว่าข้าพเจ้าอยู่ที่นี้เพราะประธานมอบหมายให้พูด

ข้าพเจ้าจึงไม่มีทางเลือกจริงๆ นอกจากนี้ ภรรยาข้าพเจ้า ผู้ที่ข้าพเจ้ารักมาก ยังคาดหวังให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุม ข้าพเจ้าจะปฏิเสธเธอได้อย่างไร

แต่เราทุกคนรู้ว่านี่เป็นเหตุผลที่ชั่วร้ายสำหรับการเข้าร่วมประชุมและการดำเนินชีวิตเป็นศาสนิกชนที่อุทิศตนต่อพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้เพราะปรารถนาจะติดตามพระอาจารย์พระเยซูคริสต์สุดหัวใจ ข้าพเจ้าปรารถนาจะทำทั้งหมดที่พระองค์ทรงขอให้ทำในอุดมการณ์อันสำคัญยิ่งนี้ ข้าพเจ้าโหยหาการจรรโลงใจจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าเป็นเจ้าขณะพระองค์ตรัสผ่านผู้รับใช้ที่ทรงแต่งตั้ง ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้เพื่อเป็นคนดีขึ้น เพื่อรับการหนุนใจจากแบบอย่างที่ดีสร้างแรงบันดาลใจของพี่น้องชายหญิงในพระคริสต์ และเรียนรู้วิธีปฏิบัติศาสนกิจต่อคนขัดสนให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น

สรุปคือ ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้เพราะข้าพเจ้ารักพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์

จากประกายไฟเป็นกองไฟ

ไม่ว่าประกายไฟของทานกำลังดับติดไฟหรือความแข็งขันของท่านในศาสนจักรจะใกล้เคียงกับหมู่บ้านไปเต็มกินมากกว่า ชาวดีคือท่านสามารถสร้างบนความเข้มแข็งที่ท่านมี ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ท่านสามารถมีวุฒิภาวะทางวิญญาณและใกล้ชิดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้นโดย *ประยุกต์ใช้* หลักธรรมพระกิตติคุณ *วันแล้ววันเล่า*

ด้วยความอดทนและมานะบากบั่น แม้การกระทำเล็กน้อยที่สุดของการเป็นศาสนิกชนหรือถ่านไฟเล็กจิ๋วของความเชื่อก็สามารถกลายเป็นกองไฟลุกโชติช่วงของชีวิตที่อุทิศถวายได้ อันที่จริง ไฟกองใหญ่ที่สุดก็เริ่มจากจุดนั้น—คือ เป็นประกายไฟก่อน

ฉะนั้นถ้าท่านรู้สึกด้อยและอ่อนแอ โปรดจงมาหาพระคริสต์ผู้ทำให้สิ่งอ่อนแอเข้มแข็ง⁵ คนอ่อนแอที่สุดในพวกเราสามารถเข้มแข็งทางวิญญาณผ่านพระคุณของพระเจ้าเป็นเจ้าได้ เพราะพระเจ้าเป็นเจ้า “ไม่ทรงลำเอียง”⁹ พระองค์ทรงเป็น “พระเจ้าผู้สถิตย์ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความรักมั่นคง ต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาบัญญัติของพระองค์”¹⁰

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าถ้าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงเลื่อมพระหัตถ์มาประคองผู้พยายชาวเยอรมัน

ที่ยากจนจากครอบครัวด้อยค่าที่สุดในประเทศ หลังสงครามห่างจากสำนักงานใหญ่ของ ศาสนจักรครั้งโลกได้ พระองค์ยอมทรงเอื้อม พระหัตถ์มาให้ท่านได้เช่นกัน

พี่น้องที่รักในพระคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแห่งการสร้าง ผู้ประทานชีวิตให้จักรวาล ทรงมีเดชานุภาพประทานชีวิตให้ท่านแน่นอน พระองค์ทรงทำให้ท่านเป็นสัตถภาวะแท้จริง ทางวิญญาณของความสว่างและความจริงที่ท่านปรารถนาจะเป็นได้แน่นอน

สัญญาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจริงแท้แน่นอน เราจะได้รับการอภัยจากบาปและสะอาดจากการอธรรมทั้งสิ้น¹¹ และถ้าเราโน้มรับ และดำเนินชีวิตตามหลักธรรมแท้จริงใน สภากาชาดส่วนตัวและในครอบครัวเราต่อไป ในที่สุดเราจะมาถึงจุดที่เรา “ไม่หิวหรือ กระจายอีกเลย... เพราะว่าพระเมษโปดก ผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดู [เรา] และจะทรงนำ [เรา] ไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และ พระเจ้าจะทรงเข้าน้ำตาทุกหยดจากตา [ของ เรา]”¹²

ศาสนจักรเป็นสถานที่เยียวยาไม่ใช่ ที่หลบซ่อน

แต่นี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าเราซ่อนอยู่หลัง เปลือกนอกของตัวตน ศาสนา หรือองค์กร การเป็นศาสนิกชนย่อมปลอมเช่นนั้นไม่เพียง ทำให้เราไม่เห็นว่าเป็นใครเท่านั้น แต่ จะกีดกันเราจากการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง โดยผ่านปาฏิหาริย์ของการซัดไซของพระผู้- ช่วยให้ออกด้วย

ศาสนจักรไม่ใช่ไซรัสมรณยนต์—ไม่ใช่ สถานที่ไซรัสให้คนอื่นได้ชื่นชมความเข้ม แข็งทางวิญญาณ ความสามารถ หรือความ รุ่งเรืองของเรา ศาสนจักรเหมือนศูนย์บริการ มากกว่า ศูนย์ที่ยานพาหนะต้องรับการซ่อม- แขน มาซ่อมบำรุงและซ่อมให้ดีเหมือนเดิม

เราทุกคนไม่ได้ต้องการซ่อมแซม ซ่อม บำรุง และซ่อมให้ดีเหมือนเดิมหรือ

เราไม่ได้มาโบสถ์เพื่อเก็บซ่อนปัญหาแต่ มาเพื่อเยียวยาปัญหาของเรา

เราผู้ดำรงฐานะปุโรหิตมีความรับผิดชอบ เพิ่มเติม นั่นคือ “เลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้า... ไม่ใช่ด้วยความผินใจ แต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยใจโลภในทรัพย์สิ่งของ แต่ด้วยใจ กระตือรือร้น และไม่เป็นเหมือนผู้ใช้อำนาจ บาดรใหญ่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ในความดูแล แต่ให้ เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น”¹³

พี่น้องทั้งหลาย พึงจดจำว่า “พระเจ้าทรง ต่อสู้คนที่หยิ่งจองหอง แต่ประทานพระคุณ แก่คนที่ถ่อมใจ”¹⁴

คนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สามารถมากที่สุด และ ประสบความสำเร็จสูงสุดผู้เคยดำเนินบนโลก นี้เป็นคนอ่อนน้อมที่สุดเช่นกัน พระองค์ทรง ปฏิบัติการรับใช้อันน่าประทับใจที่สุดในช่วง เวลาที่มีไม่กี่คนสังเกตเห็น พระองค์ผู้ทรงขอ ว่า “ไม่ให้บอกใคร” ว่าทรงทำอะไร¹⁵ เมื่อมี คนเรียกพระองค์ว่า “ผู้ประเสริฐ” พระองค์ ทรงหันเหความสนใจที่โดยทรงยื่นกราน ว่าพระผู้เป็นเจ้าของคือเดียวกับท่านั้นที่ประเสริฐ อย่างแท้จริง¹⁶ เห็นได้ชัดว่าคำสรรเสริญของ

โลกไม่มีความหมายอะไรต่อพระองค์ จุด ประสงค์เดียวของพระองค์คือรับใช้พระบิดา และ “ทำตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ”¹⁷ เราจึงทำตามแบบอย่างของพระอาจารย์

ขอให้เรารักแจกเช่นพระองค์ทรงรัก

พี่น้องชาย นี่คือการเรียกอันสูงส่งและ คักดีสิทธิ์ของเรา—คือเป็นตัวแทนของพระ- เยชูคริสต์ รักแจกเช่นพระองค์ทรงรัก รับใช้ แจกเช่นพระองค์ทรงรับใช้ “ยกมือที่อ่อนแรง, และให้กำลังเขาที่อ่อนล้า”¹⁸ “ดูแลคนจน และคนขัดสน”¹⁹ และ ดูแลหญิงหม้ายกับ เด็กกำพร้า²⁰

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าขณะที่เรารับใช้ ในครอบครัวเรา โควรัม วอร์ด สเตค ชุมชน และประเทศชาติ เราจะต่อต้านการล่อลวง ให้ดึงความสนใจมาที่ตัวเราเอง และแทนที่ ด้วยการแสวงหาเกียรติที่สูงกว่า ขอให้เรา เป็นศาสนิกชนที่อ่อนน้อมจริงใจของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ขณะทำ เช่นนั้นเราจะพบตัวเราเดินตามเส้นทางที่นำไปสู่ตัวตนที่ดีที่สุด จริงใจที่สุด และสง่างาม ที่สุดของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ใน พระนามของพระอาจารย์ พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- อิสยาห์ 29:13.
- มัทธิว 23:27.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:37.
- วิวรณ์ 2:4.
- ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:19; ดู หลักคำสอน และพันธสัญญา 84:20 ด้วย.
- มอรมอน 8:39.
- พิจารณาว่าเขียนโดย อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์
- ดู อีเธอร์ 12:27.
- กิจการ 10:34.
- เฉลยธรรมบัญญัติ 7:9.
- ดู 1 ยอห์น 1:9.
- วิวรณ์ 7:16–17.
- 1 เปโตร 5:2–3.
- ยากอบ 4:6.
- ดู ลูกา 8:56.
- ดู มาระโก 10:17–18.
- ยอห์น 8:29.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5.
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 38:35.
- ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 83:6.

โดยประธาน เฮอร์รี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ฐานะปุโรหิตและการ สวดอ้อนวอนส่วนตัว

พระผู้เป็นเจ้าประทานพลังในฐานะปุโรหิตแก่เราได้ไม่ว่าเราจะอยู่ในสภาวาการณใด
แต่เราต้องทูลขออย่างนอบน้อม

ข ้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้รับควา
มไว้วางใจให้พูดกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิต
ของพระผู้เป็นเจ้าทั้งแผ่นดินโลก
ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรับผิดชอบของโอกาส
นั้นเพราะข้าพเจ้าทราบถึงความไว้วางใจบาง
สิ่งที่พระเจ้าทรงวางไว้ในท่าน ด้วยการที่
ท่านยอมรับฐานะปุโรหิต ท่านได้รับสิทธิ์ที่จะ
พูดและกระทำในพระนามของพระผู้เป็นเจ้า
สิทธิ์นั้นจะเป็นจริงได้เฉพาะเมื่อท่านได้รับ
การตลใจจากพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น นั่นคือ
กรณีเดียวที่ท่านสามารถพูดในพระนามของ
พระองค์ได้ และกรณีเดียวที่ท่านจะกระทำ
ในพระนามของพระองค์ได้ ท่านอาจทำผิด
ที่คิดว่า “โอ นั่นไม่ยากเลย ฉันจะได้รับการ
ตลใจถ้ามีคนขอให้เป็นผู้พูดหรือถ้าฉันจำเป็น
ต้องให้พระฐานะปุโรหิต” หรือมีคนยกหรือ
ผู้สอนหนุ่มอาจปลอบใจตนเองโดยคิดว่า
“เมื่อฉันโตขึ้นหรือเมื่อฉันได้รับเรียกเป็น
ผู้สอนศาสนา ฉันจะรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะ
ตรัสและจะทรงทำอะไร”

แต่คิดถึงวันที่ท่านต้องรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้า
จะตรัสและจะทรงทำอะไร วันนั้นมาถึงเรา
ทุกคนแล้ว—ไม่ว่าท่านมีการเรียกใดในฐานะ
ปุโรหิต ข้าพเจ้าเติบโตในสนามเผยแผ่ใน

ฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกาช่วงสงครามโลก
ครั้งที่ 2 สมาชิกศาสนจักรอาศัยอยู่ห่างกัน
ไกลและมีการปันส่วนน้ำมันอย่างเข้มงวด
ข้าพเจ้าเป็นเพียงมัคนายกในสาขา สมาชิก
มอบของใส่เงินบริจาคอดอาหารแก่ประธาน
สาขาเมื่อพวกเขามาประชุมอดอาหารและ
แสดงประกาศศรัทธาในบ้านเรา

เมื่อข้าพเจ้าอายุ 13 ปี เราย้ายมาอยู่ท่า
เพื่ออาศัยในวอร์ดใหญ่ ข้าพเจ้าจำได้ถึง
งานมอบหมายแรกที่ให้เดินไปตามบ้านเพื่อ
รวบรวมเงินอดอาหาร ข้าพเจ้าดูชื่อบนของ

หนึ่งที่ได้รับมาและสังเกตเห็นว่านามสกุลนั้น
เหมือนนามสกุลของหนึ่งในพยานสามคนของ
พระคัมภีร์มอรมอน ข้าพเจ้าจึงเคาะประตู
ด้วยความมั่นใจ ชายคนนั้นเปิดประตู มอง
ข้าพเจ้า ถลึงตาใส่ แล้วตะคอกไล่ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าเดินคอคอกออกมา

นั่นเป็นเรื่องเมื่อ 70 ปีก่อน แต่ข้าพเจ้ายัง
จำได้ถึงความรู้สึกที่ได้รับวันนั้นที่หน้าประตู
บ้านซึ่งมีบางสิ่งที่ข้าพเจ้าควรจะพูดและทำ
ถ้าเพียงแต่วันนั้นข้าพเจ้าจะสวดอ้อนวอน
ในศรัทธาขณะออกไป ข้าพเจ้าอาจได้รับ
การตลใจให้ยืนที่หน้าประตูนั้นให้นานสักนิต
ยัม และพูดอะไรบางอย่างเช่นว่า “ผมรู้สึกดี
ที่ได้พบท่าน ขอขอบคุณสำหรับสิ่งที่ท่านและ
ครอบครัวให้ไว้ในอดีต ผมตั้งตารอที่จะพบ
ท่านอีกเดือนหน้า”

ถ้าข้าพเจ้าพูดและทำเช่นนั้น เขาอาจ
จะเคือง—และก้าวร้าวยิ่งขึ้นอีก แต่ตอนนี้
ข้าพเจ้ารู้แล้วว่าข้าพเจ้าจะรู้สึกอย่างไร แทน
ที่จะรู้สึกเศร้าหรือล้มเหลวขณะเดินออกมา
ข้าพเจ้าอาจรู้สึกถึงคำชมที่นุ่มนวลในความ
นึกคิดและใจว่า “ทำดีแล้ว”

เราทุกคนต้องพูดและกระทำในพระนาม
ของพระผู้เป็นเจ้าในช่วงขณะเมื่อการตัดสินใจ
ที่ไม่มีตัวช่วยจะไม่เพียงพอหากไม่มีการตลใจ
ช่วงขณะเหล่านั้นอาจมาสู่เราเมื่อไม่มีเวลา
เตรียมตัว สิ่งนี้เกิดกับข้าพเจ้าบ่อยๆ เกิดขึ้น
เมื่อหลายปีก่อนในโรงพยาบาลเมื่อพ่อคน
หนึ่งบอกข้าพเจ้ากับคู่ว่าหมอบอกว่าลูกสาว
วัยสามขวบที่ได้รับบาดเจ็บขั้นวิกฤตกำลัง
จะตายในไม่กี่นาทีนี้ ขณะข้าพเจ้าวางมือลง
บนศีรษะส่วนที่ไม่มีผ้าพันแผลของเธอ ใน
ฐานะผู้รับใช้ของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าต้อง
รู้ว่า พระองค์จะทรงทำและตรัสอะไร

พระวจนะมาสู่ความคิดและปากข้าพเจ้า
ว่าเธอจะรอด หมอที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ข้าพเจ้า
ทำจุกปิดปิดอย่างดูแคลนและบอกให้หนี
ทาง ข้าพเจ้าเดินออกมาจากห้องคนไข้ด้วยความ
รู้สึกสงบและรัก เด็กหญิงตัวน้อยยัง
อยู่และเดินมาตามทางระหว่างที่นั่งในการ
ประชุมศีลระลึกของวันสุดท้ายที่ข้าพเจ้าอยู่
ในเมืองนั้น ข้าพเจ้าจำได้ถึงความปีติและ
ความพอใจที่ได้รับจากสิ่งที่พูดและทำในการ
รับใช้ของพระเจ้าเพื่อเด็กหญิงตัวน้อยคนนั้น

และครอบครัวของเธอ

ความแตกต่างของความรู้สึกที่โรงพยาบาล กับความรู้สึกเศร้าเมื่อเดินจากประตูบ้านหลัง นั้นขณะเป็นมัคนายกมาจากสิ่งที่ข้าพเจ้า เรียนรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงของการสวดอ้อนวอนกับอำนาจฐานะปุโรหิต ในฐานะมัคนายก ข้าพเจ้ายังไม่ได้เรียนรู้ว่าอำนาจที่จะพูดและ กระทำในพระนามของพระเจ้าต้องมี การเปิดเผยและว่าจะมีการเปิดเผยที่จำเป็น ได้ต้องมีการสวดอ้อนวอนและการทำงานใน ศรัทธาเพื่อการเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณ บริสุทธิ์

ตอนคำก่อนที่ข้าพเจ้าจะออกไปที่ประตู บ้านนั้นเพื่อรับเงินบริจาคคอดอาหาร ข้าพเจ้า สวดอ้อนวอนก่อนนอน แต่เป็นเวลาหลาย สัปดาห์และหลายเดือนก่อนมีโทรศัพท์ตาม ให้ไปที่โรงพยาบาลนั้น ข้าพเจ้าได้ทำตาม รูปแบบการสวดอ้อนวอนและพยายามทำ ตามที่ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธสอนว่าจะ ทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าประธานการดลใจที่ จำเป็นเพื่อที่เราจะมีอำนาจในฐานะปุโรหิต ท่านสอนไว้ง่ายๆ ว่า

“เราไม่ต้องเรียกหาพระองค์ด้วยถ้อยคำ มากมาย เราไม่ต้องสร้างความเบื่อหน่ายให้

กับพระองค์ด้วยคำสวดอ้อนวอนที่ยืดยาว สิ่งที่เราต้องการจริงๆ และสิ่งที่เราควรทำใน ฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเพื่อความดีของเรา คือไปอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์บ่อยๆ ไปเป็นพยานต่อพระองค์ว่า เราชระลึกถึงพระ- องค์และเต็มใจรับพระนามของพระองค์ไว้กับ เรา รักษาพระบัญญัติของพระองค์ ทำงาน ด้วยความชอบธรรม และปรารถนาพระ- วิญญาณของพระองค์ให้ทรงช่วยเหลือเรา”

แล้วประธานสมิธสอนเราถึงสิ่งที่ควรสวด อ้อนวอนขอ ในฐานะผู้รับใช้ที่สัญญาว่าจะ พูดและกระทำเพื่อพระเจ้า ท่านกล่าวว่า “ท่านสวดอ้อนวอนเพื่อทูลขออะไร ท่าน สวดอ้อนวอนขอให้พระเจ้าทรงจดจำ ท่านได้ ขอให้ทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของ ท่าน ขอพระองค์ประทานพรท่านด้วยพระ- วิญญาณของพระองค์”²

ถ้อยคำที่ท่านใช้ไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่ต้อง การความอดทนบ้าง นี่คือการเข้าหาพระบิดา บนสวรรค์ของท่านด้วยเจตนาที่ให้พระองค์ ทรงจดจำท่านได้เป็นส่วนตัว พระองค์ทรง เป็นพระเจ้าเหนือทุกสิ่ง พระบิดาของ ทุกคน และแม้กระนั้นยังทรงเติมพระทัย ประทานความเอาใจใส่ต่อลูกคนหนึ่งของ

พระองค์โดยไม่มีแบ่งแยก นั่นอาจเป็น เหตุผลที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงใช้ถ้อยคำดังนี้ “ข้าแต่พระบิดา ขอให้พระนามของพระองค์ เป็นที่เคารพสักการะ”³

สิ่งนี้ง่ายขึ้นที่จะมีความรู้สึกการระออย่าง ถูกต้องหากท่านคุกเข่าหรือก้มศีรษะ แต่เป็น ไปได้ที่จะรู้สึกที่ท่านกำลังเข้าใกล้พระบิดา บนสวรรค์ของท่านอย่างไม่ค่อยเป็นทางการ และแม้แต่ในการสวดอ้อนวอนเงียบๆ ดังที่ ท่านต้องทำอยู่บ่อยๆ ในงานรับใช้ด้วยฐานะ ปุโรหิตของท่าน ส่วนใหญ่จะมีเสียงรบกวน และผู้คนอยู่รอบตัวท่าน พระผู้เป็นเจ้าทรง ได้ยินการสวดอ้อนวอนเงียบๆ ของท่าน แต่ ท่านอาจต้องเรียนรู้ที่จะปิดตัวเองจากสิ่ง รบกวนเพราะช่วงเวลาที่ท่านต้องติดต่อกับ พระผู้เป็นเจ้ามักไม่มาในช่วงเวลาที่เสียงสงบ

ประธานสมิธแนะนำว่าท่านจะต้องสวด อ้อนวอนให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงรับรู้การเรียก ให้รับใช้พระองค์ พระองค์ทรงรู้เกี่ยวกับการ เรียกของท่านโดยละเอียด พระองค์ทรงเรียก ท่าน และด้วยการสวดอ้อนวอนถึงพระองค์ เกี่ยวกับการเรียกของท่าน พระองค์จะทรง เปิดเผยให้ท่านรู้มากขึ้น⁴

ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอน ประจำบ้านอาจทำขณะสวดอ้อนวอน ท่าน อาจรู้แล้วว่าท่านต้อง:

“เยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน, แนะนำพวกเขาให้สวดอ้อนวอนโดยออกเสียงและในที่ลับตา และปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในครอบครัว ...

“...ดูแลศาสนจักรเสมอ, และอยู่กับพวกเขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น;

“และดูว่าไม่มีความชั่วช้าสามานย์ ในศาสนจักร, ทั้งไม่โกรธเคืองกัน, ทั้งไม่พูดเท็จ, ลอบกัด, หรือพูดให้ร้าย;

“และดูว่าศาสนจักรประชุมกันบ่อยๆ, และดูด้วยว่าสมาชิกทุกคนทำหน้าที่ของพวกเขา.”⁵

คราวนี้ แม้สำหรับผู้สอนประจำบ้านผู้ มากประสบการณ์และคู่หนึ่งผู้ไม่อาจทำ อะไรได้เลยโดยปราศจากการช่วยเหลือของ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้คิดถึงครอบครัว หรือแม้แต่บุคคลที่ท่านได้รับเรียกให้รับใช้ การพิจารณาและเจตนารมณ์ที่ดีของมนุษย์

จะไม่เพียงพอ

ดังนั้นท่านจะสวดอ้อนวอนขอวิธีที่จะรู้จักพวกเขา รู้สิ่งที่ขาดไปในชีวิตเหล่านั้นและจิตใจของผู้คนที่ท่านไม่รู้จักคืนักและผู้ที่ไม่กระตือรือร้นที่จะให้ท่านรู้จัก ท่านจำเป็นต้องรู้สิ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประสงค์ให้ท่านทำเพื่อช่วยพวกเขาและทำทุกสิ่งให้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้ รู้ลึกถึงความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าที่ทรงมีต่อพวกเขา

เพราะท่านมีการเรียกฐานะปุโรหิตที่สำคัญและยากลำบากถึงเพียงนั้นประธานสมิธจึงแนะนำว่าเมื่อท่านสวดอ้อนวอนท่านต้องวิงวอนให้พระเจ้าทรงอวยพรท่านด้วยพระวิญญาณของพระองค์เสมอ ท่านจำเป็นต้องมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่ครั้งเดียวแต่มากที่สุดเท่าที่พระเจ้าเป็นเจ้าจะประทานให้ท่านได้สำหรับการเป็นเพื่อนที่ยืนนาน นั่นคือเหตุที่เราต้องสวดอ้อนวอนอยู่เสมอให้ทรงนำเราในการรับใช้ลูกๆ ของพระองค์

เพราะว่าท่านไม่อาจไปถึงศักยภาพฐานะปุโรหิตของท่านโดยปราศจากพระวิญญาณ ท่านคือเป้าหมายของศัตรูแห่งความสุขทั้ง

มวล ถ้าเขาล่องลงท่านให้ทำบาปได้ เขาจะลดอำนาจของท่านที่จะได้รับการนำโดยพระวิญญาณและลดอำนาจในฐานะปุโรหิตของท่านด้วย นั่นคือเหตุที่ประธานสมิธกล่าวว่าท่านควรสวดอ้อนวอนเสมอให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของและปกป้องท่านจากสิ่งชั่วร้าย⁶

พระองค์ทรงเตือนเราหลายวิธี การเตือนเป็นส่วนหนึ่งของแผนแห่งความรอด ศาสดาพยากรณ์ อัครสาวก ประธานสเดค อธิการและผู้สอนศาสนา ต่างส่งเสียงเตือนให้หลีกเลี่ยงจากหายนะผ่านศรัทธาในพระเยซูคริสต์ การกลับใจ และทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์

ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิต ท่านต้องเป็นส่วนหนึ่งของสุรเสียงเตือนของพระเจ้า แต่ท่านจำเป็นต้องเอาใจใส่เองต่อการเตือน ท่านจะไม่รอดชีวิตทางวิญญาณด้วยตนเองโดยปราศจากการปกป้องจากการเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตประจำวัน

ท่านต้องสวดอ้อนวอนเพื่อสิ่งนี้และทำงานเพื่อมีสิ่งนี้ ท่านสามารถพบทางในทางคับแคบและแคบผ่านหมอกแห่งความชั่วร้าย

ไปได้ด้วยการนำทางดังกล่าวเท่านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้นำทางท่านขณะพระองค์ทรงเปิดเผยความจริงเมื่อท่านศึกษาถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์

การรับการนำทางดังกล่าวต้องการมากกว่าการฟังและอ่านไปเรื่อยๆ ท่านจำเป็นต้องสวดอ้อนวอนและทำงานในศรัทธาเพื่อให้ถ้อยคำแห่งความจริงเข้าสู่ใจ ท่านต้องสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าทรงอวยพรด้วยพระวิญญาณของพระองค์ให้พระองค์ทรงนำท่านเข้าสู่ความจริงทั้งหมดและให้ท่านเห็นทางที่ถูกต้อง นั่นคือวิธีที่จะทรงเตือนและนำทางท่านเข้าสู่วิถีทางที่ถูกต้องในชีวิตและในการรับใช้ด้วยฐานะปุโรหิตของท่าน

การประชุมใหญ่สามัญเป็นโอกาสอันประเสริฐที่พระเจ้าจะทรงทำให้พลังของท่านที่จะรับใช้ในฐานะปุโรหิตของพระเจ้าเข้มแข็งขึ้น ท่านอาจเตรียมพร้อมด้วยการสวดอ้อนวอน ซึ่งข้าพเจ้ามั่นใจว่าท่านได้ทำสำหรับการประชุมใหญ่นี้ ท่านอาจรวมศรัทธาของท่านกับผู้ที่สวดอ้อนวอนในการประชุม

ใหญ่ พวกเขาจะสวดอ้อนวอนเพื่อพรมากมายแก่ผู้คนจำนวนมาก

พวกเขาจะสวดอ้อนวอนให้พระวิญญาณสถิตกับศาสนตพากรณีนี้นานะกระบอกเสียงของพระเจ้า พวกเขาจะสวดอ้อนวอนให้อัครสาวกและผู้รับใช้ทุกคนที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเรียก ซึ่งรวมท่านด้วย ตั้งแต่มีคนยากคนใหม่ล่าสุดจนถึงมหาปุโรหิตผู้ผ่านมาหลายฤดูกาล และผู้สูงวัยและเยาว์วัยบางคน ที่จะไปโลกวิญญาณในไม่ช้า ที่ซึ่งพวกเขาจะได้ยินคำว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์”⁷

การอวยพรนั้นจะไปถึงบางคนซึ่งจะทำให้เขาประหลาดใจ พวกเขาอาจไม่เคยดำรงตำแหน่งอันสูงส่งในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก บางคนอาจรู้สึกว่าเขาเห็นผลจากการลงแรงของพวกเขาน้อยมาก หรือว่าโอกาสในการรับใช้บางอย่างไม่เคยมาถึงเขาเลย คนอื่นๆ อาจรู้สึกว่าเวลาในการรับใช้ของพวกเขาในชีวิตนี้สั้นกว่าที่พวกเขาหวัง

สิ่งที่จะดวงหน้าหนักในตราซุซของพระเจ้าไม่ใช่ตำแหน่งที่เคยดำรงหรือเวลาที่เคยรับใช้ เราารู้เรื่องนี้จากอุปมาของพระเจ้าเรื่องคนงานในสวนองุ่น ซึ่งได้รับค่าจ้างเท่ากันไม่ว่าพวกเขาจะทำงานนานเพียงใดหรือทำที่ไหน พวกเขาได้รับรางวัลตามวิธีที่พวกเขารับใช้⁸

ข้าพเจ้ารู้จักชายคนหนึ่ง สหายที่ข้าพเจ้ารัก ผู้ที่งานรับใช้แบบมรรตัยในสวนองุ่นได้สิ้นสุดลง ณ เวลาห้าทุ่มเมื่อคืน เขาได้รับการรักษาโรคมะเร็งอยู่หลายปี ในช่วงเวลาแห่งการบำบัดรักษาและความเจ็บปวดและความยากลำบากแสนสาหัสนั้น เขาได้รับการเรียกให้จัดการประชุมและเขาต้องรับผิดชอบสมาชิกในวอร์ดที่ไม่มีลูกๆ อยู่ที่บ้าน บางคนเป็นหญิงม่าย การเรียกของเขาคือช่วยให้สมาชิกเหล่านี้ได้รับการปลอบโยนในการสังสรรค์สมาคมกันและในการเรียนรู้พระกิตติคุณ

เมื่อหมอบอกเขาเป็นครั้งสุดท้ายว่าเขาจะมีชีวิตอยู่อีกไม่นานนั้น อธิการของเขาเดินทางไปที่ธุรกิจ สองวันต่อมาเขาส่งข่าวผ่านหัวหน้ากลุ่มมหาปุโรหิตของเขาไปยังอธิการ เขากล่าวถึงงานมอบหมายของเขาว่า “ผมเข้าใจดีว่าอธิการไม่อยู่ ดังนั้นผมยังทำงาน

ผมกำลังคิดถึงการประชุมกลุ่มของเราวันจันทร์หน้า สมาชิกสองคนจะนำเราไปเที่ยวชมศูนย์การประชุมใหญ่ เราอาจขอให้สมาชิกบางคนช่วยขับรถพาพวกเขาไปและให้ลูกเสือเซ็นเก้าอี้เซ็น โดยขึ้นอยู่กับการลงชื่อของพวกเขา เราอาจมีผู้สูงอายุมากพอที่จะทำเรื่องนี้ด้วยตัวเราเอง แต่จะดีไม่น้อยที่จะรู้ว่าเรามีแผนสำรองเมื่อจำเป็น อาจจะเป็นคนครอบครัวที่ดีสำหรับผู้มาช่วยที่จะนำครอบครัวมาด้วย อย่างไรก็ตามช่วยบอกผมก่อนที่ผมจะติดประกาศแผนการประชุมนะครับขอบคุณ”

และจากนั้นอธิการประหลาดใจเมื่อเขาโทรศัพท์ไป โดยไม่ได้เอ่ยถึงสภาวะของตนเองหรืองานอันยอดเยี่ยมที่เขาทำ เขาถามว่า “อธิการครับ มีอะไรที่ผมจะทำให้ท่านได้อีกบ้าง” มีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่ทำให้เขารู้สึกถึงภาระของอธิการได้ในขณะที่ภาระของเขาเองก็หนักไม่น้อย และมีเพียงพระวิญญาณเท่านั้นที่สามารถทำให้เป็นไปได้สำหรับเขาที่จะวางแผนการรับใช้พี่น้องของเขาได้ด้วยความเที่ยงตรงเท่ากับที่เขาใช้ในการวางแผนกิจกรรมลูกเสือเมื่อครั้งยังหนุ่ม

การสวดอ้อนวอนแห่งศรัทธาทำให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าประทานพลังในฐานะปุโรหิตแก่เราได้ไม่ว่าเราจะอยู่ในสภาวะการณใด แต่เรา

ต้องทูลขออย่างนอบน้อมเพื่อพระวิญญาณซึ่งจะแสดงให้เราเห็นว่าสิ่งที่จะทรงให้เราพูดและทำ และดำเนินชีวิตต่อไปอย่างมีความหวังต่อของประทานนั้น

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงพระชนม์ ทรงรักเรา และทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูคือพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ การชดใช้ของพระองค์ทำให้เราสะอาดบริสุทธิ์และมีค่าควรสำหรับการเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าด้วยศรัทธาและความพากเพียร วันหนึ่งเราจะได้ยินพระวจนะที่ให้เราเปิด “ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์”⁹ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะได้รับคำอวยพรอันประเสริฐนั้นจากพระอาจารย์ที่เรารับใช้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ (1998), 26.
2. คำสอน: โจเซฟ เอฟ. สมิธ, 29.
3. ลูกา 11:2.
4. ดู Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 215–21.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:51, 53–55.
6. ดู คำสอน: โจเซฟ เอฟ. สมิธ, 26.
7. มัทธิว 25:21.
8. ดู มัทธิว 20:1–16.
9. มัทธิว 25:21.

โดย ประธานโธมัส เอส. มอนสัน

ฐานะปุโรหิต—ของ ประธานอัครกิตติสิทธิ์

เราแต่ละคนได้รับการฝากฝังด้วยของประทานหนึ่งอย่างในบรรดาของประทานอันล้ำค่าที่สุดซึ่งเคยให้ไว้แก่มนุษยชาติ

หนึ่งในความทรงจำอันชัดเจนที่สุดของข้าพเจ้าขณะเข้าร่วมการประชุมฐานะปุโรหิตสมัยเป็นมัคนายกที่ได้รับแต่งตั้งใหม่และระหว่างร้องเพลงเปิด “มาเถิด ท่านบุตรพระเจ้าผู้เอาฐานะปุโรหิต”¹ ในคำคืนนี้ ทุกท่านที่พร้อมใจกันมาอยู่ที่นี่ในศูนย์การประชุมใหญ่และ ตามจริงแล้ว ทั่วโลก ข้าพเจ้าเปล่งเสียงสะท้อนวิญญาณแห่งเพลงสวดพิเศษนั้นและกล่าวกับท่านว่า *มาเถิด ท่านบุตรพระเจ้าผู้เอาฐานะปุโรหิต* ขอให้เราพิจารณาการเรียกของเรา ใคร่ครวญความรับผิดชอบของเรา ให้เรามุ่งมั่นต่อหน้าที่ และขอให้เราติดตามพระเยซูคริสต์ พระเจ้าของเรา ขณะที่เราอาจแตกต่างกันด้วยวัย ขนบประเพณี หรือเชื้อชาติ เราเป็นหนึ่งในเดียวในการเรียกของฐานะปุโรหิต

เพื่อเราแต่ละคน การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนแก่ออลิเวอร์ คาวเดอรีและโจเซฟ สมิธ โดยยอห์นผู้ถวายบัพติศมาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ในทำนองเดียวกัน การฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคแกโจเซฟ สมิธและออลิเวอร์ คาวเดอรีโดยเปโตร ยากอบ และยอห์น เป็นเหตุการณ์อันปลื้มปีติ

ขอให้เราทำหน้าที่การเรียกอย่างจริงจังที่สุด ความรับผิดชอบ และหน้าที่ซึ่งมากับ

ฐานะปุโรหิตที่เราดำรงอยู่ ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงเมื่อข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นเลขานุการโควรัมมัคนายก ข้าพเจ้าเก็บบันทึกด้วยตนเองอย่างรอบคอบที่สุด เพราะข้าพเจ้าต้องการทำให้ดีที่สุดกับสิ่งที่ข้าพเจ้ารู้ในการเรียกนั้น ข้าพเจ้าภาคภูมิใจในงานของข้าพเจ้า ทำทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าทำได้จนสุดความสามารถ ซึ่งเป็นเป้าหมายของข้าพเจ้าในตำแหน่งใดก็ตามที่ข้าพเจ้าเคยได้รับเรียก

ข้าพเจ้าหวังว่าชายหนุ่มแต่ละคนที่ได้รับแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจะได้รับความตระหนักรู้ทางวิญญาณของความศักดิ์สิทธิ์ในการเรียกนี้ เช่นเดียวกับโอกาสที่จะขยายการเรียกดังกล่าว ข้าพเจ้าได้รับโอกาสพิเศษเช่นนั้นขณะเป็นมัคนายก เมื่อฝ่ายอธิการขอให้ข้าพเจ้าไปประกอบพิธีศีลระลึกให้ผู้ช่วยคนหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากโบสถ์ประมาณหนึ่งไมล์ เช้าวันอาทิตย์ที่พิเศษนั้น ขณะที่ข้าพเจ้าเคาะประตูบ้านของบราเดอร์โรท์และได้ยินเสียงเชื้อเชิญที่แผ่วเบาของท่านว่า “เข้ามาสิ” ข้าพเจ้าไม่เพียงเข้าไปในบ้านหลังเล็กๆ ที่ตกแต่งอย่างเรียบง่ายแต่เป็นห้องที่เต็มไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าเช่นกัน ข้าพเจ้าเข้าไปอยู่ข้างเตียงของบราเดอร์โรท์และหยิบ

ขนมปังขึ้นหนึ่งส่งให้ที่ปากของเขาอย่างระมัดระวัง จากนั้นประคองถ้วยน้ำศีลระลึกเพื่อให้เขาดื่มได้ เมื่อข้าพเจ้าจะออกไป ข้าพเจ้าเห็นเขาน้ำตาคลอหน่วยขณะพูดว่า “ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรคุณ หนุ่มน้อย” และพระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรข้าพเจ้าจริงๆ—ด้วยคำขอบคุณสำหรับเครื่องหมายอัครกิตติสิทธิ์ของศีลระลึกและฐานะปุโรหิตที่ข้าพเจ้าดำรงอยู่ ไม่มีมัคนายก ผู้สอน หรือปุโรหิตคนใดจากอัครดของเราจะลืมการเยี่ยมชมที่อยู่ในความทรงจำ เราไปที่คลากสตัน ยูทาห์ ที่หลุมฝังศพของมาร์ติน แอสริส หนึ่งในพยานสามคนของพระคัมภีร์มอรมอน เมื่อเรายืนอยู่รอบเสาหินแกรนิตซึ่งเป็นเครื่องหมายหลุมฝังศพของท่าน และขณะที่ผู้นำโควรัมคนหนึ่งอ่านข้อความที่จารึกไว้จาก “ประจักษ์พยานของพยานสามคน” ซึ่งมีอยู่ในต้นเล่มของพระคัมภีร์มอรมอน เราพัฒนาความรักที่มีต่อบันทึกอัครกิตติสิทธิ์และความจริงที่พบในนั้น

ช่วงปีเหล่านั้นวัตถุประสงค์ของเราคือเป็นเสมือนบุตรทั้งหลายของโมไซยาห์ ดังที่มีผู้กล่าวถึงพวกท่านว่า

“พวกท่านมั่นคงขึ้นในความรู้เรื่องความจริง; และพวกท่านเป็นคนมีพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องและพวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกท่านจะรู้พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า.

“แต่เนี่ยยังไม่หมด; พวกท่านยอมตนในการสวดอธิษฐาน, และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่านจึงมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการเปิดเผย, และเมื่อพวกท่านสอน, พวกท่านก็สอนด้วยพลัง

อำนาจและสิทธิอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า。”²

ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าจะมีเป้าหมายใด
คู่ควรไปกว่านี้สำหรับชายหนุ่มจะพึงมีมาก
ไปกว่าคำบรรยายว่าพวกเขาเป็นดั่งบุตรที่
กล้าหาญและชอบธรรมของโมไซยาห์

เมื่อใกล้จะถึงวันเกิดปีที่ 18 ของข้าพเจ้า
และเตรียมตัวเข้าประจำการกองทัพซึ่งเป็น
ข้อบังคับของชายหนุ่มทุกคนในช่วงสงคราม
โลกครั้งที่สอง ข้าพเจ้าได้รับการเสนอชื่อให้
รับฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค แต่ก่อนอื่น
ข้าพเจ้าต้องโทรศัพที่ไปหา พอล ซี. ชายด์
ประธานสแตคของข้าพเจ้าเพื่อรับการสัมภาษณ์
ท่านเป็นคนที่รักและเข้าใจพระคัมภีร์อัน
ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นเจตนาธรรมของท่านคือ
คนอื่น ๆ ควรรักและเข้าใจพระคัมภีร์เช่นเดียว
กัน ข้าพเจ้าเคยได้ยินเพื่อนบางคนพูดถึงการ
สัมภาษณ์ที่ค่อนข้างครอบคลุมและลึกลับใน
รายละเอียดของท่าน ข้าพเจ้ามีความรู้พระ-
คัมภีร์ไม่มากนัก ดังนั้น เมื่อข้าพเจ้าโทรไป
หาท่าน ข้าพเจ้าจึงขออนัดสัมภาษณ์ในวัน
อาทิตย์ถัดไปซึ่งข้าพเจ้าทราบว่าในช่วงนั้นมี
เวลาเพียงหนึ่งชั่วโมงก่อนการประชุมศิลา

ท่านตอบว่า “โอ บราเดอร์มอนสัน เราจะ
ไม่มีเวลาพอสำหรับการทบทวนพระคัมภีร์

นะครับ” จากนั้นท่านแนะนำให้เป็นเวลา
ประมาณสามชั่วโมงก่อนการประชุมศิลา
และท่านบอกให้ข้าพเจ้าพระคัมภีร์ส่วนตัวที่ทำ
เครื่องหมายและข้ออ้างอิงไว้แล้วมาด้วย

เมื่อไปถึงบ้านของท่านในวันอาทิตย์ ท่าน
ทักทายข้าพเจ้าอย่างอบอุ่น จากนั้นจึงเริ่ม
การสัมภาษณ์ ประธานชายด์กล่าวว่า
“บราเดอร์มอนสัน คุณดำรงฐานะปุโรหิต
แห่งอาโรน คุณเคยมีเทศมาปฏิบัติให้คุณ
ใหม่” ข้าพตอบว่าไม่เคยครับ เมื่อท่านถาม
ว่าข้าพเจ้าทราบหรือไม่ว่าข้าพเจ้ามีสิทธิ์เช่น
นั้น ข้าพเจ้าตอบอีกครั้งว่าข้าพเจ้าไม่ทราบ

ท่านสั่งว่า “บราเดอร์มอนสัน ท่องภาคที่
13 ของหลักคำสอนและพันธสัญญาสิครับ”

ข้าพเจ้าเริ่มท่อง “แก่ท่านเพื่อผู้ร่วมรับใช้
ทั้งหลายของข้าพเจ้า ในพระนามของพระ-
เมสสิยาห์ ข้าพเจ้าประสาทฐานะปุโรหิตแห่ง
อาโรน, ซึ่งถึงกฤษฎาแห่งหลายแห่งการปฏิบัติ
ของเหล่าเทพ—”

“พอก่อน” ประธานชายด์สั่ง จากนั้น ท่าน
แนะนำด้วยน้ำเสียงที่สงบและมีเมตตาว่า
“บราเดอร์มอนสัน อย่าลืมว่าในฐานะผู้ดำรง
ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนคุณมีสิทธิ์ต่อการ
ปฏิบัติของเหล่าเทพ”

ราวกับว่ามีเทพอยู่ในห้องวันนั้น ข้าพเจ้า
ไม่เคยลืมการสัมภาษณ์ครั้งนั้นเลย ข้าพเจ้า
ยังคงรู้สึกถึงพระวิญญูญาณในโอกาสอันศักดิ์-
สิทธิ์นั้นเมื่อเราอ่านหน้าที่ ความรับผิดชอบ
และพรของฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะ
ปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคด้วยกัน—พรที่ไม่เพียง
เราเท่านั้นที่ได้รับแต่ครอบครัวของเราและผู้
อื่นด้วยที่เราจะมีโอกาสรับใช้

ข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นเอ็ลเดอร์ และ
เมื่อถึงวันที่ข้าพเจ้าต้องไปปฏิบัติหน้าที่กับ
กองทัพเรือ สมาชิกในฝ่ายอธิการคนหนึ่ง
มาสมทบกับครอบครัวและเพื่อน ๆ ข้าพเจ้า
ที่สถานีรถไฟเพื่ออำลา ก่อนรถไฟจะออก
ท่านวางหนังสือเล่มเล็กๆ ชื่อ *คู่มือผู้สอน
ศาสนา* ในมือข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหัวเราะและ
บอกว่าข้าพเจ้าไม่ได้ไปรับใช้งานเผยแผ่

ท่านตอบว่า “รับไว้เถาะ อาจจะเป็น
ประโยชน์กับคุณ”

หนังสือเล่มนี้มีประโยชน์จริงๆ ข้าพเจ้า
ต้องการวัสดุที่แข็งแรง รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าใส่
ไว้ในถุงทะเลเพื่อเสื้อผ้าของข้าพเจ้าจะแน่น
พอดีและไม่ยับมาก *คู่มือผู้สอนศาสนา* จึง
เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ และหนังสือเล่มนี้
ทำหน้าที่อย่างดียิ่งถึง 12 สัปดาห์

หนึ่งคืนก่อนการแยกย้ายกลับบ้านช่วงคริสต์มาส ความนึกคิดของเราอยู่ที่บ้าน โรนออนเจียบสจด์ แต่แล้วก็มีเสียงทำลายความเจียบจากเพื่อนข้าพเจ้าที่นอนเตียงข้างๆ—ดีแลนดี เมอร์ริล เด็กหนุ่มมอรวมอน—เขาเริ่มครวญครางด้วยความเจ็บปวด ข้าพเจ้าซักถามเหตุผล และเขาบอกว่าเขารู้สึกไม่สบายมาก เขาไม่อยากไปที่หน่วยเสนาธิการ เพราะถ้าเขาทำเช่นนั้นเขาจะไม่ได้กลับบ้านในวันรุ่งขึ้น

ดูเหมือนอาการเขาจะแยลงเรื่อยๆ ขณะเวลาผ่านไป ในที่สุด โดยที่รู้ว่าข้าพเจ้ามีตำแหน่งเอ็ลเดอร์ เขาจึงขอให้ข้าพเจ้าให้พร

ฐานะปุโรหิตแก่เขา

ข้าพเจ้าไม่เคยให้พรฐานะปุโรหิตใครมาก่อน ข้าพเจ้าไม่เคยได้รับพร และข้าพเจ้าไม่เคยเห็นว่าการให้พรทำอะไร ขณะที่ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนเจียบๆ เพื่อทูลขอความช่วยเหลือ ข้าพเจ้านึกได้ว่ามี *คู่มือผู้สอนศาสนา* ที่ด้านล่างของถุงทะเล ข้าพเจ้ารีบรื้อถุงและหยิบคู่มือไปยังบริเวณที่มีแสงไฟสลัว ที่นั่นข้าพเจ้าอ่านวิธีให้พรผู้ป่วย มีทหารเรือหลายคนจึงมองด้วยความสนใจใคร่รู้ ข้าพเจ้าดำเนินการให้พร ก่อนที่จะเก็บถุงทะเล ดีแลนดี เมอร์ริลล้ดล้บเหมือนเด็กวันรุ่งขึ้น เขาดื่นแต่เช้าและรู้สึกดี เราต่าง

สำนึกคุณอย่างหาที่สุดมิได้สำหรับอำนาจของฐานะปุโรหิต

หลายปีผ่านไปทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสมากขึ้นที่จะให้พรแก่ผู้ที่ต้องการซึ่งมีมากมายจนนับไม่ถ้วน โอกาสแต่ละครั้งทำให้ข้าพเจ้าสำนึกคุณอย่างลึกซึ้งว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงฝากฝังของประทานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ไว้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเคารพฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงอำนาจนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ข้าพเจ้ามองเห็นพลังของฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้าพิศวงกับสิ่งอัศจรรย์ที่เกิดขึ้น

พี่น้องชายทั้งหลายเราแต่ละคนได้รับการฝากฝังด้วยของประทานหนึ่งอย่างในบรรดาของประทานอันล้ำค่าที่สุดซึ่งเคยให้ไว้แก่มนุษยชาติ เมื่อเราให้เกียรติฐานะปุโรหิตของเราและดำเนินชีวิตเพื่อเราจะมีค่าควรตลอดเวลา พรของฐานะปุโรหิตจะไหลผ่านเรา ข้าพเจ้ารักพระคำที่พบในหลักคำสอนและพันธสัญญา ภาคที่ 121 ข้อที่ 45 ซึ่งบอกว่าเราต้องทำอะไรจึงจะมีค่าควร “ให้อุทร...เปี่ยมด้วยจิตกุศลต่อมนุษย์ทั้งปวงเช่นกัน, และต่อครอบครัวแห่งศรัทธา, และให้คุณธรรมประดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้า; และหลักคำสอนแห่งฐานะปุโรหิตจะกลับลงมาบนจิตวิญญาณท่านดังหยาดน้ำค้างจากฟ้าสวรรค์.”

ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า เรามีส่วนร่วมในงานของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เราตอบรับการเรียกของพระองค์ เราอยู่ในพระพันธกิจของพระองค์ ขอให้เราเรียนรู้จากพระองค์ ขอให้เราดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์ ขอให้เราดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ โดยการทำเช่นนั้น เราจะเตรียมรับการรับใช้ทุกอย่างที่พระองค์ทรงขอให้เราปฏิบัติ นี่คือนางของพระองค์ นี่คือการสนจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นหัวหน้า กษัตริย์แห่งรัศมีภาพ แม้พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์และกล่าวคำพยานนี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ พระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “มาเกิด ท่านบุตรพระเจ้า,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 159.
2. แอลมา 17:2-3.

โดยประธานโรนัลด์ เอส. มอนตัน

พรของพระวิหาร

ขณะเข้าพระวิหาร เราจะเกิดความเข้มแข็งทางวิญญาณและความรู้สึกถึงสันติสุขได้

ฟี นื่องที่รักทั้งหลาย ข้าพเจ้าซาบซึ้งใจอย่างยิ่งที่ได้อยู่กับท่านในเช้าวันอีสเตอร์ที่สวยงามนี้เมื่อเราทวนนึกถึงพระผู้ช่วยให้รอดของโลก ข้าพเจ้าขอส่งความรักพร้อมกับคำท้าทายมายังทุกท่านและสวดอ้อนวอนขอให้พระบิดาบนสวรรค์ทรงดลใจคำพูดของข้าพเจ้า

การประชุมใหญ่ครั้งนี้ครบเจ็ดปีตั้งแต่ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักร เป็นช่วงเวลาที่ทีมงานฉันมีไม่เพียงเติมไปด้วยเรื่องท้าทายเท่านั้นแต่มีพรนับไม่ถ้วนด้วย พรอันน่าชื่นชมและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดประการหนึ่งคือโอกาสที่ได้อุทิศและอุทิศข้าพระวิหารหลายแห่ง

ล่าสุดเมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมาข้าพเจ้ามีโอกาสอุทิศพระวิหารฟีนิกซ์ แอริโซนาแห่งใหม่ที่สวยงาม ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ เอ็ดแคอร์ดีลลิน เอช. ไฮคส์ เอ็ดเคอร์ริชาร์ด เจ. เมนส์ เอ็ดเคอร์ลินน์ จี. รอปบินส์ และเอ็ดเคอร์เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์ อยู่ร่วมพิธีด้วย ในคืนก่อนการอุทิศ มีงานฉลองทางวัฒนธรรมที่เยาวชนของเราว่า 4,000 คนจากเขตพระวิหารแสดงได้อย่างสวยงาม วันต่อมาเราอุทิศพระวิหารในการประชุมศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างแรงบันดาลใจสามภาค

อาคารพระวิหารเป็นเครื่องป้องกันที่ชัดเจน

ถึงการเติบโตของศาสนจักร ปัจจุบันเรามีพระวิหารเปิดดำเนินการ 144 แห่งทั่วโลก กำลังบูรณะ 5 แห่ง และกำลังก่อสร้างอีก 13 แห่ง นอกจากนี้พระวิหารอีก 13 แห่งที่ประกาศก่อนหน้านี้ว่าจะสร้างกำลังอยู่ในขั้นเตรียมการก่อนเริ่มก่อสร้าง ปีนี้เราคาดว่าจะอุทิศข้าพระวิหาร 2 แห่งและอุทิศพระวิหารใหม่ 5 แห่งซึ่งกำหนดไว้ว่าจะสร้างเสร็จในปีนี้

สองปีมาแล้ว ขณะที่เราเน้นถึงความพยายามในการสร้างพระวิหารที่ประกาศชื่อไว้ให้แล้วเสร็จ เราได้ระงับไว้ในแผนชั่วคราวสำหรับการสร้างพระวิหารเพิ่มนอกเหนือจาก

นี้ อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ามีความยินดียิ่งที่จะประกาศสร้างพระวิหารใหม่สามแห่งในสถานที่ดังนี้ อาบิตัน โอเวอร์โคสต์, ปอร์โตแปรงซ์ เฮติ, และกรุงเทพฯ ประเทศไทย ช่างมีพรอันน่าอัศจรรย์รอคอยสมาชิกที่ซื่อสัตย์ในพื้นที่เหล่านี้ และในทุกที่ไม่ว่าพระวิหารจะตั้งอยู่ที่ใดก็ตามทั่วโลก

เรากำลังดำเนินขั้นตอนพิจารณาความต้องการและหาทำเลสร้างพระวิหารเพิ่ม เพราะเราปรารถนาจะให้สมาชิกมีโอกาสเข้าพระวิหารมากเท่าที่จะมากได้โดยไม่ต้องสละเวลาและทรัพย์สินเงินทองมากมาย ดังที่เราทำในอดีต เราจะแจ้งให้ท่านทราบการตัดสินใจของเราในเรื่องนี้

ขณะนี้ถึงพระวิหาร ข้าพเจ้าทวนนึกถึงพรมากมายที่เราได้รับในนั้น ขณะผ่านเข้าประตูพระวิหาร เราทิ้งความวุ่นใจและความสับสนของโลกไว้เบื้องหลัง ภายในวิสุทธิสถานอันศักดิ์สิทธิ์นี้ เราพบความสุขงามและระเบียบ มีที่พักผ่อนสำหรับจิตวิญญาณของเราและที่หยุดพักจากความหวงกังวลของชีวิตเรา

ขณะเข้าพระวิหาร เราจะเกิดความเข้มแข็ง

ทางวิญญาณและความรู้สึกถึงสันติสุขได้ซึ่ง อยู่เหนือความรู้สึกอื่นที่เข้ามาในใจมนุษย์ได้ เราจะเข้าใจความหมายแท้จริงของพระวจนะ ของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพระองค์ตรัสว่า “เรา มอบสันติสุขไว้กับพวกท่าน สันติสุขของเราที่ ให้กับท่านนั้น... อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์ อย่าย่ำแย่เลย”¹

สันติสุขเช่นนั้นสามารถซึมซาบเข้าไปใน ใจทุกดวง—ใจที่เป็นทุกข์ ใจที่หนักอึ้งด้วย ความโศกเศร้า ใจที่รู้สึกสับสน ใจที่วิงวอน ขอความช่วยเหลือ

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าทราบเรื่องชาย หนุ่มคนหนึ่งที่เขาพาไปพระวิหารด้วยใจวิงวอนขอ ความช่วยเหลือ หลายเดือนก่อนเขาได้รับการ เรียกให้รับใช้งานเผยแผ่ในอเมริกาใต้ แต่วีซ่าของเขาล่าช้ามากจนเขาได้รับมอบ หมายใหม่ให้ไปคณะเผยแผ่แห่งหนึ่งในสหรัฐ ถึงแม้จะผิดหวังที่ไม่ได้รับใช้ในเขตการเรียก เดิม แต่เขายืนยันขันแข็งในงานมอบหมายใหม่ ตั้งใจรับใช้สุดความสามารถ อย่างไรก็ตาม เขากลับท้อแท้เพราะประสบการณ์ในแง่ลบ กับผู้สอนศาสนาบางคนซึ่งเขาเห็นว่าสนใจจะ เทียวเล่นสนุกมากกว่าแบ่งปันพระกิตติคุณ

ไม่กี่เดือนต่อมา ชายหนุ่มคนนี้มีปัญหา สุขภาพรุนแรงมากซึ่งทำให้ร่างกายบางส่วน เคลื่อนไหวไม่ได้ ดังนั้นเขาจึงถูกส่งกลับบ้าน โดยให้เหตุผลว่าลาป่วย

หลายเดือนต่อมา เขาหายเป็นปกติ และ ร่างกายเคลื่อนไหวได้เหมือนเดิม เขาได้รับ แจ้งว่าจะสามารถรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาได้ อีกครั้ง ซึ่งเป็นพรที่เขาสวดอ้อนวอนขอทุกวัน ชาวเดียวที่ทำให้เขาผิดหวังคือเขาจะกลับไป คณะเผยแผ่เดิมที่เขา รู้สึกว่าพฤติกรรมและ เจตคติของผู้สอนศาสนาบางคนไม่เหมาะสม เท่าที่ควร

เขามาพระวิหารเพื่อแสวงหาการปลอบโยน และการยืนยันเพื่อเขาจะมีประสบการณ์ที่ดี ขณะเป็นผู้สอนศาสนา บิดามารดาของเขา

สวดอ้อนวอนเช่นกันโดยขอให้การไปพระวิหาร ครั้งนี้ช่วยให้บุตรชายได้รับความช่วยเหลือที่ ต้องการ

ขณะที่ชายหนุ่มคนนั้นเข้าไปในห้องซีเลส-เซียล เขานั่งเก้าอี้และเริ่มสวดอ้อนวอนขอ การนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์

อีกคนหนึ่งเข้ามาในห้องซีเลสเซียลหลังจากนั้นไม่นานคือชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อแลน-ดอน ขณะเดินเข้ามาในห้อง เขาจ้องมอง ชายหนุ่มที่นั่งหลับตาและสวดอ้อนวอนตรง เก้าอี้ตัวนั้นทันที แลนดอนได้รับการกระตุ้น เตือนชัดเจนว่าเขาควรพูดกับชายหนุ่มคนนี้ แต่เขาตัดสินใจรอเพราะไม่กล้าขัดจังหวะ หลังจากหลายนาทีผ่านไป ชายหนุ่มยังคง สวดอ้อนวอน แลนดอนรู้ว่าเขาจะหวัง เห็นยวการกระตุ้นเตือนอีกต่อไปไม่ได้ เขา เดินเข้าไปหา และไหลเบาๆ ชายหนุ่มลืมตา สะดุ้งตกใจที่เขาถูกรบกวน แลนดอนพูด เบาๆ ว่า “ผมรู้สึกแรงกล้าว่าต้องคุยกับคุณ ทั้งที่ผมไม่แน่ใจว่าทำไม”

เมื่อพวกเขาเริ่มสนทนา ชายหนุ่มระบาย ความในใจกับแลนดอน อธิบายสถานการณ์ ของเขาและลงเอยด้วยความปรารถนาจะ ได้ รับการปลอบโยนและกำลังใจเกี่ยวกับงาน เผยแผ่ของเขา แลนดอนกลับจากงานเผยแผ่ ที่ประสบความสำเร็จเมื่อปีก่อน เขาเล่า

ประสบการณ์งานเผยแผ่ของเขาเอง ปัญหา ทำหายและข้อกังวลที่เขาเผชิญ วิธีที่เขาหัน ไปขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า และพรที่ เขาได้รับ คำพูดของเขาปลอบโยนและให้ ความเชื่อมั่น ความกระตือรือร้นในงานเผยแผ่ ของเขาพลอยทำให้ชายหนุ่มกระตือรือร้นตาม ชายหนุ่มหายกลัวในที่สุด เขารู้สึกถึงสันติสุข เขาสำนึกคุณอย่างสูงสุดซึ่งเมื่อตระหนักว่า พระเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเขา

ชายหนุ่มทั้งสองสวดอ้อนวอนด้วยกัน จาก นั้นแลนดอนก็ขอตัว เขามีความสุขที่ได้ฟัง การตัดสินใจซึ่งมาถึงเขา ขณะยืนขึ้นเพื่อจะ ออกไป ชายหนุ่มถามแลนดอนว่า “คุณรับใช้ งานเผยแผ่ที่ไหน” ก่อนหน้านั้นไม่มีใครเคย ชื่อคณะเผยแผ่ที่ตนรับใช้ เมื่อแลนดอนบอก ชื่อคณะเผยแผ่ ชายหนุ่มน้ำตาคลอ แลนดอน รับใช้ในคณะเผยแผ่ที่ชายหนุ่มจะกลับไปรับ ใช้ต่อไป

ในจดหมายถึงข้าพเจ้าเมื่อไม่นานมานี้ แลนดอนแบ่งปันคำกล่าวลาของชายหนุ่ม คนนั้น “ผมมีศรัทธาว่าพระบิดาบนสวรรค์จะ ทรงอวยพรผม แต่ผมนึกไม่ถึงว่าพระองค์จะ ทรงส่งคนที่เคยรับใช้ในคณะเผยแผ่ของม มาช่วยผม ตอนนั้นผมรู้แล้วว่าทุกอย่างจะดี”² พระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อน-วอนด้วยความนอบน้อมจากใจที่จริงใจ

โคย โรสแมรี เอ็ม. วิกซอม
ประธานปฐมวัยสามัญ

พี่น้องทั้งหลาย ในชีวิตเราจะมีการล่องลง เราจะมีการทดลองและเรื่องท้าทาย เมื่อเราไปพระวิหาร เมื่อเราระลึกถึงพันธสัญญาที่เราทำไว้ที่นั่น เราจะสามารถเอาชนะการล่องลงเหล่านั้นและทนรับการทดลองของเราได้ดีขึ้น ในพระวิหารเราจะพบสันติสุข

พรของพระวิหารมีค่าสุดประมาณ พรประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าสำนึกคุณทุกวันในชีวิตคือพรที่ข้าพเจ้ากับพรานซิส ภรรยาที่รักของข้าพเจ้าได้รับขณะคุกเข่า ณ แท่นศักดิ์สิทธิ์และทำพันธสัญญาผูกมัดเราไว้ด้วยกันชั่วนิรันดร์ ไม่มีพรใดเลอค่าต่อข้าพเจ้ามากไปกว่าสันติสุขและความอบอุ่นใจที่ข้าพเจ้าได้รับจากความรู้ว่าเธอกับข้าพเจ้าจะอยู่ด้วยกันอีกครั้ง

ขอพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเราให้มีวิญญาณของการนมัสการในพระวิหาร ขอให้เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และขอให้เราตั้งใจเดินตามรอยพระบาทของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระองค์เสด็จออกมาจากหลุมฝังศพในวันอีสเตอร์แรก ทรงนำของประทานแห่งชีวิตอันเป็นนิจมาให้กับบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า ในวันที่สวยงามนี้ ขณะที่เราเฉลิมฉลองเหตุการณ์สำคัญดังกล่าว ขอให้เราสวดอ้อนวอนด้วยความสำนึกคุณต่อของประทานอันยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ของพระองค์ ขอให้มันเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยความถ่อมในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ยอห์น 14:27.
2. การตอบโต้ทางจดหมายของโรมัส เอส. มอนสัน.

การกลับคืนสู่ศรัทธา

เราทุกคนสามารถทำให้ศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์เข้มแข็งขึ้นในการเดินทางของเราแต่ละคนและค้นพบปิติ

ในเช้าอีสเตอร์นี้ ประธานมอนสันคะ เราสำนึกคุณอย่างยิ่งที่ได้ยินเสียงของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ของเรา เราเห็นคุณค่าในคำพูดรวมถึงคำแนะนำของท่าน “พบปิติในการเดินทาง”¹ และ “อนาคตสดใสเท่าศรัทธาของท่าน”²

ปีนี้เด็กปฐมวัยแบ่งปันปิติและความเข้มแข็งของศรัทธาที่พวกเขามีต่อพระเยซูคริสต์ เมื่อพวกเขาร้องเพลง “ฉันรู้พระผู้ช่วยทรงรักฉัน” พวกเขาขับร้องความจริง “พระทรงพระชนม์! ... มอบใจนี้แด่พระองค์”³ เช่นเดียวกับเด็กปฐมวัย เราทุกคนสามารถทำให้ศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์เข้มแข็งขึ้นในการ

เดินทางของเราแต่ละคนและค้นพบปิติ เมื่อไม่นานมานี้ในการประชุมสมาคมสังเคราะห์วันอาทิตย์ ดิฉันได้ฟังคุณแม่วิยสาวคนหนึ่งแบ่งปันส่วนหนึ่งของเส้นทางการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเธอ เธอเติบโตในศาสนาจักร พร้อมด้วยบิดามารดาผู้สอนพระกิตติคุณให้เธอ เธอเข้าร่วมชั้นเรียนปฐมวัย เยาะชนหญิง และเซมินารี เธอชอบเรียนรู้และค้นหาความจริง คำถามที่เธอมักจะมีใจใคร่รู้คือ *ทำไม* สิ่งต่างๆ จึงเกิดขึ้น เอ็ลเดอร์รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน กล่าวว่า “พระเจ้าทรงสามารถสอนผู้ที่มีจิตใจใฝ่รู้นั้น”⁴ และสตรีวิยสาวคนนี้เป็นผู้ที่สอนง่าย

หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เธอศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ได้รับการฝึกในพระวิหารกับอดีตผู้สอนศาสนา และได้รับพรโดยมีลูกๆ ที่น่ารัก

ด้วยเจตนาธรรมของความใฝ่รู้ คุณแม่คน นี้ยังคงถามคำถาม แต่ในเมื่อคำถามนั้นเริ่ม ยากขึ้น คำตอบก็ยากขึ้นเช่นกัน และบางครั้ง ไม่มีคำตอบ — หรือไม่มีคำตอบที่ทำให้ใจเธอ สงบ ในที่สุด ขณะที่เธอพยายามหาคำตอบ มีคำถามมากขึ้นทุกที และเธอเริ่มสงสัยราก ฐานบางอย่างของศรัทธาที่เธอมี

ระหว่างช่วงเวลาของความสับสนนี้ มีบาง คนที่อยู่รอบข้างเธอก้าวว่า “แค่พึ่งพาศรัทธา ของฉัน” แต่เธอคิด “ฉันทำไม่ได้ คุณไม่เข้าใจ; คุณไม่ได้เผชิญปัญหาเหล่านี้” เธออธิบาย “ดิฉันเต็มใจที่จะไม่ได้เถียงกับคนที่ไม่มีข้อ สงสัย ถ้าพวกเขาเต็มใจจะทำอย่างนั้นเช่น กัน” และหลายคนทำเช่นนั้น

เธอก้าวว่า “คุณพ่อคุณแม่ทราบดีว่าดิฉัน รู้สึกอย่างไร และไม่ก้าวท้าว พวกท่านเลือก ที่จะรักดิฉันขณะที่ดิฉันพยายามแก้ไขปัญหาค ด้วยตนเอง” เช่นเดียวกับอธิการของคุณแม่ คนนี้ที่มักจะพบปะสนทนากับเธอและพูดถึง ความเชื่อมั่นที่เขามีต่อเธอ

สมาชิกในวอร์ดไม่ลังเลที่จะมอบความรัก ให้เธอเช่นกัน และเธอรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง วอร์ด ของเธอไม่ใช่สถานที่สำหรับคนสมบูรณ์แบบ แต่เป็นสถานที่ของการบำรุงเลี้ยง

“น่าสนใจทีเดียว” เธอจำได้ “ในช่วงเวลา นี้ ดิฉันรู้สึกถึงความสัมพันธ์แนบแน่นกับคุณ ตาคุณยายที่ล่วงลับไปแล้ว พวกท่านกำลัง สนับสนุนดิฉันและกระตุ้นให้ดิฉันพยายาม

ต่อไป ดิฉันรู้สึกเหมือนพวกท่านกำลังบอกว่า ‘จงจ่ออยู่กับสิ่งที่หลานรู้’

ทั้งที่มีระบบสนับสนุนมากมาย แต่เธอ กลับแข่งขันน้อยลง เธอก้าวว่า “ดิฉันไม่ได้ แยกตนเองจากศาสนจักรเพราะมีพฤติกรรม เสียหาย ไม่ใส่ใจเรื่องทางวิญญาณ มองหา ข้อแก้ตัวที่จะไม่ดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติ หรือหาทางออกด้วยวิธีต่างๆ ดิฉันรู้สึกว่า ดิฉันต้องการคำตอบสำหรับคำถามที่ว่า ‘สิ่ง ที่ดิฉันเชื่อจริงๆ คืออะไร’”

ในช่วงเวลาดังกล่าวเธออ่านหนังสือเล่ม หนึ่งเป็นงานเขียนของแมซีเทเรซา ซึ่งแบ่งปัน ความรู้สึกคล้ายคลึงกัน ในจดหมายฉบับหนึ่ง ของปี 1953 แมซีเทเรซาเขียนว่า “โปรดสวด อ้อนวอนเป็นพิเศษให้ฉันด้วย เพื่อฉันจะไม่ ทำลายงานของพระองค์ และเพื่อพระเจ้า ของเราจะทรงแสดงพระองค์— เพราะมี ความมืดน่ากลัวอยู่ในตัวฉัน รวากับว่าทุก สิ่งตายไปแล้ว เป็นเช่นนี้ไม่มากก็น้อยนับ ตั้งแต่ฉันเริ่ม ‘งาน’ ทูลขอพระเจ้าของเรา ให้ประทานความกล้าหาญแก่ฉัน”

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ตอบว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าทรงนำทางท่าน คุณแม่ที่รัก ท่านไม่ได้อยู่ในความมืดมดดังที่ท่านคิด ทาง ที่เดินตามอาจไม่ชัดเจนโดยฉับพลันทันที เสมอไป ขอให้ท่านสวดอ้อนวอนทูลขอแสง สว่าง อย่าตัดสติใจเร็วเกินไป จงฟังสิ่งที่คน อื่นพูด พิจารณาเหตุผลของพวกเขา ท่านจะ พบบางสิ่งซึ่งช่วยท่านเสมอ... ขอให้ท่านได้ รับการนำทางด้วยศรัทธา การสวดอ้อนวอน และด้วยเหตุผลกับความตั้งใจที่ถูกต้อง ซึ่ง ท่านมีเพียงพอ”⁵

เพื่อนของดิฉันคิดว่าถ้าแมซีเทเรซาดำเนิน ชีวิตตามศาสนาของเธอได้โดยไม่มีคำตอบ ทั้งหมด และโดยไม่มีความรู้สึกชัดเจนในทุก เรื่อง เธออาจทำได้เช่นกัน เธอสามารถก้าว ไปข้างหน้าอย่างเรียบง่ายด้วยศรัทธา—

จากนั้นก้าวต่อไปอีกก้าวหนึ่ง เธอสามารถ จดจ่ออยู่กับความจริงที่เธอเชื่อและปล่อยให้ ความจริงเหล่านั้นเติมเต็มความคิดและใจเธอ ขณะที่เธอนึกย้อนกลับไปถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เธอก้าวว่า “ประจักษ์พยานของดิฉันกลายเป็น เหมือนนกของเก่าถ่าน มอดใหม่จนหมดสิ้น ทั้งหมดที่เหลืออยู่คือ พระเยซูคริสต์” เธอก้าว ต่อไป “แต่พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งคุณเมื่อ คุณมีคำถาม เมื่อใครก็ตามพยายามรักษา พระบัญญัติ ประตู่จะเปิดกว้าง การสวด อ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์สำคัญ อย่างยิ่ง”

ก้าวแรกของเธอที่จะสร้างศรัทธาของเธอ อีกครั้งคือการเริ่มต้นด้วยความจริงพื้นฐาน ของพระกิตติคุณ เธอซื้อหนังสือเพลงปัสกั และเริ่มอ่านคำร้อง ถ้อยคำเหล่านั้นมีคุณค่า ต่อเธอ เธอสวดอ้อนวอนทูลขอศรัทธาที่จะ ยกความหนักอึ้งที่เธอรู้สึก

เธอเรียนรู้ว่าเมื่อเธอเผชิญกับข้อความที่ ทำให้เธอสงสัย เธอ “สามารถหยุด แล้วมอง ไปที่ภาพรวม และไตร่ตรองว่าพระกิตติคุณ มีผลกับชีวิตเธออย่างไร” เธอก้าวว่า “ดิฉันจะ ถามว่า ‘นี่เป็นทางที่ถูกต้องสำหรับฉันและ ครอบครัวฉันใช่ไหม’ บางครั้งดิฉันจะถาม ตนเอง ‘ฉันต้องการอะไรสำหรับลูกๆ ของฉัน’ ดิฉันตระหนักว่าดิฉันต้องการให้พวกเขา แต่งงานในพระวิหาร นั่นเป็นเวลาที่มีความ เชือกกลับมาที่ใจดิฉัน”

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์ กล่าว ว่า “ความอ่อนน้อมถ่อมตน ศรัทธา และ อิทธิพลของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ [จะ] เป็น องค์ประกอบของ ทุก คำถามสำหรับความ จริงเสมอ”⁶

ถึงแม้เธอมีคำถามเกี่ยวกับความเป็นมา ของพระคัมภีร์มอรมอน แต่เธอไม่สามารถ ปฏิเสธความจริงที่เธอรู้ในพระคัมภีร์มอรมอน เธอมุ่งไปที่การศึกษาพันธสัญญาใหม่เพื่อจะ เข้าใจพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้ดีขึ้น “แต่ท้ายที่สุด” เธอก้าวว่า “ดิฉันพบว่าตนเองกลับไปอ่าน พระคัมภีร์มอรมอนเพราะดิฉันรักสิ่งที่ดิฉัน รู้สึกเมื่อกำลังอ่านเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และ การชดใช้ของพระองค์”

เธอสรุปว่า “คุณต้องมีประสบการณ์ทาง

วิญญาณกับความจริงในหนังสือเล่มนั้นด้วยตนเอง” และเธอกำลังได้รับ เธออธิบายว่า “ดิฉันอ่านไมโซยาห์และรู้สึกได้รับการนำทางอย่างสมบูรณ์ ‘จงเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่, และว่าพระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง...; จงเชื่อว่าพระองค์ทรงมีปรีชาญาณทั้งหมด, และเดชานุภาพทั้งหมด, ทั้งในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก; จงเชื่อว่ามนุษย์ไม่เข้าใจทุกสิ่งซึ่งพระเจ้าทรงเข้าพระทัยได้’”⁷

ช่วงเวลานี้ มีการเรียกให้รับใช้เป็นผู้เล่นเปียโนของปฐมวัย “นับเป็นสิ่งที่ดี” เธอกล่าว “ดิฉันอยากให้ลูกๆ ของดิฉันอยู่ในปฐมวัย และตอนนี้ดิฉันได้อยู่กับพวกเขา ดิฉันยังไม่พร้อมที่จะสอน” ขณะที่เธอรับใช้ เธอยังคงรู้สึกถึงการเชื่อเชิญจากผู้คนรอบข้าง “มาเถิด เราต้องการคุณไม่ว่าความเข้มแข็งทางวิญญาณของคุณจะอยู่ระดับใด เราจะพบคุณที่นั่น จงให้เราในสิ่งที่คุณสามารถ”

ขณะเล่นเพลงปฐมวัย เธอมักจะนึกในใจว่า “นี่คือความจริงที่ฉันรัก ฉันยังคงแสดงประจักษ์พยาน ฉันจะพูดสิ่งที่ฉันรู้และวางใจ อาจไม่ใช่การให้ความรู้ที่สมบูรณ์แบบ แต่จะเป็นการให้ของฉัน สิ่งที่ฉันมุ่งหมายขยายขึ้นในตัวฉัน เป็นความสวยงามที่จะกลับไปสู่แก่นแท้ของพระกิตติคุณและสัมผัสความชัดเจน”

เช้าวันอาทิตย์วันนั้น ขณะที่ดิฉันฟังสตรี

วัยสาวคนนี้แบ่งปันเรื่องราวการเดินทางของเธอ ดิฉันได้รับการเตือนว่า “บนศิลาของพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา” ที่เราทั้งปวงต้องสร้างรากฐาน⁸ และดิฉันยังระลึกถึงคำแนะนำของเฮลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์ ฮอลล์แลนด์ “จงยึดมั่นในสิ่งที่ท่านรู้แล้วและยืนอย่างมั่นคงจนความรู้ที่เพิ่มเติมมาถึง”⁹

ในระหว่างบทเรียนของเธอ ดิฉันตระหนักอย่างแรงกล้ามากขึ้นว่าคำตอบต่อคำถามที่จริงจังของเรามาถึงเมื่อเราแสวงหาอย่างจริงจังและเมื่อเราดำเนินชีวิตตามพระบัญญัติ ดิฉันระลึกว่าศรัทธาของเราสามารถไปได้ไกลเกินกว่าข้อจำกัดของเหตุผลในปัจจุบัน และดิฉันต้องการเป็นเหมือนคนเหล่านั้นที่อยู่รอบข้างคุณแม่วัยสาวผู้นี้ ผู้ซึ่งรักและสนับสนุนเธอ ดังที่ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ กล่าว “เราทุกคนเป็นนักเดินทางผู้แสวงหาความสว่างจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเส้นทางบนวิถีของการเป็นศาสนิกชน เราไม่ประณามผู้อื่นเพราะปริมาณแสงสว่างที่พวกเขาอาจมีหรือไม่มี แต่เราบำรุงเลี้ยงและสนับสนุนแสงสว่างทั้งปวงจนกระทั่ง สดใสและมั่นคง”¹⁰

เมื่อเด็กปฐมวัยร้องเพลง “การสวดอ้อนวอนของเด็กๆ” พวกเขาถามว่า “พระบิดาสวรรค์ ทรงอยู่ที่นั่นไหม และทรงได้ยินและตอบคำสวดของเด็กเด็กไหม”¹¹

เราอาจสงสัยเช่นกันว่า “พระบิดาบนสวรรค์

ทรงอยู่ที่นั่นจริงไหม” เพียงเพื่อจะยินดี—ดังที่เพื่อนของดิฉันทำ—เมื่อคำตอบมาถึงในความเชื่อมั่นที่สงบและเรียบง่าย ดิฉันเป็นพยานว่าความเชื่อมั่นที่เรียบง่ายเหล่านั้นเกิดขึ้นเมื่อพระประสงค์ของพระองค์เป็นความจริง ประสงค์ของเรา ดิฉันเป็นพยานว่าความจริงดังกล่าวอยู่บนแผ่นดินโลกในทุกวันนี้และพระกิตติคุณของพระองค์มีอยู่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “พบปิตีในการเดินทาง,” *เสียดิฉัน*, พ.ย. 2008, 105.
2. โรมัส เอส. มอนสัน, “จริงใจเกิด,” *เสียดิฉัน*, พ.ค. 2009, 113.
3. “ฉันรู้พระเจ้าผู้ช่วยทรงรักฉัน,” ใน *ฉันรู้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์: 2015 โครงสร้างสำหรับช่วงเวลาของการแบ่งปัน* (2014), 29.
4. รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน, ใน เอ็ม. รัสเซลส์ บัลลาร์ด, “What Came from Kirtland” (โพธิ์ใต้ของมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์, 6 พ.ย. 1994); speeches.byu.edu.
5. ใน *Mother Teresa: Come Be My Light; The Private Writings of the Saint of Calcutta*, บรรณาธิการ Brian Kolodiejchuk (2007), 149–50; ปรับเครื่องหมายวรรคตอนตามมาตรฐานในปัจจุบัน
6. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น” (ยามค่ำกับเฮลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, 6 กุมภาพันธ์ 2015); lds.org/broadcasts.
7. ไมโซยาห์ 4:9.
8. ดุอีลลัน 5:12.
9. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, “พระเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อ,” *เสียดิฉัน*, พ.ค. 2013, 94.
10. ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ, “การได้รับประจักษ์พยานถึงแสงสว่างและความจริง,” *เสียดิฉัน*, พ.ย. 2014, 22.
11. “การสวดอ้อนวอนของเด็กๆ,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 6.

โดยเอ็ลเคอร์ โยเซ เอ. เทียเชียรา
แห่งสวากเจ็ดสิบ

แสงหาพระเจ้า

เมื่อเราขยายความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจะมีชีวิตอย่างชื่นชมยินดีและมีความเชื่อมั่นว่าปีตินั้นเป็นไปได้

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเปี่ยมปีติอย่างยิ่งที่ได้ยืนอยู่ต่อหน้าพวกท่านที่ขณะนี้เรามีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่สามัญนี้ด้วยกัน การได้ฟังถ้อยคำแห่งปัญญา คำแนะนำ การปลอบโยน และคำเตือนที่ให้อำนาจในการประชุมใหญ่สามัญตลอดหลายปีเป็นพรเหลือคณานับสำหรับซิสเตอร์เทียเชียรา ครอบครัวของเรา และสำหรับข้าพเจ้า

ในเทศกาลพิเศษนี้ของปี โดยเฉพาะในวันสะบาโตอีสเตอร์ ข้าพเจ้าได้แต่ไตร่ตรองถึงความสำคัญของคำสอนของพระเจ้าผู้ช่วย

ให้รอดและแบบอย่างแห่งความเมตตาและความรักของพระองค์ในชีวิตข้าพเจ้า

ความเข้าใจอันลึกซึ้งถึงพระเยซูคริสต์จะให้ความหวังที่ยิ่งใหญ่มากขึ้นสำหรับอนาคตและความมั่นใจในการทำเป้าหมายอันชอบธรรมของเราให้เกิดสัมฤทธิ์ผล แม้ว่าเราไม่ตีพร้อม สิ่งนี้จะทำให้เรามีความปรารถนาจะรับใช้เพื่อนมนุษย์มากยิ่งขึ้น

พระเจ้าตรัสว่า “จง [แสวงหา] เราในความคิดทุกอย่าง; อย่าสงสัย, อย่ากลัว.” การแสวงหาพระเจ้าและสัมผัสถึงการดำรงอยู่ของพระองค์เป็นกิจประจำวัน เป็นความพยายามที่คุ้มค่า

พี่น้องทั้งหลาย ในทุกวันนี้นั้นมากกว่าในสมัยอื่นๆ เรามีโอกาสและแหล่งข้อมูลอันยอดเยี่ยมให้ใช้เพื่อขยายความเข้าใจในคำสอนของพระเยซูคริสต์และในการขอใช้ของพระองค์ การใช้แหล่งข้อมูลเหล่านี้เหมาะสมจะช่วยให้เราดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์และเต็มไปด้วยปีติสุข

ในคำอุปมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเรื่องเถาองุ่นและแขนง พระองค์ตรัสว่า “จงติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับพวกท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเถา พวกท่านก็เช่นเดียวกันจะเกิดผลไม่ได้นอกจากจะติดสนิทอยู่กับเรา”²

ยิ่งเราเข้าใจบทบาทพิเศษของพระคริสต์ใน

ชีวิตเรามากขึ้นเท่าใด เรายิ่งเข้าใจจุดประสงค์ของเราในชีวิตมรรตัยที่นี้มากขึ้นเท่านั้น ซึ่งก็คือเพื่อมีปีติ อย่างไรก็ตาม ปีติดังกล่าวไม่ได้ปกป้องเราจากการทดลองและความยากลำบาก แม้บางครั้งหนักหน่วงและซับซ้อนจนทำให้เราเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีความสุขในสภาวารกรรมเช่นนั้น

ข้าพเจ้ารู้ด้วยประสบการณ์ส่วนตัวว่าปีติแห่งการดำเนินชีวิตในความชอบธรรมและการติดสนิทอยู่กับพระคริสต์จะดำเนินต่อไปได้แม้ในความยากลำบากของชีวิตมรรตัยสุดท้ยแล้ว บ่อยครั้งความยากลำบากเหล่านี้เพิ่มคุณค่า ชัดเกล้า และนำเราไปสู่ความเข้าใจอันลึกซึ้งถึงจุดประสงค์ในการดำรงอยู่ของเราที่นี้ในความเป็นมรรตัยและถึงการขอใช้ของพระเยซูคริสต์ แท้จริงแล้ว ความบริบูรณ์แห่งปีติจะสำเร็จได้โดยผ่านพระเยซูคริสต์เท่านั้น³

พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นเถาองุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขา คนนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย”⁴

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อเราขยายความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจะมีชีวิตอย่างชื่นชมยินดีและมีความเชื่อมั่นว่าปีตินั้นเป็นไปได้ ผลก็คือ เราจะมีความสามารถเพิ่มขึ้นที่จะดำเนินชีวิตแต่ละวันด้วยความกระตือรือร้นมากขึ้นและเพื่อรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า แม้ในสภาวารกรรมที่ท้าทาย

สิ่งใดเราทำได้ในวันนี้จึงอย่ารอทำวันพรุ่งนี้ถึงเวลาแล้วที่เราต้องมาหาพระคริสต์เพราะ “หาก [เรา] เชื่อ [พระองค์], [เรา] จะทำงานขณะที่เรียกว่าวันนี้”⁵

ทุกๆ วันเราควรพิจารณาถึงการปฏิสัมพันธ์บ่อยครั้งด้วยคำสอนของพระคริสต์ อริยาบท และการกระทำเล็กๆ และเรียบง่ายที่ทำทุกวันจะ

1. ขยายความเข้าใจให้ลึกซึ้งถึงความสำคัญของพระเจ้าในชีวิตของเรา และ
2. ช่วยเราแบ่งปันความเข้าใจนี้กับอนุชนรุ่นหลัง ผู้จะสัมผัสถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระ-

เยซูคริสต์แน่นอน เมื่อพวกเขาเห็นแบบอย่างของเราในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างจริงจัง

ดังนั้นอะไรคือพฤติกรรมเรียบง่ายบางอย่างในสมัยใหม่ที่จะเป็นยารักษาจิตวิญญาณเราในการเสริมสร้างประจักษ์พยานถึงพระคริสต์และพระพันธกิจของพระองค์

ในปี 2014 การประกวดภาพถ่ายของ National Geographic มีภาพถ่ายส่งมามากกว่า 9,200 ภาพโดยช่างภาพมืออาชีพและผู้ที่ใช้โทรศัพท์มือถือมากกว่า 150 ประเทศ ภาพที่ชนะรางวัลคือภาพสตรีคนหนึ่งอยู่กลางรถไฟที่เต็มไปด้วยผู้โดยสาร แสงจาก

บน: การถ่ายทอดการประชุมใหญ่สามัญจากสายการบินในระหว่างเที่ยวบิน ชัย: ภาพถ่ายที่ชนะการประกวดของ National Geographic ปี 2014 คือภาพสตรีคนหนึ่งที่ตั้งข่าวสารชัดเจนให้ผู้โดยสารคนอื่นๆ ว่า แม้มันจะอยู่ที่นี่ แต่ใจเธอไม่อยู่ที่นั่นด้วย

แม้สามารถที่จะกำหนดความก้าวหน้าและวุฒิภาวะทางวิญญาณของเราในพระกิตติคุณและความปรารถนาของเราในการมีส่วนร่วมทำให้โลกดีขึ้นและเพื่อดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ วันนี้ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวถึงนิสัยเรียบง่ายสามอย่าง ซึ่งจะเสริมสร้างกิจกรรมออนไลน์ที่เป็นประโยชน์ นิสัยเหล่านี้จะก่อให้เกิดการไตร่ตรองตนเองประจำวันซึ่งจำเป็นสำหรับเราในการเข้าใกล้คำสอนของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น

นิยามหมายเลข 1: เข้าเยี่ยมเว็บไชท์ทางการของศาสนจักรสำหรับแหล่งข้อมูลต่างๆ

การเข้าเยี่ยมแหล่งข้อมูลเหล่านี้บ่อยครั้งในระหว่างสัปดาห์จะช่วยให้เราไวต่อคำสอนของพระกิตติคุณเสมอและกระตุ้นครอบครัวและเพื่อนของเราให้คำนึงและไตร่ตรองถึงสิ่งที่สำคัญที่สุด

นิยามหมายเลข 2: ลงมือบอกรับในเครือข่ายสังคมออนไลน์ทางการของศาสนจักร

การเลือกนี้จะนำเนื้อหาที่จำเป็นในการขยายการค้นคว้าและการแสวงหาพระเจ้าและคำสอนของพระองค์มาสู่หน้าจอของท่าน และจะทำให้ท่านปรารถนาจะเข้าใจพระกิตติ-

โทรศัพท์มือถือส่องหน้าเธอสว่าง เธอส่งข่าวสารชัดเจนให้ผู้โดยสารคนอื่นๆ ว่า แม้มันจะอยู่ที่นี่ แต่ใจเธอไม่อยู่ที่นั่นด้วย^๑

ข้อมูลมือถือ สมาร์ทโฟน และเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของเราในโลกและวิธีการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง

ในยุคดิจิทัลนี้ เราสามารถเคลื่อนย้ายตัวเราอย่างฉับไวไปยังสถานที่และกิจกรรมต่างๆ ที่จะนำตัวเราออกจากสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตที่เต็มไปด้วยปีติอันยั่งยืนอย่างรวดเร็ว

หากไม่ควบคุมให้ดี ชีวิตออนไลน์นี้จะให้

ความสำคัญต่อความสัมพันธ์กับผู้คนที่เราไม่รู้จักหรือไม่เคยพบเจอมากกว่ากับผู้คนที่เราอาศัยอยู่ด้วย—ครอบครัวของเราเอง!

ในทางกลับกันเราทุกคนรู้ว่าเป็นพรที่เรามีแหล่งข้อมูลออนไลน์อันยอดเยี่ยม รวมถึงสิ่งที่ศาสนจักรพัฒนาขึ้นมาเช่นไฟล์ข้อความและไฟล์เสียงของพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์และการประชุมใหญ่สามัญ วิดีทัศน์เกี่ยวกับพระชนมชีพและคำสอนของพระเยซูคริสต์ แอปต่างๆ เพื่อบันทึกประวัติครอบครัว และโอกาสในการฟังดนตรีที่ دلใจ

ทางเลือกและลำดับความสำคัญที่เราเลือกใช้กับเวลาออนไลน์ของเรานั้นมีอิทธิพลมาก

คุณมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น สิ่งนี้จะช่วยให้ท่านระลึกได้ว่าพระคริสต์ทรงคาดหวังอะไรจากเราแต่ละคน

เช่นที่ว่า “ไม่มีดินดีหากไม่มีชาวนาที่ดี”¹ ก็เหมือนกันที่ว่าไม่มีผลดีจากการออนไลน์เว้นแต่เราจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่นิ้วมือกับความคิดของเราเข้าถึงได้ไว้แต่แรกเริ่ม

นิตยหมายเลข 3: หาเวลาหยุดใช้อุปกรณ์มือถือของท่าน

เป็นการเติมพลังที่จะหยุดใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชั่วคราวและหันมาเปิดพระคัมภีร์หรือใช้เวลาสนทนากับครอบครัวและเพื่อนๆ โดยเฉพาะในวันของพระเจ้า สัมผัสถึงสันติสุขของการรับส่วนศีลระลึกโดยปราศจากแรงกระตุ้นตลอดเวลาที่จะดูว่าท่านได้รับข้อความหรือโพสต์ใหม่หรือไม่

นิตยของการหยุดใช้อุปกรณ์มือถือระยะเวลาหนึ่งจะเพิ่มพูนและขยายมุมมองของชีวิตท่าน เพราะว่าชีวิตไม่ได้จำกัดอยู่ในจอภาพสี่นิ้ว (10 ซม.)

พระเจ้าพระเยซูคริสต์ตรัสว่า “พระบิดาทรงรักเราอย่างไร เราก็รักพวกท่านอย่างนั้น จงติดสนิทอยู่กับความรักของเรา”² พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้เราบีบติดและสัมผัสถึงความรักของพระองค์ พระคริสต์ทรงทำให้บีบติดนั้นเป็นไปได้สำหรับเราแต่ละคน เรามีช่องทางที่จะรู้จักพระองค์ยิ่งขึ้นและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระองค์

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงปีตินั้นซึ่งดำรงอยู่เมื่อเราศึกษาพระบัญญัติและถึงสันติสุขและความปลอดภัยที่เราสัมผัสได้เมื่อเราติดสนิทอยู่ในความรักของพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:36.
2. ยอห์น 15:4.
3. ดู ยอห์น 15:11.
4. ยอห์น 15:5.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 64:25.
6. ดู “Photo Contest 2014,” *National Geographic*, photography.nationalgeographic.com/photography/photo-contest/2014/.
7. ผู้เขียนนิพนธ์.
8. ยอห์น 15:9.

โดย อธิการเจราร์ลด์ คอสเซ
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายอธิการควบคุม

สิ่งนี้ยังน่าพิศวงสำหรับท่านหรือไม่

ความประหลาดใจกับความน่าพิศวงของพระกิตติคุณคือเครื่องหมายของศรัทธา คือการยอมรับพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตเราและในทุกสิ่งรอบตัวเรา

ข้าพเจ้ากับภรรยามีความสุขมากที่ได้เลี้ยงลูกห้าคนใกล้ปารีส เมืองที่น่าตื่นตาตื่นใจ ระหว่างนั้นเราต้องการมอบโอกาสมากมายให้พวกเขาค้นพบสิ่งมหัศจรรย์ของโลกนี้ ทุกฤดูร้อนครอบครัวเราเดินทางไกลไปที่วรมอนูสตรณสถาน สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และธรรมชาติอันน่าพิศวงของยุโรป ในที่สุดหลังจากใช้เวลา 22 ปีในเขตปารีสเราก็เตรียมย้าย ข้าพเจ้ายังจำวันที่ลูกๆ มาพูดกับข้าพเจ้าได้ “คุณพ่อ

ครับ น่าละอายใจจริงๆ! เราอยู่ที่นี้มาทั้งชีวิต แต่เราไม่เคยไปหอไอเฟลเลย!”

มีความน่าพิศวงมากมายในโลกนี้ แต่บางครั้งเมื่อสิ่งเหล่านั้นอยู่ต่อหน้าต่อตาเราตลอด เราจะเห็นเป็นเรื่องธรรมดา เรามอง แต่เราไม่เห็น เราได้ยิน แต่เราไม่ฟัง

ในช่วงการปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลก พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า

“ผู้ที่ได้เห็นสิ่งที่พวกท่านเห็นก็เป็นสุข

“เพราะเราบอกพวกท่านว่า ผู้เผยพระวจนะ

หลายคนและภคินีหลายองค์ปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านเห็นอยู่นี้ แต่เขาทั้งหลายไม่เคยเห็น และอยากจะได้ยินสิ่งที่พวกท่านได้ยิน แต่เขาก็ไม่เคยได้ยิน¹

ข้าพเจ้ามักสงสัยว่าจะเป็นอย่างงไรถ้าได้อยู่ในสมัยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านนึกภาพขณะนั่งแท่นพระบาทของพระองค์ออกไหม รู้สึกถึงอ้อมกอดของพระองค์หรือไม่ ท่านเห็นขณะพระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นไหม มีหลายคนพบพระองค์แต่ไม่รู้—ไม่ “เห็น”—ว่าพระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขา

เราได้รับเกียรติให้อยู่ในเวลาที่พิเศษเช่นกัน ศาสดาพยากรณ์สมัยโบราณเห็นว่าการฟื้นฟูเป็น “งานอัศจรรย์ ... แท้จริงแล้ว, งานอัศจรรย์และการอันนำพิศวง”² ในสมัยการประทานครองก่อนหน้านั้นไม่มีผู้สอนศาสนาได้รับเรียกมากนัก ไม่มีประเทศเปิดรับข่าวสารพระกิตติคุณมากนัก และไม่สร้างพระวิหารทั่วโลกมากนัก

สำหรับเราเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้าย การอันนำพิศวงเกิดขึ้นในชีวิตเราแต่ละคนเช่นกัน รวมถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของตัวเรา คำตอบการสวดอ้อนวอนที่เราได้รับ และพระอันละเอียดอ่อนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเทมาให้เรา

ทุกวัน

ความประหลาดใจกับความน่าพิศวงของพระกิตติคุณคือเครื่องหมายของศรัทธา คือการยอมรับพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตเรา และในทุกสิ่งรอบตัวเรา ความอัศจรรย์ใจของเราก่อให้เกิดความเข้มแข็งทางวิญญาณเช่นกัน ทำให้เรามีพลังตรึงแน่นในศรัทธาอยู่เสมอและมีส่วนร่วมในงานแห่งความรอด

แต่เราพึงระวัง เพราะเราสามารถประหลาดใจได้ไม่นาน นานวันเข้าเรื่องอย่างเช่นการรักษาพระบัญญัติเพียงผิวเผิน ความเฉยเมยหรือแม้แต่ความเบื่อหน่ายอาจเริ่มทำให้เราไม่รับรู้แม้เครื่องหมายอันน่าทึ่งที่สุดและปาฏิหาริย์ของพระกิตติคุณ

พระคัมภีร์มอรมอนพูดถึงช่วงเวลาคล้ายกันมากกับของเราก่อนการเสด็จมาอเมริกาของพระเมสสิยาห์ เครื่องหมายการประสูติปรากฏจับปล้นบนท้องฟ้า ผู้คนแปลกใจมากจนพวกเขาถ่มมถน และเกือบทุกคนเปลี่ยนใจเลื่อมใส แต่เพียงสี่ปีให้หลัง “ผู้คนเริ่มลืมเครื่องหมายและการอันนำพิศวงเหล่านั้นซึ่งพวกเขาได้ยินมา, และเริ่มแปลกใจน้อยลงน้อยลงเกี่ยวกับ...การอันนำพิศวงจากฟ้าสวรรค์... และเริ่มไม่เชื่อทุกสิ่งซึ่งพวกเขาได้ยินและเห็นมา”³

พี่น้องทั้งหลาย พระกิตติคุณยังนำพิศวงสำหรับท่านหรือไม่ ท่านยังเห็น ได้ยิน รู้สึก และประหลาดใจไหม หรือตัวเซ็นเซอร์ทางวิญญาณของท่านอยู่ในโหมดหยุดทำงานชั่วคราวไหม ไม่ว่าสถานการณ์ของท่านเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้ทำสามสิ่งนี้

สิ่งแรก อย่าเพื่อการค้นหาความจริงของพระกิตติคุณหรือการค้นหาข้าฯ นักเขียนชื่อ มาร์เชล พูลสตักกล่าวว่า “การเดินทางค้นหาสิ่งใหม่ๆ นั้นแท้จริงแล้วไม่ได้อยู่ที่การเสาะหาภูมิทัศน์ใหม่ๆ แต่อยู่ที่การมีมุมมองใหม่ๆ”⁴ ท่านจำครั้งแรกที่ท่านอ่านพระคัมภีร์ข้อหนึ่งและรู้สึกประหนึ่งพระเจ้ากำลังตรัสกับท่านเป็นส่วนตัวหรือไม่ ท่านจำครั้งแรกที่รู้สึกว่ามีอิทธิพลอันหอมหวานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ครอบงำท่านได้ไหม อาจจะก่อนที่ท่านตระหนักด้วยซ้ำว่านั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่ช่วงเวลาอันศักดิ์สิทธิ์และพิเศษหรอกหรือ

เราควรหิวกระหายความรู้ทางวิญญาณทุกวัน การแสวงหาความรู้ดังกล่าวอยู่ที่การศึกษา ตรึกตรอง และสวดอ้อนวอน บางครั้งเราอาจถูกล่อลวงให้คิดว่า “ฉันไม่จำเป็นต้องศึกษาพระคัมภีร์วันนี้ ฉันเคยอ่านมาหมด

แล้ว” หรือ “ฉันไม่จำเป็นต้องไปโบสถ์วันนี้ ไม่มีอะไรใหม่ที่นี่”

แต่พระกิตติคุณเป็นน้ำพุแห่งความรู้ที่ไม่มีวันเหือดแห้ง มีสิ่งใหม่ให้เรียนรู้และรู้สึกเสมอทุกวันอาทิตย์ ในทุกการประชุม และในพระคัมภีร์ทุกข้อ ด้วยศรัทธาเรายึดมั่นคำสัญญาที่ว่าถ้าเรา “หา...[เรา] จะพบ”⁵

สิ่งที่สอง ตรึงศรัทธาของท่านให้อยู่กับความจริงอันเรียบง่ายและชัดเจนของพระกิตติคุณ ความอัศจรรย์ใจของเราควรหยั่งรากในหลักธรรมสำคัญของศรัทธา ในความบริสุทธิ์ของพันธสัญญาและศาสนพิธี และในการปฏิบัติของเราที่เรียบง่ายที่สุดของการนมัสการ

ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งเล่าเรื่องชายสามคนที่เธอพบระหว่างการประชุมใหญ่ท้องถิ่นในแอฟริกา พวกเขามาจากหมู่บ้านโดดเดี่ยวห่างไกลในเขตที่ยังไม่ได้จัดตั้งศาสนจักรแต่มีสมาชิกที่ชื่อสัตย์ 15 คนและผู้สนใจเกือบ 20 คน เป็นเวลากว่าสองสัปดาห์ที่ชายสามคนนี้เดินทางมากกว่า 300 ไมล์ (480 กิโลเมตร) ผ่านเส้นทางที่เต็มไปด้วยโคลนตอนฤดูฝนเพื่อเข้าร่วมการประชุมใหญ่และนำส่วนสิบจากสมาชิกในกลุ่มมาด้วย พวกเขาวางแผนอยู่ที่นั่นทั้งสัปดาห์เพื่อจะได้มีโอกาสรับส่วนศีลระลึกในวันอาทิตย์ถัดมา และหวังว่าตอนเดินทางกลับจะได้ชนกลองพระคัมภีร์มอมนเทินบนศีรษะไปให้คนใน

หมู่บ้านด้วย

ผู้สอนศาสนาคนนั้นเป็นพยานว่าเธอซาบซึ้งใจยิ่งนักกับความรู้สึกพิศวงที่บราเดอร์ทั้งสามแสดงให้เห็นและการเสียสละด้วยความเต็มใจของพวกเขาเพื่อให้ได้สิ่งที่เธอได้ง่ายๆ มาตลอด

เธอสงสัยว่า “ถ้าดิฉันตื่นตอนเช้าวันอาทิตย์วันหนึ่งในแอฟริกาและรถยนต์เสีย ดิฉันจะเดินไปโบสถ์ที่ห่างจากบ้านเพียงสองสามชวงตึกใหม่ หรือดิฉันจะอยู่บ้านเพราะไกลเกินไปหรือเพราะฝนตก”⁶ นี่เป็นคำถามที่ดีที่เราทุกคนพึงพิจารณา

สุดท้าย ข้าพเจ้าเชื่อเชิญท่านให้แสวงหาและทะนุถนอมความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งที่น่าพิศวงของพระกิตติคุณรับรู้ไม่ได้ด้วยสัมผัสตามธรรมชาติของเรา นี่เป็นสิ่งที่ “ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน... สิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์”⁷

เมื่อเรามีพระวิญญาณอยู่กับเรา สัมผัสทางวิญญาณของเราจะแน่นอนและความทรงจำของเราจะชัดเจนจนเราไม่สามารถลืมปาฏิหาริย์และเครื่องหมายที่เราเห็น นี่อาจเป็นสาเหตุที่सानุศิษย์ชาวนี้โฟลด์อ่อนวอนอย่างจริงจังก่อนพระเยซูจะเสด็จไปจากพวกเขาเพื่อ “ขอสิ่งซึ่งพวกท่านปรารถนาที่สุด; และพวกท่านปรารถนาว่าจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานมาให้พวกท่าน”⁸

ถึงแม้พวกท่านเคยเห็นพระผู้ช่วยให้รอดด้วยตาตนเองและสัมผัสสรวงแผลของพระองค์ด้วยมือตนเอง แต่พวกท่านรู้ว่าประจักษ์พยานเหล่านั้นจะลดลงถ้าไม่เพิ่มพลังอย่างสม่ำเสมอโดยอำนาจของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของท่านทั้งหลาย อย่าทำสิ่งใดที่เสี่ยงต่อการสูญเสียของประทานอันล้ำค่าและน่าอัศจรรย์นี้—ซึ่งคือ ความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงแสวงหาของประทานดังกล่าวผ่านการสวดอ่อนวอนอย่างจริงจังและการดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่างานที่เรามีส่วนร่วมเป็น “งานอัศจรรย์และการอันนำพิศวง” ขณะที่เราติดตามพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของท่านเป็นพยานต่อเรา “โดยหมายสำคัญการอัศจรรย์ และการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ นานา และโดยของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามพระประสงค์ของพระองค์”⁹ ในวันพิเศษนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระกิตติคุณนำพิศวงและอัศจรรย์ที่จริงแนมในของประทานอันล้ำค่าที่สุดในบรรดาของประทานทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าของท่าน ซึ่งคือการซดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด นี่เป็นของประทานอันสมบูรณ์ของความรักที่พระบิดาและพระบุตรผู้ทรงเป็นหนึ่งเดียวในจุดประสงค์ทรงมอบให้เราแต่ละคน “ข้าพเจ้าเฝ้าพิศวงต่อความรัก พระเยซูให้ [ข้าพเจ้า] ...โอ้ ช่างแสนอัศจรรย์ อัศจรรย์ต่อ [ข้าพเจ้า]!”¹⁰

ข้าพเจ้าสวดอ่อนวอนขอให้เรามีตามองเห็น มีหูได้ยิน และมีใจรับรู้ความนำพิศวงของพระกิตติคุณอันอัศจรรย์นี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูกา 10:23–24.
2. นีไฟ 27:26.
3. นีไฟ 2:1.
4. “Marcel Proust,” *Guardian*, July 22, 2008, theguardian.com/books/2008/jun/11/marcelproust.
5. มีทธิ 7:7.
6. ดัดแปลงจาก ลอร์เรน เบิร์ต เจมสัน, “The Giants of Kinkondja” (article on Africa Southeast Area website, 2009); web.archive.org/web/20101210013757/http://www.lds.co.za/index.php/news-a-events/news/aseanews/91-the-giants-of-kinkondja.
7. 1 โครินธ์ 2:9.
8. 3 นีไฟ 19:9.
9. ฮีบรู 2:4.
10. “ฉันเฝ้าพิศวง,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 89.

โดย เจ็ลเคอร์ เบิร์นท เอช. นิลสัน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

การรอคอยบุตร ที่หายไป

ขอให้ท่านและข้าพเจ้ารับการเปิดเผยให้ทราบวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยเหลือผู้คนในชีวิต
ของเราที่หลงไป

พระเจ้าช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ทรง
ใช้ช่วงเวลาในการปฏิบัติศาสนกิจ
บนโลกนี้สอนถึงพลังแห่งการรักษา
และการไถ่ของพระองค์ มีเหตุการณ์หนึ่งใน
ลูกาบทที่ 15 ในภาคพันธสัญญาใหม่ ตาม
จริงแล้วพระองค์ถูกวิพากษ์วิจารณ์เพราะ
พระองค์เสวยอาหารและใช้เวลากับคนบาป
(ดู ลูกา 15:2) พระเจ้าช่วยให้รอดทรงใช้การ
วิพากษ์วิจารณ์นี้เป็นโอกาสสอนเราทุกคน
ถึงวิธีที่เราควรปฏิบัติต่อผู้ที่หลงหายไปจาก
พระกิตติคุณ

พระองค์ทรงตอบผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์พระ-
องค์ โดยตั้งคำถามสำคัญสองข้อ

“ใครในพวกท่านที่มีแกะร้อยตัว และตัว
หนึ่งหลงหายไป จะไม่ทิ้งแกะสิบเก้าตัวนั้นไว้
ที่กลางทุ่งหญ้า แล้วออกไปตามหาตัวที่หาย
ไปนั้นจนกว่าจะพบหรือ?” (ลูกา 15:4)

“หญิงคนใดที่มีเหรียญเงินสิบเหรียญและ
เหรียญหนึ่งหายไป จะไม่จุดตะเกียงกวาด
บ้านค้นหาอย่างละเอียดถี่ถ้วนจนกว่าจะพบ
หรือ?” (ลูกา 15:8)

จากนั้นพระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนอุปมา
เรื่องบุตรที่หายไป อุปมานี้ไม่เกี่ยวกับแกะ
100 ตัว หรือ เหรียญเงิน 10 เหรียญ นี่เป็น

เรื่องราวเกี่ยวกับบุตรที่มีค่ายิ่งคนหนึ่งที่หลง
ไป ตลอดทั้งอุปมานี้พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอน
อะไรเราบ้าง เกี่ยวกับวิธีที่เราควรปฏิบัติเมื่อ
มีสมาชิกในครอบครัวหลงหายไปจากพระ-
กิตติคุณ

บุตรที่หายไปบอกกับบิดาของเขาว่า เขา
ต้องการแบ่งมรดก เขาต้องการจากลาความ
ปลดปล่อยของบ้านและครอบครัว แล้วดำเนิน
ชีวิตตามวิถีทางของโลก (ดู ลูกา 15:12-13)
ขอให้สังเกตว่าในอุปมาของพระเจ้าช่วยให้รอด
ผู้เป็นบิดาตอบสนองบุตรชายด้วยความรัก

โดยแบ่งมรดกให้บุตรชาย แน่แน่นอนว่าบิดา
ต้องทำทุกอย่างที่เขาทำได้เพื่อโน้มน้าวให้
บุตรชายอยู่ต่อ อย่างไรก็ตาม เมื่อบุตรชายที่
โตเป็นผู้ใหญ่ได้เลือกแล้ว บิดาผู้ชาญฉลาด
จึงต้องปล่อยเขาไป จากนั้นบิดาแสดงให้เห็น
ถึงความรักที่จริงใจ เขาเฝ้ามองและรอคอย
(ดู ลูกา 15:20).

ครอบครัวข้าพเจ้ามีประสบการณ์คล้าย
กันนี้ ข้าพเจ้ามีพี่และน้องชายที่ซื่อสัตย์สอง
คน พร้อมกับพี่สาวที่แสนดี เราได้รับการ
เลี้ยงดูจากคุณพ่อคุณแม่ที่เป็นแบบอย่าง
เรารับการสอนพระกิตติคุณในบ้านของเรา
จนเราเติบโตสู่วัยผู้ใหญ่ และเราทั้งสี่คนผนึก
ในพระวิหารกับคูครองของเรา อย่างไรก็ตาม
ในปี 1994 ชูซาน พี่สาวของเราไม่พอใจ
ศาสนจักรและคำสอนบางอย่าง เธอถูก
ชักชวนจากกลุ่มคนที่ดูหมิ่นและวิพากษ์
วิจารณ์ผู้นำศาสนจักรในยุคแรกๆ เธอปล่อยให้
ให้ศรัทธาในศาสนาดำพวยकरणและอักษรสวาก
ที่มีชีวิตอยู่ของเธอเลือนหายไป เมื่อเวลาผ่านไป
ความสงสัยครอบงำศรัทธาของเธอ และ
เธอเลือกที่จะทิ้งศาสนจักร ชูซานอนุญาตให้
ข้าพเจ้าแบ่งปันเรื่องราวของเธอด้วยความ
หวังว่าเรื่องนี้อาจจะช่วยผู้อื่นได้

ข้าพเจ้ากับพี่ชายน้องชายและคุณแม่ผู้
เป็นแม่ของเรามีเสียใจอย่างสุดซึ้ง พวกเขา
นึกไม่ออกว่าอะไรที่ทำให้เธอละทิ้งศรัทธา
ของเธอไป การเลือกของพี่สาวเหมือนจะ
ทำลายหัวใจของคุณแม่

ข้าพเจ้ากับพี่น้องรับใช้เป็นอธิการและ
ประธานโครัม เราเคยปลื้มปีติในความ

สำเร็จกับวอร์ดและสมาชิกโคเวิร์มเมื่อเราละ
แกะเก้าสิบเก้าตัวและออกไปตามหาแกะ
ตัวเดียว อย่างไรก็ตาม สำหรับพี่สาวของเรา
ความพยายามอันไม่ลดละที่จะช่วยเธอและ
เชื้อเชิญให้เธอกลับมา กลับยิ่งทำให้เธอห่าง
ออกไปทุกที

ขณะที่เราแสวงหาการนำทางจากสวรรค์
ถึงวิธีที่เราอาจจะปฏิบัติต่อเธออย่างถูกต้อง
สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าเราต้องทำตามแบบอย่าง
ของบิดาในอุปมาเรื่องบุตรที่หายไป ชูซาน
ได้เลือกแล้ว เราต้องปล่อยเธอไปโดยปริยาย
แต่เราต้องให้เธอรู้และรู้สึกถึงความรักอัน
จริงใจที่เรามีต่อเธอ ดังนั้น ด้วยความรักและ
เมตตาที่เริ่มต้นใหม่ เราเฝ้ามองและรอคอย

คุณแม่ข้าพเจ้าไม่เคยหยุดรักและห่วงใย
ชูซาน ทุกครั้งที่คุณแม่ข้าพเจ้าพระวิหาร ท่าน
เขียนชื่อชูซานในรายชื่อที่ขอคำสวดอ้อนวอน
และท่านไม่เคยหมดหวัง พี่ชายข้าพเจ้าและ
ภรรยาของเขาซึ่งอาศัยอยู่ใกล้กับชูซานที่
แคลิฟอร์เนีย เชิญเธอเข้าร่วมกิจกรรมทุก
อย่างในครอบครัว พวกเขาเตรียมอาหารเย็น
ที่บ้านทุกปีในวันเกิดของชูซาน พวกเขาติดต่อกับ
ชูซานเสมอ ซึ่งทำให้เธอรู้สึกถึงความรัก
ที่แท้จริงของพวกเขา

น้องชายข้าพเจ้ากับภรรยาของเขาคอย
ดูแลช่วยเหลือลูกๆ ของชูซานที่ยูทาห์ ห่วงใย
และรักพวกเขา พวกเขาหมักจะเชิญลูกๆ ของ
เธอมาที่งานรวมญาติเสมอ เมื่อเวลาที่หลาน

สาวของชูซานรับบัพติศมา น้องชายข้าพเจ้า
อยู่ที่นั่นเพื่อประกอบพิธี ชูซานยังมีผู้สอน
ประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอนที่ยังคงรักเธอ
เช่นกัน

เมื่อลูกๆ ของเรารับใช้งานเผยแผ่และ
แต่งงาน เราเชิญชูซานมาร่วมงานฉลองกับ
ครอบครัวเหล่านี้ เราพยายามสร้างสรรค
กิจกรรมครอบครัวอย่างขยันขันแข็งเพื่อให้
ชูซานและลูกๆ ของเธอใกล้ชิดเราเพื่อให้เธอ
และลูกๆ รู้ว่าเรารักพวกเขาและพวกเขาคือ
ส่วนหนึ่งของครอบครัวเรา เมื่อชูซานรับ
ปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยหนึ่งในแคลิฟอร์-
เนีย เราทุกคนไปร่วมแสดงความยินดีกับเธอ

ถึงแม้เราจะไม่น้อมรับการเลือกทุกอย่างของ
เธอ แต่เราน้อมรับตัวเธออย่างแนบนอน เรา
รัก เราเฝ้ามอง และรอคอย

ในปี 2006 หลังจาก 12 ปีผ่านไป นับตั้ง
แต่ชูซานละทิ้งศาสนจักร เคธี ลูกสาวของ
เรากับสามีเธอย้ายไปศึกษาต่อที่วิทยาลัย
กฎหมายในแคลิฟอร์เนีย พวกเขาอยู่เมือง
เดียวกับชูซาน คู่สามีภรรยาหนุ่มสาวคู่นี้ขอ
ความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากป้าชูซาน
พวกเขารักเธอ ชูซานช่วยเหลือเลี้ยงดูสี่ หลานสาว
อายุสองขวบของเรา ชูซานสอนเธอสวดอ้อน-
วอนตอนกลางคืน วันหนึ่งเคธีโทรศัพท์มาหา
ข้าพเจ้า ถามว่าข้าพเจ้าคิดว่าชูซานจะกลับ

มาที่โบสถ์หรือไม่ ข้าพเจ้ารับรองกับเธอว่า ชูชานจะกลับมาและเราต้องอดทนต่อไป อีกสามปีผ่านไป เรายังคงเฝ้ามองด้วยความรักและรอคอย

ช่วงสุดสัปดาห์นี้เมื่อหกปีที่แล้ว ข้าพเจ้ากับมาร์เซีย ภรรยาข้าพเจ้านั่งอยู่แถวหน้าในศูนย์การประชุมนี้ วันนั้นข้าพเจ้าจะได้รับการสนับสนุนเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่ มาร์เซียซึ่งได้รับการดลใจจากพระวิญญาณเสมอ เขียนข้อความมาให้ข้าพเจ้าว่า “ฉันคิดว่านี่คือเวลาที่ชูชานจะกลับมา” เครี ลูกสาวของเราขอให้ข้าพเจ้าเดินออกจากห้องประชุมและโทรศัพท์หาชูชานเพื่อเชื้อเชิญให้เธอชมการประชุมใหญ่สามัญในวันนั้น

เมื่อได้รับการกระตุ้นเตือนจากสตรีที่ยอดเยี่ยมสองคน ข้าพเจ้าเดินไปยังห้องโถงและโทรศัพท์หาพี่สาวข้าพเจ้า ข้าพเจ้าฝากข้อความโดยเชื้อเชิญให้เธอชมการประชุมใหญ่สามัญในภาคนี้ เธอได้รับข้อความ สิ่งที่ทำให้เราดีใจคือ เธอรู้สึกว่าจะต้องดูการประชุมทุกภาค เธอฟังคำของศาสตราจารย์และอัศวินสาวที่เธอรักเหมือนวันเก่าๆ ที่ผ่านมา เธอได้ยื่นชื่อใหม่ๆ ที่ไม่คุ้นหู เช่น ประธานอุทกศาสตร์ และเอลเดอร์เบเดนาร์ เอลเดอร์คูก เอลเดอร์คริสทอฟเฟอร์สัน และเอลเดอร์แอนเดอร์เซ็น ในช่วงเวลานี้และประสบการณ์ที่ได้รับอิทธิพลจากสวรรค์เช่นนี้ พี่สาวข้าพเจ้า—เช่นเดียวกับบุตรที่หายไป—ก็สำนึกตัวได้ (ดู ลูกา 15:17) ถ้อยคำของศาสตราจารย์และอัศวินสาวตลอดจนความรักจากครอบครัวของเธอพาเธอหันกลับมาและเริ่มเดินกลับบ้าน หลังจาก 15 ปี เราจึงพบบุตรสาวและพี่สาวของเราผู้หลงหายไป การเฝ้ามองและการรอคอยสิ้นสุดลง

ชูชานอธิบายประสบการณ์นี้ว่าเหมือนกับที่ลีไฮบรรยายไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน เธอปล่อยราวเหล็กและพลัดหลงไปในหมอกแห่งความมืด (ดู 1 นีไฟ 8:23) เธอเล่าว่า เธอไม่รู้ว่าหลงทางจนเมื่อแสงสว่างของพระคริสต์ปลุกศรัทธาของเธอ แสงอันเจิดจ้าทำให้เธอประจักษ์ในความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เธอประสบอยู่ในโลกกับสิ่งที่เธอกำลังได้รับจากพระเจ้าและครอบครัวของเธอ

สิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นในช่วงหกปีที่ผ่านมา ชูชานกลับมา มีประจักษ์พยานในพระคัมภีร์

มอรมอน เธอได้รับไปรับรองพระวิหาร เธอรับใช้เป็นที่เจ้าหน้าที่ศาสนพิธีในพระวิหาร และปัจจุบันเธอสอนชั้นเรียนหลักธรรมพระกิตติคุณในวอร์ดของเธอ หน้าต่างสวรรค์เปิดให้ลูกหลานของเธอ และแม้จะมีผลลัพท์ที่ยากลำบาก แต่ก็รู้สึกราวกับว่าเธอไม่เคยจากไปไหน

เช่นเดียวกับครอบครัวนี้ลสัน พวกเขาบางคนมีสมาชิกครอบครัวที่หลงทางไปชั่วระยะหนึ่ง คำแนะนำของพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับทุกคนที่มีแกะ 100 ตัวคือให้ละเก้าสิบเก้าตัวและออกไปตามหาเพื่อช่วยเหลือแกะตัวเดียวนั้น คำแนะนำของพระองค์สำหรับผู้มีเหรียญเงิน 10 เหรียญ และทำเหรียญหนึ่งหายไปคือ ให้ค้นหาจนกว่าจะพบ เมื่อผู้ที่หลงไปคือบุตรชายหรือบุตรสาวของท่าน พี่หรือน้องของท่านซึ่งเลือกแล้วว่าจะไป เราเรียนรู้จากครอบครัวของเรานี้ว่า หลังจากเราทำทุกสิ่งที่ทำได้แล้ว เรายังรักบุคคลผู้นั้นสุดหัวใจ เรายังเฝ้ามอง เราสวดอ้อนวอน และรอคอยอิทธิพลจากพระหัตถ์ของพระเจ้า

บางทีบทเรียนสำคัญที่สุดที่พระเจ้าทรงสอนข้าพเจ้าผ่านกระบวนการนี้เกิดขึ้นระหว่างการศึกษาระดับมัธยมที่ครอบครัวหลังจากพี่สาวข้าพเจ้าออกจากศาสนจักร เมื่อเราศึกษาด้วยกัน เคว็ดลูกชายเราอ่านลูกาบทที่ 15 ขณะเขาอ่านอุปมาเรื่องบุตรที่หายไป ข้าพเจ้าได้ยินแตกต่างจากที่เคยได้ยินมา

ด้วยเหตุผลบางอย่าง ข้าพเจ้ามักจะโยนให้ตนเองเป็นบุตรที่อยู่บ้าน เมื่อเควิดอ่านในเช้าวันนั้น ข้าพเจ้าตระหนักว่าบางครั้ง *ข้าพเจ้า* คือบุตรที่หายไป เราทุกคนเสื่อมจากพระสิริของพระบิดา (ดู โรม 3:23) เราทุกคนต้องการการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดที่จะรักษาเรา เราทุกคนหลงไปและต้องการให้มีผู้พบเรา การเปิดเผยในวันนั้นช่วยให้ข้าพเจ้ารู้ว่าทั้งข้าพเจ้าและพี่สาวต่างต้องการความรักและการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้ากับชูชานอยู่บนทางกลับบ้านเส้นเดียวกัน

พระคำรัสของพระผู้ช่วยให้รอดในอุปมาขณะพระองค์ทรงบรรยายเหตุการณ์เมื่อบิดาต้อนรับบุตรที่หายไปเปี่ยมด้วยพลัง ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านและข้าพเจ้าจะมีประสบการณ์ในลักษณะเดียวกันนี้กับพระบิดา เมื่อเรากลับไปยังบ้านแห่งสวรรค์ของเรา เรื่องนี้สอนเราถึงบิดาผู้ที่รัก รอคอย และเฝ้ามอง นี่คือพระคำรัสของพระผู้ช่วยให้รอด “เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาก็เห็นเขาและมีใจสงสาร จึงวิ่งออกไปกอดคอและจูบแก้มของเขา” (ลูกา 15:20)

ขอให้ท่านและข้าพเจ้ารับการเปิดเผยให้ทราบวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยเหลือผู้คนในชีวิตของเราที่หลงไป และหากจำเป็น ขอให้เรามีความอดทนและความรักของพระบิดาในสวรรค์และพระบุตรของพระองค์พระเยซูคริสต์ ขณะที่เรารัก เฝ้ามอง และรอคอยบุตรที่หายไป ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดยเอ็ลเคอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

ซึ่งความเที่ยงธรรม ความรักเมตตาประสาน

พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์ สิ้นพระชนม์ และทรงฟื้นจากความตายเพื่อพระองค์
จะทรงยกเราขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์

โดยที่ไม่มีเชือกนิรภัย เข็มขัดรัดตัว หรืออุปกรณ์ปีนเขาใดๆ เลย สองพี่น้อง—จิมมี่ อายุ 14 ปี กับจอห์น อายุ 19 ปี (นามสมมุติ)—พยายามจะปีนหน้าผาชันเป็นแนวตั้งในอุทยานสโนว์แคนยอนสเตททางตอนใต้ของรัฐยูทาห์ เมื่อใกล้จะถึงยอดของการปีนอันเหนียวล้า พวกเขาค้นพบว่า มีแนวหินยื่นออกมาขวางทางที่พวกเขาจะปีนต่อไป อีกสองสามฟุตสุดท้าย พวกเขาข้ามแนวหินไปไม่ได้ และจะไต่กลับลงมาก็ไม่ได้ พวกเขาติดอยู่ตรงนั้น หลังจากหลบหลีกด้วยความระมัดระวัง จอห์นพบแนวหินที่เหยียบได้เพื่อดันน้องชายขึ้นไปสู่ความปลอดภัยด้านบน แต่ไม่มีทางที่จะยกตัวเขาเองขึ้นไปได้ ยิ่งเขาออกแรงหาที่เกาะหรือที่ยันเท้า กล้ามเนื้อของเขาก็ยิ่งเริ่มเป็นตะคริว ความหวังวิตกเข้าครอบงำ และเขาเริ่มกลัวที่สุดชีวิต

โดยที่ไม่สามารถเกาะต่อไปได้แล้ว จอห์นตัดสินใจว่าทางเลือกเดียวคือต้องกระโดดแนวตรงขึ้นไปเพื่อพยายามคว้าแนวหินด้านบนที่ยื่นออกมา ถ้าสำเร็จ เขาอาจดึงตัวเองขึ้นไปอย่างปลอดภัยด้วยกำลังแขนของเขา ด้วยถ้อยคำของเขาเอง เขากล่าวว่า “ก่อนจะกระโดดขึ้นไป ผมบอกจิมมี่ให้ไปหากิ่งไม้ที่แข็งแรงพอจะยื่นลงมาให้ผมได้

แม้ผมจะรู้ว่าไม่มีอะไรแบบนั้นหรือบนยอดเขาที่เต็มไปด้วยหิน เป็นเพียงอุบายเข้าตาจนหากผมกระโดดไม่สำเร็จ อย่างน้อยที่สุดที่ผมทำได้คือให้แน่ใจว่าน้องชายไม่เห็นผมตกลงไปตาย

“ผมให้เวลาเขาพอจะฟื้นสายตา ผมกล่าวคำสวดอ้อนวอนครั้งสุดท้าย—ว่าผมอยากให้ครอบครัวรู้ว่าผมรักพวกเขาและให้จิมมี่กลับถึงบ้านด้วยตนเองอย่างปลอดภัย—แล้วผมจึงกระโดด มีอะดรีนาลินมากพอในการกระโดดของผมจนแขนของผมเกือบถึงข้อศอกเลยขึ้นไปเหนือแนวหิน แต่เมื่อมือผมพาดลงบนพื้นผิวนั้น ผมสัมผัสได้แต่ทรายลื่นๆ บนพื้นหินแบนราบ ผมยังจำความรู้สึกที่สัมผัสทรายเมื่อดมหายใจได้เมื่อห้อยอยู่ตรงนั้นโดยไม่มีอะไรให้เกาะ—ไม่มีขอบ ไม่มีรอยขรุขระ ไม่มีอะไรให้คว้าหรือจับไว้ ผมรู้สึกว่าการมีมือของผมเริ่มเลื่อนลงมาอย่างช้าๆ บนพื้นผิวทราย ผมรู้ว่าชีวิตผมจบสิ้นแล้ว

“แต่แล้วทันใดนั้น รวากับสายฟ้าพาดในพายุฤดูร้อน มีสองมือยื่นมาจากที่ไหนสักแห่งเหนือขอบหน้าผา คว้าข้อมือผมด้วยพลังกำลังและความแน่วแน่ซึ่งเกินกว่าขนาดของรูปร่างน้องชายผู้ซื่อสัตย์ของผมไม่ได้ไปตามหากิ่งไม้ที่ผมแกล้งบอก เขาเดาออกทันทีว่าผมคิดจะทำอะไร เขาไม่ได้เดินไปไหนเลย เขาแค่รอ—เงียบๆ เกือบไม่หายใจ—โดยรู้ดีว่าผมโง่พอที่จะพยายามกระโดด เมื่อผมกระโดด เขาคว้าผมไว้ ดึงผมไว้ และไม่ยอมให้ผมหล่นลงไป แขนอันแข็งแรงของน้องชายช่วยชีวิตผมไว้ในวันนั้นขณะที่ผมห้อยต้องแดง

อย่างอัศจรรย์หนทางเหนือสิ่งที่เป็นความตายอย่างแน่นอน”¹

พี่น้องที่รักทั้งหลาย วันนี้เป็นวันอาทิตย์อีสเตอร์ แม้ว่าเราควรระลึกถึง *ตลอดเวลา* (เราให้สัญญาในคำสวดอ้อนวอนศีลระลึกทุกสัปดาห์ว่าเราจะทำอย่างนั้น) อย่างไรก็ตาม นี่คือวันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในรอบปีสำหรับการระลึกถึงเป็นพิเศษถึงพระหัตถ์ฉันพี่น้องและพระพาหุที่แน่วแน่ซึ่งเอื้อมออกมาสู่หวลิกแห่งความตายเพื่อช่วยชีวิตเราจากการตกของเรา ความล้มเหลวของเรา จากความโศกเศร้าและบาปของเรา โดยอาศัยภูมิหลังของเรื่องราวนี้ที่ครอบครัวของจอห์นและจิมมีเล่าให้เราฟัง ข้าพเจ้าขอบพระทัยสำหรับการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ขอบพระทัยสำหรับเหตุการณ์สำคัญในแผนแห่งสวรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งนำไปสู่สิ่งเหล่านั้น และให้ความหมายต่อ “ความรักพระเยซูให้ [เรา]”²

ในสังคมของเราซึ่งเป็นของโลกมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นเรื่องที่ไม่แพร่หลายและล้ำลึกที่จะพูดถึงอาดัมกับเอวาหรือสวนเอเดนหรือ “การตกที่โศกเศร้า” สู่วิถีความเป็นมรรตัย กระนั้นก็ตาม ความจริงเรียบง่ายคือเรา *ไม่สามารถ* เข้าใจได้อย่างถ่องแท้ถึงการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์และเรา *จะไม่*

สำนึกคุณอย่างเพียงพอต่อจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นพิเศษของการประสูติหรือการสิ้นพระชนม์ของพระองค์—กล่าวอีกนัยหนึ่งไม่มีทางที่จะเฉลิมฉลองคริสต์มาส หรืออีสเตอร์อย่างแท้จริง—หากปราศจากความเข้าใจว่าอาดัมกับเอวาจริงๆ ผู้ตกจากสวนเอเดนจริงๆ พร้อมกับบัลลังก์หมัดที่ตามมาจากการตกนั้น

ข้าพเจ้าไม่ทราบรายละเอียดว่าเกิดอะไรขึ้นบนดาวเคราะห์นี้ก่อนหน้านั้น แต่ข้าพเจ้าทราบว่าทั้งสองคนนี้พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างขึ้นมาจากดินด้วยพระหัตถ์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ทราบว่าช่วงเวลาหนึ่งพวกเขาอาศัยอยู่อย่างเดี่ยวตายในสภาพแวดล้อมของเมืองบรมสุกเกษมซึ่งไม่มีความตายของมนุษย์หรือครอบครัวในอนาคต และทราบว่าโดยผ่านลำดับการเลือก พวกเขาถูกละเมิดพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งเรียกร้องให้พวกเขาออกจากสวน แต่ทำให้พวกเขามีลูกได้ก่อนเผชิญกับความตายทางร่างกาย³ เพื่อเพิ่มความโศกเศร้าและซับซ้อนยิ่งขึ้นต่อสภาวะการณ์ของพวกเขา การล่วงละเมิดดังกล่าวมีผลทางวิญญาณเช่นกัน โดยตัดขาดพวกเขาจากที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้าตลอดกาล เพราะเราเกิดมาในโลกที่ตกนั้นและเพราะเราก็จะล่วงละเมิดกฎของพระผู้เป็นเจ้าเช่น

กัน เราจึงถูกพิพากษาให้ได้รับโทษอย่างเดียวกันกับที่อาดัมและเอวาเผชิญ

ช่างเป็นสภาวะที่เลวร้าย! เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งปวงกำลังร่วงหล่น—ชาย หญิง และเด็กทุกคนกำลังล้มลงไปสู่ความตายทางร่างกายอย่างถาวร ดิ่งลงไปสู่ความทุกข์ทรมานทางวิญญาณช่วงนิรันดร์ ชีวิตควรเป็นเช่นนั้นหรือ นี่คือจุดจบของประสบการณ์มนุษย์หรือ เรากำลังห้อยอยู่ในหุบเขาหนาวเหน็บที่โหดร้ายแห่งในจักรวาลที่เฉยเมยหรือ เราแต่ละคนกำลังแสวงหาจุดยืนอันน้อยนิด แสวงหาบางสิ่งเพื่อยึดเกาะไว้—โดยไม่มีอะไรนอกจากความรู้สึกถึงทรายที่ค่อยๆ หลุดออกไปจากนิ้วเรา ไม่มีสิ่งใดช่วยเราได้ ไม่มีอะไรให้ยึดเกาะ แม้ไม่มีสิ่งใดเลยที่ดึงเราไว้ จุดประสงค์เดียวในชีวิตเราเพียงเพื่อการทดลองดำรงอยู่อย่างว่างเปล่ากระนั้นหรือ—เพียงเพื่อจะกระโดดให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เกาะไว้ประมาณเจ็ดสิบปี เกาะไม่ไหวแล้วก็ตกลงมา และตกลงมาเรื่อยๆ ตลอดกาลหรือ

คำตอบที่ชัดเจนและเป็นนิรันดร์ต่อคำถามเหล่านั้นคือ ไม่ใช่! เช่นเดียวกับศาสตราจารย์ภรณ์สมัยโบราณและปัจจุบัน ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า “สิ่งทั้งปวงกระทำไปโดยปรีชาญาณของพระองค์ผู้ทรงรู้แจ้งในสรรพสิ่ง”⁴ ฉะนั้นนับจากช่วงเวลาที่มีบิดามารดาคนแรกก้าว

นอกจากสวนเอเดน พระผู้เป็นเจ้าและพระบิดาของเราทุกคน คาดการณ์การตัดสินใจของอาดัมกับเอวา ทรงส่งทูตสวรรค์ลงมาประกาศแก่พวกเขา—และผ่านกาลเวลามาถึงเรา—ว่าเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ออกแบบมาเพื่อความสุขนิรันดร์ของเรา เป็นส่วนหนึ่งของแผนศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งจัดเตรียมให้พระเจ้าช่วยให้ออด พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองจริงๆ—“อาดัม” อีกคนหนึ่งตามที่อัครสาวกเปาโลเรียกพระองค์⁵—ผู้จะเสด็จมาในความรุ่งโรจน์แห่งเวลาเพื่อชดใช้การล่วงละเมิดของอาดัมคนแรก การชดใช้ดังกล่าวจะมีชัยชนะโดยสิ้นเชิงเหนือความตายทางร่างกาย ให้การฟื้นคืนชีวิตโดยไม่มีเงื่อนไขแก่ทุกคนที่เคยเกิดมาหรือจะเกิดมาในโลกนี้ ด้วยพระเมตตา การชดใช้จะให้ภัยบาปส่วนตัวของคนทั้งปวงนับจากอาดัมจนวาระสิ้นสุดของโลก โดยขึ้นอยู่กับการกลับใจและการเชื่อฟังพระบัญญัติจากสวรรค์

ในฐานะพยานคนหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งจากพระองค์ ข้าพเจ้าขอประกาศในเช้าวันอีสเตอร์นี้ว่าพระเยซูแห่งนาซาเร็ทคือพระผู้ช่วยให้รอดของโลกพระองค์นั้น ทรงเป็น “อาดัมคนสุดท้าย”⁶ พระผู้ทรงลิขิตและพระผู้ทรงประสิทธิ์ศรัทธาของเรา ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกาแห่งชีวิตนิรันดร์ เปาโลประกาศว่า “เพราะว่าเช่นเดียวกับที่ทุกคนต้องตายโดยเกี่ยวเนื่องกับอาดัม ทุกคนก็จะได้รับชีวิตโดยเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์”⁷ และศาสดาพยากรณ์ผู้ประสาทพรลีย์กล่าวไว้ว่า “อาดัม

ตกเพื่อมนุษย์จะเป็นอยู่... และพระเมสสิยาห์เสด็จมาในความสมบูรณ์แห่งเวลา เพื่อพระองค์จะทรงไถ่ลูกหลานมนุษย์จากการตก”⁸ ที่แน่นอนที่สุด ศาสดาพยากรณ์เจacob ในพระคัมภีร์มอรมอนสอนเรื่องการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในส่วนของคำเทศนาสองวันว่า “การฟื้นคืนชีวิตจำเป็นต้องมา... โดยเหตุของการตก”⁹

ดังนั้นในวันนี้เราเฉลิมฉลองของประทานแห่งชัยชนะเหนือการตกทุกอย่างที่เราเคยประสบมา ความโศกเศร้าทุกอย่างที่เราเคยรู้ความผิดพลาดทุกอย่างที่เราเคยมี ความกลัวทุกอย่างที่เราเคยเผชิญ—รวมถึงการฟื้นคืนชีวิตจากความตายและการอภัยบาปของเรา ชัยชนะนั้นมีไว้ให้เราเพราะเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในสุดสัปดาห์ที่เหมือนเช่นนี้เมื่อเกือบสองพันปีมาแล้วในเยรูซาเล็ม

เริ่มจากความทุกข์ทรมานทางวิญญาณในสวนเกทเสมนี สูการตรึงกางเขนที่คัลวารี และสิ้นสุดในเช้าวันอาทิตย์อันสวยงามภายในอุโมงค์ที่จัดถวายเป็นพระองค์ผู้ทรงปราศจากบาป ผู้บริสุทธิ์ และศักดิ์สิทธิ์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง ทรงทำสิ่งที่ไม่มีความตายอื่นใดเคยทำมาก่อนหรือจะทำได้เลยภายใต้เดซาณูภาพของพระองค์เอง พระองค์ทรงฟื้นจากความตาย พระวรกายและวิญญาณของพระองค์ไม่ต้องแยกจากกันอีกด้วยพระประสงค์ของพระองค์เอง พระองค์ทรงถอดผ้าป่านฝังพระศพซึ่งพันพระองค์ไว้ ส่วนผ้าพันพระเศียรที่เคยวางคลุมพระพักตร์

พระองค์ก็ทรง “พับไว้ต่างหาก”¹⁰ อย่างพิถีพิถันตามพระคัมภีร์กล่าว

เหตุการณ์ต่อเนื่องอีสเตอร์แรกของการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ประกอบขึ้นเป็นช่วงเวลาที่มโหฬารที่สุด ของประทานที่เอื้อเฟื้อที่สุด ความเจ็บปวดที่ระทมทุกข์ที่สุด และปรากฏการณ์ของความรักบริสุทธิ์ที่เกริกก้องที่สุดที่เคยมีมาในประวัติศาสตร์โลกนี้ พระเยซูคริสต์ พระบุตรองค์เดียวผู้ถือกำเนิดของพระผู้เป็นเจ้า ทรงทนทุกข์ สิ้นพระชนม์ และทรงฟื้นจากความตายเพื่อพระองค์ราวกับสายฟ้าฟาดในพายุฤดูร้อน จะทรงคว้าเราไว้เมื่อเราร่วงหล่น ดึงเราไว้ด้วยอิทธิฤทธิ์ของพระองค์ และโดยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ทรงยกเราขึ้นสู่ชีวิตนิรันดร์

ในวันอีสเตอร์นี้ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระองค์และพระบิดา ผู้ประทานพระองค์แก่เรา เพื่อพระเยซูจะยังทรงยืนอย่างมีชัยเหนือความตาย แม้จะทรงยืนบนพระบาทที่มีรอยแผล วันอีสเตอร์นี้ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระองค์และพระบิดา ผู้ประทานพระองค์แก่เรา เพื่อพระองค์จะยังประทานพระคุณอันหาที่สุดมิได้แก่เราแม้ทรงยืนให้ด้วยฝ่าพระหัตถ์ที่ถูกแทงและข้อพระกรที่เป็นแผล วันอีสเตอร์นี้ข้าพเจ้าขอขอบพระทัยพระองค์และพระบิดา ผู้ประทานพระองค์แก่เรา เพื่อให้เราสามารถร้องเพลงเกี่ยวกับสวนซึ่งเปื้อนพระโลหิตกางเขนซึ่งตอกตะปู และอุโมงค์ซึ่งว่างเปล่าอย่างเรื่องโรจน์

*ข้างรุ่งโรจน์ สมบูรณ์ และยิ่งใหญ่
ไอ้แผนงานแห่งการไถ่
ซึ่งความเที่ยงธรรมความรักเมตตา
ประสานปรองดองเมืองฟ้า!*¹¹

ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. จดหมายใต้ตอใบในความครอบครองของเจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์.
2. “อันฝ่าพิศวง,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 89.
3. ดู 2 นีไฟ 2:19–29, โดยเฉพาะข้อ 20–23; โมเสส 5:10–11.
4. 2 นีไฟ 2:24.
5. ดู 1 โครินธ์ 15:45.
6. 1 โครินธ์ 15:45.
7. 1 โครินธ์ 15:22.
8. 2 นีไฟ 2:25–26.
9. 2 นีไฟ 9:6.
10. ยอห์น 20:7.
11. “บัญญัติและความรักยิ่งใหญ่,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 88.

โดย ประธานคิเทอร์ เอฟ. อุกท์คอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ของประทานแห่ง พระคุณ

วันนี้และชั่วนิรันดรพระคุณของพระผู้เป็นเจ้ามีไว้สำหรับทุกคนที่มีใจซอกซำ
และมีวิญญาณที่สำนึกผิด

ในวันอาทิตย์อีสเตอร์เราเฉลิมฉลองเหตุการณ์สำคัญที่รอดตายกันมานานที่สุดและรุ่งโรจน์ที่สุดในประวัติศาสตร์โลก

นี่คือวันที่เปลี่ยนแปลงทุกสิ่งในวันนั้น ชีวิตข้าพเจ้าเปลี่ยนชีวิตของท่านเปลี่ยน

จุดหมายของบุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้าเปลี่ยน

ในวันที่ได้รับพรนั้น พระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติ ผู้ทรงรับไว้กับพระองค์เองด้วยไซ่แห่งบาปและความตายที่มัดเราเป็นเชลยทรงสะบัดไซ่เหล่านั้นและปลดปล่อยเราเป็นอิสระ

เพราะการพลีพระชนม์ชีพของพระผู้ไถ่ผู้ทรงเป็นที่รักของเรา ความตายจึงไม่มีเหล็กใน หลุมศพไม่มีชัยชนะ! ซาตานไม่มีพลังอันยั่งยืน และเรา “บังเกิด...ใหม่” เข้าในความหวังที่ยั่งยืน โดยการ *คืนพระชนม์* ของพระเยซูคริสต์²

โดยแท้แล้ว อัครสาวกเปาโลกล่าวไว้ถูกต้องว่าเราสามารถ “หนุนใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้”³

พระคุณของพระผู้เป็นเจ้า

เราพูดถึงการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด

บ่อยๆ—และนั่นถูกแล้ว!

ในถ้อยคำของเจคอบ “เพราะเหตุใดจึงไม่พูดถึงการชดใช้ของพระคริสต์, และเข้าถึงความรู้อันสมบูรณ์เกี่ยวกับพระองค์”⁴ แต่เมื่อเรา “พูดถึงพระคริสต์, ... ชื่นชมยินดีในพระคริสต์, ... สั่งสอนเรื่องพระคริสต์ [และ] พยายามถึงพระคริสต์”⁵ ในทุกโอกาส เราต้องไม่สูญเสียความรู้ลึกยำเกรงและความสำนึกคุณอันลึกซึ้งที่มีต่อการพลีพระชนม์นิรันดร

ของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

การชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดไม่อาจเป็นเรื่องธรรมดาสามัญในการสอน ในการสนทนา หรือในใจเรา สิ่งนี้ศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ เพราะโดย “การพลีบูชาครั้งสุดท้ายและสำคัญยิ่ง” นี้ที่พระเยซูพระคริสต์ทรงนำ “ความรอดมาสู่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระนามของพระองค์”⁶

ข้าพเจ้ารู้สึกพิศวงเมื่อคิดว่าพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าทรงลดองค์ลงมาช่วยเราให้รอด เราที่มีคนไม่ดีพร้อม ไม่สะอาดบริสุทธิ์ มักจะผิดพลาดและอกตัญญู ข้าพเจ้าพยายามเข้าใจการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความคิดอันจำกัด และคำอธิบายเพียงอย่างเดียวที่นึกออกคือ พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราอย่างลึกซึ้ง สมบูรณ์แบบ และยั่งยืน ข้าพเจ้าไม่อาจแม้แต่จะเริ่มประเมิน “ความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึก... [ของ]ความรักของพระคริสต์”⁷

พระคัมภีร์มักจะเรียกการแสดงออกถึงความรักนั้นว่า *พระคุณของพระผู้เป็นเจ้า*—ความช่วยเหลือจากสวรรค์และการประสาทพรแห่งความเข้มแข็งซึ่งโดยสิ่งนั้นเราเติบโตจากสภาวะที่บกพร่องและมีข้อจำกัดอย่างทุกวันนี้เข้าสู่สภาวะที่สูงส่งของ “ความจริงและแสงสว่าง, จน [เรา] รุ่งโรจน์ในความจริงและ[รู้] สิ่งทั้งปวง”⁸

พระคุณของพระผู้เป็นเจ้านี้ประเสริฐสุด แต่ก็ยังถูกเข้าใจผิดบ่อยๆ แม้จะเป็นดังนั้น เราควรรู้เกี่ยวกับพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า

เฮลซิงกิ ฟินแลนด์

ถ้าเราตั้งใจจะสืบทอดสิ่งที่เตรียมไว้สำหรับเราในอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้าพเจ้าต้องการพูดถึงพระคุณ โดยเฉพาะ ข้อแรก วิธีที่พระองค์ถอดสลักประตูสวรรค์ และ ข้อสอง วิธีที่พระองค์เปิดหน้าต่างสวรรค์

ข้อแรก: พระคุณถอดสลักประตูสวรรค์

เพราะเราทุกคน “ทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า”¹⁰ และเพราะ “ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่สะอาดจะเข้าในอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้”¹¹ เราทุกคนจึงไม่มีค่าควรที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า

ถึงแม้เราจะรับใช้พระผู้เป็นเจ้าด้วยจิตวิญญาณทั้งหมด ก็ยังไม่พอ เพราะเรายังคงเป็น “ผู้รับใช้ที่ไม่สมควร”¹² เราไม่อาจเปิดทางเข้าสู่สวรรค์ ข้อเรียกร้องของความยุติธรรมขวางกั้นอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่มีอำนาจจะเอาชนะได้ด้วยตนเอง

แต่ทั้งหมดจะไม่สูญเสีย

พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าคือความหวังที่ยิ่งใหญ่และยั่งยืน

โดยผ่านการพลีพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ แผนแห่งความเมตตาทำให้พอแก่ข้อเรียกร้องของความยุติธรรม¹³ “และ [นา] มาซึ่งหนทางให้มนุษย์เพื่อพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ถาวรกลับใจ”¹⁴

ถึงบาปของเราอาจเป็นเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะมีขาวอย่างทึม¹⁵ เพราะพระผู้ช่วยให้รอดผู้เป็นที่รักของเรา “ประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับทุกคน”¹⁶ ทางเข้าอาณาจักรอัน

ไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์จึงมีไว้เพื่อเรา¹⁷

ประตูถอดสลักแล้ว!

พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงนำเรากลับคืนสู่สภาวะไร้เดียงสาเช่นแต่ก่อนเท่านั้น ถ้าความรอดหมายถึงการลบความผิดบาปของเรา ความรอด—ซึ่งล้ำเลิศอย่างที่เป็นอยู่—ก็ไม่อาจบรรลุเป้าหมายอันเป็นความปรารถนาของพระบิดาเพื่อเรา เป้าหมายของพระองค์สูงส่งกว่านั้นมาก นั่นคือ พระองค์ทรงต้องการให้บุตรธิดาของพระองค์เป็นเหมือนพระองค์ ด้วยของประทานแห่งพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า วิธีแห่งสานุศิษย์ไม่นำเราถอยหลังแต่นำขึ้นเบื้องบน

สิ่งนี้นำไปสู่ความสูงที่เราเข้าใจได้ยากยิ่ง! สิ่งนี้นำไปสู่ความสูงส่งในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระบิดาบนสวรรค์ ที่ซึ่งเราจะแวดล้อมไปด้วยคนที่เรารัก ได้รับ “ความสมบูรณ์แห่งพระองค์, และรัศมีภาพแห่งพระองค์”¹⁸

ทั้งหมดเป็นของเราและเราเป็นของพระคริสต์¹⁹ แน่ใจว่า ทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมีจะประทานแก่เรา²⁰

เพื่อสืบทอดรัศมีภาพนี้เป็นมรดก เราต้องมีมากกว่าประตูที่ถอดสลักแล้ว เราต้องผ่านเข้าประตูด้วยความปรารถนาของใจที่จะเปลี่ยน—การเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่มาจากพระคัมภีร์บรรยายว่าเป็นการ “เกิดใหม่; แท้จริงแล้ว, เกิดจากพระผู้เป็นเจ้า, เปลี่ยนจากสภาพ [ทางโลก] และสภาพที่ตก [ของเรา], มาสู่สภาพแห่งความชอบธรรม, โดยได้รับการไถ่จากพระผู้เป็นเจ้า, กลายเป็นบุตรและธิดาของพระองค์”²¹

ข้อสอง: พระคุณเปิดหน้าต่างสวรรค์

อีกหนึ่งองค์ประกอบสำคัญของพระคุณแห่งพระผู้เป็นเจ้าคือการเปิดหน้าต่างสวรรค์ ซึ่งเป็นทางที่พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเทพแห่งอำนาจและพลัง ทำให้เราสามารถบรรลุสิ่งต่างๆ ที่ไกลเกินเอื้อมหากเราไม่ได้รับพรเช่นนั้น ด้วยพระคุณอันนำพิสงวของพระผู้เป็นเจ้า บุตรธิดาของพระองค์สามารถเอาชนะคลื่นใต้น้ำและทรายคูของผู้ลวงโลก อยู่เหนือบาปและ “ดีพร้อมในพระคริสต์”²²

แม้เราทุกคนจะมีความอ่อนแอ แต่เราเอาชนะสิ่งเหล่านั้นได้ แน่ใจว่าโดยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าซึ่งหากเราอ่อนน้อมถ่อมตนและมีศรัทธา สิ่งอ่อนแอจะกลับเข้มแข็งได้²³

ตลอดชีวิตเรา พระคุณของพระผู้เป็นเจ้าประสาทพรทางโลกและของประทานทางวิญญาณที่ขยายความสามารถและเพิ่มพูนความสมบูรณ์ให้ชีวิตเรา พระคุณขัดเกลาเรา พระคุณช่วยให้เรากลายเป็นคนดีที่สุดได้

ใครจะมีค่าสมได้

ในพระคัมภีร์ไบเบิลเราอ่านเรื่องราวที่พระคริสต์ทรงเยี่ยมบ้านซีโมนผู้เป็นพาริสี

หากมองซิโมน ซีโมนดูเหมือนเป็นคนดี และชื่อตรง เขาตรวจสอบรายการสิ่งที่เขาต้องทำเกี่ยวกับหน้าที่ทางศาสนาอยู่เสมอ: เขารักษาภรรยาด้วยเงินสิบ รักษาวันสะบาโต สวดอ้อนวอนทุกวัน และไปธรรมศาลา

แต่ขณะที่พระเยซูทรงอยู่กับซีโมน หญิงคนหนึ่งเข้ามาใกล้พระองค์ ล้างพระบาท พระผู้ช่วยให้รอดด้วยน้ำตาและชโลมพระ-

บาทด้วยน้ำมันหอม

ซีโมนไม่พอใจที่เห็นการนมัสการเช่นนี้ เพราะเขารู้ว่าหญิงผู้นี้เป็นคนบาป ซีโมนคิดว่าถ้าพระเยซูไม่ทราบเรื่องนี้ พระองค์จะไม่ใช้ศาสดาพยากรณ์หาไม่แล้วพระองค์จะไม่ยอมให้หญิงคนนี้ได้แตะต้องพระองค์

พระเยซูทรงรับรู้ความคิดของเขาได้ จึงหันไปหาซีโมนและตรัสถามว่า “เจ้าหนั้นคนหนึ่ง มีลูกหนี้สองคน: ... คนหนึ่งเป็นหนี้ห้าร้อย เดนาริอัน... อีกคนหนึ่งเป็นหนี้ห้าสิบบ

“เมื่อเขา [ทั้งสองคน] ไม่สามารถใช้หนี้ได้ ท่านจึงยกหนี้ให้เขาทั้งสองคน ในสองคนนั้น คนไหนจะรักนายมากกว่า”

ซีโมนจึงทูลว่าเป็นคนที่นายยกหนี้ให้มากที่สุดแล้วพระเยซูทรงสอนบทเรียนที่ลึกซึ้งว่า “ท่านเห็นหญิงคนนี้ใช่ไหม... บาปต่างๆ ของนางซึ่งมีมากมายนั้นได้รับการยกโทษแล้ว เพราะนางรักมาก แต่คนที่ได้รับการยกโทษน้อยก็รักน้อย”²⁴

ในสองคนนี้เราเหมือนคนไหนมากที่สุด เราเหมือนซีโมนหรือไม่ เรามั่นใจและสบายใจกับการทำความดีของเรา วางใจในความชอบธรรมของเราเอง บางที่เราหยุด-

หัดนิดหน่อยกับพวกที่ไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของเรา เราทำโดยอัตโนมัติหรือไม่ ทำไปตามความเคยชิน เข้าร่วมการประชุมหาเหตุผลอดชั้นเรียนหลักคำสอนพระกิตติคุณ และบางทีอาจดูโทรศัพท์มือถือขณะร่วมพิธีศีลระลึกหรือไม่

หรือเราเหมือนหญิงคนนี้ มีใครคิดบ้าง หรือไม่ว่าเธอสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างและสิ้นหวังเพราะบาป

เรา *รักมาก* หรือไม่

เราเข้าใจความเป็นหนี้ที่เรามีต่อพระบิดา บনস্বরর্কและทูลวิงวอนขอพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าของที่สุดจิตวิญญาณของเราหรือไม่

เมื่อคุกเข่าสวดอ้อนวอน เราทูลซ้ำๆ เกี่ยวกับความชอบธรรมที่ดีเยี่ยมของเรา หรือเป็นการสรรภาพความผิดของเรา วิงวอนขอพระเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของ และหลังน้ำตาสำนึกคุณสำหรับแผนอัครจรรยาแห่งการไถ่หรือไม่²⁵

ความรอดไม่สามารถซื้อได้ด้วยสกุลเงินแห่งการเชื่อฟัง แต่ซื้อได้ด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าของ²⁶ การคิดว่าเราสามารถแลกเปลี่ยนงานดีของเรากับความรอดได้ก็เหมือนการซื้อตัวเครื่องบินแล้ว

ที่กักเอาไว้เราเป็นเจ้าของสายการบิน หรือการคิดว่าหลังจากจ่ายค่าเช่าบ้านแล้ว เราถือกรรมสิทธิ์ของแผ่นดินโลกทั้งหมด

เหตุใดจึงเชื่อฟัง

ถ้าพระคุณเป็นของประทานจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า เหตุใดการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงสำคัญ เหตุใดต้องยุ่งเกี่ยวกับพระบัญญัติ—หรือการกลับใจ ทำไม่จึงไม่ทำแค่ยอมรับว่าเราทำบาปและให้พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงช่วยให้เรารอด

หรือตั้งคำถามด้วยถ้อยคำของเปาโล “เราจะอยู่ในบาปต่อไปเพื่อให้พระคุณเพิ่มทวีขึ้นหรือไม่” เปาโลตอบอย่างเรียบง่ายและชัดเจนว่า “เปล่าเลย”²⁷

พี่น้องทั้งหลาย เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า—จากความรักที่มีต่อพระองค์!

โดยพยายามเข้าใจของประทานแห่งพระคุณจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจและสุดความนึกคิดทำให้เรามีเหตุผลมากขึ้นที่จะรักและเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์ด้วยความสุภาพอ่อนน้อมและสำนึกคุณ ขณะดำเนินไปตามวิถีแห่งสานุศิษย์ เราได้รับการขัดเกลา พัฒนา และช่วยให้เป็นเหมือนพระองค์ยิ่งขึ้น และนำเรากลับไปยังที่ประทับของพระองค์ “พระวิญญาณของพระเจ้า [พระผู้เป็นเจ้าของเรา] นำมาซึ่ง “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในเรา, ... จนเราไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด”²⁸

ดังนั้น การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจึงเกิดขึ้นตามธรรมชาติจากการเติบโตของความรักและการสำนึกคุณอันหาที่สุดมิได้สำหรับพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้าของรูปแบบของรักแท้และการสำนึกคุณเช่นนี้จะผสมผสานงานของเรากับพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าของได้อย่างน่าอัศจรรย์ คุณธรรมจะระดับความคิดของเราไม่เสื่อมคลาย และความมั่นใจของเราจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า²⁹

พี่น้องที่รักทั้งหลาย การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างซื่อสัตย์ไม่ใช่ภาระ นี่คือการขอมิใหญ่ที่หน้าปีติยินดี—การเตรียมรับมรดกศักดิ์ภาพอันรุ่งโรจน์แห่งนิรันดร เราพยายามเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์เพราะวิญญาณของเราจะปรับให้เข้ากับเรื่องทางวิญญาณได้มากขึ้น ทัศนคติจะเปิดกว้างเพื่อ

เราจะเห็นสิ่งที่ไม่เคยรู้ว่ามีอยู่จริง ความรู้
แจ่มและความเข้าใจเกิดขึ้นเมื่อเราทำตาม
พระประสงค์ของพระบิดา³⁰

พระคุณคือของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า
และความปรารถนาที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติ
แต่ละข้อของพระผู้เป็นเจ้าคือการเอื้อมือ
มรรตัยของเราออกไปรับของประทานศักดิ์-
สิทธิ์นี้จากพระบิดาบนสวรรค์

เราทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถ

ศาสตราจารย์กรณีนีไฟช่วยให้เราเข้าใจ
เกี่ยวกับพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าดีขึ้นเมื่อ
ท่านประกาศว่า “เราทำงานอย่าง ขยันหมั่น
เพียร... เพื่อชักชวนลูกหลานเรา, และพี่น้อง
เราด้วย, ให้เชื่อในพระคริสต์, และให้คืนดี
กับพระผู้เป็นเจ้า; เพราะเรารู้ว่าโดยพระคุณ
นั้นเองที่เราได้รับการช่วยให้รอด, *หลังจากเรา
ทำทุกสิ่งจนสุดความสามารถแล้ว*”³¹

อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าสงสัยว่าบางครั้งเรา
ตีความวลีที่ว่า “หลังจากเราทำทุกสิ่งจนสุด
ความสามารถแล้ว” ผิดไปหรือไม่ เราต้องเข้าใจว่า
“หลังจาก” ไม่เหมือนกับ “เพราะว่า”

เราไม่ได้รอด “เพราะว่า” ทำทุกสิ่งจนสุด
ความสามารถแล้ว มีใครที่ทำจน *สุด* ความ
สามารถแล้วบ้าง พระผู้เป็นเจ้าทรงรอจนเรา
ใช้ความพยายามทุกอย่างก่อนที่จะทรงแทรก
เข้ามาในชีวิตเราด้วยพระคุณที่ช่วยให้รอด
ของพระองค์หรือ

หลายคนรู้สึกท้อใจเพราะมักจะทำไม่ได้
ตามที่คาดหวัง พวกเขาู้ด้วยตนเองว่า “จิต-
วิญญาณพร้อมแล้วก็จริง แต่กายยังอ่อน
กำลัง”³² พวกเขาพร้อมใจกันเปล่งเสียงกับ
นีไฟในการประกาศว่า “จิตวิญญาณข้าพเจ้า
เศร้าโศกเพราะความชั่วช้าสามานย์ของ
ข้าพเจ้า”³³

ข้าพเจ้าแน่ใจว่านี่ไฟรู้ว่าพระคุณของพระ-
ผู้ช่วยให้รอด *ช่วยให้* และ *ทำให้* เราเอาชนะ
บาปได้³⁴ นี่คือการที่นีไฟทำงานอย่าง
ขยันหมั่นเพียรเพื่อชักชวนลูกหลานและพี่
น้อง “ให้เชื่อในพระคริสต์, และ ให้คืนดีกับ
พระผู้เป็นเจ้า”³⁵

สรุปว่า *นั่นคือ* สิ่งที่เราสามารถทำได้! และ
นั่นคือ งานของเราในความเป็นมรรตัย!

พระคุณมีไว้สำหรับทุกคน

เมื่อข้าพเจ้านึกถึงสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรง
ทำเพื่อเราจนถึงวันอาทิตย์อีสเตอร์ครั้งแรก

นั่น ข้าพเจ้าต้องการเปล่งเสียงร้องสรรเสริญ
พระผู้เป็นเจ้าสูงสุดและพระบุตรของพระองค์
พระเยซูคริสต์!

ประตูสวรรค์ถอดสลักแล้ว

หน้าต่างสวรรค์เปิดแล้ว

วันนี้และชั่ววันนิรันดรพระคุณของพระผู้เป็น-
เจ้ามีไว้สำหรับทุกคนที่มีใจซอกซำและมี
วิญญาณที่สำนึกผิด³⁶ พระเยซูคริสต์ทรง
เปิดทางไว้ให้เราที่จะขึ้นไปสู่ความสูงส่งที่ใจ
มนุษย์คิดไม่ถึง³⁷

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าด้วยตาใหม่และ
ใจใหม่เราจะเห็นความสำคัญนิรันดรของ
การพลีพระชนม์ชีพเพื่อการรอดใช้ของพระผู้-
ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะ
แสดงความรักต่อพระผู้เป็นเจ้าและความ
สำนึกคุณสำหรับของประทานแห่งพระคุณ
อันหาที่สุดมิได้โดยการรักษาพระบัญญัติ
และ “[การ] ดำเนินตามชีวิตใหม่”³⁸ ด้วย
ความปิติยินดี ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของ
พระอาจารย์และพระผู้ไถ่ของเรา พระเยซู
คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู 1 โครินธ์ 15:55; โมไซยาห์ 16:8.
2. 1 เปโตร 1:3; เน้นตัวเอน.
3. 1 เธสะโลนิกา 4:18; ดู ข้อ 13–17 ด้วย.
4. เจคอบ 4:12.

5. 2 นีไฟ 25:26.
6. แอลมา 34:10, 15.
7. เอเฟซัส 3:18–19.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:28.
9. โดยแท้แล้วเราเป็น “เด็กน้อย, และ ... ยังไม่เข้าใจว่าพระ-
บิดาทรงมีพรสำคัญยิ่งเพียงใดในพระหัตถ์ของพระองค์เอง
และทรงเตรียมไว้ให้[เรา]” (หลักคำสอนและพันธสัญญา
78:17).
10. โรม 3:23.
11. 1 นีไฟ 15:34; ดู 1 นีไฟ 10:21; โฉมเสด 6:57. ด้วย
โมไซยาห์ 2:21.
12. ดู แอลมา 42:15.
13. แอลมา 34:15.
14. ดู อีสยาห์ 1:18.
15. 1 ทิโมธี 2:6.
16. ดู 2 เปโตร 1:11.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:56.
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:59.
19. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38.
20. โมไซยาห์ 27:25.
21. โมโรไน 10:32.
22. ดู อีเธอร์ 12:27.
23. ดู ลูกา 7:36–50; เพิ่มตัวเอน.
24. อุปมาของพระคริสต์เรื่องฟาริสีและผู้เก็บภาษีให้เห็นภาพ
ของประเด็นนี้อย่างชัดเจน
(ดู ลูกา 18:9–14).
25. ดู กิจการ 20:28.
26. โรม 6:1–2.
27. โมไซยาห์ 5:2.
28. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45.
29. ดู ยอห์น 7:17.
30. 2 นีไฟ 25:23; เพิ่มตัวเอน.
31. มัทธิว 26:41; ดู โรม 7:19 ด้วย.
32. 2 นีไฟ 4:17.
33. ดู 2 นีไฟ 4:19–35; แอลมา 34:31.
34. 2 นีไฟ 25:23.
35. ดู 3 นีไฟ 9:19–20.
36. ดู 1 โครินธ์ 2:9.
37. โรม 6:4.

โดยเอ็ลเคอร์โรเบิร์ต คี. เฮลส์
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

ธำรงค์ไว้ซึ่งสิทธิ์เสรี ปกป้องอิสรภาพ ด้านศาสนา

การใช้สิทธิ์เสรีของเราอย่างซื่อสัตย์ขึ้นอยู่กับการมีอิสรภาพทางศาสนาของเรา

วันนี้คือวันอาทิตย์อีสเตอร์: วันแห่งการถวายเกียรติเพื่อสำนึกคุณและรำลึกถึงการชดใช้และการฟื้นคืนพระชนม์เพื่อมวลมนุษยชาติของพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ เรามักสวดภาวนาว่า สำนึกคุณสำหรับอิสรภาพแห่งศาสนา อิสรภาพที่จะชุมนุมกัน อิสรภาพที่จะพูดและสิทธิแห่งสิทธิ์เสรีที่พระเจ้าประทานให้

ดังที่ศาสดาพยากรณ์หลายท่านทำนายไว้เกี่ยวกับยุคสุดท้ายนี้ซึ่งเรามีชีวิตอยู่ มีความสับสนมากมายเกี่ยวกับว่าเราเป็นใคร และเราเชื่อในสิ่งใด บางคน “ใส่ร้ายกัน ... [และ] เกลียดชังความดี”¹ บางคน “เรียกความชั่วว่าความดี และเรียกความดีว่าความชั่ว [และ] ... ถือว่าความดีคือความสว่าง และความสว่างคือความมืด”²

ขณะที่ผู้คนรอบข้างเลือกวิถีตอบสนองต่อความเชื่อของเรา เราต้องไม่ลืมว่าสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมเป็นส่วนสำคัญยิ่งในแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อลูกๆ ทุกคนของพระองค์ แผนนิรันดร์นั้นนำเสนอต่อเราในสภาพก่อนเกิดในสวรรค์พร้อมกับของประทานแห่งสิทธิ์เสรี³

ในสภาพอันยิ่งใหญ่ นั่น ลูซิเฟอร์ รู้จักดีในนามซาตาน ใช้สิทธิ์เสรีของเขาต่อต้านแผนพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เพราะว่าซาตานกบฏต่อเรา, และหมายมั่นจะทำลายสิทธิ์เสรีของมนุษย์, ซึ่งเรา, พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า, ให้เขาไว้, ... เราจึงทำให้เขาถูกโยนลงไป”⁴

พระองค์ตรัสต่อว่า “และเขาทำให้ไฟรพลของสวรรค์หนึ่งในสามส่วนนั้นหลังให้เราด้วยเพราะสิทธิ์เสรีของพวกเขา”⁵

ผลก็คือลูกๆ ทางวิญญาณของพระบิดาบนสวรรค์ผู้เลือกการปฏิเสศแผนของพระองค์และติดตามลูซิเฟอร์สูญเสียจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของพวกเขา

พระเยซูคริสต์ทรงใช้สิทธิ์เสรีของพระองค์โดยตรัสว่า

“ข้าพระองค์อยู่ที่นี้, ขอทรงส่งข้าพระองค์ไปเกิด”⁶

“ขอให้บังเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์เกิด, และให้รัศมีภาพเป็นของพระองค์ตลอดกาล.”⁷

พระเยซู ผู้ทรงใช้สิทธิ์เสรีสนับสนุนแผนของพระบิดาบนสวรรค์ ได้ทรงรับเลือกและ

กำหนดไว้โดยพระบิดาให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอด แต่งตั้งล่วงหน้าให้ปฏิบัติงานการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้เพื่อทุกคน ในทำนองเดียวกัน การใช้สิทธิ์เสรีที่จะรักษาพระบัญญัติเปิดทางให้เราสามารถเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าเราคือใครและจะได้รับพรทั้งหมดที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมี—รวมถึงโอกาสมีร่างกาย ก้าวหน้า ประสบปิติ มีครอบครัวและรับชีวิตนิรันดร์เป็นมรดก

ในการรักษาพระบัญญัติ เราจำเป็นต้องรู้หลักคำสอนอย่างเป็นทางการของศาสนจักรเพื่อที่เราจะไม่เบี่ยงเบนไปจากการเป็นผู้นำของพระคริสต์ด้วยความคิดเพื่อฝันของแต่ละคนซึ่งเปลี่ยนไปมาตลอด

พรที่เราชื่นชมขณะนี้เพราะเราเลือกที่จะติดตามพระผู้ช่วยให้รอดก่อนชีวิตนี้ ถึงทุกคนที่ได้ยินหรืออ่านถ้อยคำเหล่านี้ ไม่ว่าจะท่านจะเป็นใครและอดีตของท่านจะเป็นอย่างไร ขอให้คำพูดนี้ไว้: ยังไม่สายเกินไปที่จะเลือกอย่างเดิมอีกครั้งและติดตามพระองค์

โดยทางศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ เชื่อในการชดใช้ของพระองค์ กลับใจจากบาปของเรา และรับบัพติศมา จากนั้นเราอาจได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาจากสวรรค์ ของประทานนี้ให้ความรู้และความเข้าใจ การนำทางและความเข้มแข็งในการเรียนรู้และรับประจักษ์พยาน พลัง การชำระเพื่อเอาชนะบาปและรับการปลอบโยนและการกระตุ้นเตือนให้ซื่อสัตย์แม้ในความยากลำบาก พรแห่งพระวิญญาณอันหาที่เปรียบมิได้เหล่านี้เพิ่มอิสรภาพและพลังของเราที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง

เพราะ “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหน เสรีภาพก็อยู่ที่นั่น”⁶

ขณะที่ดำเนินไปตามทางแห่งเสรีภาพทางวิญญาณในยุคสุดท้ายนี้ เราต้องเข้าใจว่าการใช้สิทธิ์เสรีของเราอย่างซื่อสัตย์ขึ้นอยู่กับเรามีอิสรภาพทางศาสนาของเรา เรารู้ดีว่าชาดานไม่ต้องการให้เราใช้อิสรภาพนี้ เขาพยายามทำลายสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมในสวรรค์ และขณะนั้นบนแผ่นดินโลกเขาบ่อนทำลายอย่างหนักหน่วงต่อต้าน และแพร่กระจายความสับสนเกี่ยวกับอิสรภาพทางศาสนา—มันคืออะไรและเหตุใดจึงสำคัญต่อชีวิตและความรอดทางวิญญาณของเราเอง

มีคิลามุมเอกของอิสรภาพทางศาสนาอยู่สี่มุมซึ่งเราในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายต้องพึ่งพาและปกป้อง

มุมที่หนึ่งคืออิสรภาพที่จะเชื่อ ไม่มีใครควรถูกวิจารณ์ ชมเหงหรือโจมตีโดยบุคคลหรือรัฐเพราะสิ่งที่เขาหรือเธอเชื่อเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งเป็นเรื่องส่วนบุคคลและสำคัญมาก เมื่อไม่นานมานี้มีข้อประกาศเกี่ยวกับความเชื่อของเราเกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนากล่าวว่

“ไม่มีการปกครองใดจะดำรงอยู่ได้อย่างสันติสุข, เว้นแต่จะร่างกฎหมายเช่นนั้นขึ้น และถ้ารัฐไว้มิให้ถูกล่วงละเมิดในอันที่จะให้ความเชื่อมั่นแก่ปัจเจกบุคคลถึงการใช้มโนธรรมอย่างเสรี...

“...ว่าฝ่ายปกครองของรัฐควรหยุดยั้งอาชญากรรม, แต่ไม่บังคับมโนธรรม [หรือ] กัดสิทธิ์อิสรภาพของจิตวิญญาณ.”⁹

สหประชาชาติได้แสดงการยอมรับอิสรภาพขั้นพื้นฐานที่จะเชื่อไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและเอกสารด้านสิทธิมนุษยชนทั้งระดับประเทศและระหว่างประเทศหลายฉบับก็ให้การยอมรับเช่นกัน¹⁰

คิลามุมเอกของอิสรภาพทางศาสนามุมที่สองคืออิสรภาพที่จะแบ่งปันศรัทธาและความเชื่อของเรากับผู้อื่น พระเจ้าทรงบัญชาเราว่า “พวกท่านจงสอน [พระกิตติคุณแก่] บุตรหลานของท่าน...เมื่อท่านอยู่ในบ้าน”¹¹ พระองค์ตรัสกับสานุศิษย์ของพระองค์ด้วยว่า “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”¹² ในฐานะบิดามารดา ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาและสมาชิกผู้สอนศาสนา เราพึ่งพาอิสรภาพทางศาสนาเพื่อสอนหลักคำสอนของพระเจ้าในครอบครัวของเราและทั่วโลก

คิลามุมเอกของอิสรภาพทางศาสนามุมที่สามคืออิสรภาพที่จะจัดตั้งองค์กรทางศาสนา ศาสนจักร นมัสการอย่างสันติกับผู้อื่น หลักแห่งความเชื่อข้อสิบเอ็ดประกาศว่า “เราอ้างเอกสิทธิ์แห่งการนมัสการพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตามการวินิจฉัยจากมโนธรรมของเราเอง, และยอมให้มนุษย์ทั้งปวงมีเอกสิทธิ์เช่นเดียวกัน, ให้พวกเขานมัสการ โดยวิธีใด, ณ สถานที่ใด, หรือสิ่งใดก็ได้ที่พวกเขาจะนมัสการ.” เอกสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศหลายฉบับและรัฐธรรมนูญของหลายประเทศสนับสนุนหลักธรรมนี้

คิลามุมเอกของอิสรภาพทางศาสนามุมที่สี่คืออิสรภาพที่จะดำเนินชีวิตตามศรัทธา

ของเรา—การใช้ศรัทธาโดยอิสระไม่เพียงในบ้านและอาคารนมัสการแต่ในที่สาธารณะด้วย พระเจ้าทรงบัญชาให้เราไม่เพียงแต่สวดอ้อนวอนในที่รโหฐานเท่านั้น¹³ แต่ให้ออกไปและ “จง [ให้เรา] สองสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ [เรา] ทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของ [เรา] ผู้สถิตในสวรรค์”¹⁴

บางคนขุนเคืองเมื่อเรานำศาสนาของเราเข้าสู่สาธารณชน กระนั้นผู้คนกลุ่มเดียวกันที่ยืนยันว่ามุมมองและการกระทำของตนพึงได้รับการยอมรับจากสังคมมักเฉื่อยชาในการให้การยอมรับกับผู้มีความเชื่อทางศาสนาที่ปรารถนาให้มุมมองและการกระทำของตนได้รับการยอมรับเช่นกัน การขาดความเคารพต่อมุมมองทางศาสนาของผู้คนโดยทั่วไปเสื่อมทรมองลงอย่างรวดเร็วเข้าสู่การไม่ยอมรับทางสังคมและการเมืองสำหรับผู้คนและสถาบันทางศาสนา

ขณะเผชิญกับแรงกดดันที่เพิ่มขึ้นที่ทำให้เราก็มหัวต่อมาตรฐานทางโลก ยอมสิ้นเสรีภาพทางศาสนาและอ่อนข้อให้สิทธิ์เสรีของเรา จงพิจารณาสิ่งที่พระคัมภีร์มอรมอนสอนเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเรา ในหนังสือแอลมาเราอ่านเรื่องแอมลีไซ “เจ้าเล่ห์มาก” และ “คนชั่วร้าย” ผู้หมายมั่นที่จะเป็นกษัตริย์ปกครองผู้คนและ “จะทำให้คนทั้งหลายหมดสิทธิ์และอภิสิทธิ์” ซึ่ง “ทำให้ผู้คนของศาสนจักรตื่นตกใจ”¹⁵ กษัตริย์โมไซยาห์สอนพวกเขาให้เปล่งเสียงในสิ่งที่พวกเขาารู้สึกว่าถูกต้อง¹⁶ ดังนั้นพวกเขา “ชุมนุมกันตลอดทั่วแผ่นดิน, ทุกคนตามแต่จิตใจของตน, แล้วแต่จะเป็นไปเพื่อแอมลีไซหรือต่อต้านแอมลีไซ, แยกกันเป็นกลุ่ม, โดยมีการโต้เถียง ... กัน”¹⁷

ในการถกเถียงกันนี้สมาชิกศาสนจักรและคนอื่น ๆ มีโอกาสชุมนุมกัน รับประสบการณ์วิญญาณแห่งความเป็นหนึ่ง และรับอิทธิพลดีจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเสียงของผู้คนต่อต้านแอมลีไซ, จนเขาไม่ได้เป็นกษัตริย์ปกครองผู้คน.”¹⁸

ในฐานะสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์เรามีความรับผิดชอบที่จะทำงานร่วมกันกับผู้มีความประสงค์เดียวกัน ที่จะเปล่งเสียงเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง ในขณะที่สมาชิกไม่ควรอ้างหรือแม้แต่พูดเป็นนัยว่าพวกเขาพูดเพื่อศาสนจักร เราทุกคนได้รับเชิญในความสามารถของเราใน

ฐานะพลเมืองที่จะแบ่งปันการเป็นพยานส่วนตัวของเราด้วยความเชื่อมั่นและความรัก—“ชาย [และหญิง] ทุกคนตามแต่จิตใจของตน [เอง]”¹⁹

ศาสตราจารย์เจฟ สมิธกล่าวว่า “ข้าพเจ้ากลัวประกาศต่อสวรรค์เบื้องบนว่าข้าพเจ้าพร้อมจะตายเพื่อปกป้องสิทธิของเพรสไบทีเรียน แบบทิสต์หรือคนดีในทุกนิกายเช่นเดียวกัน เพราะหลักธรรมเดียวกันที่เหยียบย่ำสิทธิของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจะเหยียบย่ำสิทธิของโรมันคาทอลิก หรือของนิกายอื่นซึ่งอาจไม่เป็นที่นิยมชมชอบและอ่อนแอเกินกว่าจะปกป้องตนเอง

“ความรักเสรีภาพนั่นเองที่สร้างแรงบันดาลใจให้จิตวิญญาณข้าพเจ้า—เสรีภาพของพลเมืองและศาสนาต่อเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด”²⁰

พี่น้องทั้งหลาย เรามีความรับผิดชอบต่อการปกป้องอิสรภาพและสิทธิอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้เพื่อตนเองและลูกหลานของเรา ท่านและข้าพเจ้าทำอะไรได้บ้าง

ประการแรก เราสามารถรับรู้เรื่องนี้ จงรับรู้เรื่องราวในชุมชนของท่านที่อาจมีผลกระทบต่อยุทธศาสตร์ทางศาสนา

ประการที่สอง ด้วยความสามารถส่วนตัว จงมีส่วนร่วมกับผู้คนที่แบ่งปันความมั่นใจของเรามีต่ออิสรภาพทางศาสนา ทำงานเคียงข้างกันเพื่อปกป้องอิสรภาพทางศาสนา

ประการที่สาม ดำเนินชีวิตของท่านให้

เป็นแบบอย่างที่ดีของสิ่งที่ท่านเชื่อ—ในคำพูดและการกระทำ วิธีที่เราดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาสำคัญยิ่งกว่าการพูดเกี่ยวกับศาสนาของเรา

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอดของเราใกล้เข้ามาทุกที ขอเราอย่าลังเลในอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่นี้ จงระลึกถึงแม่ทัพโมโรไนผู้ยกธงแห่งเสรีภาพซึ่งจารึกไว้ด้วยถ้อยคำ “เพื่อเป็นที่ระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเรา, ศาสนาของเรา, และอิสรภาพ, และสันติภาพของเรา, ภรรยา, และลูก ๆ ของเรา”²¹ ให้เราระลึกถึงการตอบสนองของผู้คน: การใช้สิทธิเสรีของพวกเขา พวกเขา “พากันวิ่งมา” พร้อมพันธสัญญาที่จะกระทำ²²

พี่น้องที่รักทั้งหลาย อย่าเดิน! จงวิ่ง! วิ่งเพื่อรับพรแห่งสิทธิเสรีโดยการทำตามพระวิญญานบริสุทธิ์และใช้อิสรภาพที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้เราเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์

ข้าพเจ้าเป็นพยานพิเศษของวันอีสเตอร์พิเศษนี้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงใช้สิทธิเสรีเพื่อทรงทำตามพระประสงค์ของพระบิดา

เกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอด เราขบรับรู้ว่า “โลหิตล้ำค่า พระองค์หลังให้ อีกทั้งชีวิต ยอมพลี”²³ และเพราะทรงทำเช่นนั้น เราจึงมีโอกาสอันประมาณค่ามิได้ที่จะ “เลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร์” ผ่านอำนาจและพรแห่งการชดใช้ของพระองค์²⁴ ขอให้เราเลือกโดยเสรีที่จะ

ติดตามพระองค์วันนี้และตลอดไป ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 2 ทิโมธี 3:3.
2. อิสยาห์ 5:20.
3. ดู โมเสส 6:56.
4. โมเสส 4:3.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:36.
6. อับราฮัม 3:27.
7. โมเสส 4:2.
8. 2 โครินธ์ 3:17.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 134:2, 4.
10. ดู ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งลงมติยอมรับโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 1948 un.org/en/documents/udhr. ข้อ 18 กล่าวว่า “ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความคิด มโนธรรม และศาสนา ทั้งในสิทธินี้รวมถึงอิสรภาพ ในการเปลี่ยนศาสนาหรือความเชื่อ และอิสรภาพในการแสดงออกทางศาสนาหรือความเชื่อต่อของตนในการสอน การปฏิบัติ การสักการบูชา และการประกอบพิธีกรรม ไม่ว่าจะโดยลำพังหรือในชุมชนร่วมกับผู้อื่น และในที่สาธารณะหรือ ส่วนบุคคล” ดู ข้อ 9 ของอนุสัญญายุโรปว่าด้วยการปกป้องสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพขั้นพื้นฐาน รับรองเมื่อวันที่ 3 กันยายน 1953, conventions.coe.int/treaty/en/treaties/html/005.htm.
11. เฉลยธรรมบัญญัติ 11:19.
12. มาระโก 16:15.
13. ดู มัทธิว 6:6.
14. มัทธิว 5:16.
15. ดู แอลมา 2:1–4.
16. ดู โนอาห์ 29:25–26.
17. แอลมา 2:5; เน้นด้วยตนเอง.
18. แอลมา 2:7.
19. แอลมา 2:5.
20. คำสอนของประธานศาสนจักร: เจฟ สมิธ (2007), 372.
21. แอลมา 46:12.
22. แอลมา 46:12.
23. “ปฏิญญาและความรักอันใหญ่,” เพลงสวด, บทเพลงที่ 88.
24. 2 โฟ 2:27.

โดยเอ็ลเคอร์ เควิน คับเบ็ลยู. เพ็ยร์สัน
แห่งสภาวจัดลึบ

จงอยู่ใกล้ต้นไม้แห่งชีวิต

นิมิตของลีไฮเรื่องต้นไม้แห่งชีวิตคือคำอุปมาอันทรงพลังเกี่ยวกับการรอดพ้นจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ไม่นานก่อนประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์เสียชีวิต เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งมาเยี่ยมท่านที่บ้าน ก่อนกลับ ประธานแกรนท์สวดอ้อนวอน “โอ้พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ทรงอวยพรข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่สูญเสียประจักษ์พยาน และยังคงซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่!”¹ หลังจากเป็นประธานศาสนจักรเกือบ 27 ปี นั่นเป็นการสวดอ้อนวอนที่มีพลังมาก ตัวอย่างของท่านเป็นการย้ำเตือนอันน่าประทับใจว่า ไม่ว่าจะวัยใดก็ตาม ทุกคนไม่มีทางรอดพ้นจากอิทธิพลของซาตานได้ ซาตานใช้เครื่องมืออันทรงพลังสองชนิดคือ การทำให้เขวและการหลอกลวง

การรอดพ้นจนกว่าชีวิตจะหาไม่คือคุณลักษณะของศาสนศิษย์ที่แท้จริงและมีความจำเป็นต่อชีวิตนิรันดร์ แต่เมื่อเราพบกับความยากลำบากและการท้าทาย เรามักจะพูดเพียงว่า “ทนต่อไป” ข้าพเจ้าขอพูดอย่างชัดเจนว่าการ “ทนต่อไป” ไม่ใช่หลักการของพระกิตติคุณ การรอดพ้นจนกว่าชีวิตจะหาไม่หมายถึงการมาหาพระคริสต์และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์อย่างสม่ำเสมอ

หากการรอดพ้นจนกว่าชีวิตจะหาไม่เป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตนิรันดร์ ทำไมเราจึงยากใจในการเป็นคนซื่อสัตย์ เรามีความยุ่งยากใจเมื่อเราติดอยู่กับการจัดลำดับสิ่งที่มีความสำคัญใกล้เคียงกัน การเชื่อฟังตามอารมณ์และคำ

มั่นสัญญาแบบไม่จริงใจทำให้ศรัทธาลดลง การรอดพ้นจนกว่าชีวิตจะหาไม่จำเป็นต้องมีคำมั่นสัญญาอย่างจริงจังต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพันธสัญญาของเรา

นิมิตของลีไฮเรื่องต้นไม้แห่งชีวิตคือคำอุปมาอันทรงพลังเกี่ยวกับการรอดพ้นจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ขอให้ท่านศึกษาร่วมกับการสวดอ้อนวอน และไตร่ตรองถึงความฝันของ

ลีไฮ และเปรียบเทียบเรื่องนี้กับตัวท่าน เมื่อท่านทำสิ่งนี้ ขอให้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงหลักการหมกขุดต่อไปนี้ที่ช่วยให้เราอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

1. อย่าลืมสวดอ้อนวอน

เราเริ่มต้นเรื่องนี้กับลีไฮที่โดดเดี่ยว “ในที่มืดที่มืดและชวนหดหู่”² เราแต่ละคนประสบกับช่วงเวลาแห่งความมืดมนและโดดเดี่ยว “เมื่อชีวิตมืดมนและลำบาก อย่าลืมสวดอ้อนวอน”³ จงทำตามตัวอย่างของประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ สวดอ้อนวอนเพิ่มพลังที่จะอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่า “มีอะไรอีกที่พระองค์ทรงประสงค์ให้ข้าพระองค์ทำ”

2. มาหาพระคริสต์และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์

ต้นไม้แห่งชีวิตคือหัวใจสำคัญของความฝันของลีไฮ ทุกอย่างมุ่งไปยังต้นไม้แห่งชีวิต ต้นไม้นี้เป็นตัวแทนของพระคริสต์ ผู้ที่แสดงให้เห็นประจักษ์อย่างชัดแจ้งถึงความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ผลของต้นไม้คือการชดใช้ อันไม่มีขอบเขตของพระองค์และคือหลักฐานสำคัญถึงความรักของพระเจ้า การมีชีวิตนิรันดร์กับคนที่เรารักคือสิ่งหอมหวานและน่าปรารถนาเหนือสิ่งอื่นใด เพื่อตระหนักถึงของขวัญนี้ เราต้อง “มาหาพระคริสต์ และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์”⁴ พระองค์ทรงเป็น “ทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต”⁵ ชีวิตเราอาจเต็มไปด้วยความสำเร็จ

และการทำดี แต่ในที่สุด หากเราไม่เข้าสู่ พันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ในการติดตามพระ คริสต์และรักษาพันธสัญญาอย่างซื่อสัตย์ เราก็ล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงในการเข้าใจถึงจุด ประสงค์อันแท้จริง

3. มุ่งหน้าด้วยศรัทธา

มีเส้นทางที่นำไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต ไปสู่ พระคริสต์ อันเป็นทางคับแคบและแคบ เกร็งครัดและเที่ยงตรง พระบัญญัติของ พระเจ้านั้นเคร่งครัดแต่ไม่จำกัดสิทธิ์เสรี พระบัญญัติปกป้องเราจากอันตรายทั้งทาง วิญญาณและทางร่างกาย และป้องกันเรา ไม่ให้หลงทาง

การเชื่อฟังสร้างศรัทธาในพระคริสต์ ศรัทธา คือหลักธรรมของการกระทำและพลัง การทำ ตามตัวอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดเสมอ ก่อ ให้เกิดพลังทางวิญญาณและความสามารถ หากปราศจากการทำให้เข้มแข็งและพลัง แห่งการชดใช้ที่เป็นไปได้ เราจะไม่สามารถ อยู่บนเส้นทางนี้และอดทนต่อไปได้

“มุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์”⁶

4. พระคัมภีร์มอรมอนคือกุญแจแห่งการ อยู่รอดทางวิญญาณ

การเดินทางในชีวิตเป็นสิ่งท้าทาย เป็นไป ได้ง่ายที่จะเซว ออกนอกรทาง และหลงทาง ความยากลำบากไม่อาจหลีกเลี่ยงได้และ จำเป็นต่อความก้าวหน้าในรันดร์ เมื่อปฏิบัติ เข้ามาในชีวิต จงอย่าให้สิ่งที่ท่านไม่เข้าใจ ถ่วงแท้ทำลายความเข้าใจทั้งหมดของท่าน จงอดทน ยึดมั่นในความจริง ความเข้าใจจะ ตามมา ความยากลำบากเหมือนกับหมอก แห่งความมืดที่บังตาเราและทำให้ใจเราแข็ง กระด้าง หากเราไม่ “ยึด[ราวเหล็ก] ไว้แน่น ตลอดเวลา”⁷ ในพระคำของพระผู้เป็นเจ้า และดำเนินชีวิตตามนั้น เราจะไม่มีคอบอดทาง วิญญาณและสืบสนแทนที่จะมีจิตฝึกฝัฝ่าย วิญญาณ ค้นคว้าพระคัมภีร์มอรมอนและ คำสอนของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ทุก วัน ทุกวัน ทุกวัน! นี่คือนุญแจของการอยู่ รอดทางวิญญาณและหลีกเลี่ยงการหลอก หลวง ปราศจากสิ่งเหล่านี้เราจะหลงทางทาง วิญญาณ

5. อย่าเบวหรือถูกหลอก

การใส่ใจคือการทุ่มเทความสนใจ การใส่ ใจผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์จะไม่ช่วยให้ท่าน พบพระองค์ การค้นหาความรู้โดยไปที่ # อาคารใหญ่และกว้าง จะไม่นำท่านไปสู่

ความจริงและท่านจะไม่พบที่นั่น มีเพียงพระ- ผู้ช่วยให้รอดที่มี “ถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์”⁸ สิ่งอื่นไม่มีความสำคัญ อาคารใหญ่และกว้าง เป็นสัญลักษณ์ของ “ความคิดฝันของคนถือดี และความจองหอง”⁹ ของโลก—หรืออีกนัยหนึ่ง คือการทำให้เซวและการหลอกลวง อาคารนี้ เต็มไปด้วยผู้คนที่แต่งกายดีและดูเหมือนมี พร้อมทุกอย่าง แต่พวกเขาล้อเลียนพระผู้- ช่วยให้รอดและผู้ติดตามพระองค์ พวกเขาคือ ผู้ที่ “รำเรียนอยู่เสมอ แต่ไม่สามารถเข้าใจ หลักความจริงได้เลย”¹⁰ พวกเขาอาจถูกต้อง ตามความเห็นของคนส่วนใหญ่ แต่พวกเขา หลงทางทางวิญญาณ

6. จงอยู่ใกล้ต้นไม้แห่งชีวิต

ถ้อยคำของฮีโรคือให้อยู่ใกล้ต้นไม้แห่ง ชีวิต เราอยู่ที่นั่นเพราะเราเปลี่ยนใจเลื่อมใส

มาหาพระเจ้า แอลมาสอนว่า “ดูเถิด, พระ- องค์ทรงเปลี่ยนใจพวกเขา; แท้จริงแล้ว, พระ- องค์จะทรงปลุกพวกเขาตื่นจากการหลับสนิท, และพวกเขาตื่นขึ้นมาหาพระผู้เป็นเจ้า”¹¹ เมื่อเราถวายเป็นใจของเราแด่พระผู้เป็นเจ้า พระ- วิญญาณบริสุทธิ์จะเปลี่ยนธรรมชาติวิสัย ทุกอย่างของเรา เราเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่าง ลึกซึ้งต่อพระเจ้า และเราไม่แสวงหาอาคาร ใหญ่และกว้างอีกต่อไป หากเราหยุดทำสิ่ง เหล่านี้ที่นำมาสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่าง ลึกซึ้ง เราจะเสื่อมถอยทางวิญญาณ การ ละทิ้งความเชื่อคือการตรงข้ามกับการเปลี่ยน ใจเลื่อมใส

สำหรับผู้สอนศาสนาทั้งในอดีตและปัจจุบัน: เอ็ดเดอร์และซิสเตอร์ หากท่านกลับจาก สนามเผยแผ่ แล้วกลับไปหลงระเริงกับบาบิ- ลอน และใช้เวลายาวนานกับการทำแต่ใน

วีดีโอเกมส์ที่ไม่มีสาระ ท่านจะตกไปอยู่ใน การหลับไหลทางวิญญาณอย่างแน่นอน ท่านต้องไม่หมกมุ่นกับสื่อลามก ละเลย คุณธรรมและความบริสุทธิ์โดยไม่คำนึงผล ของความหายนะทางวิญญาณ หากท่าน สูญเสียพระวิญญาณ ท่านจะหลงทาง อย่า เขวและถูกหลอก

ศาสนิกษย์ที่แท้จริงยังคงตื่นขึ้นมากับพระ- ผู้เป็นเจ้าทุกวันในการสวดอ้อนวอนส่วนตัว ที่มีความหมาย ศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจัง เชื้อฟังก่อนตัว และรับใช้โดยไม่คิดถึงตนเอง จงอยู่ใกล้ต้นไม้แห่งชีวิตและตื่นตัวอยู่เสมอ

หลายปีมาแล้ว ซิสเตอร์เพียร์สันและข้าพ- เจ้าได้รับการเรียกให้เป็นประธานคณะเผยแผ่ ที่คณะเผยแผ่ทาโคมา วอชิงตัน การเรียกนี้ กระทั่งหนักมาก ข้าพเจ้าจึงเข้าไปพบกับประธาน บริษัทและประธานคณะกรรมการบริหาร บริษัทที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่และแจ้งเกี่ยวกับ

การเรียกสู่สนามเผยแผ่ด้วยความกังวลใจ พวกเขา รู้สึกไม่พอใจอย่างเห็นได้ชัดกับการ ตัดสินใจลาออกของข้าพเจ้า “คุณตัดสินใจ เมื่อใด และทำไมคุณไม่บอกเราก่อนหน้านี้” พวกเขาถาม

ในทันใดนั้น คำตอบที่ชัดเจนเข้ามาใน ความคิดข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากล่าว “ผมตัดสินใจ เรื่องนี้เมื่อเป็นเด็กหนุ่มอายุ 19 ปี เมื่อผม ทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระผู้เป็นเจ้าใน พระวิหารที่จะติดตามพระผู้ช่วยให้รอด ผม ดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาเหล่านั้น และ ตั้งใจแน่วแน่จะรักษาจนถึงทุกวันนี้”

เมื่อเราทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า แล้ว เราไม่มีทางหันกลับได้ การล้มเลิก ยอม แพ้และหยุดไม่ใช่ทางเลือก ในอาณาจักรของ พระผู้เป็นเจ้า มีมาตรฐานแห่งความดีเลิศ สำหรับความสูงส่ง ซึ่งจำเป็นต้องเป็นศาสนิกษย์ ที่กล้าหาญ ไม่มีที่ว่างสำหรับศาสนิกษย์ที่

ธรรมดาหรือพึงพอใจแล้ว ความธรรมดาเป็น ศัตรูกับความดีเลิศ คำมั่นสัญญาธรรมดาๆ ซัดขวางเราจากการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

หากท่านยุ่งยากใจ สับสน หรือหลงทาง ทางวิญญาณ ข้าพเจ้าแนะนำท่านให้ทำสิ่ง หนึ่งที่ข้าพเจ้ารู้ว่าจะนำท่านกลับมา เริ่ม ศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวด อ้อนวอนและดำเนินชีวิตตามนั้นอีกครั้งทุก วัน ทุกวัน ทุกวัน ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพลัง อันลึกซึ้งในพระคัมภีร์มอรมอนว่าจะเปลี่ยน ชีวิตท่านและเพิ่มพลังการตัดสินใจท่านให้ ติดตามพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะ เปลี่ยนจิตใจท่านและช่วยให้ท่านเห็น “เรื่อง ดังที่มันเป็นจริง”¹² พระองค์จะทรงแสดงให้ ท่านเห็นถึงสิ่งที่ท่านต้องทำต่อไป นี่คือการ สัญญาของนีไฟ:

“และข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกเขาว่า... ผู้ใด ที่สวดฟังพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า, และ ยึดมั่นในพระวจนะนั้นแล้ว, พวกเขาจะไม่ พินาศเลย; ทั้งสิ่งล่อลวงและลูกศรเพลิงของ ปฏิปักษ์ก็ไม่อาจครอบงำพวกเขาไปสู่ความ มีเดบอด, เพื่อชักจูงพวกเขาไปสู่ความพินาศได้

“ดังนั้น, ข้าพเจ้า... กระตุ้นพวกเขา... เพื่อ ให้พวกเขาใส่ใจพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า และจุดจ้าที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ในสิ่งทั้งปวงเสมอ.”¹³

พี่น้องทั้งหลาย การอดทนจนกว่าชีวิตจะ หาไม่คือการทดสอบอันยิ่งใหญ่ของการเป็น สาธุศิษย์ การเป็นสาธุศิษย์ทุกวันของเรา กำหนดจุดหมายนิรันดร์ของเรา จงตื่นมาหา พระผู้เป็นเจ้า ยึดมั่นในความจริง รักษาพันธ สัญญาพระวิหาร และอยู่ใกล้ต้นไม้แห่งชีวิต

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงการฟื้น คืนพระชนม์ ของพระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์ ความ ปรารถนาอันยิ่งใหญ่ของข้าพเจ้าคือยังคง เคร่งครัดและซื่อสัตย์ในการติดตามตัวอย่าง อันงดงามของพระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซู คริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. อ้างอิงโดย จอห์น ลองเดิน จากการรายงานการประชุมใหญ่ สามัญ, ต.ค. 1958, 70.
2. 1 นีไฟ 8:7.
3. “สวดอ้อนวอนหรือเปล่า?” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 140.
4. โมไซใน 10:32.
5. ยอห์น 14:6.
6. 2 นีไฟ 31:16.
7. 1 นีไฟ 8:30.
8. ยอห์น 6:68.
9. 1 นีไฟ 12:18.
10. 2 ทิโมธี 3:7.
11. แอลมา 5:7.
12. เจคอบ 4:13.
13. 1 นีไฟ 15:24-25.

โดย **เจ็ลเลอร์ ราฟาเอล อี. พิโน**
แห่งโคเวรัมสาวกเจ็ดสิบ

มุมมองนิรันดร ของพระกิตติคุณ

สำหรับการตัดสินใจที่มีผลต่อนิรันดร การมีมุมมองทางพระกิตติคุณนั้นเป็นสิ่งจำเป็น

ในการเปิดเผยที่ประทานแก่โมเสส เราทราบถึงพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ซึ่งเปิดเผยว่า “เพราะเหตุเกิด, นี่คือนางของเราและรัศมีภาพของเรา—คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดรของมนุษย์”¹ ตามพระดำรัสนั้น พระบิดาทรงปรารถนาจะให้โอกาสทุกคนได้รับความบริบูรณ์แห่งปิติ การเปิดเผยยุคสุดท้ายแสดงให้เห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงสร้างแผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่สำหรับบุตรธิดาทุกคนของพระองค์ เป็นแผนพิเศษมากเพื่อเราจะกลับไปอยู่กัพระองค์ได้

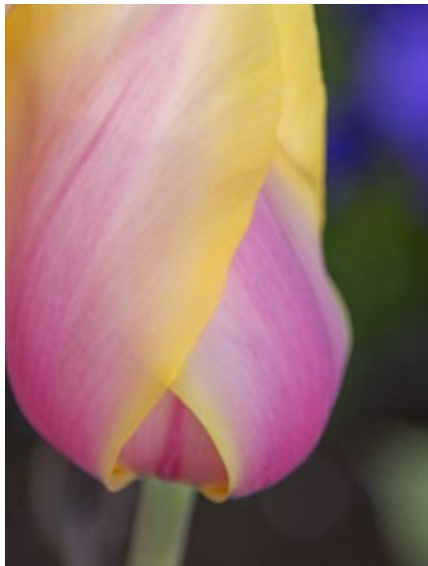
การเข้าใจแผนแห่งความสุขนี้ช่วยให้เรามีมุมมองนิรันดรและเห็นคุณค่าของพระบัญญัติศาสนพิธี พันธสัญญา และการทดลองและความยากลำบากอย่างแท้จริง

หลักธรรมสำคัญประการหนึ่งมาจากแอลมา “ฉะนั้นพระเจ้าจึงประทานบัญญัติให้พวกเขา, หลังจากที่ทรงทำให้พวกเขาารู้ถึงแผนแห่งการไถ่”²

เป็นเรื่องน่าสนใจที่จะสังเกตลำดับในกระบวนการการสอน ที่แรกพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงสอนอาดัมกับเอวาถึงแผนแห่งการไถ่ แล้วพระองค์จึงประทานพระบัญญัติให้พวกเขา

นี่เป็นความจริงอันสำคัญยิ่ง การเข้าใจแผนจะช่วยให้ผู้คนรักษาพระบัญญัติ ตัดสินใจได้ดีขึ้น และมีแรงจูงใจที่ถูกต้อง

ในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้ารับใช้ในศาสนจักร ข้าพเจ้าประจักษ์ถึงการอุทิศตนและความซื่อสัตย์ของสมาชิกศาสนจักรในหลายประเทศ บางแห่งมีความขัดแย้งทางการเมือง ทางสังคม หรือทางเศรษฐกิจ ปัจจัยหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าพบเห็นอยู่ทั่วไปบ่อยครั้งในสมาชิกที่ซื่อสัตย์เหล่านี้คือมุมมองนิรันดรที่พวกเขา มี มุมมองนิรันดรของพระกิตติคุณทำให้เราเข้าใจถึงตำแหน่งของเราในแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ที่จะยอมรับความยากลำบากและก้าวหน้าผ่านสิ่งเหล่านั้น ที่จะตัดสินใจและทำให้ศักยภาพแห่งสวรรค์ของเราเป็น

ศูนย์กลางในชีวิตเรา

มุมมองคือวิธีซึ่งเรามองเห็นสิ่งต่างๆ เมื่อเรามองจากระยะห่างระดับหนึ่ง และช่วยให้เราเห็นคุณค่าที่แท้จริงของสิ่งเหล่านั้น

เหมือนกับว่าเราอยู่ในป่าและมีต้นไม้ต้นหนึ่งอยู่ข้างหน้า เว้นแต่เราจะก้าวถอยหลังนิดหน่อย เราจะไม่สามารถเห็นคุณค่าป่าไม้ที่แท้จริงได้ ข้าพเจ้าเคยไปเยี่ยมป่าแอมะซอนในเมืองเลติเชีย ประเทศโคลอมเบีย ใกล้ชายแดนบราซิลและเปรู ข้าพเจ้าไม่สามารถชื่นชมความใหญ่โตของป่าได้จนกระทั่งข้าพเจ้าบินผ่านและได้รับมุมมองใหม่

เมื่อลูกๆ ของเรายังเล็ก พวกเขาเคยดูรายการโทรทัศน์ชื่อว่า *What Do You See?* (คุณเห็นอะไร) จอภาพจะซูมเข้าไปที่บางสิ่งแบบใกล้ๆ และเด็กๆ ต้องเดาว่าสิ่งนั้นคืออะไร ขณะที่ภาพค่อยๆ ซูมออกและเห็นมากขึ้น เมื่อมองเห็นสิ่งนั้นได้ทั้งหมด ก็บอกได้อย่างง่ายดายว่านั่นคือแมว ต้นไม้ ผลไม้ชิ้นหนึ่ง และอื่นๆ

ข้าพเจ้าจำได้ว่ามีครั้งหนึ่งพวกเขากำลังดูรายการนั้นซึ่งได้แสดงภาพบางสิ่งแบบใกล้ๆ ซึ่งดูน่าเกลียดมาก แม้ว่าขณะนั้นแต่ขณะที่ภาพซูมออกมา พวกเขาตระหนักได้ว่านั่นคือพิชชาที่ดูน่ากินมาก แล้วพวกเขาบอกข้าพเจ้าว่า “พ่อครับ ขอให้เราหน่อยเอาแบบนี้!” หลังจากพวกเขาเข้าใจว่าสิ่งนั้นคืออะไร บางสิ่งซึ่งที่แรกดูน่าเกลียดกลับกลายเป็นสิ่งที่น่าดึงดูดมาก

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันอีกประสบการณ์หนึ่งในบ้านของเราลูกๆ ชอบเล่นต่อภาพจิ๊กซอว์ เราทุกคนคงเคยมีโอกาสได้เล่นจิ๊กซอว์ บางภาพประกอบด้วยชิ้นเล็กๆ หลายชิ้น ข้าพเจ้าจำได้ว่าลูกของเราคนหนึ่ง (ไม่ขอเอ่ยชื่อเพื่อปกปิดตัวตนของเขา) เคยมุ่งความสำคัญไปที่ชิ้นส่วนแต่ละชิ้น และเมื่อชิ้นหนึ่งไม่เข้ากับที่ซึ่งเขาคิดว่าถูกต้องแล้ว เขาก็โกรธมากและคิดว่าไม่มีประโยชน์และอยากโยนทิ้งไป ในที่สุดเขาเรียนรู้ที่จะเล่นจิ๊กซอว์เมื่อเขาเข้าใจว่าชิ้นส่วนเล็กๆ แต่ละชิ้นมีที่ของมันในภาพรวม แม้เมื่อเขาไม่รู้ว่าจะอยู่ตรงไหนในขณะนั้น

นี่คือวิธีหนึ่งของการดำเนินถึงแผนของพระเจ้า เราไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลมากมายกับชิ้นส่วนย่อยต่างๆ แต่เราควรพยายามมุ่งเน้น

ที่ภาพรวม โดยคิดเสมอว่าผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร พระเจ้าทรงรู้ว่าแต่ละชิ้นส่วนควรอยู่ที่ไหนเพื่อจะเข้ากับแผนนั้นได้พอดี พระบัญญัติทุกข้อมีความสำคัญนิรันดร์ในบริบทของแผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่

เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่เราไม่ตัดสินใจเรื่องที่มีผลอันเป็นนิรันดร์ด้วยมุมมองแบบมรรตัย สำหรับการตัดสินใจที่มีผลต่อนิรันดร์การมีมุมมองทางพระกิตติคุณนั้นเป็นสิ่งจำเป็น

เอ็ดเดอร์นีย์ เอ. แม็กซีเวลล์สอนว่า “แม้จะ ‘ยึดมั่น’ ในความหวังที่ยิ่งใหญ่และสูงสุดแล้วก็ตาม บางสิ่งที่เราหวังไว้ในชีวิตนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เราอาจหวังที่จะให้เงินเดือนขึ้น มีการออกเทศที่พิเศษ มีชัยชนะจากการเลือกตั้ง หรือมีบ้านใหญ่ขึ้น—สิ่งต่างๆ ที่อาจเป็น

จริงหรือไม่เป็นจริงก็ได้ ศรัทธาในแผนของพระบิดาทำให้เราอดทนแม้ท่ามกลางเศษซากของความหวังระยะสั้นเหล่านั้น ความหวังทำให้เรา ‘ทำงานอย่างทุ่มเท’ ในอุดมการณ์ดีแม้ว่าอุดมการณ์เหล่านี้ดูเหมือนจะไม่สำเร็จ (ดู คพ. 58:27)”³

การไม่มีมุมมองนิรันดร์ หรือเสียมุมมองนั้นไป จะทำให้เรามีมุมมองแบบโลกเป็นมาตรฐานส่วนตัวของเราและตัดสินใจในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า

พระคัมภีร์มอรมอนกล่าวถึงเจตคติที่นี้ไฟมีและเจตคติของเลมันกับเลมิวเอล พวกเขาทุกคนทนต่อความยากลำบากและความทุกข์หลายๆ อย่าง กระนั้น ทศนคติของพวกเขาแตกต่างกันมาก” นี้ไฟกล่าวไว้ว่า “และพร

ของพระเจ้าที่ประทานให้เราอันยิ่งใหญ่ นัก, คือขณะที่เราดำรงชีวิตอยู่ด้วยเนื้อดิบในแดนทूरกันดาร, ผู้หญิงของเรามีน้ำนมให้ลูกๆ ของพวกนางมาก, และแข็งแรง, แท้จริงแล้ว, ประหนึ่งชาย; และพวกนางเริ่มอดทนต่อการเดินทางของพวกนางโดยปราศจากการพำปอน.”⁴

ในทางกลับกัน เลมันกับเลมิวเอลพำปอนอย่างขมขื่น “และดังนั้นเลมันกับเลมิวเอล, โดยที่เป็นพี่, พำปอนต่อต้านบิดาพวกเขา. และพวกเขาพำปอนเพราะพวกเขาหาไม่รู้ถึงการกระทำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคัมภีร์ผู้ทรงสร้างพวกเขา”⁵ การไม่รู้หรือไม่เอาใจใส่ต่อ “การกระทำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” คือวิธีหนึ่งที่จะสูญเสียมุมมองนิรันดร์ และการพำปอนก็เป็นเพียงอาการอย่างหนึ่ง แม้ว่าเลมันกับเลมิวเอลได้เห็นปาฏิหาริย์มากมายพร้อมกับนีไฟ พวกเขาเปลี่ยนเสียงร้องว่า “และเราจะหกระเหินในแดนทूरกันดารมาหลายปี; และผู้หญิงของเราทำงานหนัก, โดยที่อ้อมท้อง; และพวกนางคลอดลูกในแดนทूरกันดารและทนทุกข์กับสิ่งทั้งปวง, นอกจากความตาย; และหากพวกนางตายก่อนที่พวกนางออกจากเยรูซาเล็มก็จะดีกว่าต้องมาทนความทุกข์ทรมานเหล่านี้.”

เจตคติทั้งสองแตกต่างกันมาก แม้ว่าความยากลำบากและความทุกข์ซึ่งพวกเขาเผชิญนั้นเหมือนกัน เห็นได้ชัดว่าพวกเขามีมุมมองที่แตกต่างกัน

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์เขียนไว้ดังนี้ “ถ้าเรามองว่าความเป็นมรรตัยคือภาพรวมทั้งหมดของการดำรงอยู่ เมื่อนั้นความเจ็บปวด ความเศร้าโศก ความล้มเหลว และชีวิตอันสิ้นคังจะเป็นความหายนะ แต่ถ้าเรามองว่าชีวิตเป็นนิรันดร์ที่ย้อนไปไกลในอดีตก่อนมรรตัยสู่อุณาถนนิรันดร์หลังความตาย เมื่อนั้นเหตุการณ์ทั้งหลายน่าจะอยู่ในมุมมองที่ถูกต้อง”⁷

เอ็ดเดอร์นีย์ บี. เฮจท์เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประติมากรนามว่าไมเคิลเองเจโลเพื่อแสดงถึงความสำคัญของการดูทุกสิ่งด้วยมุมมองที่เหมาะสม “ขณะที่ประติมากรกำลังสลักก้อนหินอ่อน มีเด็กชายคนหนึ่งมาเฝ้าดูอย่างเหนียวแน่นทุกวัน เมื่อรูปปั้นดาวิด

โดยเฮลเกอร์นิต แอล. แอนเคอร์เซ็น
แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสอง

ปรากฏขึ้นมาจากศีกาาก่อนนั้น เสร็จสมบูรณ์
ให้คนทั้งโลกได้ชื่นชม เด็กชายคนนั้นถาม
ไม่เคลือบเงาใจว่า ‘คุณรู้ได้ยังไงว่าเขาอยู่ใน
นั้นครับ’⁸

มุมมองที่ประติมากรเห็นหินอ่อนก้อนนั้น
ต่างจากมุมมองของเด็กชายที่เฝ้าดูเขาแกะ
สลัก วิศวศึคน์แห่งความเป็นไปได้ซึ่งซ่อน
อยู่ในศีกาทำให้ประติมากรสร้างงานศีกาปะ
ได้

พระเจ้าทรงทราบว่พระองค์ประสงค์สิ่ง
ใดให้เกิดสัมฤทธิผลกับเราแต่ละคน พระองค์
ทรงทราบว่พระองค์ประสงค์จะปรับปรุงสิ่ง
ใดในชีวิตของเรา และเราไม่มีสิทธิไปแนะนำ
พระองค์ พระดำริของพระองค์เหนือกว่า
ความคิดของเรา⁹

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่เรามีพระบิดาบน
สวรรค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ยุติธรรม และ
เมตตา ผู้ทรงเตรียมแผนเพื่อความสุขอันเป็น
นิรันดร์ของเรา ข้าพเจ้าเป็นพยานว่พระเยซู
คริสต์คือพระบุตรของพระองค์และพระผู้ช่วย
ให้รอดของโลก ข้าพเจ้ารู้ว่ประธานโรมัส
เอส. มอนสันคือศาสดาพยากรณ์ของพระผู้-
เป็นเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งเหล่านี้ในพระนาม
ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 1:39.
2. แอลมา 12:32.
3. Neal A. Maxwell, “Brightness of Hope,” *Ensign*, Nov. 1994, 35–36.
4. 1 นีไฟ 17:2.
5. 1 นีไฟ 2:12.
6. 1 นีไฟ 17:20.
7. *คำสอนของประธานศาสนจักร: สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์* (2006), 16.
8. David B. Haight, “Your Purpose and Responsibility” (Brigham Young University fireside, Sept. 4, 1977), 2–3; speeches. byu.edu.
9. ดู อีสยาห์ 55:8–9.

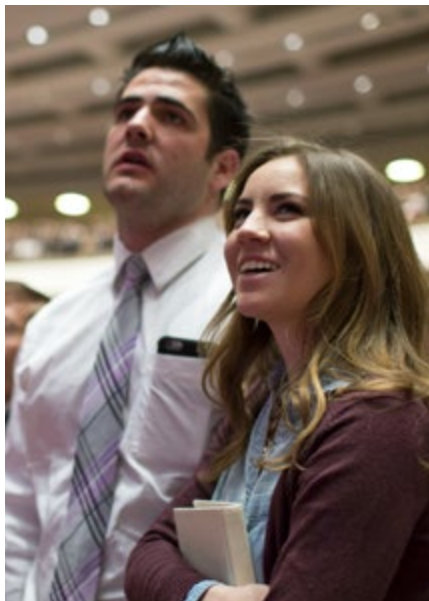
ขอให้แผ่นดินของ พระองค์มาตั้งอยู่

การเห็นและเชื่อปฏิกิริยาของพระเจ้าในการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์
จะช่วยให้เราเห็นและเชื่อว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าบังเกิดผลในชีวิตเรา

ปณเฑที่เรากำลังร้องเพลง ข้าพเจ้ารู้สึก
ซาบซึ้งใจเมื่อคิดว่ในขณะนี้ผู้มีวิสุทธิ-
ชนผู้มีความเชื่อจำนวนหลายแสนคน
บางที่อาจจะหลายล้านคนในมากกว่า 150
ประเทศ ที่นำอักษรจรรย คือใน 75 ภาษา¹ ร่วม
กันเราเปล่งเสียงให้พระผู้เป็นเจ้า โดยร้องว่

*มาเกิดเจ้าแห่งราชา!
ด้วยปึกภักยสามาน
เรารอพระองค์มานาน
บันดลให้เราสรี²*

“มาเกิดเจ้าแห่งราชา!”³ เราเป็นผู้เชื่อกลุ่ม
ใหญ่มากทั่วโลก เป็นสานุศิษย์ของพระเจ้า

พระเยซูคริสต์

เรารับพระนามของพระองค์ไว้กับเรา และ
แต่ละสัปดาห์ขณะรับส่วนศีลระลึก เราสัญญา
ว่จะระลึกถึงพระองค์และรักษาพระบัญญัติ
เราห่างไกลจากความดีพร้อม แต่เราไม่ท้อถอย
ในศรัทธา เราเชื่อในพระองค์ เรามั่นศการ
พระองค์ เราติดตามพระองค์ เรารักพระองค์
อย่างลึกซึ้ง อุดมการณ์ของพระองค์ยิ่งใหญ่
ที่สุดในโลก

พี่น้องทั้งหลาย เราอยู่ในยุคก่อนการเสด็จ
มาครั้งที่สองของพระเจ้าที่ผู้เชื่อเฝ้ารอมา
นานหลายยุคหลายสมัย เราอยู่ในยุคของ
สงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม ยุคของ
ภยธรรมชาติ ยุคที่โลกเกิดความสับสนและ
ความโกลาหล

แต่เราอยู่ในเวลาอันเรืองโรจน์ของการฟื้นฟู
พู่เช่นกัน เมื่อนำพระกิตติคุณมาให้ชาวโลก
—เวลาที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่ พระองค์
“จะยกผู้คนบริสุทธิ์... ขึ้น”⁴ และจะทรงเตรียม
“ความชอบธรรมและเดชานาภาพของพระผู้-
เป็นเจ้า”⁵ ให้เป็นอาวุธของพวกเขา

เราปลอบปลื้มในวันเวลาเหล่านี้และสวด
อ้อนวอนให้เราสามารถเผชิญความลำบาก
และความไม่แน่นอนอย่างกล้าหาญ ความ

ยุ่งยากของบางคนร้ายแรงกว่าของคนอื่น แต่ไม่มีใครหนีพ้น เอ็ดเดอร์นี่ เอ. แม็กซีเวลล์เคยพูดกับข้าพเจ้าว่า “ถ้าตอนนี้ทุกอย่างราบรื่นสำหรับคุณ รออีกสักหน่อย”

ถึงแม้พระเจ้าทรงปลอบเรามาแล้วครั้งแล้วครั้งเล่าว่าเรา “ไม่จำเป็นต้องกลัว”⁶ แต่การมีมุมมองชัดเจนและมองไกลกว่าโลกนี้มักไม่ยอมเสมอไปในยามที่เราประสบการทดลอง

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนบทเรียนสำคัญแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องมองไกลถึงนิรันดรเสมอ

สิบแปดปีก่อนขณะโดยสารรถไฟในสวีเดนเซอร์แลนด์กับประธานมอนสัน ข้าพเจ้าถามเรื่องความรับผิดชอบอันหนักหน่วงของท่าน คำตอบของท่านเสริมสร้างศรัทธาของข้าพเจ้า “ในฝ่ายประธานสูงสุด” ท่านกล่าว “เราทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อช่วยให้งานนี้ก้าวหน้า แต่นี่คืองานของพระเจ้า และพระองค์ทรงกำกับดูแล ทรงคุมหางเสือ เราอัศจรรย์ใจขณะเฝ้าดูพระองค์ทรงเปิดประตูที่เราเปิดไม่ได้และแสดงปาฏิหาริย์ที่เราคาดไม่ถึง”⁷

พี่น้องทั้งหลาย การเห็นและเชื่อปาฏิหาริย์ของพระเจ้าในการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกจะช่วยให้เราเห็นและเชื่อว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าบังเกิดผลในชีวิตเราเช่นกัน

พระเจ้าทรงประกาศว่า “เราสามารถทำงานของเราเองได้”⁸ เราต่างพยายามทำส่วนของเรา แต่พระองค์ทรงเป็นสถาปนิกใหญ่ ภายใต้การกำกับดูแลของพระบิดา พระองค์ทรงสร้างโลกนี้ “พระองค์ทรงรังสรรค์สิ่งทั้งปวง; และปราศจากพระองค์ไม่มีการรังสรรค์สิ่งใดซึ่งได้รังสรรค์ไว้”⁹ เมื่อเราตื่นตัวและเตรียมพร้อมทางวิญญาณ เราย่อมเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ทั่วโลกและเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตส่วนตัวของเรา

ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่าง

ในปี 1831 สมาชิกศาสนจักรมีเพียง 600 คน พระเจ้าทรงประกาศว่า “กฎแห่งทั้งหลายของอาณาจักรแห่งพระผู้เป็นเจ้ามอบไว้ให้มนุษย์บนแผ่นดินโลก, และจากที่นั่นพระกิตติคุณจะรุดไปถึงสุดแดนแผ่นดินโลก, ดังก้อนหินซึ่งถูกสกัดจากภูเขาโดยปราศจากมือจะกลิ้งออกไป, จนเต็มทั้งแผ่นดินโลก”¹⁰

ศาสนพยากรณ์นี้ไฟเห็นล่วงหน้าว่าในสมัยของเรามาจะมีสมาชิกศาสนจักร “น้อย” เมื่อเทียบกับประชากรของโลกแต่พวกเขาจะมีอยู่ “ทั่วพื้นพิภพ”¹¹

ตัวอย่างอันสวยงามสามตัวอย่างของพระหัตถ์พระเจ้าในการสถาปนาอาณาจักรของพระองค์คือพระวิหารที่ประธานมอนสันประกาศวันนี้ เพียงไม่กี่ทศวรรษที่แล้ว ใครจะคิดว่าจะมีพระวิหารในเอติ ประเทศไทย และโอเวอร์โคสต์

สถานที่ของพระวิหารไม่ใช่การเลือกตามความเหมาะสมทางภูมิศาสตร์ แต่มาจากการเปิดเผยที่พระเจ้าประทานแก่ศาสนพยากรณ์ของพระองค์ เป็นเครื่องหมายถึงงานอันยิ่งใหญ่ที่ต้องทำและเป็นการรับรู้ถึงความชอบธรรมของวิสุทธิชนผู้จะเห็นคุณค่าและดูแลพระนิเวศน์ของพระองค์ไปจนตลอดทุกรุ่น¹²

ข้าพเจ้ากับเค็กรรยาไปเยือนเอติเมื่อสองปีก่อน บนภูเขาสูงมองลงมาเห็นเมืองปอร์โตแปรงซ์ เราสมทบกับวิสุทธิชนชาวเอติในการรำลึกถึงการอุทิศประเทศเมื่อ 30 ปีก่อนโดยเอ็ดเดอร์โรมัส เอส.

มอนสันในสมัยนั้น ไม่มีใครสักคนในพวกเราจะลิ้มแผ่นดินไหวรุนแรงที่เอติในปี 2010 เนื่องด้วยสมาชิกที่ซื่อสัตย์และกลุ่มผู้สอนศาสนาที่กล้าหาญเป็นชาวเอติเกือบทั้งหมด ศาสนจักรในประเทศหมู่เกาะแห่งนี้จึงเติบโตและเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง ศรัทธา

ข้าพเจ้าเพิ่มขึ้นเมื่อนักภาพวิสุทธิชนผู้ชอบธรรมเหล่านี้ของพระผู้เป็นเจ้า แต่งชุดขาวมีอำนาจฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะกำกับดูแลและประกอบศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า

ใครจะคิดว่าจะมีพระนิเวศน์ของพระเจ้าในกรุงเทพมหานครอันสวยงาม ชาวคริสต์มีเพียง 1 เปอร์เซ็นต์ของประเทศนี้ที่คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ เชกเช่นเอติ เราพบในกรุงเทพฯ ด้วยว่าพระเจ้าทรงรวบรวมผู้ที่พระองค์ทรงเลือก ที่นั่นเมื่อไม่กี่เดือนก่อน

เราพบสาธิตกับจุฑามาส ไกวัลวโรธนะ และลูกๆ ผู้อุทิศตนของพวกเขา สาธิตเข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 17 ปีและรับใช้งานเผยแผ่ในประเทศบ้านเกิด ต่อมาเขาพบจุฑามาสที่สถาบัน และพวกเขาสนิทในพระวิหารมะนิลา ฟิลิปปินส์ ในปี 1993 ครอบครัวไกวัลวโรธนะถูกรถบรรทุกชนขณะคนขับรถบรรทุกหลับใน ส่งผลให้สาธิตเป็นอัมพาตตั้งแต่อกลงมา ศรัทธาของพวกเขาไม่เคยสั่นคลอน สาธิตเป็นครูที่นำนักเรียนนานาชาติที่กรุงเทพฯ เขารับใช้ประธานสเตคกรุงเทพเหนือ ประเทศไทย เราเห็นปาฏิหาริย์ของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ในงานอัศจรรย์ของพระองค์และในชีวิตส่วนตัวของเขา

เราจะพูดถึงปาฏิหาริย์ของศาสนจักรในโอเวอร์โคสต์โดยไม่เอ่ยนามสามีภรรยาสองคู่นี้ไม่ได้ ฟิลิปเปกับแอนเนลิส อัลซาร์ด และลูเซียนกับบอกรา อีฟฟูเอ พวกเขาเข้าร่วมศาสนจักรสมัยเป็นผู้สมรสคู่ใหม่ คู่หนึ่งอยู่ในเยอรมนีอีกคู่หนึ่งอยู่ในฝรั่งเศส ในทศวรรษ 1980 ฟิลิปเปกับลูเซียนรู้สึกต้องการกลับไปประเทศแอฟริกาบ้านเกิดเพื่อสร้างอาณาจักร

ของพระผู้เป็นเจ้า ชิสเตอร์อัลซาร์ดเป็นคนเยอรมัน เธอต้องใช้ศรัทธามากเพื่อจากครอบครัวและยอมให้บราเดอร์อัลซาร์ดออกจากงานวิศวกรรมเครื่องกลที่ประสบความสำเร็จ ทั้งสองคู่พบกันครั้งแรกในไอวอรีโคสต์และเริ่มโรงเรียนวันอาทิตย์ นั้นเมื่อ 30 ปีก่อน ปัจจุบันมีแปดสแตคและสมาชิก 27,000 คน

ศาสนาที่พระวิหารอัครา กานา ท่านเห็นพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้ากำลังช่วยทีมงานของพระองค์ก้าวหน้าหรือไม่ ท่านเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ในชีวิตของผู้สอนศาสนาในเฮติหรือครอบครัวไกวัลลวรณ์ในประเทศไทยหรือไม่ ท่านเห็นพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตครอบครัวอัลซาร์ดกับอ็ฟฟูเอใหม่ ท่านเห็นพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิตท่านหรือไม่

“และไม่มีอะไรที่มนุษย์จะทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงชื่นเคือง...นอกจากคนเหล่านั้นที่มีได้สารภาพถึงพระหัตถ์ของพระองค์ในทุกสิ่ง”¹³

ปาฏิหาริย์ของพระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงเกิดขึ้นในเฮติประเทศไทย หรือไอวอรีโคสต์เท่านั้น จงมองรอบตัวท่าน¹⁴ “พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นห่วงคนทุกหมู่เหล่า...แต่จริงแล้ว, พระองค์ทรงนับผู้คนของพระองค์, และ...พระเมตตาของพระองค์มีอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งปวง”¹⁵

บางครั้งเราเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตผู้อื่น แต่สงสัยว่า “ฉันจะเห็นพระหัตถ์

ของพระองค์ชัดเจนในชีวิตฉันได้อย่างไร”

พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “[อย่า] สงสัย”¹⁶ “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น”¹⁷ “ถ้าพระบิดาของท่านไม่ทรงโปรด นก... จะไม่ตกลงถึงดินแม้แต่ตัวเดียว...

“เพราะฉะนั้น อย่ากลัวเลย พวกท่านก็ประเสริฐกว่านกกระจาหลายตัว”¹⁸ จงนึกถึงชายหนุ่มที่ร้องบอกศาสตราจารย์เอลีซาเมื่อศัตวรรษก่อนพวกเขาว่า “แฉะแล้ว...เราจะทำอย่างไรดี”¹⁹

เอลีซาตอบว่า “อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา

“แล้วเอลีซาก็อธิษฐานว่า ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงเปิดตาของเขาเพื่อเขาจะได้เห็น และพระยาห์เวห์ทรงเปิดตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็มองและเห็นภูเขาเต็มไปด้วยม้า และรถรบเพลิง”²⁰

เมื่อท่านรักษาพระบัญญัติและสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาขอให้เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าในชีวิตท่าน ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าพระองค์จะทรงเปิดตาทางวิญญาณของท่านให้กว้างขึ้น และท่านจะเห็นชัดขึ้นว่าท่านไม่โดดเดี่ยว

พระคัมภีร์สอนว่าเราต้อง “[ยืนหยัด] ยึด

บนซ้าย: ประธานโรมัส เอส. มอนสันในเฮติสำหรับการอุทิศประเทศในปี 1983
บน: ผู้บุกเบิกชาวไอวอรีโคสต์ ฟิลิปเปกับแอนเนลีส อัลซาร์ด (ซ้าย) และลูเซียนกับบออาธา อ็ฟฟูเอ ซ้าย: สาธิต ไกวัลลวรณ์ ประธานสแตค และจุฑามาส ภรรยาของท่าน ในกรุงเทพฯ ประเทศไทย

ในประเทศแอฟริกาที่สวยงามแห่งนี้ ครอบครัวอ็ฟฟูเอยังคงรับใช้อย่างดีเยี่ยม เช่นเดียวกับครอบครัวอัลซาร์ดซึ่งเพิ่งจบจากการเป็นผู้สอน

จะสารภาพ”³⁷ ว่าพระเยซูคือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของโลก

วันนี้เป็นวันอีสเตอร์ เราปลื้มปิติกับชาวคริสต์ทั่วโลกในการฟื้นคืนพระชนม์อันเรื่องโรจน์ของพระองค์และในการฟื้นคืนชีวิตที่สัญญาไว้ของเรา ขอให้เราเตรียมรับการเสด็จมาของพระองค์ โดยทบทวนเหตุการณ์อันรุ่งโรจน์เหล่านี้ในใจเรากับผู้ที่เรารัก และขอให้คำสวดอ้อนวอนของพระองค์เป็นคำสวดอ้อนวอนของเรา “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก”³⁸ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระองค์ทรงพระชนม์ “มาเกิดเจ้าแห่งราชา” ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ขณะที่โดยรวมแล้วการประชุมใหญ่แปลเป็น 94 ภาษา ไม่ใช่ว่าทุกภาษามีการถ่ายทอดสด หรือมีครบทุกภาคการประชุม สำหรับภาคบ่ายวันอาทิตย์ของการประชุมใหญ่สามัญนี้ มีการถ่ายทอดสดใน 75 ภาษา.
2. “มาเกิดเจ้าแห่งราชา,” *เพลงสดุดี*, บทเพลงที่ 21.
3. ในวันอังคารที่ 31 มีนาคม 2015 สำนักงานฝ่ายประสานสูงสุดส่งอีเมลมาหาข้าพเจ้าบอกว่าข้าพเจ้าจะพูดในบ่ายวันอาทิตย์ที่ 5 เมษายนโดยทันทีต่อจากเพลงสวดของที่ประชุม “มาเกิดเจ้าแห่งราชา” ซึ่งที่ประชุมจะร้อง เนื้อเพลงของเพลงสวดแห่งการฟื้นฟูอันยอดเยี่ยมที่ประพันธ์โดยพาร์ลีย์ พี. เพพท์ เป็นการวิงวอนอย่างนอบน้อมให้พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จกลับมาสู่โลก เพลงสวดนี้รวบรวมข่าวสารของคำปราศรัยการประชุมใหญ่ของข้าพเจ้าได้อย่างทรงพลังมากกว่าเพลงสวดอื่นๆ ที่เราร้อง ข้าพเจ้าประทับใจกับความยิ่งใหญ่ของวิสุทธิชนผู้ที่เชื่อจากทุกแห่งหนที่มาร่วมกันในวันอาทิตย์อีสเตอร์ เปล่งเสียงร้องแต่พระผู้เป็นเจ้าอย่างพร้อมเพรียงกัน “มาเกิดเจ้าแห่งราชา! ...เราขอพระองค์มานาน” โดยที่ตระหนักได้ว่าโดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกสรรเพลงสำหรับการประชุมใหญ่สามัญ ข้าพเจ้าสงสัยว่าผู้ที่จัดเตรียมบทเพลงได้อ่านคำปราศรัยการประชุมใหญ่ของข้าพเจ้าที่ชื่อว่า “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่” แล้วจึงเลือกเพลงสวดบทนี้ที่เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด ภายหลังข้าพเจ้าทราบว่ามีผู้อำนวยเพลงคณะนักร้องประสานเสียงแทมเปอรันเคิลได้แนะนำเพลงสวดบทนี้แก่ฝ่ายประสานสูงสุดในต้นเดือนมีนาคม หลายสัปดาห์ก่อนคำปราศรัยของข้าพเจ้าจะส่งไปยังฝ่ายประสานสูงสุดสำหรับการแปลภาษา ครั้งสุดท้ายที่เพลง “มาเกิดเจ้าแห่งราชา” ร้องเป็นเพลงสำหรับที่ประชุมในการประชุมใหญ่สามัญคือเมื่อเดือนตุลาคม ปี 2002 เราแต่ละคนพยายามทำส่วนของเรา แต่พระองค์คือสถาปนิกผู้ยิ่งใหญ่.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 100:16.
5. 1 นีไฟ 14:14.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:55.

มันในความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึง”²¹ อะไรจะมาถึง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสวดอ้อนวอนดังนี้

“ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ

“ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นที่ไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก”²²

เราทุกคนเพิ่งร้องเพลง “มาเกิดเจ้าแห่งราชา”

ศรัทธาของเราเติบโตขณะรอคอยวันอันเรืองโรจน์ที่พระผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จกลับมาสู่แผ่นดินโลก ความคิดเรื่องการเสด็จมาของพระองค์ปลุกเร้าจิตวิญญาณข้าพเจ้า การเสด็จมาจะนำตื่นตื่น! ขอบเขตและความยิ่งใหญ่ ความไพศาลและความสง่างามจะมากกว่าสิ่งที่ตามนุษย์เคยเห็นหรือประสบ

ในวันนั้นพระองค์จะไม่เสด็จมาด้วยการ “พันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า”²³ แต่พระองค์จะทรงปรากฏ “ในหมู่เมฆแห่งฟ้าสวรรค์, ห่อหุ้มด้วยอำนาจและรัศมีภาพเรืองโรจน์; พร้อมด้วยเทพผู้บริสุทธิ์ทั้งหมด”²⁴ เราจะได้ยิน “เสียงเรียกของหัวหน้าทูตสวรรค์ และ ... แตรของพระเจ้า”²⁵ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะเปลี่ยน และ “หมู่ดาริกาจะถูกขัดให้

พลัดพรากจากที่อยู่ของมัน”²⁶ ท่านและข้าพเจ้า หรือคนที่ติดตามเรา “วิสุทธิชน ... จาก [ทุกเสี้ยว] ของแผ่นดินโลก”²⁷ พระองค์ “จะทรงชุบชีวิตและทรงพาขึ้นไปเฝ้าพระองค์”²⁸ และคนเหล่านั้นที่เสียชีวิตในความชอบธรรม พวกเขาจะ “ขึ้นไปเฝ้าพระองค์ท่ามกลาง... ฟ้าสวรรค์”²⁹

ต่อจากนั้น ประสบการณ์ซึ่งดูเหมือนเป็นไปไม่ได้เกิดขึ้นคือ “เนื้อหนังทั้งปวง” พระเจ้าตรัส “จะเห็นเราพร้อมกัน”³⁰ นั่นจะเกิดขึ้นอย่างไร เราไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าจะเกิดขึ้น—ตามที่พยากรณ์ไว้ เราจะคุกเข่าด้วยความคารวะ “และพระเจ้าจะทรงเอ่ยสุรเสียงของพระองค์, และทั่วสุดแดนแผ่นดินโลกจะได้ยิน”³¹ “และจะเป็น... ดังเสียงของผืนน้ำมากมาย, และดังเสียงของฟ้าร้องกึกก้อง”³² “และพระเจ้า... พระผู้ช่วยให้รอด, จะทรงยืนท่ามกลางผู้คนของพระองค์”³³

จะมีการรวมกันไม่รู้ลืมของเหล่าเทพในสวรรค์และเหล่าวิสุทธิชนบนแผ่นดินโลก³⁴ แต่สำคัญที่สุด ดังอิสยาห์ประกาศ “สุดปลายแผ่นดินโลกทั้งหมดจะเห็นความรอดของพระเจ้าของเรา”³⁵ และพระองค์ “จะทรงปกครองเหนือเนื้อหนังทั้งปวง”³⁶

ในวันนั้น คนสงสัยจะนั่งเงียบ “ทุกหูจะได้ยิน..., และพวกเขาจะยอลง, และทุกถิ่น

7. ประสบการณ์ส่วนตัว พ.ศ. 1997.
8. 2 นีไฟ 27:20.
9. ยอห์น 1:3.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 65:2.
11. 1 นีไฟ 14:12.
12. ในฤดูใบไม้ร่วงปี 2001 ขณะอาศัยอยู่ที่บราซิล ข้าพเจ้าแบ่งปันอย่างกระตือรือร้นกับประธานแจมส์ อี. เฟาสท์ แห่งฝ่ายประธานสูงสุดถึงข้อเท็จจริงอันน่าประทับใจหลายอย่างเกี่ยวกับวิสุทธิชนที่อาศัยอยู่ในเมืองกูรีตีบา โดยหวังว่าท่านจะส่งต่อข้อมูลไปยังประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ ประธานเฟาสท์ใหญ่ข้าพเจ้ากลางคืน ท่านบอกว่า “นี่ล เราไม่ชักชวนแนะนำประธาน การตัดสินใจว่าจะสร้างพระวิหารที่นั่นเป็นเรื่องระหว่างพระเจ้ากับศาสนาดायการของพระองค์” พระวิหารกูรีตีบา บราซิลได้รับการอุทิศในปี 2008.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:21.
14. ปาฏิหาริย์อันสำคัญยิ่งประการหนึ่งจากพระหัตถ์ของพระเจ้าคือการเคลื่อนอาณาจักรของพระองค์ไปทั่วสหรัฐเข้าไปในเมืองใหญ่น้อยทุกรัฐ นี่คือตัวอย่างหนึ่ง ในเดือนพฤษภาคม 2006 ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ไปการประชุมใหญ่สเตรคในเมืองเคนตัน รัฐเท็กซัส ข้าพเจ้าพักในบ้านของประธานสเตรค ประธานวอห์น เอ. แอนดรัส ซีสเตอร์แอนดรัสเล่าเรื่องศาสนาจักรสมัยแรกในเคนตันให้ข้าพเจ้าฟัง เริ่มจากพ่อแม่ของเธอ จอห์นกับมารกาเร็ต พอร์เตอร์ ตอนแรกมีเฉพาะโรงเรียนวันอาทิตย์ แต่ครอบครัวพอร์เตอร์แบ่งปันพระกิตติคุณกับครอบครัวแรกส์-เดลผู้ได้แบ่งปันกับครอบครัวโนเบิลและครอบครัวมาร์ติน ผู้สอนศาสนาเข้ามามีส่วนร่วมสำคัญแน่นอน หลายครอบครัวเข้าร่วมศาสนจักร คนอื่นจากตะวันตกย้ายมาเคนตัน วันนี ในสถานที่ซึ่งเคยมีสาขาเล็กๆ สาขาหนึ่งปัจจุบันมีสี่สเตรค และเฮลเดอร์แจมส์ บี. มาร์ติน บุตรชายคนหนึ่งของครอบครัวมาร์ตินที่เข้าร่วมศาสนจักรเมื่ออายุ 16 ปี รับใช้เป็นที่หน้าชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักร.
15. แอลมา 26:37.
16. มัทธิว 21:21.
17. มาระโก 5:36.
18. มัทธิว 10:29, 31.
19. 2 พงศ์กษัตริย์ 6:15.
20. 2 พงศ์กษัตริย์ 6:16-17.
21. โมไซยาห์ 4:11.
22. มัทธิว 6:9-10; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 65:6 ด้วย.
23. ลูกา 2:12.
24. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:44.
25. 1 เรสะโลนิกา 4:16.
26. หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:49.
27. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:46.
28. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:96.
29. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:97.
30. หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:23.
31. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:49.
32. หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:22.
33. หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:25.
34. ดู โมเสส 7:63.
35. อีสยาห์ 52:10.
36. หลักคำสอนและพันธสัญญา 133:25.
37. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:104.
38. Matthew 6:10.
39. มัทธิว 6:10.

โดยเอ็ลเคอร์ ฮอร์เก เอฟ. เซบาโยส
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ถ้าลูกจะรับผิดชอบ

ขอให้เรามุ่งหน้าโดยการเรียนรู้หน้าที่ของเรา ตัดสินใจอย่างถูกต้อง ทำตามการตัดสินใจนั้น และยอมรับพระประสงค์ของพระบิดา

ข้าพเจ้าอายุเพียง 12 ขวบ เมื่อผู้สอนศาสนาเข้ามาสอนพระกิตติคุณเป็นครั้งแรกที่บ้านเกิดของข้าพเจ้าทางตอนเหนือของประเทศชิลี วันอาทิตย์วันหนึ่งหลังจากข้าพเจ้าเข้าร่วมการประชุมในสาขาเล็กๆ เป็นเวลา 6 เดือน ขณะผู้สอนศาสนาคนหนึ่งกำลังส่งผ่านศีลระลึก เขายืนถาดขนมปังให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามองเขาและพูดเบาๆว่า “ผมรับไม่ได้”

“ทำไมล่ะ” เขาตอบ
ข้าพเจ้าบอกเขาว่า “เพราะผมไม่ใช่สมาชิก

ศาสนจักรครับ”¹

ผู้สอนศาสนาคนนั้นแทบไม่เชื่อสิ่งที่ได้ยินเขาตกใจ ข้าพเจ้าคิดว่าเขาคงนึกในใจ “แต่เด็กหนุ่มคนนั้นเข้าร่วมทุกการประชุม เป็นไปได้อย่างไรที่เขาไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร”

ในวันต่อมา ผู้สอนศาสนาที่บ้านข้าพเจ้าพวกเขาทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อสอนครอบครัวข้าพเจ้า แต่เนื่องจากครอบครัวข้าพเจ้าไม่สนใจ จึงเป็นเพราะการไปโบสถ์ทุกสัปดาห์เป็นเวลากว่าหกเดือนของข้าพเจ้าเท่านั้นที่ทำให้ผู้สอนศาสนารู้สึกมั่นใจพอที่จะสอนต่อไป ในที่สุด ช่วงเวลาสำคัญที่ข้าพเจ้าเฝ้ารอก็มาถึงเมื่อพวกเขาเชิญให้ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ผู้สอนศาสนาอธิบายกับข้าพเจ้าว่า เนื่องจากข้าพเจ้ายังเป็นผู้เยาว์ ข้าพเจ้าต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง ข้าพเจ้ากับผู้สอนศาสนาเข้าไปหาคุณพ่อ พลังคิดว่าคำตอบที่เปี่ยมด้วยความรักจะเป็นอย่างไร “ลูกพ่อเมื่อลูกโตเป็นผู้ใหญ่ ลูกจะสามารถตัดสินใจเองได้”

ขณะผู้สอนศาสนาพูดกับคุณพ่อ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างมีศรัทธา เพื่อให้ใจท่านได้รับการสัมผัส เพื่อท่านจะอนุญาตในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ คุณพ่อตอบผู้สอนศาสนา ดังนี้ “เอ็ลเคอร์ ในช่วงหกเดือนที่ผ่านมา ผมเห็นฮอร์เก ลูกชายผมตื่นแต่เช้าตรู่ทุกวัน

อาทิพย์ แต่งกายเรียบง่ายที่สุด และเดินไปโบสถ์ ผมเห็นแต่อิทธิพลดีจากศาสนจักรในตัวเขา” หลังจากนั้น คุณพ่อพูดคุยกับข้าพเจ้า ซึ่งยังความประหลาดใจแก่ข้าพเจ้าว่า “ลูกพ่อ ถ้าลูกจะรับผิดชอบต่อการตัดสินใจครั้งนี้ พ่อจะอนุญาตให้ลูกรับบัพติศมา” ข้าพเจ้าสวมกอดคุณพ่อ หอมแก้มท่าน และขอบคุณที่ท่านอนุญาต วันรุ่งขึ้น ข้าพเจ้ารับบัพติศมา สัปดาห์ที่แล้วเป็นการครบรอบ 47 ปี ของช่วงเวลาสำคัญในชีวิตข้าพเจ้า

เรามีความรับผิดชอบอะไรบ้างในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ ประธานโจเซฟ พิลดิงก์ สมิธ อธิบายไว้ดังนี้ “เรามีความรับผิดชอบต่อสิ่งสองประการ... หนึ่ง การแสวงหาความรอดของตนเอง และสอง หน้าที่ของเราต่อเพื่อนมนุษย์”²

สิ่งเหล่านี้จึงเป็นความรับผิดชอบหลักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบหมายให้เรา คือ การแสวงหาความรอดของตนเองและผู้อื่น ด้วยความเข้าใจในข้อความนี้ที่ว่า *ความรอด* หมายถึงการบรรลุถึงระดับของรัศมีภาพขั้นสูงสุดที่พระบิดาประทานแก่บุตรธิดาที่เชื่อฟังของพระองค์³ ความรับผิดชอบเหล่านี้ที่ทรงฝากฝังไว้กับเรา และเรายอมรับอย่างเต็มใจ ต้องกำหนดการจัดลำดับความสำคัญของเรา ความปรารถนาของเรา การตัดสินใจของเรา และความประพฤติในแต่ละวันของเรา

สำหรับบางคนเข้าใจว่าเพราะการขาดใช้

ของพระเยซูคริสต์ ความสูงส่งจึงอยู่ในวิสัยที่จะได้มาและการไม่ได้รับความสูงส่งนำไปสู่ความอับปางคล ดั้งนั้นสิ่งตรงข้ามกับความรอดคือความอับปางคล เช่นเดียวกับความสำเร็จซึ่งตรงข้ามกับความล้มเหลว ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเราว่า “มนุษย์ไม่สามารถดำรงอยู่กับความธรรมดาสามัญได้นาน เมื่อเขามองเห็นความดีเลิศที่พวกเขาสามารถเอื้อมถึงได้”⁴ หากเรารู้แล้วว่าความสูงส่งเป็นไปได้ แล้วเราจะพึงพอใจกับสิ่งที่น้อยกว่าความสูงส่งได้อย่างไร

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันหลักธรรมสำคัญสี่ประการซึ่งจะช่วยให้เราเติมเต็มความปรารถนาที่เราจะรับผิดชอบต่อพระบิดาในสวรรค์และช่วยเราตอบสนองความคาดหวังของพระองค์ที่ประสงค์ให้เราเป็นดังพระองค์

1. เรียนรู้หน้าที่ของเรา

หากเราทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า และมีความรับผิดชอบต่อพระองค์ เราต้องเริ่มต้นโดยการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ ยอมรับ และดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ที่พระองค์ทรงมีต่อเรา พระเจ้าตรัสว่า “บัดนี้ให้ทุกคนพึงเรียนรู้หน้าที่ของตน, และกระทำในตำแหน่งซึ่งตนได้รับการกำหนดไว้, ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ”⁵ การมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งถูกต้องยังไม่เพียงพอ หากเรายังไม่มั่นใจว่าเราเข้าใจสิ่งที่พระบิดาทรงคาดหวังจากเราและทรง

ต้องการให้เราทำ

ในเรื่องราวของอลิซในแดนมหัศจรรย์ อลิซ “ไม่รู้ว่าเธอควรไปทางไหน เธอจึงถามแมวเซสเซอร์ “เธอช่วยบอกฉันที่ว่าฉันควรเดินไปทางไหน”

แมวดอบว่า “มันขึ้นอยู่กับว่าเธออยากไปที่ไหน”

อลิซ กล่าวว่า “ฉันไม่สนใจสักเท่าไรว่าฉันจะไปไหน”

“ถ้าอย่างนั้น เธอจะไปทางไหนก็ไม่สำคัญ” แมวดอบนั้นกล่าว⁶

อย่างไรก็ตาม เรารู้ว่าทางที่นำไปสู่ “ต้นไม้, ซึ่งมีผลอันพึงปรารถนาที่จะทำให้คนเป็นสุข”⁷ —“ทางที่นำไปสู่ชีวิต”—นั้นแคบ ต้องใช้ความพยายามในการเดินตลอดเส้นทาง และ “ผู้ที่หาพบก็มีน้อย”⁸

นี่เฟลสอนเราว่า “พระวอจนะของพระคริสต์ จะบอกท่านทุกสิ่งที่ท่านควรทำ”⁹ จากนั้นท่านเสริมว่า “พระวิญญูญาณบริสุทธิ์... จะทรงแสดงแก่ท่านถึงสิ่งทั้งปวงที่ท่านควรทำ”¹⁰ ดังนั้น แหล่งที่จะช่วยเราเรียนรู้หน้าที่ของเราคือพระวอจนะของพระคริสต์ที่เราได้รับโดยผ่านศาสนพยากรณ์ทั้งในสมัยโบราณและปัจจุบันตลอดจนการเปิดเผยส่วนตัวที่เราได้รับโดยผ่านพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

2. ตัดสินใจ

ไม่ว่าเราเคยเรียนรู้มาก่อนหรือไม่เกี่ยวกับการฟื้นฟูพระกิตติคุณ พระบัญญัติบางข้อ หน้าที่อันเกี่ยวข้องกับการรับใช้ในการเรียกหรือพันธสัญญาที่เราทำในพระวิหาร เราต้องตัดสินใจเองว่าเราจะทำตามความรู้ใหม่นั้นหรือไม่ บุคคลแต่ละคนเลือกด้วยตนเองอย่างไรสระในการเข้าสู่พันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์อาทิ บัพติศมา หรือศาสนพิธีพระวิหาร เพราะการกล่าวคำปฏิญาณ เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตตามศาสนาของผู้คนสมัยโบราณ กฎในยุคโบราณกล่าวว่า “ห้ามสาบานออกนามของเราเป็นความเท็จ”¹¹ อย่างไรก็ตาม ในความเร่งรีบแห่งเวลา พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนวิธีที่สูงกว่าของการรักษาคำมั่นสัญญาของเรา เมื่อพระองค์ตรัสว่า *จริง ก็จริง ไม่ ก็ไม่*¹² คำพูดของบุคคลหนึ่งควรเพียงพอที่จะแสดงถึงความจริงใจและคำมั่นสัญญาของตนเอง—รวมทั้งคำมั่นสัญญา

ต่อคนอีกคนหนึ่ง ที่มากกว่านั้นคือเมื่ออีกคนหนึ่งคือพระบิดาในสวรรค์ของเรา การให้เกียรติคำมั่นสัญญาเป็นการแสดงให้เห็นถึงความจริงใจและความซื่อสัตย์ในคำพูดของเรา

3. ทำตามสิ่งที่ได้เรียนรู้

หลังจากเรียนรู้หน้าที่ของเราและตัดสินใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และความเข้าใจนั้น เราต้องทำตามสิ่งที่ได้เรียนรู้

ตัวอย่างอันทรงพลังตัวอย่างหนึ่งของความตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำตามคำมั่นสัญญาของพระองค์กับพระบิดามาจากประสบการณ์ของพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อผู้คนหามคนง่อยมาให้พระองค์ทรงรักษา “พระเยซูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของพวกเขา พระองค์จึงตรัสกับคนง่อยว่า ‘ลูกเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว’¹³ เราว่าการชดใช้ของพระเยซูคริสต์จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับการอภัยบาปของเรา แต่ในระหว่างที่ทรงกำลงรักษาคนง่อยผู้นั้น เหตุการณ์อันยิ่งใหญ่ยังไม่เกิดขึ้น การทนทุกข์ของพระผู้ช่วยให้รอดที่สวนเกทเสมและบนไม้กางเขนยังไม่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม พระเยซูไม่เพียงประทานพรคนง่อย

ให้สามารถลุกขึ้นยืนและเดินได้เท่านั้น แต่พระองค์ยังประทานอภัยบาปของเขาด้วย อันเป็นการให้สัญญาที่ชัดเจนว่าพระองค์จะไม่ลืมเหลว พระองค์จะทรงรักษาคำมั่นสัญญาที่ทรงทำไว้กับพระบิดาของพระองค์ ในสวนเกทเสมและบนกางเขน พระองค์จะทรงทำสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ว่าจะทำทางที่เราเลือกเดินนั้นเป็นทางแคบ ซึ่งระหว่างทางมีความท้าทายที่เรียกว่าร้องคร่ำครวญของเราในพระเยซูคริสต์ ความพยายามสุดความสามารถของเราเพื่อจะอยู่บนเส้นทางนี้และมุ่งหน้าต่อไป เราต้องกลับใจ เชื่อฟัง และอดทน แม้ว่าเราไม่เข้าใจสภาพการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นรอบข้างเรา แต่เราต้องให้อภัยผู้อื่นและดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เราเรียนรู้และด้วยการเลือกที่เราทำ

4. เต็มใจยอมรับพระประสงค์ของพระบิดา

ความเป็นสานุศิษย์เรียกร้องให้เราไม่เพียงเรียนรู้หน้าที่ของเรา เรียนรู้การตัดสินใจที่ถูกต้องและดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกันเท่านั้น แต่จำเป็นอย่างยิ่งด้วยที่เราจะพัฒนาให้มีความเต็มใจและความสามารถที่จะยอมรับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า แม้สิ่งนั้นจะ

ไม่ตรงกับความปรารถนาอันชอบธรรมของเรา หรือสิ่งที่เราชื่นชอบ

ข้าพเจ้าประทับใจและชื่นชมในเจตคติของคนโรคเรื้อนที่มาหาพระเยซูคริสต์ “มาเฝ้าพระองค์ และคุกเข่าลงทูลวิงวอนพระองค์ว่า ‘เพียงแต่พระองค์พอพระทัย ก็ทรงบันดาลให้ข้าพระองค์หายสะอาดได้’¹⁴ คนโรคเรื้อนไม่ได้ร้องขอสิ่งใด แม้ว่าความปรารถนาของเขาอาจจะชอบธรรม แต่เขาก็ยังเต็มใจยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้า

หลายปีมาแล้วคู่สามีภรรยาที่ชื่อสตีฟและเจนเป็นเพื่อนรักของข้าพเจ้าได้รับพรด้วยการมีลูกชายที่พวกเขาเฝ้ารอมานานและได้สวดอ้อนวอนทูลขอมาเป็นเวลานาน บ้านเต็มไปด้วยความสุขเมื่อเพื่อนของเขาและลูกสาวของพวกเขาซึ่งเป็นเพียงลูกคนเดียวในเวลา นั้นชื่นชมยินดีต้อนรับการกำเนิดของทารกน้อย อย่างไรก็ตาม วันหนึ่ง มีเหตุการณ์อันไม่คาดคิดเกิดขึ้น ตอนนั้น เด็กชายตัวน้อยอายุเพียงสามขวบมีอาการหมดสติเฉียบพลัน ทันทีที่ข้าพเจ้าทราบสถานการณ์ดังกล่าว ข้าพเจ้าโทรศัพท์ไปหาเพื่อนและให้กำลังใจเขาในช่วงเวลาอันยากลำบากนี้ แต่คำตอบของเขากลายเป็นบทเรียนให้ข้าพเจ้า

เขากล่าวว่า “ถ้านี่คือพระประสงค์ของพระบิดาที่จะนำลูกชายเรากลับไปหาพระองค์ เราก็น่าดี” ไม่มีคำตัดพ้อต่อว่า ชัดขึ้น หรือแสดงความไม่พอใจแม้แต่ในคำพูดของเพื่อนข้าพเจ้า ในทางตรงกันข้าม ทั้งหมดที่ข้าพเจ้ารู้สึกได้ในคำพูดของเขาคือความสำนึกคุณต่อพระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงช่วยให้พวกเขามีความสุขกับลูกชายตัวน้อยในช่วงเวลาอันสั้นนี้ พร้อมทั้งความเต็มใจโดยไม่มีข้อแม้ที่จะยอมรับพระประสงค์ของพระบิดาสำหรับพวกเขา ไม่กี่วันหลังจากนั้นทารกน้อยก็ได้รับการนำไปยังที่ฟานักซีเลสเซียลของเขา

ขอให้เรามุ่งหน้าโดยการเรียนรู้หน้าที่ของเรา ตัดสินใจอย่างถูกต้อง ทำตามการตัดสินใจนั้น และยอมรับพระประสงค์ของพระบิดา

ข้าพเจ้าสำนึกคุณและมีความสุขอย่างยิ่งสำหรับการตัดสินใจของคุณพ่อข้าพเจ้าเมื่อ 47 ปีมาแล้ว ในช่วงเวลาที่ผ่านไป ข้าพเจ้าเข้าใจเงื่อนไขที่ทําให้ข้าพเจ้า—คือให้มีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น—ซึ่งหมายถึงรับผิดชอบต่อพระบิดาบนสวรรค์ของข้าพเจ้า แสวงหาความรอดของตนเองและเพื่อนมนุษย์ โดยเป็นให้มากกว่านี้ดังที่พระบิดาทรงคาดหวังและทรงต้องการให้ข้าพเจ้าเป็น ในวันที่พิเศษนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โปรดสังเกตว่า “แม้ศีลระลึกมีไว้สำหรับสมาชิกศาสนจักร แต่ฝ่ายอัครทูตไม่ควรประกาศว่าจะส่งผ่านไปยังสมาชิกเท่านั้นและไม่พึงกระทำการใดอันเป็นการกีดกันผู้ไม่เป็นสมาชิกจากการรับส่วนศีลระลึก” (คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร [2010], 20.4.1).
2. คำสอนของ ประธานศาสนจักร โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิท (2013), 293.
3. ดูหลักคำสอนและพันธสัญญา 132:21–23.
4. ดู โธมัส เอส. มอนสัน “ออกไปช่วยชีวิต,” *เลียวไฮวัน*, ก.ศ. 2001, 67.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:99.
6. Lewis Carroll, *Alice’s Adventures in Wonderland* (1920), 89.
7. 1 นิไฟ 8:10.
8. มัทธิว 7:14.
9. 2 นิไฟ 32:3.
10. 2 นิไฟ 32:5.
11. เลวีนิติ 19:12.
12. ดู มัทธิว 5:37.
13. มาระโก 2:5.
14. มาระโก 1:40.

โดยเอ็ลเดอร์ โจเซฟ คับเบลยู, ซิคาโก
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

จงอุดมสมบูรณ์, ขยายเผ่าพันธุ์, และทำให้แผ่นดินโลกศิโรราบ

พระบิดาบนสวรรค์ทรงบัญชาและทรงอวยพรให้เราอุดมสมบูรณ์ ขยายเผ่าพันธุ์ และทำให้แผ่นดินโลกศิโรราบเพื่อเราจะเป็นเหมือนพระองค์

พอบคุณ คนะนักร้องประสานเสียงแทเบอรันาเคิล สำหรับบทเพลงสรรเสริญอันอ่อนหวานต่อพระผู้ช่วยให้รอดของโลก

ในวันที่พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาทรงเรียกพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระองค์ให้สร้างมนุษย์ตามรูปลักษณะเหมือนพระองค์ พระองค์ทรงอวยพรบุตรธิดาของพระองค์โดยตรัสว่า, “จงอุดมสมบูรณ์เถิด, และขยายเผ่าพันธุ์, และเพิ่มพูนให้เต็มแผ่นดินโลก, และทำให้มันศิโรราบ, และมีอำนาจปกครอง... เหนือสิ่งมีชีวิตทุกอย่างที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินโลก.”¹ ดังนั้น การเดินทางในชีวิตมรรตัยของเราจึงเริ่มต้นด้วยพระบัญชาจากสวรรค์และพร พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราได้ประทานพระบัญชาและพรให้เราอุดมสมบูรณ์และขยายเผ่าพันธุ์ตลอดจนมีอำนาจปกครอง ทั้งนี้เพื่อที่เราจะพัฒนาและเป็นที่อยู่ แม้ดังที่พระองค์ทรงเป็น

พี่น้องทั้งหลาย บ่ายวันนี้ ข้าพเจ้าเชื่อเชิญศรัทธาและคำสวดอ้อนวอนของท่าน ขณะที่ข้าพเจ้าแบ่งปันข้อคิดบางอย่างกับท่านเกี่ยวกับคุณลักษณะพื้นฐานสามข้อของคุณลักษณะ

แห่งสวรรค์ของเรา คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือเราจะตระหนักมากขึ้นและมีสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่รับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา—พระบัญชาของพระบิดา—ที่จะพัฒนาลักษณะแห่งสวรรค์ของเรา เพื่อที่เราจะควบคุมการเดินทางให้ประสบความสำเร็จมากขึ้นและไปถึงจุดหมายปลายทางอันสูงส่ง

ข้อแรก พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เราอุดมสมบูรณ์

องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการมีความอุดมสมบูรณ์ซึ่งบางครั้งถูกมองข้าม คือการนำออกมาซึ่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนดังนี้

“เราเป็นเถาองุ่น พวกท่านเป็นแขนง คนที่ติดสนิทอยู่กับเราและเราติดสนิทอยู่กับเขาคอนั้นจะเกิดผลมาก เพราะว่าถ้าแยกจากเราแล้วพวกท่านจะทำได้ไม่ได้อะไรเลย ...

“ถ้าพวกท่านติดสนิทอยู่กับเราและถ้อยคำของเราติดสนิทอยู่กับท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใดที่ท่านปรารถนา ก็จะได้สิ่งนั้น.

“พระบิดาของเราทรงได้รับพระเกียรติ เพราะเหตุนี้ คือเมื่อพวกท่านเกิดผลมากและเป็นสาวกของเรา”²

เราอุดมสมบูรณ์เมื่อเราแนบสนิทในพระคริสต์ และเมื่อเรา “เต็มใจรับพระนามของ [พระองค์ไว้กับตัวเรา], [และ] ... รับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่”³ โดยการช่วยให้ผู้อื่นมาหาพระองค์

ในวันเวลาของเรา ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ยังคงเปล่งเสียงของพวกท่านเพื่อเชื้อเชิญให้เราแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในงานแห่งความรอดตามความสามารถและโอกาสของเรา

จุดเริ่มต้นของการตอบรับผลอันอุดมสมบูรณ์นั้นคือเราต้อง “มีความอ่อนโยน และใจนอบน้อม”⁴ เรามาหาพระคริสต์ได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้นเมื่อเรายอมต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และรักษาพันธสัญญาทั้งหมดที่เราทำไว้ เราสามารถแสวงหาและได้รับของประทานแห่งจิตกุศลและมีพลังที่จะเชื้อเชิญครอบครัวของเรา บรรพชนของเรา เพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิก ตลอดจนจมนิตรสหายของเราที่จะได้รับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

การทำงานในวิญญาณแห่งจิตกุศลไม่ใช่หน้าที่แต่เป็นปีติ ความท้าทายเป็นโอกาสที่จะสร้างศรัทธา เราเป็น “พยานเกี่ยวกับ [พระคุณความดีของ] พระผู้เป็นเจ้าของเรา และในทุกสิ่ง และในทุกแห่งที่ [เรา] อยู่, แม้จนถึงความตาย.”⁶

เราทุกคนสามารถและควรมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในงานแห่งความรอด พระผู้ช่วยให้รอดประทานหน้าที่รับผิดชอบต่อไปนี้แก่พรอ้อมกับคำสัญญา: “เราเลือกพวกท่านและแต่งตั้งท่านให้ไปเกิดผลและเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพื่อว่าเมื่อพวกท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นแก่ท่าน”⁷

สอง พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เราขยายเผ่าพันธุ์

ร่างกายของเราเป็นพรจากพระผู้เป็นเจ้า เรารับร่างกายเพื่อจุดประสงค์ของสัมฤทธิ์ผลในงานของพระบิดาบนสวรรค์ “คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”⁸ ร่างกายเป็นเครื่องมือซึ่งจะทำให้เราบรรลุศักยภาพแห่งสวรรค์ของเราได้

ร่างกายทำให้บุตรธิดาทางวิญญาณที่เชื่อ

ฟังของพระบิดาบนสวรรค์มีประสบการณ์ชีวิตบนแผ่นดินโลก การให้กำเนิดลูกคือการให้โอกาสบุตรธิดาทางวิญญาณคนอื่นๆ ของพระผู้เป็นเจ้าได้มีความสุขกับชีวิตบนแผ่นดินโลก ทุกคนที่เกิดมาในความเป็นมรตัยมีโอกาสดำเนินชีวิตและได้รับความสูงส่งหากพวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า

การแต่งงานระหว่างชายกับหญิงเป็นรูปแบบที่พระผู้เป็นเจ้าทรงแต่งตั้งไว้เพื่อสัมฤทธิ์ผลของพระบัญชาที่จะขยายเผ่าพันธุ์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันไม่ขยายเผ่าพันธุ์

การแต่งงานถูกต้องตามกฎหมายที่ได้รับการฝึกในพระวิหารและพันธสัญญาแห่งการฝึกนั้นได้รับยกย่อง ช่วยให้บิดามารดาและลูกๆ ของพวกเขามีโอกาสรับประสบการณ์ที่ดีที่สุดของความรักและการเตรียมพร้อมสำหรับชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ สิ่งนี้ช่วยให้พวกเขา

เขามีสภาพแวดล้อมในอุดมคติซึ่งพวกเขาสามารถดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระผู้เป็นเจ้า

เพราะความรักที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเรา พระองค์จึงทรงเตรียมทางไว้สำหรับบุตรธิดาที่ซื่อสัตย์ทุกคนซึ่งไม่ได้รับหรือไม่สามารถรับพรของการแต่งงานและการมีลูกในพันธสัญญาหรือความสมบูรณ์ของพรเหล่านั้นด้วยเหตุผลที่จำเป็น ไม่ใช่เพราะความประสงค์ของตนเอง ในเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ พวกเขาจะได้ชื่นชมพรเหล่านี้

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตอยู่ได้แนะนำให้ทุกคนที่มีโอกาสเข้าสู่พันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์ดำเนินต่อไปด้วยปัญญาและศรัทธา เราไม่ควรเลื่อนเวลาของวันศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวเพราะการแสวงหาทางโลก หรือตั้งความหวังในตัวคู่ครองของ

และเราไม่รู้ดีกว่าสิ่งเหล่านี้มีมากเกินจะรับไหว ความท้าทายที่กำลังเผชิญหน้ากับสังคมมนุษย์ทุกวันนี้ รวมถึงการผิดศีลธรรม คือ ลามกอนาจาร ความขัดแย้ง มลพิษ การใช้สารในทางที่ผิด และความยากจน ทวีขึ้นมากมายเพราะหลายคนในโลกหันไปหาสิ่งเหล่านั้นโดยการเลือก “ความประสงค์ของมารและเนื้อหนัง”¹⁵ มากกว่าที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า “พวกเขามีได้ แสงสว่างพระเจ้าเพื่อสร้างความชอบธรรมของพระองค์, แต่มนุษย์ทุกคนเดินในทางของตนเอง, และตามลักษณะเทพเจ้าของตนเอง, ซึ่งลักษณะนั้นเป็นเหมือนกับลักษณะของโลก”¹⁶

อย่างไรก็ตาม พระผู้เป็นเจ้าทรงเชื่อเชิญให้บุตรธิดา *ทุกคน* ของพระองค์ได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ที่จะเอาชนะและอดทน ความท้าทายต่างๆ ของชีวิตด้วยพระคำรัสต่อไปนี้

“เราคือพระผู้เป็นเจ้า; เรายังสรรค์โลก, และมนุษย์ก่อนพวกเขาเป็นอยู่ในเนื้อหนัง

“... หากเจ้าจะหันมาหาเรา, และสดับฟังเสียงของเรา, และเชื่อ, และกลับใจจากการล่วงละเมิดทั้งปวงของเจ้า, และรับบัพติศมา, แม้ในน้ำ, ในพระนามของพระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของเรา, ... เจ้าจะได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์, โดยขอสิ่งทั้งปวงในพระนามของพระองค์, และสิ่งใดก็ตามที่เจ้าจะขอ, ก็จะทำให้มันแก่เจ้า”¹⁷

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์ผู้เข้าใจศักยภาพอันสูงส่งของพวกเขาและพึ่งพาพลังที่มีอยู่โดยผ่านการขอใช้ของพระเจ้า

เราไว้สูงจนสุดวิสัยที่จะเป็นไปได้

คำสัญญาต่อทุกคนที่ได้รับการฝึกในพันธสัญญาของการแต่งงานนิรันดร์และผู้ที่ถูกผสมบุญจากการรักษาพันธสัญญาของพวกเขา นั่นคือปฏิบัติจะไม่มีอำนาจทำลายรากฐานแห่งการเป็นคู่ชีวิตนิรันดร์ของพวกเขาได้

สาม พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เราทำให้แผ่นดินโลกศิโรราบ

การทำให้แผ่นดินโลกศิโรราบและมีอำนาจปกครองเหนือสิ่งมีชีวิตทุกอย่างคือการควบคุมสิ่งเหล่านี้เพื่อให้พระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าเกิดสัมฤทธิ์ผล¹¹ ขณะที่พวกเขาได้รับใช้บุตรธิดาของพระองค์ การทำให้ศิโรราบรวมถึงการมีอำนาจเหนือร่างกายของเราเอง¹² และ *ไม่* รวมถึงการตกเป็นเหยื่อที่อ่อนแอของสิ่งเหล่านี้หรือใช้ร่างกายของเราตรงข้ามกับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า¹³

การพัฒนาความสามารถในการเอาชนะสิ่งต่างๆ ทางโลกเริ่มต้นด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนที่จะตระหนักในความอ่อนแอของมนุษย์และพลังที่เราได้รับโดยผ่านพระคริสต์และการขอใช้ของพระองค์ เพราะ “พระคริสต์ตรัสไว้ว่า หากเจ้าจะมีศรัทธาในเราเจ้าจะมีพลังความสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่เราเห็นสมควร”¹⁴ พลังนี้มีไว้สำหรับเราเมื่อเราเลือกกระทำด้วยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เราเพิ่มความสามารถของเราโดยการแสวงหาของประทานจากพระวิญญาณและโดยการพัฒนาพรสวรรค์ของเรา

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตในสภาพที่ยากจนเช่นเดียวกับหลายครอบครัวในแอฟริกา

ข้าพเจ้าได้รับความสามารถที่จะยกระดับตนเองออกจากสภาพการณ์เหล่านั้นโดยการแสวงหาและการได้รับ พร้อมกับความสามารถในการศึกษาที่ดี การสร้างวิสัยทัศน์ของบุคคลที่ข้าพเจ้าสามารถเป็นได้จำเป็นต่อความก้าวหน้าของข้าพเจ้า ต่อมา ในฐานะคู่แต่งงานหนุ่มสาว ข้าพเจ้ากับภรรยา แกลดีส ได้พบพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูซึ่งกลายเป็นพรอันประเสริฐแก่ชีวิตเราตลอดมาด้วยการนำทางทางวิญญาณ เหมือนกับทุกครอบครัว เรามีการทดลองและการท้าทาย แต่เมื่อเราพึ่งพาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เราได้พบคำตอบซึ่งนำสันติสุขและการปลอบโยน

พระเยซูคริสต์อย่างสุดจิตสุดใจ จะได้รับการเสริมสร้างเข้มแข็งในความอ่อนแอตามธรรมชาติของพวกเขาและ “ทำได้ทุกสิ่ง”¹⁸ พวกเขาสามารถเอาชนะการล่อลวงของมารที่ได้ทำให้หลายคนตกอยู่ภายใต้พันธนาการของปฏิปักษ์ อัครสาวกเปาโลสอนว่า

“พระเจ้าทรงซื่อสัตย์ [และ] พระองค์จะไม่ทรงให้พวกท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้; และเมื่อถูกทดลอง พระองค์จะทรงให้มีทางออกด้วย, เพื่อพวกท่านจะมีกำลังทนได้”¹⁹

“เพราะพระองค์เองได้ทรงทนทุกข์และถูกทดลอง, พระองค์จึงทรงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองได้”²⁰

พระบิดาบนสวรรค์ทรงบัญชาและทรงอวยพรให้เราอุดมสมบูรณ์ ขยายเผ่าพันธุ์ และทำให้แผ่นดินโลกศิโรราบเพื่อเราจะเป็นเหมือนพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมความช่วยเหลือให้เราแต่ละคนเติบโตเป็นเหมือนพระองค์ด้วยการเลือกของเราเอง ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ทุกคนดำเนินชีวิตในรูปแบบที่เราจะได้รับการนำทางโดยวิสัยทัศน์ของลักษณะแห่งสวรรค์ของเรา ได้รับสิทธิพิเศษแห่งสวรรค์และทำให้จุดหมายอันสูงส่งของเราเกิดสัมฤทธิ์ผล

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความมีอยู่จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพระบิดา และพระบุตรอันเป็นที่รักของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ แผนอันรุ่งโรจน์แห่งความสุขและกุญแจที่พระองค์ประทานผ่านศาสนายาการณที่มีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกในเวลา นี้ แม้ประธานโธมัส เอส. มอนสัน ที่เรารักและสนับสนุน ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเธอจะมีพลังที่จะชื่นชมความสมบูรณ์ของพรจากพระองค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมเสส 2:28; ดู โมเสส 2:26-27 ด้วย; ปฐมกาล 1:26-28.
2. ยอห์น 15:5, 5-8.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37.
4. โมโรไน 7:44.
5. ดู โมไซยาห์ 3:19.
6. โมไซยาห์ 18:9.
7. ยอห์น 15:16.
8. โมเสส 1:39.
9. ดู โมเสส 5:10-11.
10. ดู คู่มือ 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 1.3.3; Ezra Taft Benson, “To the Single Adult Sisters of the Church,” *Ensign*, Nov. 1988, 96-97.
11. ดู เจซอบ 2:18-19.
12. ดู 1 โครินธ์ 6:19-20; กาลาเทีย 5:16-25; 1 เธสะโลนิกา 4:3-7; 2 ทิโมธี 2:22.
13. ดู เจซอบ 2:12-16, 20-21.
14. โมโรไน 7:33.
15. 2 นิฟ 10:24.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:16.
17. โมเสส 6:51-52.
18. แอลมา 26:12.
19. 1 โครินธ์ 10:13.
20. ฮีบรู 2:18.

โดยเอลเดอร์ รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

สะบาโตคือวันปีติยินดี

ท่านจะรับรองได้อย่างไรว่าพฤติกรรมวันสะบาโตของท่านจะนำไปสู่ปีติและความรื่นเริงยินดี

พีน้องที่รัก สองวันแห่งการประชุมใหญ่นี้ช่างวิเศษยิ่ง ใจเราสูงส่งขึ้นด้วยดนตรีที่ دلใจและคำสวดอ้อนวอนที่ไพเราะ วิญญาณเรามีพลังมากขึ้นด้วยข่าวสารแห่งความสว่างและความจริง ในวันอาทิตย์อีสเตอร์นี้ เราพร้อมใจกันขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างจริงใจสำหรับศาสนายาการณ!

คำถามสำหรับเราแต่ละคนคือ เพราะสิ่งที่ฉันได้ยินและสัมผัสได้ระหว่างการประชุมใหญ่นี้ ฉันจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ไม่ว่าคำตอบของท่านจะเป็นเช่นไร ข้าพเจ้าขอเชื้อเชิญให้ท่านสำรวจความรู้สึกและพฤติกรรมของท่านในวันสะบาโต

ข้าพเจ้าตรึงใจกับถ้อยคำของอิสยาห์ ผู้เรียกวันสะบาโตว่า “วันปีติยินดี”¹ กระนั้น ข้าพเจ้าสงสัย วันสะบาโตเป็นวันปีติยินดีสำหรับท่านและข้าพเจ้าจริงหรือ

ข้าพเจ้าพบความปีติยินดีครั้งแรกในวันสะบาโตเมื่อหลายปีมาแล้ว ในฐานะศัลยแพทย์ที่งานล้นมือ ข้าพเจ้าทราบดีว่าวันสะบาโตกลายเป็นวันสำหรับการรักษาส่วนตัว เมื่อสิ้นสุดแต่ละสัปดาห์ มือข้าพเจ้าเมื่อยล้าจากการขัดล้างด้วยสบู่ น้ำ และแปรงขนหมู ข้าพเจ้าต้องการพักผ่อนจากภาระของงานอาชีพที่เรียกร้องมาก วันอาทิตย์ให้การผ่อนคลายที่ข้าพเจ้าต้องการมาก

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงหมายความว่าอย่างไรเมื่อพระองค์ตรัสว่า “วันสะบาโตนั้นทรงตั้งไว้เพื่อมนุษย์ ไม่ได้ทรงสร้างมนุษย์ไว้เพื่อวัน

สะบาโต”² ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระองค์ทรงต้องการให้เราเข้าใจว่าวันสะบาโตเป็นของประทานซึ่งเชื้อต่อการพักผ่อนอย่างแท้จริงจากความยากลำบากของชีวิตประจำวันและให้โอกาสสำหรับการฟื้นฟูร่างกายและวิญญาณ พระผู้เป็นเจ้าของประทานวันพิเศษนี้ ไม่ใช่เพื่อความบันเทิงหรือเป็นงานประจำวัน แต่เพื่อการพักผ่อนจากหน้าที่การงาน ด้วยการผ่อนคลายทางร่างกายและทางวิญญาณ

ในภาษาฮีบรู คำว่า *สะบาโต* หมายความว่า “พักผ่อน” จุดประสงค์ของวันสะบาโตมีมาตั้งแต่การสร้างโลก หลังจากทรงงานหกวันพระเจ้าทรงพักผ่อนจากการสร้าง³ เมื่อภายหลังพระองค์ทรงเปิดเผยพระบัญญัติสิบประการแก่โมเสส พระผู้เป็นเจ้าของประทานให้เรา “ระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์”⁴ ต่อมา ได้มีการรักษากวันสะบาโตเพื่อระลึกถึงการปลดปล่อยอิสราเอลจากการเป็นทาสในอียิปต์⁵ แต่ที่สำคัญที่สุด วันสะบาโตให้ไว้เป็นพันธสัญญาเนื่องนิยต์ เป็นการเตือนอยู่เสมอว่าพระเจ้าทรงชำระผู้คนของพระองค์ให้บริสุทธิ์⁶

นอกเหนือจากนั้น ปัจจุบันเราได้รับส่วนศีลระลึกในวันสะบาโตเพื่อระลึกถึงการชดใช้ของพระเยซูคริสต์⁷ โดยการทำเช่นนั้น เราทำพันธสัญญาที่จะเต็มใจรับพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์⁸

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเรียกพระองค์เองว่าเจ้านายเหนือวันสะบาโต⁹ นี่เป็นวันของพระองค์! พระองค์ทรงบัญชาเราซ้ำแล้วซ้ำ

น้อมขอบพระทัย, ด้วยใจและสีหน้ารื่นเริง, ... ความมปริญญณ์ของแผ่นดินโลกเป็นของเจ้า”¹³

ลองนึกถึงขอบเขตของคำแถลงนั้น! ความมปริญญณ์ของโลกสัญญาไว้แก่ผู้ที่รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์¹⁴ ไม่แปลกใจเลยที่อิสยาห์เรียกวันสะบาโตว่า “วันปีติยินดี”

ท่านจะรับรองได้อย่างไรว่าพฤติกรรมวันสะบาโตของท่านจะนำไปสู่ปีติและความรื่นเริงยินดี นอกจากไปโบสถ์ รับส่วนศีลระลึก และขยันหมั่นเพียรในการเรียกเฉพะอย่างของท่านแล้ว กิจกรรมอื่นใดอีกที่จะช่วยทำให้วันสะบาโตเป็นวันปีติยินดีสำหรับท่าน ท่านจะส่งสัญญาอะไรให้พระเจ้าเพื่อแสดงถึงความรักที่ท่านมีต่อพระองค์

วันสะบาโตให้โอกาสพิเศษในการเสริมสร้างความผูกพันของครอบครัว แน่ใจว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องกาให้เราแต่ละคน ซึ่งเป็นบุตรธิดาของพระองค์ กลับไปหาพระองค์ ในฐานะวิสุทธิชนผู้ได้รับเอ็นดูจากเมตตา ฝึกครอบครัวในพระวิหารกับบรรพชนและลูกหลานของเรา¹⁵

เราทำให้สะบาโตเป็นวันปีติยินดีเมื่อเราสอนพระกิตติคุณแก่ลูกของเรา หน้าที่รับผิดชอบของเราในฐานะบิดามารดาแน่นชัดเจนนอย่างยิ่ง พระเจ้าตรัสว่า “ตราบเท่าที่บิดามารดามีลูกในไซอัน...ที่ *มิได้* สอนพวกเขาให้เข้าใจหลักคำสอนเรื่องการกลับใจ, ศรัทธาในพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์, และเรื่องบัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือ,

เล่าให้เรา *รักษา* วันสะบาโต¹⁰ หรือรักษาวันสะบาโต *ให้บริสุทธิ์*¹¹ เราอยู่ภายใต้พันธสัญญาที่จะทำดั่งนั้น

เราจะรักษาวันสะบาโต *ให้บริสุทธิ์* ได้อย่างไร ในสมัยที่ข้าพเจ้ายังหนุ่ม ข้าพเจ้าศึกษางานของผู้อื่นที่รวบรวมรายการสิ่งที่ทำได้และสิ่งที่ทำ *ไม่ได้* ในวันสะบาโต ภายหลังข้าพเจ้าจึงเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าพฤติกรรมและเจตคติของข้าพเจ้าเกี่ยวกับวันสะบาโตนั้นเป็นการส่ง *สัญญา* ระหว่างข้าพเจ้ากับพระบิดาบนสวรรค์¹² ด้วยความเข้าใจนั้น ข้าพเจ้าไม่ต้องใช้รายการสิ่งที่ทำได้และทำไม่ได้อีกต่อไป เมื่อข้าพเจ้าต้องตัดสินใจว่ากิจกรรมนี้เหมาะสมสำหรับวันสะบาโตหรือไม่ ข้าพเจ้าเพียงถามตนเองว่า “ข้าพเจ้าต้องการส่ง *สัญญา* อะไรให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” คำถามนั้นทำให้การเลือกของข้าพเจ้าเกี่ยวกับวันสะบาโตชัดเจนมาก

แม้ว่าหลักคำสอนที่เกี่ยวข้องกับวันสะบาโตจะมีต้นกำเนิดแต่โบราณ แต่ก็ได้รับการรื้อฟื้นใหม่ในยุคสุดท้ายนี้ในฐานะส่วนหนึ่งของพันธสัญญาใหม่ที่มีคำสัญญา จงฟังพลังอำนาจของบัญญัติแห่งสวรรค์นี้

“และเพื่อเจ้าจะรักษาตัวให้หมดจดจากโลกได้สมบุรณ์ยิ่งขึ้น, เจ้าจงไปยังบ้านแห่งการสวดอ้อนวอนและถวายศีลระลึกของเจ้า

ในวันศักดิ์สิทธิ์ของเรา;

“เพราะตามจริงแล้วนี่คือวันที่กำหนดไว้ให้เจ้าเพื่อพักผ่อนจากการทำงานของเจ้า, และเพื่อแสดงความจงรักของเจ้าแด่พระผู้สูงสุด; ...

“และในวันนี้... เพียงให้อาหารของเจ้า มีเตรียมไว้ด้วยใจมุ่งอย่างเดียวเพื่อการอดอาหารของเจ้าจะสมบุรณ์, ... เพื่อปีติของเจ้าจะเต็มเปี่ยม. ...

“และตราบเท่าที่เจ้าทำสิ่งเหล่านี้ด้วยการ

เมื่ออายุแปดขวบ, บาบ๋ยอมอยู่บนศีรษะของบิดามารดา”¹⁶

หลายปีมาแล้วฝ่ายประธานสูงสุดเน้นถึงความสำคัญของช่วงเวลาคุณภาพกับครอบครัว พวกท่านเขียนว่า

“ศาสนจักรใคร่ขอให้บิดามารดาอุทิศความพยายามทั้งหมดในการสอนและเลี้ยงดูลูกๆ ในหลักธรรมพระกิตติคุณซึ่งจะดึงพวกเขาให้ใกล้ชิดกับศาสนจักร บ้านคือรากฐานของชีวิตที่ซบธรรม และไม่มีเครื่องมือใดจะมาแทนที่หรือมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ซึ่งได้รับจากพระผู้เป็นเจ้าให้ดำเนินต่อไปได้

“ขอแนะนำให้บิดามารดาและลูกๆ ให้ความสำคัญสูงสุดต่อการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การสังสรรค์ในครอบครัว การศึกษาและการสอนพระกิตติคุณ ตลอดจนกิจกรรมที่ตีสยามของครอบครัว แม้ว่าความต้องการหรือกิจกรรมอื่นๆ จะคุ้มค่าหรือเหมาะสมเพียงใด ต้องไม่ยอมให้เข้ามาแทนที่หน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์จากพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งมีเพียงบิดามารดาและครอบครัวเท่านั้นที่ควรจะทำ”¹⁷

เมื่อข้าพเจ้าได้ตรวจคำแนะนำนี้ ข้าพเจ้าคิดหวังอยากที่จะกลับเป็นบิดาที่ลูกยังเยาว์วัยอีกครั้ง ปัจจุบันนี้บิดามารดามีแหล่งช่วยที่ดี

เลิศซึ่งช่วยให้เวลาในครอบครัวของพวกเขามีความหมายยิ่งขึ้น ในวันสะบาโตและวันอื่นๆ เช่นกัน พวกเขามี LDS.org, Mormon.org, วิดีทัศน์พระคัมภีร์ไบเบิล, Mormon Channel, คลังสื่อ, นิตยสาร *Friend, New Era, Ensign, เลียโฮนา* และอีกมากมาย แหล่งช่วยเหล่านี้เป็นประโยชน์มากต่อบิดามารดาในการทำหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะสอนลูกๆ ของพวกเขา ไม่มีงานอื่นใดอยู่เหนือกว่าการเป็นบิดามารดาที่ซบธรรมและตั้งใจ!

เมื่อท่านสอนพระกิตติคุณ ท่านจะเรียนรู้มากขึ้น นี่คือวิธีของพระเจ้าในการช่วยท่านให้เข้าใจพระกิตติคุณของพระองค์ พระองค์ตรัสว่า

“เราให้บัญญัติข้อหนึ่งแก่เจ้าว่าเจ้าจะสอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน.

“เจ้าจงสอนอย่างขยันหมั่นเพียร...เพื่อเจ้าจะได้รับการแนะนำอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น... ในหลักคำสอน, ในกฎแห่งพระกิตติคุณ, ในเรื่องทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า”¹⁸

การศึกษาพระกิตติคุณเช่นนั้นทำให้สะบาโตเป็นวันปีติยินดี คำสัญญาที่เหมาะสมไม่ว่าครอบครัวจะใหญ่เพียงไร มีใครบ้างหรืออยู่ที่ไหน

นอกจากจะใช้เวลากับครอบครัวแล้ว ท่านสามารถสัมผัสถึงความปีติยินดีที่แท้จริงในวันสะบาโตจากงานประวัติครอบครัว การค้นหาสมาชิกครอบครัวผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกก่อนหน้าท่าน—ผู้ที่ไม่มีโอกาสยอมรับพระกิตติคุณขณะอยู่ที่นี้—สามารถนำมาซึ่งปีติมากมายได้

ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนี้ด้วยตนเอง หลายปีมาแล้วเวนต์ ภรรยาที่รักของข้าพเจ้าตั้งใจจะเรียนรู้วิธีค้นคว้าประวัติครอบครัว ในช่วงแรกๆ เธอพัฒนาช้า แต่ค่อยๆ ทำไปที่ละเล็กทีละน้อยเธอเรียนรู้ว่าการทำงานศักดิ์สิทธิ์นี้ง่ายเพียงใด และข้าพเจ้าไม่เคยเห็นเธอมีความสุขมากขึ้นเท่านี้มาก่อน ท่านไม่ต้องเดินทางไปประเทศอื่นๆ หรือแม้แต่ไปที่ศูนย์ประวัติครอบครัว ที่บ้าน ด้วยความช่วยเหลือของคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์มือถือ ท่านสามารถระบุชื่อจิตวิญญาณผู้ปรารถนาจะรับศาสนพิธีได้ จงทำให้สะบาโตเป็นวันปีติยินดีโดยค้นหาบรรพชนของท่านและปลดปล่อยพวกเขาออกจากเรือนจำวิญญาณ!¹⁹

ทำให้สะบาโตเป็นวันปีติยินดีโดยการรับใช้ผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่ไม่สบายใจ เดียวดาย หรือขัดสน²⁰ การทำให้พวกเขารู้สึกดีจะทำให้ท่านรู้สึกดีเช่นกัน

เมื่ออิสยาห์อธิบายว่าสะบาโตเป็น “วันปิตินดี” ท่านยังสอนเราด้วยว่าต้องทำอะไรที่ท่านกล่าวดังนี้

“ถ้าเจ้าหันเห...จากการทำตามใจของเจ้าในวันบริสุทธิของเรา และเรียกสะบาโตว่าวันปิตินดี ... [และ] ให้เกียรติ [พระเจ้า] วันนั้น ไม่ไปตามทางของเจ้าเอง ไม่ทำตามความพอใจของเจ้า หรือพูดแต่เรื่องไร้สาระ “แล้วเจ้าจะปิตินดี *ในพระยาห์เวห์*”²¹

การไม่ทำตาม “ความพอใจ” ของตนเองในวันสะบาโตต้องอาศัยระเบียบวินัย ท่านอาจต้องปฏิเสธตนเองต่อบางสิ่งที่ท่านชอบ ถ้าท่านเลือกที่จะปิตินดี *ในพระเจ้า* ท่านจะไม่อนุญาตให้ตนเองปฏิบัติต่อวันนั้นเหมือนวันอื่นๆ ท่านสามารถทำกิจวัตรประจำวันและกิจกรรมนันทนาการในวันเวลาอื่นได้

ลองคิดแบบนี้ ในการจ่ายส่วนสิบ เราคืนหนึ่งในสิบจากรายได้ของเราถวายแด่พระเจ้า ในการรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ เราสละวันไว้หนึ่งวันในเจ็ดวันถวายแด่พระองค์ ดังนั้นนี่จึงเป็นสิทธิพิเศษของเราที่จะอุทิศถวายทั้งเงินและเวลาแด่พระองค์ผู้ประทานชีวิตแก่เราทุกวัน²²

ศรัทธาในพระเจ้าเป็นเจ้านำไปสู่ความรักสำหรับวันสะบาโต ศรัทธาในวันสะบาโตนำ

ไปสู่ความรักสำหรับพระเจ้าเป็นเจ้า วันสะบาโตอันศักดิ์สิทธิ์เป็นวันปิตินดีอย่างแท้จริง

บัดนี้ เมื่อการประชุมใหญ่ครั้งนี้ถึงเวลาของการปิดการประชุม เราทราบว่าไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนก็ตาม เราต้องเป็นแบบอย่างของผู้เชื่อท่ามกลางครอบครัว เพื่อนบ้าน และมิตรสหายของเรา²³ ผู้เชื่อที่แท้จริงรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์

ข้าพเจ้าขอทิ้งท้ายด้วยคำอ่าลาของไมโรในดังที่ท่านกล่าวไว้ในตอนท้ายของพระคัมภีร์มอรมอน ท่านเขียนว่า “จงมาหาพระคริสต์, และได้รับการทำให้ดีพร้อมในพระองค์, และปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง; และหากท่านจะปฏิเสธตนจากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าทุกอย่าง, และรักพระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดพลัง, ความนึกคิด, และพลังกำลังของท่าน, เมื่อนั้น ... ท่านย่อมได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในพระคริสต์”²⁴

ด้วยความรักจากใจ ข้าพเจ้าฝากสิ่งนี้ไว้กับท่านเป็นคำสวดอ้อนวอน ประจักษ์พยาน และพรของข้าพเจ้า ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. อิสยาห์ 58:13.
2. มาระโก 2:27.

3. ดู ปฐมกาล 2:2-3.
4. อพยพ 20:8; ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 5:12; โมไซยาห์ 13:16; 18:23 ด้วย.
5. ดู เฉลยธรรมบัญญัติ 5:14-15. ผู้ที่เลือกทำงานสัปดาห์ละเจ็ดวันก็เหมือนตกเป็นทาส—ต้องงานหรือบางที่ต่อเงิน แต่ก็ถือว่าเป็นทาสอยู่ดี เศรษฐีผู้ทำงานสัปดาห์ละเจ็ดวันคือทาสที่ร่ำรวย.
6. ดู อพยพ 31:13, 16.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:12. ก่อนการตรึงกางเขนของพระองค์ พระเจ้าทรงริเริ่มศิลปะการทำกลางศาสนิกชนของพระองค์ที่มีอาหารปัสกา (ดู มัทธีว 26:26-28; มาระโก 14:22-24). พระเจ้าผู้เป็นคือนพระชนม์ทรงจัดตั้งพิธีศิลปะที่ทำกลางผู้คนในอเมริกาสมัยโบราณเพื่อระลึกถึงการชดใช้ของพระองค์ (ดู 3 มีไซ 18:1-12; ไมโรใน 4:1-3; 5:2) และฟื้นฟูศาสนพิธีกลับคืนมาในสมัยปัจจุบัน (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77, 79). การรับส่วนศิลปะเป็นการต่อพันธสัญญาที่เราทำเมื่อรับบัพติศมาเพื่อรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:68).
8. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:37, 77.
9. ดู มัทธีว 12:8; มาระโก 2:28; ลูกา 6:5.
10. ดู อพยพ 31:13; เลวีนิติ 19:3, 30; 26:2; หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:29.
11. ดู เอสเคียล 20:20; 44:24.
12. ดู อพยพ 31:13; เอสเคียล 20:12, 20.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:9-10, 13, 15-16.
14. ดู เลวีนิติ 26:2-4.
15. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:15-18.
16. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:25; เพิ่มตัวเอน; ดู ไมเลล 6:58-62 ด้วย.
17. จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด, 11 ก.พ. 1999; อ้างไว้ใน *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 1.4.1.
18. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:77-78.
19. ดู อิสยาห์ 61:1; หลักคำสอนและพันธสัญญา 128:22; 138:57-59.
20. ดู มัทธีว 25:35-40.
21. อิสยาห์ 58:13-14; เพิ่มตัวเอน
22. ดู โมไซยาห์ 2:21.
23. ดู 1 ทิโมธี 4:12.
24. ไมโรใน 10:32-33.

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์เรื่องเล่าที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ หมายเลขที่ให้ไว้หมายถึงหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องเล่า
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(119) เอ็ดเดอร์โธมัส เอส. มอนสัน ในสมัยนั้นบอกนีล แอล. แอนเดอร์เซ็นว่าพระเจ้าทรงเปิดประตูและแสดงปาฏิหาริย์ ศรัทธาของคู่สามีภรรยาในประเทศไทยยังคงเข้มแข็งหลังจากสามีเป็นอัมพาต หลังจากพบกันในไอวอรีโคสต์ วิสุทธิชนสองคู่สามีภรรยาสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าที่นั่น
วิลฟอร์ด ดับเบิลยู. แอนเดอร์เซ็น	(54) ชายพื้นเมืองชาวอเมริกันบอกแพทย์ว่าเขาสอนให้เดินรำได้แต่แพทย์ต้องได้อินเสียงคนเดียว
เดวิด เอ. เบเดนาร์	(46) สมัยยังเป็นเด็ก เดวิด เอ. เบเดนาร์กลัวว่าจะต้องติดคุกหลังจากทำหน้าที่ต่างร้านค้าแตก
ลินดา เค. เบอร์ตัน	(29) คุณพ่อบอกลูกๆ ว่าจะปลอดภัยถ้าพวกเขาอยู่ในรั้วซึ่งด้วยเชือกรอบสนามหญ้า พระเจ้าทรงนำทางสตรีและสามีของเธอให้สร้างบ้านที่พระวิญญาณสามารถสถิตอยู่ได้
เจราลด์ คอสเซ	(98) หลังจากอาศัยอยู่ในเขตปารีสมา 22 ปี ครอบครัวคอสเซตระหนักว่าพวกเขาไม่เคยไปโฮเฝลเลย ชายชาวแอฟริกาสามคนเดินมากกว่า 300 ไมล์ (480 กม.) เพื่อเข้าร่วมการประชุมใหญ่ท้องถิ่น จ่ายส่วนสิบ และขอพระคัมภีร์มอรมอนกลับบ้าน
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(50) ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน ให้กำลังใจและสวดอ้อนวอนให้สตรีที่รู้สึกไม่คู่ควรกับการเป็นมารดา
แอล. วินีย์ เคลย์ตัน	(36) เด็กหญิงวัยเจ็ดขวบซึ่งรอดชีวิตจากเครื่องบินตก เดินล้มลุกคลุกคลานไปหาแสงที่อยู่ห่างไกลจนเธอปลอดภัย
ควนทิน แอล. คุก	(62) คุณลุงของควนทิน แอล. คุก เสียชีวิตในหน้าที่ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 สมาชิกศาสนจักรชาวซามัวต้องการสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของตนเองและเข้าพบแพทย์เพื่อทราบถึงปัญหาสุขภาพ
เชอริล เอ. เอสพลิน	(8) เชอริล เอ. เอสพลิน เข้าร่วมการประชุมที่พี่น้องสตรีเรียนรู้ว่าความจริงและพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้พลังแก่บ้านและครอบครัวเพื่อต้านทานความชั่วร้าย พี่สาวคุณตาทวดของเชอริล เอ. เอสพลิน ได้รับการคลายอย่างแรงกล้าเกี่ยวกับการแบ่งปันประจักษ์ญาณของเธอ
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(17) พระวิญญาณบริสุทธิ์นำการลอบโยนและหลั่งมาสู่พ่อแม่ที่โศกเศร้ากับลูกชายตัวน้อยที่เสียชีวิตในอุบัติเหตุ (22) เฮนรี่ บี. อายริงก์ รู้สึกถึงพรที่ว่าเงินบริจาคคอดอาหารของท่านอาจได้ช่วยวิสุทธิชนในวานูอาตูที่ถูกทำลายล้างโดยพายุไซโคลนเขตร้อน สตรีคนหนึ่งสานักคุณสำหรับเงินบริจาคคอดอาหารที่ช่วยเหลือเธอและสมาชิกศาสนจักรคนอื่นๆ ระหว่างสงครามกลางเมืองในเซียร์ราลีโอน (84) ขณะที่ยังเยาว์วัย เฮนรี่ บี. อายริงก์ วัย 13 ปีปรับเงินบริจาคคอดอาหาร ชายคนหนึ่งไล่ท่านกลับไป เฮนรี่ บี. อายริงก์ ได้รับการคลายให้พระเด็กที่บาดเจ็บให้มีชีวิตอยู่ต่อไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลดปล่อยให้ชายที่กำลังจะตายรับใช้ในกิจการเรียกและให้เขามีโอกาสสัมผัสกับพระคัมภีร์ของอัครทูต
แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน	(77) คุณพ่อของแลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน ให้เหรียญเงินหนึ่งดอลลาร์แก่ท่านเพื่อเตือนใจถึงจุดหมายนิรันดร์ของท่าน แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน เดิน 50 ไมล์ (80 กม.) ภายใน 19 ชั่วโมงกับลูกชาย
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์	(104) ชายหนุ่มช่วยชีวิตพี่ชายจากการตกหน้าผาชันโดยคว้าข้อมือพี่ชายและดึงขึ้นมาสู่ที่ปลอดภัย
โธมัส เอส. มอนสัน	(88) ในฐานะมัคทายก โธมัส เอส. มอนสัน รู้สึกได้รับพรเมื่อท่านนำศิโรตถ์ไปให้ชายที่เจ็บป่วย โธมัส เอส. มอนสัน พัฒนาความรักที่มีต่อพระคัมภีร์มอรมอนหลังจากเยี่ยมหลุมฝังศพมารดาในแอริโซนา สมัยอยู่ในกองทัพเรือ โธมัส เอส. มอนสัน ให้พรฐานะปุโรหิตแก่เพื่อน ซึ่งหายจากการเจ็บป่วย (91) หลังจากสวดอ้อนวอนในพระวิหารเกี่ยวกับการกลับไปรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ชายหนุ่มได้รับความเชื่อมั่นจากอดีตผู้สอนศาสนาที่รับใช้ในคณะเผยแผ่เดียวกัน
เมรินท์ เอช. นีลสัน	(101) เมรินท์ เอช. นีลสัน และสมาชิกในครอบครัวรักสมาชิกครอบครัวที่แข็งขันน้อยอย่างอดทนจนเขากลับเข้ามาในศาสนจักร
บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน	(14) หญิงสาวในอิตาลีในปี 1850 ยืนหยัดต่อหน้าฝูงชน บุตรสาวของบอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน ปกป้องความเป็นมารดาที่โรงเรียนของลูก
บอยด์ เค. แพคเกอร์	(26) บอยด์ เค. แพคเกอร์ ยืนรอนอกห้องเรียนในวิทยาลัยของดอนน่า สมิต ภรรยาในอนาคตเพื่อรอรับลูกที่กับจุมพิตจากเธอ
เควิน ดับเบิลยู. เพียร์สัน	(114) ประธานเชิเบอร์ เจ. แกรนท์ สวดอ้อนวอนให้ท่านยังคงซื่อสัตย์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ เควิน ดับเบิลยู. เพียร์สันออกจากงานเพื่อรับการเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่
ราฟาเอล อี. ฟิโน	(117) ลูกๆ ของราฟาเอล อี. ฟิโน เรียนรู้ที่จะชื่นชมมุมมองจากรายการทีวีและการต่อภาพจิ๊กซอว์ เด็กชายคนหนึ่งถามไม่เคเลแองเงโลว่าเขารู้ได้อย่างไรว่ารูปปั้นของดาวิดอยู่ในก้อนหินอ่อน
เดล จี. เรนลันด์	(56) คุณแม่ในแอฟริกาใต้สอนบุตรสาวถึงความอดกลั้น ผู้สอนศาสนาได้รับความประทับใจซึ่งช่วยให้เขาอดทนกับคู่ของเขา
ไมเคิล ที. ริงก์วูด	(59) ไมเคิล ที. ริงก์วูด เรียนรู้ในงานเผยแผ่และในเขมินารีว่าการรับใช้ที่มีค่ามากที่สุดโดยปกติแล้วมีเพียงพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงรับใช้
โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาติ	(126) โจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาติ ยกระดับตนเองออกจากสภาวะการฉวยงานโดยได้รับการศึกษาที่ดี
อูลิสส์ ฮาวเรส	(70) มัคทายกคนหนึ่งเตือนเพื่อนร่วมชั้นเรียนเกี่ยวกับสื่อลามก อูลิสส์ ฮาวเรส เรียนรู้ในงานเผยแผ่ว่าความชั่วร้ายไม่สามารถทำลายอำนาจแห่งประจักษ์พยานของสานุศิษย์
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์	(11) แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์ ไปเยี่ยมสตรีชาวพื้นเมืองอเมริกันในแอริโซนา สหรัฐอเมริกา ผู้มองตนเองเป็นคุณยายให้กับทุกคน
ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ	(80) ผู้ปกครองเขตหนึ่งในรัสเซียรวบรวมชาวบ้านและสร้างจากด้านหน้าร้านค้าเพื่อสร้างความประทับใจให้แก่คณะทูตที่มาเยือน ผู้นำเขตตั้งเป้าหมายที่มุ่งเน้นการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา
โรสแมรี เอ็ม. วิทซอม	(93) สตรีที่แข็งขันน้อยสุดประจำศรัทธาของเธออีกครั้งหลังศึกษาพระกิตติคุณ ท่านพระคัมภีร์มอรมอน และได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัวและในวอร์ด
ฮอร์ก เอฟ. เซบาโยส	(123) คุณพ่อของฮอร์ก เอฟ. เซบาโยส วัย 12 ปีอนุญาตให้ท่านเข้าร่วมศาสนจักร คู่สามีภรรยาที่ซื่อสัตย์ยอมรับพระประสงค์ของพระบิดานบนสวรรค์เมื่อทารกน้อยของพวกเขาสิ้นชีวิต ให้การประชุมใหญ่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา

ให้การประชุมใหญ่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเรา

ท่านอาจพิจารณาใช้กิจกรรมและคำถามเหล่านี้เพื่อเปิดประเด็นการสนทนากันเป็นครอบครัว หรือไว้ไตร่ตรองส่วนตัว

สำหรับเด็ก

- เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตเนอร์ แห่งโคเวรัมม์อัครสาวกสิบสองเล่ม่าเรื่องราวของการที่ท่านรู้สึกกลัวหลังจากทำกระจกหน้าต่างร้านค้าใกล้บ้านแตกโดยไม่ตั้งใจ (หน้า 46) จากนั้นท่านสอนว่าเมื่อเรามองไปที่พระเยซูคริสต์และติดตามพระองค์ เราจะรู้สึกถึงสันติสุขแทนความกลัวได้ ท่านทำอะไรในแต่ละวันเพื่อช่วยให้ลูกของท่านมองไปที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ท่านจะสอนพวกเขาให้มุ่งหน้าในพระคริสต์อย่างไรแม้ในเวลาที่ยากลำบาก
- ชิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ดัน ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ เล่าถึงครอบครัวที่ย้ายเข้าบ้านใหม่ที่ไม่รั้วรอบสนามหญ้า (หน้า 29) คุณพ่อทำเครื่องหมายเขตรั้วด้วยเชือกและบอกลูกว่าพวกเขาจะปลอดภัยถ้าอยู่ด้านในของเชือก ลูกๆ เชื้อฟัง

ถึงแม้ลูกบอลจะกระเด็นเลยเชือกออกไปก็ตาม บิดามารดาจะช่วยให้ลูกปลอดภัยได้อย่างไร พรจากการฟังบิดามารดาทำอะไรบ้าง พระบิดาบนสวรรค์ทรงกำหนดขอบเขตอะไรให้เราบ้าง

- อธิการเจรالد คอสเซ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายอัครการควบคุม เล่าเรื่องราวของชายสามคนในแอฟริกาที่เดินเป็นเวลาสองสัปดาห์ในเส้นทางที่เต็มไปด้วยโคลนเพื่อเข้าร่วมการประชุมท้องถิ่น (หน้า 98) พวกเขาอยู่ที่นั่นหนึ่งสัปดาห์เพื่อจะได้รับส่วนศีลระลึกก่อนกลับบ้าน จากนั้นพวกเขาขงล่องเต็มไปด้วยพระคัมภีร์ มอรมอนเทินบนศีรษะเพื่อนำไปให้คนในหมู่บ้านพวกเขา ท่านคิดว่าพระกิตติคุณเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมหรือไม่ ท่านเต็มใจเสียสละอะไรบ้างเพื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ

สำหรับเยาวชน

- คำปราศรัยมากมายในการประชุมใหญ่เน้นความสำคัญของครอบครัวและบ้าน ตัวอย่างเช่น ชิสเตอร์บอนนี่ แอล. ออสดาร์สัน ประธานเยาวชนหญิงสามัญ ขอให้สมาชิกศาสนจักร “ปกป้องบ้านเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์รองจากพระวิหารเท่านั้น” (หน้า 14) ท่านจะทำอะไรได้บ้างเพื่อปกป้องบ้าน ท่านจะช่วยให้บ้านท่านเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร
- เอ็ดเดอร์ริชเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโคเวรัมม์อัครสาวกสิบสองเล่ม่าเจตคติและความประพฤติของเราในวันสะบาโตเป็นสัญญาณระหว่างพระบิดาบนสวรรค์กับเรา (หน้า 129) ขณะท่านอ่านคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์เนลสัน ท่านอาจนึกถึงวันอาทิตย์ที่จะถึงนี้และถามตัวเองว่า “ฉันต้องการส่งสัญญาณอะไรให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้าน”
- เอ็ดเดอร์อูลิสเสส ซวาเรส แห่งสาวกเจ็ดสิบกล่าวเกี่ยวกับมัคนายกผู้ทำตามแบบอย่างของแม่ทัพโมโรไน (หน้า 70) เมื่อชายหนุ่มเห็นเพื่อนร่วมชั้นดูภาพสื่อลามกในโทรศัพท์มือถือ เขาบอกคนเหล่านั้นว่ากำลังทำผิดและควรหยุดสิ่งที่กำลังทำ เพื่อนคนหนึ่งหยุดทำสิ่งนั้น เราจะได้รับพลังในการเลือกสิ่งที่ดีได้อย่างไร เราจะรู้ได้อย่างไรว่าจะไปปลอดภัยสำหรับเราที่จะทำ
- อูปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สามารถทำให้รู้สึกมีอำนาจเพราะทำให้เข้าถึงข้อมูลและสื่อได้อย่างแทบไม่มีขีดจำกัด แต่ท่านเคยหยุดคิดและสงสัยไหมว่า สิ่งเหล่านี้ควบคุมท่านอยู่หรือไม่ เอ็ดเดอร์ไฮเซเอ. เทียเซียรา แห่งสาวกเจ็ดสิบกล่าว ว่า “เป็นการเติมพลังที่จะหยุดใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชั่วครู่” (หน้า 96) ลองดูเลือกวันหนึ่งในเร็วๆ นี้ที่จะเป็นวันปลอดอุปกรณ์ อาจดูเหมือนเป็นสิ่งสุดท้ายที่ท่านอยากจะทำ แต่ท่านจะแปลกใจกับเวลาที่ท่านมีมากขึ้นในการพูดคุยและสร้างความทรงจำกับเพื่อนและครอบครัว
- การอดอาหารเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งใน

การเริ่มจริงจังกับพลังทางวิญญาณ
 ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่
 หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด เตือนความจำ
 เราว่าการอดอาหารและการสวดอ้อนวอน
 เพิ่มความเข้มแข็งให้พระเยซูต่อการล่อ
 ลวงของซาตานขณะที่พระผู้ช่วยให้รอด
 ทรงอยู่ในแดนทูลกันดาร (หน้า 22) ใน
 วันอาทิตย์อดอาหารคราวหน้า ขอให้
 พยายามทำตามแบบอย่างของพระเยซู
 และอดอาหารอย่างมีจุดประสงค์ ท่านจะ
 ได้รับความช่วยเหลือและความคุ้มครอง
 จากสวรรค์ด้วย

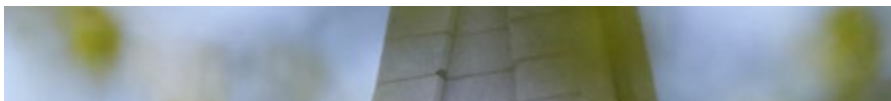
สำหรับผู้ใหญ่

- ผู้พูดในการประชุมใหญ่หลายท่านกล่าวถึง
 ความสำคัญของการแต่งงานและครอบครัว
 ในสังคมและในแผนแห่งความรอด ท่าน
 อาจตอบคำถามหัวข้อที่ซิสเตอร์เบอร์ตัน
 ถามในหน้า 31 และไตร่ตรองพร้อมกับการ
 สวดอ้อนวอนว่าท่านจะอุ้มชูและรัก
 ผู้ที่อยู่ใกล้ท่านที่สุดให้มากขึ้นได้อย่างไร
 สนทนาเป็นครอบครัวว่าท่านจะให้บ้าน
 ท่านมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเยซูคริสต์ให้
 มากขึ้นได้อย่างไรและท่านจะสนับสนุน
 กันและกันให้ดีขึ้นได้อย่างไร
- ประธานโรมัส เอ. มอนสันเตือนความจำ
 เราถึงพรที่เกิดจากการมนัสการในพระ-
 วิหาร รวมทั้งความเข้มแข็งทาง
 วิญญาณ สันติสุข และพลังใน
 การเอาชนะการล่อลวงและการ
 ทดลอง (หน้า 91)
 “ขณะเข้าพระวิหาร” ท่านกล่าว
 “เราจะเกิดความเข้มแข็งทาง
 วิญญาณและความรู้สึกถึง
 สันติสุขได้ซึ่งอยู่เหนือความรู้สึก
 อื่นที่เข้ามาในใจมนุษย์ได้” ท่าน
 สามารถทำสิ่งใดเพื่อทำให้การ
 เข้าพระวิหารของท่านมีความ
 หมายมากขึ้น
- ศรัทธาในพระเยซูคริสต์คือหลัก
 ธรรมแห่งการกระทำ “เราจะไม่
 เชื่อในพระผู้ช่วยให้รอดและ

พระกิตติคุณของพระองค์โดยบังเอิญเช่น
 เดียวกับที่เราจะไม่บังเอิญสวดอ้อนวอน
 หรือจ่ายส่วนสิบ” เอ็ดเดอร์แอล. วิทนีเย
 เคลย์ตัน แห่งฝ่ายประธานโครัมสาวก
 เจ็ดสิบกล่าว “เราเลือกที่จะเชื่อด้วยความ
 กระตือรือร้น” (หน้า 36) ขณะอ่านคำ
 ปราศรัยของท่านและคำปราศรัยของ
 เอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โยคส์ แห่งโครัม
 อัครสาวกสิบสอง (หน้า 32), โรสแมรี เอ็ม.
 วิกซอม ประธานปฐมวัยสามัญ (หน้า 93),
 อธิการเจราลด์ คอสเซ (หน้า 98), และ
 เอ็ดเดอร์ควิน ดับเบิลยู. เพียร์สัน แห่ง
 สาวกเจ็ดสิบ (หน้า 114) ขอให้พิจารณา
 ทำรายการวิธีเพิ่มความเข้มแข็งให้ศรัทธา
 ของท่านในพระเยซูคริสต์และพระกิตติคุณ
 ของพระองค์ จากนั้นทำรายการพรที่

- สัญญาไว้ซึ่งเกิดจากศรัทธาที่เพิ่มขึ้น
- เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่ง
 โครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่าการชดใช้
 และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระผู้ช่วย-
 ให้รอดประกอบเป็น “ปรากฏการณ์ของ
 ความรักบริสุทธิ์ที่เกริกก้องที่สุดที่เคยมี
 มาในประวัติศาสตร์โลกนี้” (หน้า 104)
 ความคิด ถ้อยคำ และการกระทำของท่าน
 สามารถสะท้อนได้ดียิ่งขึ้นถึงความชื่นชม
 ที่ท่านมีต่อสิ่งที่พระผู้ช่วยให้รอดทรง
 กระทำได้อย่างไร
 - ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกทอร์ฟ ที่ปรึกษา
 ที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด อธิบายถึงของ
 ประธานแห่งพระคุณอันน่าอัศจรรย์และ
 ความสำคัญของการเชื่อฟังและการกลับ
 ใจ “โดยพยายามเข้าใจของประธานแห่ง
 พระคุณจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจและ
 สุดความนึกคิดทำให้เรามีเหตุผลมากขึ้น
 ที่จะรักและเชื่อฟังพระบิดาบนสวรรค์ด้วย
 ความสุภาพอ่อนน้อมและสำนึกคุณ” ท่าน
 กล่าว (หน้า 107) พิจารณาที่จะศึกษา
 ต่อเกี่ยวกับพระคุณโดยอ่าน โรม 3:23;
 6:1-4; 2 โนไฟ 25:23, 26; โมไซยาห์ 2:21;
 5:2; 27:25; แอลมา 34:10, 15; อีเธอร์
 12:27; และ โมโรไน 10:32 ■

ประกาศสร้างพระวิหารใหม่สามแห่ง

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันประกาศระหว่างการประชุมใหญ่สามัญภาคเช้าวันอาทิตย์ว่าศาสนจักรวางแผนให้มีพระวิหารที่ ปอร์โตแปรังซ์ เฮติ, อาบิตัน โอเวอร์โคสต์ และกรุงเทพฯ ประเทศไทย ในแต่ละกรณี พระวิหารดังกล่าวจะสร้างขึ้นเป็นแห่งแรกในประเทศนั้น สถานที่ก่อสร้างพระวิหารที่แน่นอนจะประกาศให้ทราบภายหลัง

“ช่างมีพรอันน่าอัศจรรย์รอคอยสมาชิกที่ชื่อสัตย์ในพื้นที่เหล่านี้ และแน่นอนว่าในทุก

พื้นที่ไม่ว่าพระวิหารจะตั้งอยู่ที่ใดก็ตามทั่วโลก” ประธานมอนสันกล่าว

พระวิหารปอร์โตแปรังซ์ เฮติ

เฮติเป็นบ้านของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมากกว่า 20,000 คนในประเทศที่มีประชากรประมาณ 10 ล้านคน งานเผยแผ่ศาสนาเริ่มอย่างเป็นทางการในปี 1980 พระวิหารที่ใกล้ที่สุดคือพระวิหารซานโตโดมิงโก สาธารณรัฐโดมินิกัน ถึงแม้จะอยู่บนเกาะเดียวกัน แต่พระวิหารก็ใช้เวลาเดินทางเกือบหนึ่งวัน

พระวิหารอาบิตัน โอเวอร์โคสต์

โอเวอร์โคสต์เป็นบ้านของสมาชิกศาสนจักรมากกว่า 27,000 คนในประเทศที่มีประชากรประมาณ 20 ล้านคน งานเผยแผ่ศาสนาเริ่มอย่างเป็นทางการในปี 1988 พระวิหารที่ใกล้ที่สุดคือพระวิหารอักกรา กานา ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 340 ไมล์ (550 กิโลเมตร)

พระวิหารกรุงเทพ ประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นบ้านของวิสุทธิชนยุคสุดท้ายประมาณ 19,000 คนในประเทศที่มีประชากร 67 ล้านคนโดยประมาณ ศาสนจักรจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการในประเทศไทยเมื่อปี 1966 พระวิหารกรุงเทพ ประเทศไทยจะรับใช้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในประเทศไทยและทุกประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เช่นกัน ปัจจุบันพระวิหารที่อยู่ใกล้ประเทศไทยมากที่สุดคือพระวิหารฮ่องกง จีน อยู่ห่างออกไปมากกว่า 1,000 ไมล์ (1,610 กิโลเมตร)

ข่าวพระวิหารเพิ่มเติม

ศาสนจักรประกาศกำหนดการโอเพ่นเฮาส์ การเฉลิมฉลองทางวัฒนธรรม และวันเปิดดำเนินการสำหรับพระวิหารห้าแห่งในปี 2015 ที่กอร์โดบา อาร์เจนตินา; เพย์สัน ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา; ตรูฮีโย เปรู; อินเดียนแนโพลิส, อินดีแอนา สหรัฐอเมริกา; และตีฮัวนา เม็กซิโก พระวิหารเม็กซิโกซิตี เม็กซิโกที่ได้รับการบูรณะต่อเติมจะอุทิศซ้ำในปี 2015 เช่นกัน สำหรับสองปีที่ผ่านมา ศาสนจักรมุ่งเน้นเป็นพิเศษในด้านความพยายามดำเนินงานก่อสร้างพระวิหารที่ประกาศไว้ก่อนหน้านี้ให้แล้วเสร็จ นอกเหนือจากพระวิหารใหม่ 3 แห่ง มีพระวิหาร 144 แห่งเปิดดำเนินการ, 5 แห่งได้รับการบูรณะ, 13 แห่งกำลังดำเนินการก่อสร้างและอีก 13 แห่งที่ประกาศไว้ก่อนหน้านี้อยู่ในระยะเตรียมการตามขั้นตอนต่างๆ เพื่อเริ่มการก่อสร้าง ■

สนับสนุนผู้นำ คนใหม่

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ห้าท่านได้รับการสนับสนุนระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ เพื่อรับใช้ในควอร์มที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ทั้งห้าท่านคือ เอ็ดเดอร์คิม บี. คาร์ก, เอ็ดเดอร์อัลเลน ดี. เฮย์นี่, เอ็ดเดอร์วอน จี. คีทซ์, เอ็ดเดอร์ฮิวโก มอนโทยา และ เอ็ดเดอร์เวริน พี. สแตนฟีลด์

มีการสนับสนุนฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญชุดใหม่ด้วย สตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวน จะรับใช้เป็นประธาน ดักลาส ดี. โฮล์มส์ เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งและมอนเท โจเซฟ บรฟ เป็นที่ปรึกษาที่สอง

ที่ปรึกษาคนใหม่ในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญได้รับการสนับสนุนเช่นกัน แมรีอาร์. เดอร์แฮม ได้รับเรียกให้รับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สอง โรสแมรี เอ็ม. วิทคอม จะยังคงรับใช้เป็นประธาน และเชอริล เอ. เอสพลิน ผู้ที่ก่อนหน้านี้รับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สอง ปัจจุบันจะรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ชีวประวัติของผู้นำที่เพิ่งได้รับเรียกจะมีอยู่ในหน้า 140-144 ■

ประธานอายุริงก์ เข้าร่วมการประชุม สุดยอดวาติกัน

ประธานเฮนรี่ บี.อายุริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดเรียกร้องให้มี “การฟื้นฟู การแต่งงานที่มีความสุข” ระหว่างการประชุมสุดยอดทางศาสนานานาชาติที่นครรัฐวาติกันซึ่งจัดโดยศาสนจักรนิกายคาทอลิกเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน ค.ศ. 2014 งานนี้มีชื่อว่า “ความสัมพันธ์ที่พึงพากันของชายและหญิง” ซึ่งทำให้ผู้นำทางศาสนาจาก 14 นิกายและ 23 ประเทศมาอยู่รวมกัน

“ชายและหญิงเป็นหนึ่งเดียวกันในการแต่งงาน โดยมีอำนาจจากเบื้องบนสร้างสรรค์ความสุขให้แก่ตนเอง แก่ครอบครัว และผู้คนที่อยู่รอบข้างพวกเขา” ประธานอายุริงก์กล่าว ■

พระคัมภีร์มอรมอน ใน 110 ภาษา

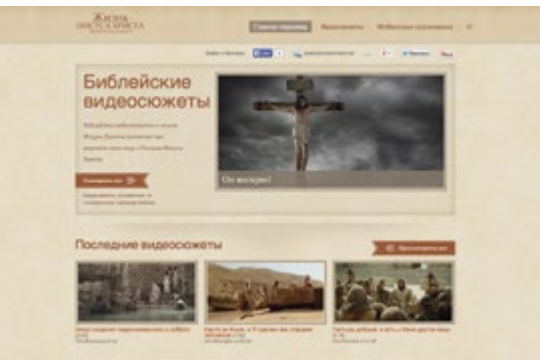
ชุดโครงการจัดพิมพ์ล่าสุดเป็นภาษาคอสโร จึงทำให้ปัจจุบันพระคัมภีร์มอรมอนได้รับการแปลถึง 110 ภาษา คอสโรเป็นเกาะหนึ่งในสหพันธรัฐไมโครนีเชีย

พระคัมภีร์มอรมอนฉบับพิมพ์ภาษาคอสโรจะมีในเดือนกรกฎาคม 2015 ฉบับดิจิทัลมีอยู่ที่ LDS.org รวมทั้งใน Gospel Library และแอปพระคัมภีร์มอรมอนบนมือถือ เมื่อเดือนมีนาคม ปัจจุบันศาสนจักรเปิดตัวพระคัมภีร์ฉบับดิจิทัลพร้อมกันกับต้นฉบับที่ส่งให้โรงพิมพ์จัดพิมพ์เป็นหนังสือ จึงทำให้พระคัมภีร์ที่เพิ่งแปลเสร็จมีให้สมาชิกใช้งานได้เร็วขึ้น

ศาสนจักรจะประกาศการแปลพระคัมภีร์ใหม่อีกหลายภาษาในช่วงเวลาสองปีข้างหน้า การแปลใหม่อีกสามภาษาของพระคัมภีร์มอรมอนและการแปลเพิ่มเติมอีกห้าภาษาของพระคัมภีร์ฉบับรวมสามเล่ม (พระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่าที่จัดพิมพ์เป็นเล่มเดียว) จะจัดพิมพ์ในปี 2015 เพียงปีเดียว ทั้งนี้

ศาสนจักรจะแจ้งให้สมาชิกที่พูดภาษาเหล่านั้นทราบเมื่อมีการจัดพิมพ์ในฉบับดิจิทัล ■

เสริมสร้างศรัทธาด้วย วีดิทัศน์พระคัมภีร์ ไบเบิล

ปีนี้ท่านสามารถช่วยเสริมสร้างศรัทธาในพระเยซูคริสต์—ของท่านเองและผู้อื่น—โดยการชมและแบ่งปัน *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (วีดิทัศน์พระคัมภีร์ไบเบิลเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์) ที่ BibleVideos.org และบนแอปวีดิทัศน์พระคัมภีร์ไบเบิล

แหล่งข้อมูลในการเสริมสร้างศรัทธาเหล่านี้มีให้ศาสนาอื่นๆ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้เนื่องจากความพยายามในการแบ่งปันข่าวสารของพระเจ้า—ผู้ช่วยให้รอดในวงกว้างตลอดทั่วทั้งโลกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อช่วยให้ผู้ชมรู้สึกถึงความรักของพระองค์และเป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขาต้องการเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น

ศาสนจักรผลิตวีดิทัศน์พระคัมภีร์ไบเบิลมากกว่า 92 ตอนในช่วงเวลาสามปีที่ผ่านมา และจำนวนเกินกว่าครึ่งได้รับการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสเปน โปรตุเกส อิตาลี ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมัน เกาหลี ญี่ปุ่น และจีน ■

คำถาม & คำตอบกับเอลเดอร์และซิสเตอร์เบดนาร์

ปขอเชิญเยาวชนทั่วโลกมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดสดภาคการประชุมคำถามและคำตอบ ปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับเอลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์แห่งโคออร์ดิเนตอร์สาวกสิบสองพร้อมด้วยซูซาน ภรรยาของท่าน

เยาวชนสามารถเข้าร่วมการแชทโต้ตอบในวันที่ 12 พฤษภาคม ปี 2015 เวลา 18.00 น ตามเวลาออมแสงเขตภูเขาโดยชมการส่งสัญญาณถ่ายทอดที่ LDS.org, หน้าเฟซบุค LDS Youth, ไซต์กิจกรรมเยาวชน (lds.org/youth/activities), หรือนำยูทูปของ Mormon Channel การถ่ายทอดจะแปลสดเป็นภาษาสเปน โปรตุเกส อิตาลี เยอรมัน ฝรั่งเศส รัสเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น และจีน

ขอให้เยาวชนส่งคำถามไปที่ไซต์กิจกรรม

เยาวชนทั้งก่อนและระหว่างการถ่ายทอดเยาวชนสามารถติดตามการสนทนาด้วย #LDSface2face

“ขณะที่เยาวชนเตรียมตัวรับชมการถ่ายทอดนี้ เราสันับสนุนให้เยาวชนแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณในการไตร่ตรองว่าพวกเขาจะถามคำถามอะไร” เอลเดอร์เบดนาร์กล่าว “ขณะที่เรามีพระวิญญาณอยู่กับเรา เราทุกคนจะเรียนรู้ไปด้วยกัน” ■

การประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณสำหรับ คนหนุ่มสาว

บอิลเดอร์ลินน์ จี. รอบบินส์แห่งฝ่ายประธานสาวกเจ็ดสิบจะพูดระหว่างการประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกสำหรับคนหนุ่มสาวซึ่งจะถ่ายทอดในวันอาทิตย์ที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 2015 เวลา 18.00 น. เวลาออมแสงเขตภูเขา การถ่ายทอดจะเป็นการประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณทั่วโลกครั้งที่สองจากสามครั้งที่จะวางแผนไว้สำหรับปี 2015

ขอเชิญคนหนุ่มสาว (อายุ 18 ถึง 30 ปี) ทุกคนและนักเรียนที่กำลังจะจบชั้นมัธยมปลายหรือเทียบเท่าเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ การถ่ายทอดดังกล่าวจะดำเนินการผ่านระบบดาวเทียมของศาสนจักรอินเทอร์เน็ต และสื่ออื่นๆ เนื้อหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณมีอยู่ที่ devotionals.lds.org ■

เว็บไซต์เกี่ยวกับการรับใช้

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายกำลังทำอะไรเพื่อทำให้ชุมชนที่พวกเขาอาศัยอยู่ดีขึ้น ค้นหาโดยไปที่ MormonNewsroom.org ต่อไปนี่เป็นตัวอย่างบางเรื่องจากการโพสต์เมื่อเร็วๆ นี้ที่เว็บไซต์ห้องข่าวนานาชาติ

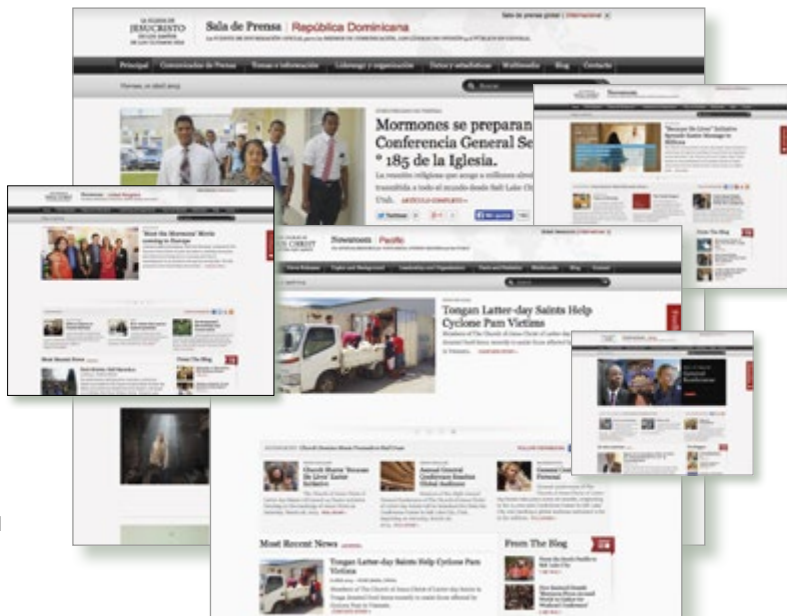
นิวซีแลนด์และวานูอาตู

เมื่อพายุไซโคลนแพมพัดกระหน่ำประเทศหมู่เกาะแปซิฟิกขนาดเล็กของวานูอาตู วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในโอกแลนด์ นิวซีแลนด์—พร้อมกับความช่วยเหลือจากหน่วยงานเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักร—รวมตัวกันไปช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากพายุ พวกเขาบรรจุน้ำ 2,000 กาลังเพื่อช่วยประชากรที่ได้รับผลกระทบให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ภาชนะแต่ละกล่องประกอบด้วยแป้ง ข้าว ผลไม้กระป๋อง ถั่ว คอโรนบีฟปลา แครกเกอร์ ลูกเกด บะหมี่ นมผงรส

ชอกโกแลต และที่ปิดกระป๋อง ภาชนะสามารถใช้สำหรับจุดประสงค์อื่นได้ เช่นใช้บรรจุน้ำ

สาธารณรัฐโดมินิกันและแคนาดา

ในสาธารณรัฐโดมินิกันและแคนาดา สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเข้าร่วมฉลองวันสตรีสากล ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากองค์การสหประชาชาติสตรี 1,200 กว่าคนชุมนุมกันในอาคารประชุมศาสนจักรในหลายพื้นที่ของสาธารณรัฐโดมินิกันเพื่อยกย่องสตรีสำหรับการกระทำคุณประโยชน์ให้แก่โลกในหลายๆ ด้าน ผู้นำทางศาสนาชุมชน และการทหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ ซึ่งรวมถึงโปรแกรมดนตรีและการปราศรัย

ในแคนาดา สตรีวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเฉลิมฉลองวันนี้โดยแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์ และให้ข้อสังเกตว่าสมาคมนี้เป็น “ยานพาหนะคันมหึมาสำหรับการรับใช้ทั่วโลก”

สหราชอาณาจักร

เป้าหมายในเบื้องต้นของพวกเขาคือเย็บเสื้อผ้า 100 ชุดให้เด็กยากไร้ในแอฟริกา แต่เมื่อพวกเขาทำเสร็จ สตรีจากวอร์ตคอคเวนท์ในอังกฤษเย็บเสื้อผ้าได้มากกว่า 230 ชุด ชุดเรียงงายที่ทำจากปลอกหมอนทำเสร็จได้ง่าย สมาชิกสตรีคนหนึ่งไม่เคยเย็บผ้ามาก่อน สามารถเย็บได้ 3 ชุด

อาร์คันซอ สหรัฐอเมริกา

ประชาชนกว่า 600 คนเข้าร่วมการประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณต่างศาสนาในชุมชน โดยมีหัวข้อคือเสรีภาพทางศาสนาซึ่งจัดโดยสเตลลิตเตลลอค อาร์คันซอ ผู้เข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ประกอบด้วยตัวแทนจากชุมชนคาทอลิก เมโธดิสต์ อิสลามและเจ้าหน้าที่จากสถานีวิทยุอีวานเจลิส กิจกรรมสหศาสนาประกอบด้วยข้อความทางวิดีโอจากผู้แทนผู้ว่าการรัฐและการสวดอ้อนวอนปิดจากวุฒิสมาชิกรัฐ โดยทั้งสองท่านเป็นแบบทิสต์ ผู้จัดงานกล่าวว่ากิจกรรมนี้สร้าง “สะพานเชื่อมความเข้าใจ”

LDS.org ที่ใช้งานง่ายกว่าเดิม

LDS.org จะมีโครงสร้างเมนูใหม่และการใช้งานที่ปรับปรุงใหม่ในเดือนพฤษภาคมนี้ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของศาสนจักรครั้งล่าสุดทำให้เว็บไซต์อย่างเป็นทางการของศาสนจักรมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้นและใช้งานได้ง่ายขึ้น

นักพัฒนาและนักออกแบบรวบรวมความคิดเห็นของผู้ใช้เป็นเวลาหลายปี

โดยมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อสร้างเมนูให้มีความคิดริเริ่มมากขึ้น การทดสอบแสดงว่าการใช้งานแบบใหม่ทำให้คนพบเนื้อหาและแหล่งช่วยได้ง่ายขึ้นมากทีเดียว

มีวิดิทัศน์ให้รับชมการใช้ LDS.org เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้สมาชิกปรับตัวเข้ากับการจัดรูปแบบใหม่

บันทึกนิมิตแรก

บันทึกที่เกิดขึ้นโดยตรงสี่เรื่องของนิมิตแรก เขียนโดย โจเซฟ สมิธ ปัจจุบันมีอยู่ 10 ภาษา สามารถเข้าไปอ่านบันทึกเหล่านี้ได้ที่ josephsmithpapers.org ซึ่งผู้ชมทางออนไลน์สามารถเข้าถึงเอกสารและต้นฉบับบันทึกประจำวันได้เช่นกัน

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ปี 2015 จนถึงเดือนตุลาคม ปี 2015 บทเรียนฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ในวันอาทิตย์ที่สี่ควรเตรียมจากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ปี 2015 หนึ่งเรื่องหรือมากกว่านั้น ในเดือนตุลาคม ปี 2015 ท่านอาจเลือกคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่เดือนเมษายน ปี 2015 หรือเดือนตุลาคม ปี 2015 ประธานสแตคและประธานท้องถิ่นควรเลือกว่าจะใช้คำปราศรัยเรื่องใดในเขตของตน หรืออาจมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบนี้ให้อธิการและประธานสาขาเป็นผู้เลือก

ขอให้ผู้เข้าเรียนบทเรียนวันอาทิตย์ที่สี่ศึกษาคำปราศรัยที่เลือกไว้ล่วงหน้า คำปราศรัยการประชุมใหญ่มีให้อ่านหลายภาษาที่ conference.lds.org

เอลเดอร์คิม บี. คลาร์ก

โครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ

การศึกษาตลอดชีวิต—ในฐานะนักเรียนและครู—จะช่วยให้เอลเดอร์คิม ไบรซ์ คลาร์กในงานมอบหมายใหม่ของท่านในโครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ โดยที่ได้รับการสนับสนุนในวันที่ 4 เมษายน ปี 2015 เอลเดอร์คลาร์กจะเริ่มการรับใช้ของท่านเพียงไม่กี่สัปดาห์หลังจากเสร็จสิ้นงานมอบหมายในฐานะอธิการคิมมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์—ไอดาโฮ

“ข้าพเจ้าอยู่ในโรงเรียนตั้งแต่อายุห้าขวบ” สาวกเจ็ดสิบที่เพิ่งได้รับเรียกกล่าว “ข้าพเจ้ารักการเรียนรู้และการสอน”

ท่านเกิดที่ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 1949 เป็นบุตรของเมอร์ลินและเฮเลน มาร์ คลาร์ก โดยเป็นบุตรคนโตในบรรดาบุตรสามคน ท่านใช้เวลาช่วงวัยเด็กในซอลท์เลคซิตี จนกระทั่งอายุ 11 ขวบ เมื่อบิดาของท่านรับทำงานในสโตนไปแคนวอชิงตัน

ถึงแม้ท่านวางแผนว่าจะศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ในโคโรนา ยูทาห์ แต่เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ท่านรู้สึกว่าการแสวงหาทางเลือกอื่นและตัดสินใจสมัครเรียนที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดในแมสซาชูเซตส์—สถานที่ซึ่งกลายเป็นบ้านของท่าน นานกว่าสามทศวรรษ

หลังจากจบการศึกษาปีที่หนึ่งในฮาร์วาร์ด เอลเดอร์คลาร์กรับใช้ในคณะเผยแผ่เยอรมันตอนใต้จากปี 1968 ถึง ปี 1970 หลังจากกลับบ้านท่านศึกษาต่อที่วิทยาลัย ซึ่งไม่นานท่านพบกับซู ลอร์เรียน ฮันท์ในวอร์ดของท่าน ทั้งสองแต่งงานกันไม่กี่เดือนหลังจากนั้นในวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 1971 พวกท่านมีบุตรเจ็ดคน

ทันทีที่แต่งงาน คู่สามีภรรยาย้ายไปที่เซตบอสตัน แมสซาชูเซตส์ ซึ่งเอลเดอร์คลาร์กลงทะเบียนเรียนที่ฮาร์วาร์ดอีกครั้ง

ท่านได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต—ทั้งหมดในสาขาเศรษฐศาสตร์ เอลเดอร์คลาร์กเป็นอาจารย์ในคณะบริหารธุรกิจ ฮาร์วาร์ดเมื่อปี 1978 และต่อมาได้รับแต่งตั้งเป็นคณบดีในปี 1995 ในปี 2005 ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นอธิการบดีของวิทยาลัย—ไอดาโฮ ซึ่งท่านดำรงตำแหน่งเกือบหนึ่งทศวรรษ

เอลเดอร์คลาร์กเคยรับใช้เป็นประธานโครัมเอลเดอร์ เลขาธิการวอร์ด ที่ปรึกษาในฝ่ายอธิการ อธิการ สมาชิกสภาสูง ที่ปรึกษาประธานเผยแผ่สแตค และสาวกเจ็ดสิบภาค

เอ็ลเดอรัอัลเลน ดี. เฮย์นี่

โควรัมที่หนึ่งแห่งสววกเจ็ดสิบ

เอ็ลเดอรัอัลเลน ดี. เฮย์นี่ได้รับการสนับสนุนเป็นสมาชิกโควรัมที่หนึ่งแห่งสววกเจ็ดสิบเมื่อวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2015

เอ็ลเดอรัเฮย์นี่เกิดเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม ค.ศ. 1958 เป็นบุตรของแวน ลอยด์และซาราห์ ลูลู ลิวอิส เฮย์นี่

ท่านเกิดที่โลแกน ยูทาห์ แต่ใช้เวลาในวัยเด็กของท่านที่เมืองอื่นในยูทาห์ตอนเหนือและในซิลิคอนแวลลีย์ แคลิฟอร์เนีย ท่านเรียนที่โรงเรียนประถมศึกษาห้าแห่ง เรียนมัธยมต้นสองแห่ง และในที่สุดท่านศึกษาต่อชั้นมัธยมปลายในบาวติฟูล ยูทาห์

จากประสบการณ์อันหลากหลายนี้ “สอนข้าพเจ้าถึงบทเรียนสำคัญยิ่งเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จะชื่นชมคนทุกคน” ท่านกล่าว “เพราะดูเหมือนว่าทุกปีข้าพเจ้ากำลังเปลี่ยนสถานที่และผูกมิตรกับเพื่อนใหม่ครั้งแล้วครั้งเล่า สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าชอบเกี่ยวกับศาสนจักรคือศาสนจักรเปิดโอกาสให้พบปะสนทนากับผู้คนและพบคุณค่าในภูมิหลัง ประสบการณ์ พรสวรรค์ และความสามารถที่แตกต่างกันของพวกเขา”

ท่านรับใช้ในคณะเผยแผ่อาร์เจนตินา กอริโดบา ตั้งแต่ปี 1977 ถึง 1979

โดยมีปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ เอ็ลเดอรัเฮย์นี่ศึกษาต่อจนได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตจากคณะนิติศาสตร์เจ. รูเบน คลาร์ก ของมหาวิทยาลัยในปี 1985

ท่านเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการศาล U.S. Ninth Circuit Court of Appeals ในแซนดีเอโก แคลิฟอร์เนียก่อนเข้าทำงานกับบริษัทกฎหมาย Latham and Watkins ในสำนักงานแซนดีเอโก เมื่อประมาณห้าปีก่อนท่านและน้องชายท่านตั้งบริษัทกฎหมายของพวกเขาเอง

เอ็ลเดอรัเฮย์นี่เคยรับใช้เป็นประธานโควรัมเอ็ลเดอรั ประธานเยาวชนชายวอร์ด ครูเซมินารี สมาชิกสภาสูง อธิการ ประธานสแตค และสววกเจ็ดสิบภาค

ท่านพบกับเดโบราห์ รูธ ฮอลล์ขณะเรียนที่บิวายยู และทั้งสองแต่งงานกันเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1983 ในพระวิหารซอลท์เลค ท่านทั้งสองมีบุตรหกคน

เอ็ลเดอรัเฮย์นี่รู้สึกตื่นตันใจเมื่อท่านกล่าวถึงประจักษ์พยานของท่าน ท่านกล่าวว่าท่านอ่านและทำเครื่องหมายในพระคัมภีร์มอรมอนครั้งแรกเมื่ออายุ 12 ขวบ “ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าไม่เคยเชื่อข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่าไม่เคยสวดอ้อนวอน” ■

เอ็ลเดอรัวอน จี. คีทซ์

โควรัมที่หนึ่งแห่งสววกเจ็ดสิบ

ช่วงเวลาที่กำหนดชีวิตเอ็ลเดอรัวอน จี. คีทซ์เกิดขึ้นขณะที่ท่านสิ้นสุดการเป็นเจ้าหน้าที่ตุลาการศาลกับหัวหน้าผู้พิพากษาวอร์เรน อี. เบอร์เกอร์และผู้พิพากษาแอนโตนิโน สกาเลียของศาลสูงสหรัฐและเตรียมตัวเข้าทำงานด้านกฎหมายเต็มเวลา

ท่านสามารถทำงานให้สำนักงานกฎหมายขนาดใหญ่หลายแห่งที่เมืองใดก็ได้ในสหรัฐ แต่ท่านกับเบอร์นี่ซ พิมม์ คีทซ์ สวดอ้อนวอนขอการตัดสินใจให้รู้ว่าพวกท่านควรทำอะไร หลังจากแสวงหาอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง คู่สามีภรรยากลับไปซอลท์เลคซิตี้ยูทาห์ และไปทำงานกับสำนักงานกฎหมาย Kirton McConkie

ในเวลานั้นเอ็ลเดอรัคีทซ์คิดว่าท่านจะอุทิศความรู้ความสามารถของท่านในการทำดีความทางกฎหมายใหม่ๆ เพื่อจะได้อยู่กับครอบครัวของท่าน แต่ในฐานะหัวหน้าที่ปรึกษาทางกฎหมายภายนอกให้แก่ศาสนจักร เอ็ลเดอรัคีทซ์ว่าความคิดที่เป็นปัญหาด้านรัฐธรรมนูญและคดีที่เป็นเกณฑ์ตัดสินให้คดีอื่นๆ ว่าด้วยเสรีภาพทางศาสนา ท่านว่าความไม่ห้องค์รศาสนาหลักเกือบทุกองค์กรในประเทศ “ข้าพเจ้าชอบทำงานให้ลูกความสำคัญและสามารถทำงานเกี่ยวกับปัญหาสำคัญเช่นนั้น” ท่านกล่าว

ท่านเกิดเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ค.ศ. 1960 ในโพรวู ยูทาห์เป็นบุตรของแกรีและดีแอน คีทซ์ เอ็ลเดอรัคีทซ์เป็นบุตรคนโตจากทั้งหมดสี่คน ครอบครัวของท่านอาศัยอยู่ในโอเร็ม ยูทาห์ก่อนที่จะย้ายไปพลีแซนทีโกรฟ ยูทาห์—ซึ่งท่านและภรรยาในอนาคตรับใช้ด้วยกันที่นั่นในสภาเซมินารีของโรงเรียนมัธยมปลาย

เอ็ลเดอรัคีทซ์รับใช้ในคณะเผยแผ่ดีเอสเซลดอร์ฟ เยอรมนี และรักชาวเยอรมัน หลังจากกลับจากสนามเผยแผ่ ท่านแต่งงานกับเบอร์นี่ซ พิมม์ในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1981 ท่านทั้งสองมีบุตรหกคน เอ็ลเดอรัคีทซ์จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก์ในปี 1984 ด้วยปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตและได้รับปริญญาด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยในปี 1987

ตลอดวันเวลาที่ผ่านไป เอ็ลเดอรัคีทซ์ได้รับการสนับสนุนในวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2014 เข้าสู่โควรัมที่หนึ่งแห่งสววกเจ็ดสิบเคยรับใช้ในฝ่ายอธิการ เป็นสมาชิกสภาสูง ประธานสแตค และสววกเจ็ดสิบภาค ■

อิลเดอริวโก มอนโทยา

โควัรมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ

อิลเดอริวรีน พี. สแตนฟิลล์

โควัรมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ

อิลเดอริวโก มอนโทยาหนักใจอย่างเต็มที่เข้าใจได้เมื่อท่านได้รับเรียกสู่โควัรมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ ท่านได้รับการปลอบโยนด้วยถ้อยคำอันอ่อนโยนระห่างการประชุมอบรมเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่คนใหม่ว่า “ท่านอยู่ที่นี้เพราะท่านรักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” อิลเดอริวโกมอนโทยารู้สึกว่าจิตวิญญาณของท่านได้รับการยกขึ้น โดยที่รู้ว่าการเรียกใหม่ของท่านวางท่านไว้ในกิจธุระของพระเจ้า

“ข้าพเจ้ารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และข้าพเจ้าจะไปไปที่ใดก็ตามที่ขอให้ข้าพเจ้าไป” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้าจะทำสิ่งที่ขอให้ข้าพเจ้าทำ ข้าพเจ้าจะพูดสิ่งที่ขอให้ข้าพเจ้าพูด” อิลเดอริวโกมอนโทยาได้รับการสนับสนุนระหว่างภาคบ่ายวันเสาร์ของการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของศาสนจักรครั้งที่ 185

อิลเดอริวโกมอนโทยาพบความเข้มแข็งในมรดกแห่งศรัทธาของครอบครัวท่าน ราฟาเอล มอนรอยคุณทวดของท่านเป็นบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ของศาสนจักรในเม็กซิโก ในปี 1915 บราเดอร์มอนรอยและวินเซนต์ โมราเลส เพื่อนสมาชิกคนหนึ่งถูกกลุ่มปฏิวัติจับกุมในช่วงปฏิวัติเม็กซิโก พวกเขาออกทั้งสองคนว่าจะปล่อยตัวทั้งคู่ถ้าทำตามความต้องการของพวกเขาโดยละทิ้งศาสนา

ทั้งสองคนปฏิเสธและถูกกลุ่มติดอาวุธยิงตาย

อิลเดอริวโกมอนโทยากล่าวว่าแบบอย่างของคุณทวดมีอิทธิพลอย่างมากในชีวิตของท่าน “ข้าพเจ้าเรียนรู้ว่าความรู้สึกกลัวเอาชนะได้โดยความรู้สึกศรัทธาและประจักษ์พยานเมื่อท่านรู้ว่าท่านกำลังทำสิ่งที่ถูกต้อง”

อิลเดอริวโกมอนโทยาเกิดเมื่อวันที่ 2 เมษายน ค.ศ. 1960 ที่เฟรสโน แคลิฟอร์เนีย เป็นบุตรเอเบล มอนโทยาและแมคโลเวีย มอนรอย ท่านใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในเม็กซิโก

ท่านแต่งงานกับมาเรีย เดล คาร์เมน บาลวาโลโตร ใน เฮอร์โมซิโย ท่านทั้งสองผึกในพระวิหารเมซา แอริโซนาเมื่อวันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1983 ท่านมีบุตรห้าคน

หลังจากทำงานเป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในคณะเผยแผ่เม็กซิโกซึ่งตีเห็นออกจากปี 1979 ถึง 1981 ท่านรับใช้ประธานเยาวชนชายวอร์ด สมาชิกสภาสูง อธิการ ประธานสแตต ผู้ตรวจสอบบัญชีระดับภาค และสวากเจ็ดสิบภาค

ท่านสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยไซโนราสเดทีนในปี 1986 โดยได้รับปริญญาทางด้านวิศวกรรมการเกษตร ท่านทำงานในตำแหน่งบริหารหลายตำแหน่งกับ Xerox และเป็นครูสอนสถาบันของศาสนจักร ■

อิลเดอริวรีน พี. สแตนฟิลล์เชื่อว่าไม่มีเรื่องใดเป็นความบังเอิญ ท่านเชื่อว่าในชีวิตนี้ผู้คนมาบรรจบกันโดยมีจุดประสงค์และนั่นก็เพื่อให้พระเจ้าทรงดลใจบุตรีดาของพระองค์ให้เป็นพรแก่กัน

อิลเดอริวรีนสแตนฟิลล์ยินดีที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่นในพระกิตติคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานกับผู้คนทีละคน

ท่านเกิดเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 1957 เป็นบุตรของเจดและเพ็กกี สแตนฟิลล์ อิลเดอริวรีนสแตนฟิลล์เติบโตในฟาร์มปศุสัตว์ใกล้กับทาวนเซนต์ มอนแทนา ท่านเรียนรู้คุณค่าของการทำงานหนักและปลูกฝังประจักษ์พยานในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ ท่านเป็นบุตรคนที่สามจากทั้งหมดสี่คน อิลเดอริวรีนสแตนฟิลล์มีพี่ชายสองคนและน้องสาวหนึ่งคนผู้รับใช้อย่างซื่อสัตย์ในศาสนจักร

“พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ในชีวิตเราแม้ว่าเราจะมีความอ่อนแอ”

ท่านกล่าว “ข้าพเจ้ากับภรรยาไม่ใช่คนดีพร้อม เราไม่ได้มีครอบครัวที่ดีพร้อม เราเป็นเพียงคนธรรมดาที่พยายามดำเนินชีวิตของเราวันแล้ววันเล่าและให้พระเจ้าทรงมีส่วนในนั้น”

หลังจากรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาในตุลซัส ฝรั่งเศส และศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในด้านเศรษฐศาสตร์การเกษตรที่มหาวิทยาลัยบริดจ์ ยังก์ ท่านพบและแต่งงานกับอลิเซีย คอกซ์ พวกท่านแต่งงานกันเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม ปี 1980 ในพระวิหารซอลท์เลค

หลังจากสำเร็จการศึกษา ครอบครัวสแตนฟิลล์ย้ายกลับไปมอนแทนาเพื่อช่วยบริหารงานฟาร์มของครอบครัว ชื่อชายปศุสัตว์ ฟาง และการดำเนินงานด้านเมล็ดพันธุ์พืช ท่านขายธุรกิจในปี 1998 และเริ่มจัดการกับอสังหาริมทรัพย์ตลอดจนเครื่องมือทางการเงิน พร้อมกับเริ่มทำงานการกุศลและอสังหาริมทรัพย์ส่วนตัว

อิลเดอริวรีนสแตนฟิลล์มีส่วนร่วมกับการบินทั้งเพื่อธุรกิจและความเพลิดเพลิน ท่านมีใบอนุญาตขับเครื่องบินพาณิชย์แบบมีปีกและเฮลิคอปเตอร์

นอกจากการเลี้ยงดูบุตรสาวสี่คนกับภรรยา อิลเดอริวรีนสแตนฟิลล์มีโอกาสรับใช้ในศาสนจักรเป็นประธานโควัรมอิลเดอริว อธิการ สมาชิกสภาสูง ประธานสแตต และสวากเจ็ดสิบภาค ท่านกำลังรับใช้อยู่ในโควัรมที่หกแห่งสวากเจ็ดสิบในเวลาที่ท่านได้รับเรียกสู่โควัรมที่หนึ่ง ■

แมรี อาร์. เดอร์แฮม

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

พยายามสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของชีวิตในบ้าน การเรียกของศาสนจักร งานอาชีพ กับความรับผิดชอบอื่นตลอดชีวิตสมรสของเธอ แมรี ริชาร์ดส์ เดอร์แฮมสังเกตเห็นว่าเมื่อเธอกับสามีให้พระเจ้ามาก่อน ทุกสิ่งจะดำเนินไปด้วยดี “เป็นเรื่องที่หวานชื่น ถ้าท่านวางใจ พระเจ้าจะประทานพรท่าน” เธอกล่าว

นี่เป็นหัวข้อที่เธอเห็นซ้ำๆ อยู่หลายครั้ง เธอได้รับเรียกให้รับใช้ประธานเยาวชนหญิงวอร์ดขณะที่สามีของเธอรับใช้ในฝ่ายประธานสแตต ต่อมาทั้งสองรับใช้ด้วยกันขณะที่สามีของเธอกำกับดูแลคณะเผยแผ่โตเกียว ญี่ปุ่น จากปี 2000 ถึง 2003 ปัจจุบันเธอจะรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ ขณะที่สามีของเธอเริ่มการรับใช้เป็นสวากเจ็ดสิบภาค

“ขณะที่เราแบกภาระด้วยกันและกับพระเจ้า ทุกอย่างจะง่ายขึ้น” เธอกล่าว

แมรี ลูซิล ริชาร์ดส์เกิดเมื่อวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 1954 ในพอร์ตสมัท เวอร์จิเนีย เป็นบุตรสาวของสตีเฟน ริชาร์ดส์ จูเนียร์ และแอนเนตต์ ริชาร์ดส์ ขณะที่บิดาของเธอเรียนแพทย์ ครอบครัวย้ายไปที่มินนีแอโพลิส มินนิโซตา ก่อนลงหลักปักฐานในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

โดยที่เธอได้รับการบารุงเลี้ยงจากศรัทธาและความรักของบิดามารดาตลอดจนญาติพี่น้องจำนวนมาก ทำให้เธอรู้ว่าพระกิตติคุณคือความจริง “การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเป็นประสบการณ์ที่มีความสุข ไม่ใช่เรื่องยาก เป็นเรื่องสนุก” ซิสเตอร์เดอร์แฮมกล่าว

สมัยที่เธอเป็นเยาวชนหญิง เธอประทับใจกับความสำคัญของการค้นหาเยาวชนชายที่มีค่าควรเพื่อแต่งงานและทำให้สิ่งนี้สำคัญในการสวดอ้อนวอนประจำวันและการอดอาหารประจำสัปดาห์ หลังจบมัธยมปลายเธอศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์โดยได้รับทุนทางด้านเดินจำและพบกับมาร์ค เดอร์แฮม ผู้กำลังศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยยูทาห์ “ดิฉันเห็นถึงคุณความดีของเขาในทันที” เธอกล่าว

ทั้งสองแต่งงานกันเมื่อเดือนมิถุนายน ปี 1974 ในพระวิหารซอลท์เลค ทั้งสองท่านมีบุตรเจ็ดคน

ซิสเตอร์เดอร์แฮมรับใช้ประธานสมาคมสงเคราะห์สแตตที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์วอร์ด ครูสอนหลักคำสอนพระกิตติคุณ ประธานเยาวชนหญิงวอร์ด และการรับใช้ล่าสุดคือเป็นสมาชิกในคณะกรรมการปฐมวัยสามัญ ■

สตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวน

ประธานเยาวชนชายสามัญ

เมื่อสตีเฟน ดับเบิลยู. โอเวนอายุ 14 ปี เพื่อนบ้านของเขาจ้างให้เขาตัดหญ้าในสนามหญ้าที่กว้างใหญ่และถอนวัชพืชในสวนทุกสัปดาห์ “ผมใช้เวลาตัดหญ้าสามวัน” บราเดอร์โอเวนกล่าวด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม ท่านได้รับการสนับสนุนเป็นประธานเยาวชนชายสามัญในวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2015

เมื่อเด็กหนุ่มสตีเฟนตัดหญ้าเสร็จ นายจ้างที่แสนฉลาดขอให้เขาเดินผ่านสวนเพื่อชี้ให้ดูวัชพืชที่เขา มองไม่เห็นต้นหนึ่งหรือสองต้น

“เขาบอกข้าพเจ้าว่าต้องถอนวัชพืชทุกต้น” ท่านกล่าว “นั่นเป็นงานแรกของข้าพเจ้าและนั่นช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นเรื่องของหน้าที่”

บราเดอร์โอเวนเรียนรู้บทเรียนในปีนั้นที่เกินกว่าการดูแลสนามหญ้าและสวน อย่างหนึ่ง ท่านค้นพบว่าความพึงพอใจมีอยู่ในการทำอะไรที่ยากในเวลานั้น ท่านเรียนรู้ถึงคุณค่าของการมีครูที่เลี้ยงเช่นกัน

เพื่อนบ้านคาดหวังเพียงสิ่งที่ดีที่สุดจากสตีเฟน “เหมือนกับเขากำลังพูดกับข้าพเจ้าว่า ‘ฉันรู้ว่าเธอจะเป็นอะไรได้ และฉันอยากช่วยเธอ’”

ท่านเสริมว่า ชายหนุ่มทุกคนในศาสนจักรต้องการครูที่เลี้ยงที่ดีเช่นนั้นเพื่อช่วยให้เขาเป็นผู้ดำรงฐานะโปรเฟสเซอร์ที่ดีที่สุดเท่าที่เขาทำได้ “ข้าพเจ้าเห็นใจเยาวชนอย่างมาก” ท่านกล่าว “ข้าพเจ้ารักพวกเขาและรู้ว่านี่เป็นช่วงเวลาสำคัญที่จะวางแบบแผนให้ชีวิตที่เหลือของพวกเขา”

บราเดอร์โอเวนรับใช้ในคณะเผยแผ่แซนแอนโทนีโอ เทกซัส และต่อมารับใช้เป็นครูลูกเสือ ประธานเยาวชนชายวอร์ด อธิการสมาชิกสภาสูง และประธานสแตต

ท่านเกิดที่ฮอลลาเดย์ ยูทาห์ และได้กำกับดูแลคณะเผยแผ่อาร์คาเดีย แคลิฟอร์เนีย จากปี 2005 ถึงปี 2008 ซึ่งท่านรับใช้กับเจน สตริงก์แฮม โอเวน ภรรยาของท่าน พวกท่านแต่งงานกันเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม ปี 1979 ในพระวิหารโรโรโว ยูทาห์ ท่านทั้งสองมีบุตรห้าคน

ท่านเกิดเมื่อวันที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 1958 ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เป็นบุตรของกอร์ดอนและแคโรลีน โอเวน ท่านสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีด้านการเงินจากมหาวิทยาลัยยูทาห์และเป็นประธานบริษัท Great Harvest Bread ในโรโรโว ยูทาห์ ■

ดักลาส ดี โฮล์มส์

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

“เยาวชนรุ่นนี้มีความสามารถในการซื้อฟังมากกว่ารุ่นอื่นใด ก่อนหน้านี้ ข้าพเจ้าคิดว่านั่นเป็นส่วนหนึ่งในตารางเวลาของพระเจ้าและเป็นการเตรียมพร้อมสำหรับวันเวลาที่เรามีชีวิตอยู่” บราเดอร์ดักลาส ดี โฮล์มส์ผู้ได้รับการสนับสนุนเป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญเมื่อวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2015 กล่าว

บราเดอร์โฮล์มส์เกิดวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1961 ที่ซอลท์-เลคซิตี ยูทาห์ เป็นบุตรของดี ดับเบิลยู. และเมลบา โฮเวลล์ โฮล์มส์ ท่านเติบโตในคอตตันวูด ไฮท์ส ยูทาห์

หลังจากรับใช้ในคณะเผยแผ่กลาสโกว์ สกอตแลนด์ จากปี 1980 ถึง 1982 บราเดอร์โฮล์มส์ได้รับปริญญาตรีด้านวิทยาศาสตร์ครอบครัวยกจากมหาวิทยาลัยบริคัม ยังก็ในปี 1986 และต่อมาได้รับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจจาก Marriott School of Management ของมหาวิทยาลัย

หลังจากสำเร็จการศึกษา ท่านเป็นที่ปรึกษาด้านการจัดการเป็นเวลาสามปีและจากนั้นประสบความสำเร็จด้านงานอาชีพในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม โดยเป็นรองประธานบริหารด้านกลยุทธ์และพัฒนาบรรษัทให้กลุ่ม Media One นับจากปี 2000 จนถึงการเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่ในปี 2010 และอีกครั้งจากปี 2013 ท่านดำเนินธุรกิจส่วนตัวด้านการลงทุนและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ท่านอุทิศเวลาและพระสวรสค์ส่วนใหญ่อำนาจให้องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร รับผิดชอบในคณะกรรมการ United Way ของเทศมณฑลเดวิส ยูทาห์, Parents for Choice in Education, Safe Harbor Women’s Shelter in Davis County และ Academy for Creating Enterprise

ท่านรับใช้เป็นที่ปรึกษาฝ่ายประธานเยาวชนวอร์ด อธิการ และล่าสุดเป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสแตค ท่านกำกับดูแลคณะเผยแผ่ดิทรอยด์ มิชิแกน จากปี 2010 ถึง 2013

ท่านแต่งงานกับอิลีน ซู ทูน เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน ปี 1985 ในพระวิหารซอลท์เลค ท่านทั้งสองมีบุตรหกคน

“เราได้เห็นอำนาจของพระเจ้าในชีวิตเรา ไม่ว่าจะเป็นคำพูดของศาสดาพยากรณ์หรือพระเจ้าจากพระคัมภีร์ หรือเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์” บราเดอร์โฮล์มส์กล่าว ■

เอ็ม. โจเซฟ บร๊ฟ

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

ระหว่างสามปีที่เอ็ม. โจเซฟ บร๊ฟรับใช้ประธานคณะเผยแผ่ของคณะเผยแผ่กัวเตมาลาซิตีตอนกลาง กัวเตมาลา (จากปี 2011 ถึง 2014) ท่านสูญเสียบิดาและพ่อตาของท่าน

ถึงแม้ภรรยาของท่านจะสามารถกลับไปสหรัฐอเมริกาเพื่อเข้าร่วมพิธีศพ แต่สามีภรรยาคุณี้ตัดสินใจว่าทั้งสองกรณีดังกล่าวเธอควรอยู่ในกัวเตมาลาและทำงานเผยแผ่ศาสนาต่อไป “เราทราบว่าเป็นการดีกว่าถ้าจะอยู่และทำงานให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้” บราเดอร์บร๊ฟกล่าว ท่านได้รับเรียกในวันที่ 4 เมษายน ค.ศ. 2015 เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ “นั่นเป็นสิ่งที่คุณพ่อของเธอและคุณพ่อข้าพเจ้าคาดหวังให้เราทำ”

บราเดอร์บร๊ฟเกิดที่ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม ค.ศ. 1963 เป็นบุตรของมอนเต เจ. และเอดา บี. บร๊ฟ ท่านใช้เวลาในวัยเยาว์ที่ฟาร์มิงตัน ยูทาห์ และโรเบิร์ตสัน ไวโอมิง ครอบครัวย้ายไปที่มินนิโซตาเมื่อบิดาของโจเซฟ ผู้ที่ต่อมารับใช้เป็นสมาชิกโคออร์ดิเนตอร์ได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่ โจเซฟเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่หกขณะที่บิดาของท่านจบการรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่ แทนที่จะกลับไปเรียนต่อชั้นมัธยมปลาย โจเซฟสอบเทียบชั้นมัธยมปลายและเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเวเบอร์สเตทในออกรเด็น ยูทาห์

อย่างไรก็ตาม บิดามารดาของท่านยืนยันให้ท่านสำเร็จการศึกษาจากเซมินารีโดยได้รับเกียรติบัตรสำเร็จการศึกษาสี่ปี เป็นช่วงเวลาที่ท่านเรียนเซมินารีที่โรงเรียนมัธยมปลายเดวิสเมื่อท่านพบกับเอ็มมิลี เจน ธอมป์สัน ภรรยาในอนาคตของท่าน พวกเขาแต่งงานกันเมื่อวันที่ 25 เมษายน ค.ศ. 1985 ในพระวิหารซอลท์-เลค พวกเขาเป็นบิดามารดาของบุตรสี่คน

ก่อนที่ท่านทั้งสองจะแต่งงานกัน บราเดอร์บร๊ฟรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่เกตซัลเด้นโก กัวเตมาลา ฮอโรเก เอช. เปเรซ ประธานคณะเผยแผ่ของท่านเป็น “ชายที่มีอิทธิพลมากที่สุดในชีวิตข้าพเจ้า” ท่านกล่าว

ท่านเป็นผู้ก่อตั้งและเจ้าของ Rotational Molding of Utah ท่านสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีด้านการเงินและปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจจากมหาวิทยาลัยยูทาห์ ในศาสนจักรท่านรับใช้เป็นอธิการ ประธานเยาวชนชายวอร์ดและสมาชิกสภาสูง ■

ต่อพระพักตร์พระองค์ โดยแอนเน็ตต์ เอเวอเร็ตต์

“ข้าโน้มลงต่อพระพักตร์พระองค์
พระคำธารง ข้าขอบพระทัย
หัวใจขบขัน จิตใจสิ้นไหว
พระวิญญานไซริ สัมผัสกมล
พระคำพระองค์ นั้นช่างหอมหวาน!
โปรดทรงนำทาง ข้าอ่อนพระองค์
ขอข้าได้ทำ ด้วยความอดทน
พระคำพระองค์ ดำรงในใจ
(Hymns, บทเพลงที่ 158)

“ขอพระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเราให้มีวิญญาณของการนมัสการ
ในพระวิหาร ขอให้เราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และขอให้เรา
ตั้งใจเดินตามรอยพระบาทของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา
พระเยซูคริสต์” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวระหว่างการประชุม
ใหญ่สามัญประจำปีครั้งที่ 185 ของศาสนจักร “ข้าพเจ้าเป็นพยาน
ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ ทรงเป็นพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า
พระองค์เสด็จออกมาจากหลุมฝังศพในเช้าวันอีสเตอร์แรก ทรงนำของ
ประทานแห่งชีวิตอันเป็นนิจมาให้บุตรธิดาทุกคนของพระผู้เป็นเจ้า”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

12565 425